

CExquisitissimi Tractatus de actionibus institutus, sup actio num arbo re: et de interesse: perspicui Jureconsulti. v. Dyni de Crucello: In plurimis iam academijs coram viris claris sumis enudeati et laudati: fauste incipiunt.

CRubrica de actionibus.

4

Ontinuare

Tractatum istum ad pcedentia vel ad precedentes tractatus extra continuationem quam tex ponit: supervacuum fore: qd tex. seipsum continuat: et ideo breuiter est videre in quot partes titul' iste dividatur vsq; ad finem et secundum re etiam divisionē titulus iste continet tres partes principales: prime due sunt valde breues tertia est aliquātulum longa. **C**In prima continuatur tractatus iste ad precedētia vsq; ibi: Electio autem et c. **C**In secunda ponitur diffinitio actionis vsq; ad. h. omnium. **C**In tertia que extenditur vsq; in fi. titu. ponuntur quedam divisiones actionū que sunt sex numero. **C**Et ideo illa dividetur in prosecutione materie in sex partes principales. **C**titulus iste sicut videbitis in prosecutione ponit sex divisiones. Prima est qd actionum quedam sunt reales: quedam personales: quedam mixta vsq; ad. h. sed iste. Secunda est qd quedam sunt ciuiles quedam pretorie vsq; ad. h. sequens. Tertia est qd quedam sunt persecutorie rei quedam penales quedam rei et pe ne vsq; ad. h. ocs. Quarta est qd quedam tant in simplū quedam in duplū et quedam in triplū et quedam in quadruplici et ultra non extenduntur vsq; ad. h. actionum. Quinta qd quedam sunt bonefidei quedam stricti iuris vsq; ad. h. preterea. Sexta qd quedam sunt persecutorie solidi et quedam non et iste ponitur in. h. sunt preterea in fi. titu. Etie quedam divisiones addunt in glo. in vlti. h. istius ti. Ita qd in summa ponunt. rii. divisiones et illas prosecut fuit Jo. in arbore nibil quasi aliud substantiale continetur in arbore nisi. rii. divisiones. Et qd iste ponitur in ultima lect. istius. h. ti. ideo ultima lectio arboris erat eadē. Sed primo est opus vt expediamus tractatum postea expediemus arborē in duabus vel tribus lectionibus. Prima pars in qua ponitur continuatio tractatus: et secunda in qua ponitur diffinitio act. sunt valde facilis quantum ad casus posit. Et ideo casus d; ita ponit: qd. s. tractatum est de psonis et de reb⁹ ideo sequitur videre de actionib⁹: verum qd substantia cuiusqz rei melius p diffinit. declarat: ideo immediate subicit diffinitionem actionis dicens qd actio est ius persequendi in iudicio quod si bi debetur et nibil alid dicit: ista pma et scda ps. Casus iste qd facilimus repetitione nō indiget: qd non d; ait ponit qd littera taceat. Ista pma ps. continuat se ad pcedentes. Dicū c. s. de iu. na. gen. tci. vt. i. h. vltio: qd oē ius nostrū: aut pertinet ad psonas: aut ad res: aut ad actiones: vt. s. de iur. na. gē. tci. h. oē aut. t. l. i. ff. de sta. bo. De psonis tractatū est in. iij. t. iii. libro vsq; ad. t. l. s. re. divisione de rebus tractatū est in. iij. t. iii. libro vsq; ad. t. l. s. oblig. A. t. l. s. oblig. qd opz obligationē pcedere actionē sicut ma ter pcedit filiam. incepit tractare d actionibus hic prie tractat de actionibus que ex oblig. nascuntur et pcedunt. **C**Vel potest continuare alio modo tractatū est. s. de obl. in genere et in spē: pmo in genere in ti. generali d obl. Scđo in spē in ti. subsequit. q. mo. re. cō. ob. de licet. ob. et in alijs ti. subsequētibus: qd pcedit ex obligatione actioni: vt. l. b. h. ea. ff. d. pcur. et pba. s. de verb. ob. i. pni. t. i. o. et quo vidimus de ob. que est actionis mas videamus de actio que est ipsius obligationis filia. Et primo persequemur diffiniendo vsq; ad. h. oīum. Secundo dividendo in. h. omnium. **C**Duplex est ergo modus tractandi de actionibus: diffiniendo et dividendo. Dicit ergo Justinianus qd actio est tce. Modo ad ueritatis expositionē verbū sicut glo. ponere solent et recte nō ponit absurditatē m̄i in uno loco: actio aut est tce. istud nō vice re nisi qd gl. ponit actio iure nostro summis pluribus motis. **C**Aliq̄i summis pactu ve in auctē. hoc ius por. qd actio pia. i. actus vius cōstituit: et in auctē. de nō alienandis. h. si minus. t. l. iii. h. sciendū est. ff. d. dona. inter virū et vro. et in multis alijs. **C**Eliquādo p actione criminali et in ista significatione sumitur. C. qn̄ ci ac. p. cr. Et ecōtra. Aliq̄i p administratione:

in auct. ius iur. qd prestat: et in auct. vt in. sin. quoq; sus. h. insitu rādū: tamē hoc nō est ponere nouum. Licit hic aliqui ponat qd actus est idem qd administratio: vt. l. actus. ff. de adm. tu. et in eadem significatione ponit i auctē. vt. tnd. sin. quoq; sus. h. i. v. turādū. Aliquādo ponit p iure psequendi et in ista significatio ponit indiss. ista. Nihil aliud: qd dicit nihil aliud qd circa actiones est considerare ius vetus et ius nouū iustiniā et p medi am iuris prudentiā iductum: antiqu⁹ actiones interpretabant a pontificib⁹ qd perāt populo cum quadam solennitate verbō concepta vt. l. si sermis nauē. ff. defunctis bodie solennitas ista quantum ad actiones ciuiles et pretorias et quantum ad inter dicta est sublata vt. l. vlt. C. de interdictis: j. de inter. h. vlti. et C. de formulis. l. i. t. i. remanet ergo simpliciter actio que est ius t. c. ius. q. d. remota illa solēnitate verbō bodie remanet actio qd ē ius. Quād dicat iue potest et credo leuit osidi qd pma opinio ptingat veritatem magnam qd illa quā glo. approbat. vt ostendā vobis: hoc dicit vt ostendat actionē ēē rem icorporalē. Res corporales sunt que pnt videri et tangi: illa que sunt i ure nō pos sunt videri nec tāgi: vt. l. i. ff. de re di. t. s. de rebus corpo et icor po. ad hoc ergo vt ostendat actionē ēē rem que nec tangi nec videri pōt dici qd ē ius. Ista est pma opinio et credo qd ptingat veritatem. Lñ subicit alia opinio que est ipa veritas. Et ppter officiū iudicis: qd officium iudicis nō est actio: sed Mar. i. dire rit qd est actio. Quare dū ad dfiam officiū iudicis: qd officium iudi. est ius vel scūm. Ista gl. vf innuere qd non est ius: tñ isto est falsum nam actio descēdit ex obligatione officiū nō: et ideo ponit ad dfiam offi. iudi. tñ istud est falsū vt ostendā statim: et ideo nō credo qd ponat ad dfiam offi. iudi. qd hoc nō distinguit actionē ab officio quia vtrūqz est ius. Sed qd est illud qd distinguit. i. qd sibi debet: qd illud qd pponit p officiū est equū p̄stari: tñ nō debet ex aliqua obligatione vt. l. qntus. ff. d. annuis le. t. l. deducta circa p̄n. ff. de tab. **C** Persequēdi. Dixerūt qdaz qd hoc dicit ad dfiam realiū actionū: et qd ptingat solū ad actioē psonales nō reales pba: qd ille qd proponit realē actionē nō ptit sibi debitū vt in. h. oīum: vñ restaret qd rere vtrū diffiniat hec actio psonalis sola: vñ cōiter vtraqz realis et psonalis: et ista est pncipalis qd hic id omittit. iiii. nō dicit. Persequēdi. Id dfiam realiū actionū. Sz ad dfiam criminaliū actionū qbus non petim⁹ qd nobis ē debitum: sed vindictā summi in delin quēte. In iudicio. Hoc dicit: qd reglē oēs actioē debet in iudicio pponi qd nemo auctoritate p̄pria d; sibi ius dñe: et si faciat punit: vt in. l. nullus. C. de iudeis t. l. si qd in tātā. C. vnde vi t. l. Lertat. ff. qd metus cā t. l. pe. t. ff. ad. l. iul. de vi p̄i. l. res obligatas. C. vi bo. rap. tñ calū licet vt i fure nocturno quēl capē et occidere auctē p̄pia vt. l. itaqz. ff. ad. l. acq. t. l. fūc. ff. de siccarijs. Item debitorē fugiēt. lt. vt dicit qd liceat capē auctē p̄pria et pecuniā ei afferre vt. l. ait pretor. h. si debitorē. ff. que i frau. credi. Itē p̄ militē dōtorē p̄pia auctē capē et offcōdf: vt. l. iij. C. vt vnicuiqz liceat se sine iu. uin. **C** Qd sibi debetur. Dixerūt qui dam hoc ponit ad differentiam realiū: tñ nibil est. Sed ponit ad differentiā actionū que proponit ad vindictaz. **C** Persequēdi ponit etiam ad differentiā exceptioniz. Nam sicut actor petit cōdemnari reū: sic reus per exceptionē intēdit acto rem excludere vt. l. iij. in p̄tn. h. illud. ff. de ercep. et ideo cauetur l. qd in exceptionibus reus est actor et habet necesse probare exceptionem: sicut actor intentionē vt. l. i. ff. de ercep. t. l. in ercep. ff. d. proba. **C** Posito casu et sumario. Expositione lse. Modo restat videre per ordinem oīa que tenere oī: circa prin. istud: pmo circa diffinitionem. iiii. vel. v. vi. modis opponā qōnes ex quibus patet tota materia que pertinet ad prin. istud et vbiqz generaliter tractant doctores. **C** Primo ergo querō vtrū dif finiatur hic actio realis vel psonalis sola. vel cōiter vtraqz. **C** Secundo quo iure actiones sunt inducē vtrū iur. gen. vñ ci. et i hoc est altercatio maxima. **C** Tertio vtrū actio sit ius: et videtur fatua qd: qd tertius expresse dicit: tamen argumenta sunt multa contra hoc. **C** Quartu vtrū cā idem sit qd actio: et ita questio pncipalis tractatur hic. **C** Quinto vtrū officiū iudicis sit actio: et hoc similiter hic pncipaliter tractatur ista omnia ponunt p glo. tñ oportebit qd intelligatis magis late ita qd glo. sunt postea ipsum nibil. **C** Modo procedo ad opib⁹ hoc ordine: hic dicitur qd actio ē tce. ostendo qd ista diffinitionē recte procedat. Quia vbi peto qd m̄i detur dico pponit actio nē qd. l. cauef: qd si conuenit inter me et te nudo pacto qd facres aliud vel dares et si nō faceres vel nō dares pmissisti penā per stipulationē: ego debeo agere et stipulatiōe penali et agendo sti pulatiōe cōscior: qd in pactū deuenit et si illud non fiat conse

quor pactum: vt. l. si pacto quo penaz. C. de pacto: ergo peto mihi no debitum: q. Icauetur q. vbi pedit muda cōuenio t seqē stipulatio penalit no est penitio ex stipulatione nisi sublata pri ma ius. nouat. Stipitali: nati edificari t si non edifices pmit tis. c. no se pene. c. non sunt in stipulatione nisi postq es in mora: vt. l. obligationi fere. h. vlti. ff. de verbo. obli. cuz ergo ibi no esset i mora vñ q. no possit cōueniri ex stipulatione: q. vbi nula mora ibi nulla petitio: vt. l. lecta. ff. si certum pe. l. si pupil. ff. d. verbo. ob. l. nulla intelligi mora. ff. de re. iu. ff. depo. l. luti? in fi. t tñ ibi proponit actio sup hoc q. non erat debitum. C. Sed gl. rñdet satis benefici no multu q. in. l. illa illud qd deuenerat in pactu erat debitum saltiz naturalit t sup eo q. e debitum naturalit n. p. denegari qn possit fiduci iudicium. C. Imo p. negari q. na turalis oblo sola n parit actione regulariter: vt. l. naturales. ff. de ac. t ob. t de fidei. l. fidei. h. fidei. ss. t de ver. obli. l. qui rom. h. flauim. t. l. creditores. ff. de ver. sig. Ende ista non est bona responso. C. Alia responso est t nichil q. ibi non age batur ex pacto: nec ter. hoc dicit. Imo agebatur ex stipulatio tñ vt constitueretur in mora: q. patiendo secum item cōtestari vñ in mora: sic dñ intelligi. l. si pacto: t solet notari in. l. nulla C. de hñ. t cōm. stipu. t p. ff. de ver. ob. l. si. x. cum petiero C. Secundo vñ ob. q. actio iniuriarum non computat in bo nis nostris. ff. ad. l. fal. l. penales. t. l. iniuriarum actio. ff. de in iur. C. Et ratio est q. prodita est ad vindictam t non psequit renv. l. cum emancipati. h. emancipatus. ff. de col. bo. t tamē appellatur actio. C. Ad istud respondetur sic q. l. non sit debi tum habito respectu ad eum qui conuenit sed simpli sit vin dicta: tamen est debitum respectu actionis: q. ego peto penā mihi debitam: ideo dñ actio. C. Alterius vñ obstat valde: tamē minus obstat q. prima oppo. Si conuenio te peti. ber. t tu pos fides vnam rem de hereditate vel nihil: postea lite conte. inci pis possidere debes cōdemnari: vt. l. si hereditatem: t. l. si quo: t Litem videndum. h. si quis eum. ff. de pe. ber. Si sic est: ergo dñ actio procederet ybi mihi in il debetur. C. Dicit glo. q. istud ē ra tione vniuersatis iudicii qd ad omnia trahitur. ff. de iudi. l. so lemnis. Istud non est simpli verum: sed oportet dici sicut dñ i alia glo. in. i. non p. ff. de iudicis. C. Aut tempore litis con erat defectus iuris in persona actoris t rei. C. Aut i persona tñ rei t no in persona actoris. C. Primo casu: vt si tempore libelli dati t litis conte. erat defectus iuris in persona virtus q. C. Aut illud ius quod superuenit lite pendeante cepit babef originem de nouo. C. Aut hñ originem ex scō precedenti. Si de nouo condemnatio no dñ procedere: verbigratia conuenio te ad. x. que nullo modo mihi debes: libello oblato lite cont. mu tuo tibi illa. x. condemnatio non dñ procedere: q. non p. vide ri in iudicium deductum qd originem hñ post item conte. t i alia interpellatione opus est: sic dñ intelligi. l. no p. C. Si ha bet originem ex scō precedenti procederet condemnatio: vt si mā daui tibi q. a debitore meo exigeres. x. incipit agere hñ te actio. man. anteq. consequaris libello oblato t lit. cōte. exigis: debes mihi condemnari. ff. manda. l. si tibi mandauer. h. man. C. Secundo cā quando est defectus iuris tantum in persona rei condemnatio procedit simpliciter. vt ago contra te petitio. ber. ad bona que fuerūt de bñditate sempronij: tēpore libelli ob lati non possidebas aliquid libello oblato t lite cōtesta. incipis possidere: debes cōdēnari: q. licet incipias possidere post item contest. tc. tamen ego non incepi habere ius de nouo: sed ante hñ non contra te: q. non possidebas: vt in prealle. l. de peti. ber. Et idem in rei ven. tpe libelli oblati no possidebas: incipis pos sidere defectus non erat in persona mea: sed in persona tua: vt habuistis in. l. si autem. h. possidere. ff. de rei ven. C. Idē i act. s pecul. vt si ago cōtra te de pecul. ex cōtractu filij: vel serui. tēpof libelli oblati nibil est in peculio: postea iudicio incohato incipit aliquid esse in pecul. supueniens peculiū operatur q. debebas cō dēnari: vt. l. quisitum in prin. ff. de pecul. t. l. si quis reu. h. iul. ff. d. lib. p. ita hñ modo solvi iste oppo. C. Ultio loco signat alia oppositio p. glo. similiter vñ q. diffinitio n. pcedat: q. agit. p curator no se dñ: t non petit sibi debitum: sed dñ vel pupillo: similiter curator no se adulti: n. petit sibi debitum: sed adulto. Sili ter plar? no se ecclie t n. petit sibi debitum: ecclie si non est actio ergo non est iudicium: q. sine actione nemo experif. C. Ad istud respōdet glo. q. istibabenf loco dñorum. ff. de furtis. l. interdū h. qui tutelā t pro emp. l. qui fundū. h. si tutor: t in multis alijs C. Ultio modo pō responderi t est apertissima respōsio: q. si p latius agat ipsa ecclie agere vñ. Si tutor agat pupillus vñ age resicur. at: adultus: si procurat: dñs q. vident eoz ministe

rio fungi: vt. l. ita aut. h. gessisse. ff. de admini. tu. ff. de fide. tu. l. Item s procurator: si quis caut. l. quod. quis. h. si procurator de verb. ob. Iste fuit opp. que fuit p. glosatores. C. Modo restat videre qdnes t sunt bene notande. C. Primo ergo quero vñ hic diffiniatur actio real: vel personalis sola; vel cōiter vtraq. C. Et adue rtatis gl. determinat valde bene. C. Primo vñ q. diffiniatur sola personalis. C. Secundo q. diffiniatur cōiter vtra q. p rationes efficaces. Qd sola psonalis: ita ostendit. C. Pri mo q. debitor: in ius nfo est ille qui est efficaciter obligatus: ita q. erigi potest vt. l. debitor de verbo. signi. Sed cōstat q. ille qui conuenit rei ven. nullo iure est obligatus ciuiliter: vel naturaliter: vt in. h. o. ium: si sic ergo nullo iure e debitum q. petit p. rei vend. ergo verba diffinitiois no possunt trahi ad actionem in rem: ergo diffinitur hic sola personalis t non realis. C. In cō trarium videtur pluribus rationibus: t hec est veritas q. diffi niatur cōiter vtraq; q. hoc verbum: debetur: ad omnem actio nem referit vt. l. pecunie verbū. h. hoc verbum. ff. de verb. signi. Ergo refertur ad actionem in rē q. actionis verbo continetur actio in rem vt. l. actionum genera. ff. de act. t obli. ergo diffini tur hic realis. C. Propterea verbū psequendi dñ esse cōmune ad act. realem t psonalem vt. l. actio. in psonam. ff. de act. t ob. si sic ergo verba diffinitionis sic possunt referri ad vnam sicut t ad aliam. C. Propterea hoc probatur quadā tertia rōne: q. in sequenti. h. o. ium ita ponitur actio realis pro distincta specie actiois sicut personalis. Dicitur ibi o. ium autē t. t. cū vt pares spēs ponantur diffinitio simpliciter tradita: ita debet referri ad vna: sicut ad aliam: t ideo cōcluditur q. vtraq; cōiter diffinit. C. Modo restat secundo videre: q. istud principaliter tractat in glo. Utrum cā t actio sint idem Dñs Ida. dicebat q. sūc idē t hoc ostendebat sic. C. Primo potest probari: p. ter. C. Secun do per rōrem: quā Ida. adducebat: cauetur in. l. quā alio die babuistis: q. singule cause singulas obligationes sequuntur vt. l. an eadem. h. actions. ff. de ex. rei iudi. sed iste est ordo. C. Pri mo est contractus: ex cōtractu procedit obligatio. Ex obligatio ne pcedit actio. s. de verbo. obli. in prin. ti. si hoc est: t ter. ille di cit q. singule tc. Sequitur de necessitate q. ibi appellat causas actiones. C. Preterea ostenditur p argumentum tñ illud solet forte male intelligi: dicit ipse q. illud quod est argumentum apud dyaleticos: est actio apud legistas: sed argumentum non consistit in sola propositione: vel assumptione: vel conclusione. Imo requirunt illa tria: verbigratia omnis homo currit. Petrus est homo: ergo Petrus currit: argumentum apud dyaleticos nihil aliud est q. quedam ratio: ad probandum propositum dubium qd in dubium revocatur: hic revocatur i dubium q. currit. Sic apud legistas peto a te. x. q. vendidi tibi librum pro. x. istud totum coniunctum est actio. Istud q. vēdi di ponitur ad confirmandum: vnde nil aliud erit actio: q. rō idē etiā ḡa fundande t cōfirmande petitōis. Ende videtis sicut dicit intelligi argumentū suum. Illud qd appellatur argumentum apud dyaleticos appellatur argumentum rō ad cōfirmandum propositum: vt dicam sic actio est rō apud legistas ad fundandam t confirmandam intentionem: ita intelligit ipse in summa de act. Tñ hic pōitur in glo. valde male. C. Dñs Jo. t. h. dicunt recte oppositum alijs: sed posset aliquis eos reprehendere: q. argumenta corum approbare vnum nitunt t probant aliud: t ideo adiuratis. C. Duplet est cā. Una appella cā remota ad actionem. Alia appellatur cā proxima: vt. hō te cum emptio est cā proxima ex ista procedit oblo: q. obligot bi. Ex obligatione procedit actio: q. habeo hñ te actionem erim p: vt tradam librum si soluo precium t tu ex vendito si rē tra dis vt solvas precium: quid ergo voluit ostendere. Primo voluit ostendere q. actio t cā proxima non sunt idem. Secundo per alia argumenta q. actio t causa remota non sunt idem. In primis argumentis cōsiderauerunt cā proximam. In secundis cā remota t ideo valde bene argumentantur q. cā proxima t actio non sunt idem probatur q. obligatio parit actio nem: vt. l. l. h. ea. ff. de procur. sicut ergo aliud est mater aliud filia: sic aliud est obligatio aliud actio. C. Preterea t istud ē bonum argumentum hñctus est quoddam sc̄m. s. vendere donare per stipu. promittere non oēs hñctis sunt facti vt. l. consilio. h. quisitum de cur. fur. sed actio est ius: vt p. hic. t. l. nil aliud. ff. de act. t obli. sicut ergo aliud est sc̄m aliud ius q. sunt spēs op posite. sic tc. t non pcedente sc̄m ius stat nec se mouet tanq spēcies sola seu spēs cōncreta. C. Ad istud argumentum non possit aliqd responderi comode. nisi sicut quidam respondent q. acto est sc̄m. tñ ego ostendam vobis q. male dicunt. C. Preterea p

batter. tamen istud non reputo multum efficac. et qd non ostendam vobis hz ponatur in ista glo. et i glo. l. ss. deeden. tamē si reputo argumentum qd valeat. Nonamus vendo tibi librum pro. r. habeo hz actōem ex vendito tu soluisti sublata est ergo actō et oblo. mī cā non est propterea sublata. Item remitto tibi pretium sublata est actio. tamen cā non est sublata. qd remanet titulus pro emptore. C Nonamus vēdo tibi et tu cedis habz cessionarius tuus ius cessum. hic non subest cā tñ actō remanet verum est qd non subest procedens a iure tamen subest cā procedens ab alio. vnde illud posset procedere. Istud non. C Preterea et istud est valde bonus modus probandi variatur actio et non variatur cā. ergo cā et actō non sunt idem. qd lege cauet qd si patronus cōmittat dolum aduersus libertum non conuenit actione de dolo. mī cōuenit actōe in factum. Item conuenit et stipula. propter dolum. vt. l. apud celsum. h. in stipulatio . de ex. do. r. l. non debet. ss. de dolo . et in pluribus alijs ergo actio et cā nō sunt idem: s; diversa: et hoc Approbant glo. Quidā dicunt aliter: et distinguunt Et in veritate nō videt mala distinctio. C Aut qd primus de cā materiali ex qua procedit actio. C Aut de cā efficiēti. C Primo cā uerū est simpliciter qd glo. dicitur. C Secundo cā ut peto a te. r. qd debes: et ita peto te pdenari: et tūc sunt idēz i ueritate: et nō p̄tinet absurditatē. Un officium iudicis sit actio dubitaf p glo. qd officium iudicis sit actio: probat inefficaciter. Quia in actōe iniuriax sit pdenatio ad extimationē iurie p officium iudicis sequit ergo qd officium sit actio vt. s. de in iur. h. pena. r. l. ostitutionibus. ss. de in iur. mī illud remouit p istam glo. qd non sit actio. Imo est mercenarius: et deseruit actōi. et sicut aliud est dñs: aliud mercenarius sic alid offm et altud actō C Tamē illud argumentū qd facit pro Mar. ē qd actōis vbo p̄tineat actio in rem actio in psonā et psecutio vt. l. actōis vbo. ss. de actio. et ob. In alia lege cauet et istud est qd cōfirmat op̄i. Mar. et destruit op̄i. glo. psecutio. qd in rē sūt per offm pcedit: et nō actōis ius vt. l. pecunie. h. psecutio. ss. d. v. sig. C Preterea cauet i lege quā hūistis hoc anno i cāe cognitōe ēt hoc v̄satur tc. nā forte alia actio tc. hec dictō alia. implicat qd offm sit actō: vt. l. i cāe i prin. ss. d. mi. id in ius i. l. qd si mi. h. et hoc edcō d. mino. Ex hoc edcō tc. Inniuit qd oriat alid actio hz nō sit specialis. C Itē pbaf qd actio dāni ifecti. est ius. petē de cautionis p offm vt. l. i p̄torijs. ss. d. p̄to. sti. r. l. p̄torijs. ss. d. dā. ifec. et i legē cauet qd inglino nō daf actio dāni ifecti. ss. de dā. ifec. l. i gino. C Glo. dicunt qd iudi. officium nō ē actio et hoc ego ondo aliter qd glo. dicant qdam distinguit hz hz distinctio sit pulchra: non valet vna nūscā. Quia quoddā est offm in. qd daf in locū defientis actōis: vt. p qd petiē restitutio. Per qd petitur salariū aduocati. Aut qd proponit in locū defientis exceptio nis. Et aliud qd deseruit actōibus bonefidei et stricti ius. et arbitrijs. C Illud qd proponit in locū defientis actionis vel qd deseruit actioni. non est actio qd istud sit verum qd officium quod proponit in locū defientis actōis nō sit actio probat qd lege cauetur qd ea que in testō scribuntur quāvis ad testō p̄tineant et actōem nullam pariat explicantur iudi. officio. ergo iudi. officium quod proponit in locum defientis actionis nō est actio aliqua nec obligatio. vt. l. quintus v. p̄pō. de an. le. C Item qd proponit in locum defientis exceptio: nō est actio: vt. l. plane. ss. de peti. bere. ibi possessori cōsultit pro expēs iudi. officio: et tamen actio non hz locū. C Item iudi. officiu: qd deseruit actioni non est actio: qd v̄sure aliqui veniunt in obligatione. Aliquādo in officium sine obligatione. In obligatione veniunt qd debentur p̄stipu. In officium qd in actionibus bonefidei sit cōdemnatio ad v̄suras p̄p̄moram. ss. ad treb. l. deduta in prin. C Ad argumenta Mar. esset aperitissima Respon sio si quis vellet imo retor: queri possent p̄tra Mar. dñ in. Lactōnis verbo. Qd persecutio cōtinentur actōis verbo qd hz si mīle cum actionibus. Nam sicut p actione: petimus ab iūitis et extorquemur iūiti: sic p offm iudi. ergo nō sunt idem. qd nūbil simile idem. C Ad. l. qd s. minor. h. ex hoc edicto nulla et c. l. nūbil qd sit actio. qd totū expeditur iudi. officio. C Ad. l. in cause glo. Respondet qd dictio alia nō implicat sicut alias nō. in. l. nū solum. h. queritur. ss. de procur. C Modo restat videre de subtilitatibz quas doctores cōtinue reuoluerūt. et marime vltimō tani. Un actions sint de iure genitum vel civili. Et qd sint de iure gen. probatur p̄ter. et p̄rōnes p̄ter. qd lege cauetur indebiti cōdictio naturalis ēt non p̄t erponi de iure primevo. qd se cūdum illud nulla erat obligatio sed de iure gen. vt. l. indebiti ss. de cōdi. inde. C Idem dicitur in. l. rerum quidē admotaruz iudicū. ss. rerum admo. ibi in fi. dñ puto aut iuregen. cōdi. pos

se res ab hīs qui nō ex iusta cā possident et tamen cōdictio: sunt actiones vt. j. h. appellamus. C Preterea probatur p̄. quotiens dubitatur de medio cui extremoz debeat applicari et vnum extremū est antiquius alio in dubio dñ adiudicari antiquiori. vt. l. in finalibus. ss. h. regū. hec sunt duo extrema et antiquius ē iure gē. qd civile. s. de iure na. gen. et ci. h. ius autem. Istud mediū est actio: ergo debemus attribuere antiquiori. C Et ppterā istud est valde bona ar. cōtractus est de ius. gē. vt. l. et hoc iure. ss. de iusti. et ius. et ex cōtractu procedit oblo: et ex obligatione pcedit actio: ergo actio est de ius. gē. Ergo sequitur qd ius. gē. fuit p̄ actionū inducendū. C In contra. p̄ per ter. et ita sentiunt glo. qd actiones sunt de iure civili: vel p̄torio: et hoc p̄ ter. in. h. sed iste de ppe. acti. C Secundo p̄ argu. qd matime v̄f facere pro opinione cōtraria. sed inducā pro ista cōpositum appellatur qd non erat reductum ad ordinem. et reducit ad ordinem vt. l. i. circa princi. ss. de orig. ius. dicitur ibi qd ius civile appellatur papirū nō qd papirius qd adiecerit. sed qd leges sine ordine latas in vnum cōposuit hoc probatur sic. et ita sentiunt glo. dñ i ostitutione. ss. oēm. tc. et in. l. i. h. de vi. ss. d. ori. ius. qd p ius civile actōes fuerunt p̄posite ergo producite p alii ergo alius fuit auctor inducendā actionū alius cōponendar. C Cōponere enim est iam īductū reducere ad ordinē reformare in hoc errauerunt ideo ē cōtra eos. ideo dic qd cōpositus aut refertur ad personā cōponentis aut ad materiā et qua cōponitur. Primo casu est veru: qd glo. dicunt. Sed ter. dicit deinde ex his et non p̄ bas et ideo ius civile fuit materia actionum. C Preterea de iure gentium erat sola naturalis obligatio vt. l. cum amplius. h. is natura. ss. de regū. iur. sed naturalis sola nū parit actionē vt. l. si his cui. h. vlti. ss. de solu. ergo ius gen. non inducit actionem et ideo cōcludunt glo. qd actiones sunt de iure civili vel p̄torio et non de iure gen. C Ad argumenta cōtraria est aperta respōsio. C Ad illud de lege indebiti ibi exponit glo. naturalis tc. i. naturales accessiones in ea veniunt. C Ad alid rex qd tc. i. pp. distinctionē dñi qd p iusgē. fuit ī productū an iusgen. nō poteram dñi rc. ad me peinere. C Ad aliud antīquiori tc. verū est vbi dubitatur sed hic non dubitatur. qd lex hic aptere dicit qd sint de iure civili vel p̄torio vt. h. sed iste de perpe. et tempo. actionibus. C Ad alid cōpositum tc. verū ē facta relatione ad psonam cōponentis sed hic dñ fieri relatio ad materiam ex qua fuit compositum. C Ad alid vtrū: actō sit facti vel iuris in veritate bene est qd a uelienis. qd h̄ ter. C Quidam dicunt qd est facti et istud faceret pro quadam gl. que est hic: qd actō est verborum expressio. nam nūbil aliud ē qd vulgaris formula. nam sicut donare et vendere est factum. vt. l. p̄filo in fi. de cur. fi. sic et agere nā petere hereditatez est sc̄m agere ex emp̄to est factū: et qd hic dicitur qd est ius dñ exponi. i. verborum expressio: ista ē expositio eoz. Ista expositio probat sic: qd lege cauetur si pater naturalis qui erat iūtus habebat filium et dedit eū in adoptione hz non cōsentiat tñ valet adoptio et cōfirmatur p̄inde ac si iure facta fuisse: exponit glo. i. verbis expressis vt. l. si pater naturalis. ss. de adop. C Preterea p̄. qd in stipulationibus ius: in pactis factū versat: sed et pactis p̄ce dunt actōes ideo sequit qd actio factū sit: vt. l. si vii. h. pactū ne peteret. ss. de pactis. C Unde doctores dicunt simpliciter qd actio est ius īherens verbis ter. et probatur supra de rebus cor. et incor. et de re. dñ. l. i. ss. quia actio non potest videri nec tā si ergo est incorporalis ergo appellatio iuris p̄tineat ad argu mēta dñ dic̄ agere est factum et actio est vbo ex p̄ssio tc. oīa sunt truffe. C Preterea ex p̄ctu procedit actio tc. quia vti et frui est factū et tamē ius vteodi est incorporale: vt. l. i. r. h. ss. de v̄sur. C Preterea ire agere aquā ducere est sc̄m et tñ iter actō et aque ductus sunt iura. l. i. ss. de ser. vr. pre. r. l. loci corpus. h. i. si scrutus ven. r. l. iura predior. ss. qd admo. scrutu. C D.

¶ **Actio** Justinianus intēdens tracta
re de actō. Tractat dupliciter
C Nam primo de actionibus tractat diffiniē
do et ille tractatus fuit positus in precedenti rū
so. Actio autē tc. C Secundo de actōibus tra
ctat dividendo. Et iste est secundus tractatus. s. per modū di
visionis incobatur in p̄nti. h. oīum et extendit iste tractatus
sicut fuit dc̄m i alia lectōne v̄sq; i fi. ti. Tamen qd divisiones qd
ponuntur in isto titulo de acf. sunt. vi. numero: ideo titul⁹ iste
īciviendo a. h. isto v̄sq; i fi. continet. vi. partes sicut dc̄m est.
C Quia primo ponit vnam divisionem: quod actōnum que
dam sunt in rem. Quedam in personam. Quedā mixta: et ista
ponit in p̄n. h. et durat v̄sq; ad. h. sed iste. C Secunda est qd que
a ii

dam sunt cuncte. quicdam pretorie et durat usque ad. s. sequens illa. **C**ertia est quod alie sunt persecutorie rei. Aliie pene. Aliie rei et pene: et durat usque ad. s. omnes. **C**Quarta est quod quedam datur in simplicem. quedam in duplum. quedam in triplum: quedam in quadruplum. Ultra quadruplum nulla extenditur: et ista durat usque ad. s. actionem. **C**Quinta est quod quedam sunt persecutorie bonefide quodam stricti iur. Et ista ponitur in. s. actionem et durat usque ad. s. sunt propria. **C**Sexta et ultima est quod quedam sunt persecutorie solidi et quedam non: et ista extenditur usque in. s. t. **C**Modo videamus de prima divisione. s. quod alie sunt in re alie in personam alie mixte. Et ista extenditur usque ad. s. h. iste **C**Et adiutoris quo ordine. s. iste procedit. Quia primo Iustinianus ponit primam actionum divisionem. s. quod alie sunt in rem alie in personam. alie mixte. Secundo usque in fine. s. ponit executionem seu declarationem istius divisionis. **C**Secunda ibi namque et. et durat usque ad. s. sed iste. **C**Tamen quia modus declarandi est multiplex circa varias species actionum. **C**Ideo secunda pars continet quatuor partes principales. In prima dicitur personalibus usque ibi aut cum eo tecum. **C**Secundum de realibus quod proponuntur pro rebus corporalibus usque ibi eadem si agat. **C**Terterio de actio. in rem quod proponuntur pro rebus corporalibus. s. pro seruitutib. usque ibi quod genus actionis est. **C**In quarta et ultima parte ponit de iam inter actiones in re quod proponuntur pro rebus corporalibus: et actiones in rem quod proponuntur pro incorporalibus. **C**Tamen anque ego procedam ad positionem caus. Pro cuiusdemia dicendum circa materiam. s. premissa tria: vel quatuor membra et his intellectis ter. videbis vobis quodam fabula et. Si vos vultis scilicet gere prius ea quod dominus in ter. et glo. ahi positione caus est opus finitatem quodam divisionem: quod continet quatuor membra et talis. **C**Quedam sunt actiones vere personalis. Quedam mixte que partim sapient naturam realium partim naturam personalium. Et quedam sunt in rem scriptae que sunt ab origine personale etiamen sapient in aliquo naturam realium. **C**Personales appellant ille que descendunt ex hoc vel quasi ex delicto vel quasi. Et quod ostendo vobis de necessitate: quod ita est: quod actio personalis descendit ex oblatione: ut p. s. de ver. ob. in p. t. i. Oblatio descendit ex hoc vel quasi: et delicto vel quasi ut. l. i. in p. i. de ac. et ob. Si sic ergo proprium erit actionis personalis que descendit ex oblatione quod descendat ex hoc vel quasi ex delicto vel quasi: quare appellatur personalis. Respondeo quod persona est obligata et astricta ad id quod in obligatione deuenit. Ut promitto. et. astrictus sum ad. et. Promitto scribere librum astrictus sum ad sciam. Ita oblio non egreditur personam obligari. Et ideo de personalis: ut. l. eum. C. de ac. et ob. ff. ad treb. l. i. s. b. s. Et de iudici. fideicom. s. tractatum. et. ff. ad treb. l. cogi. s. et generaliter. Et in multis aliis. **C**Preterea et istud est quod glo. ut ponere multum subtiliter: tamen est ipsum nihil dicuntur personalis: quod cohorte per sonae eius cui acquiritur: ut si stipulor mibi dari. et. actio que ex stipulone datur est insuperabilis a persona mea: ut. l. ea que. ff. pro socio: et. ff. de pecul. quis ergo. l. stichos. Si hec personalem actionem et cedo eam alii non separantur a me. h. transferatur utilis in tecum remaneat pence me directa. Actio nes in rem habent naturam directe oppositam: quod non coheret persone: nec ex parte eius qui agit: nec ex parte eius qui conuenit. Quare appellantur in rem: Appellantur in rem ratione originis: et ratione condicioneis et nature sue. Ratione originis: quia nascuntur ex iure quod aliquod habet in reverberigatia: habeo dominum directum in ista domo et isto nascitur directa rei vindicatio. Habeo utile dominium. quia sum emphiteota: nascitur utilis rei vindicatio. Sed si habeo utile dominium quod emi a non domino bona fide et per traditionem recepi. Nascitur publicana de quatractabitur. j. e. s. alie. Si habeo rem obligata: nascitur hypothecaria. Si habeo ius seruitutis realis vel personalis: et isto nascitur actio confessoria que datur tam per reali quod personali seruitute ratione condicioneis et nature. **C**Appellatur in re quod semper datur contra eum qui possidet vel quasi possidet nam semper comitantur possessorem rei: possidere enim de illo quod possidet civiliter vel naturaliter: quasi possidet ille qui doolo desit possidere et paria sunt quantum ad actionem in rem possidere et do lo desinere possidere ut. l. qui doolo et. l. par. ff. de re. u. et. l. sinist. s. sed et. l. q. petito. s. i. de rei ven. et in multis aliis legitur. Or. vbi probant ista oia. Ita oia probatur in quadam. l. actionem genera. ff. de ac. et ob. **C**Mixte que appellantur adiutoratis hic est aliquantulum dubitationis et istud solet reputari de apicibus iuris. In quo videbitur vobis quasi puerile. **C**Mixte enim appellantur que partim sapient naturam realium partim naturam personalium

est invenire meras realia: que non habent de natura personalium. Et personalia meras que non sapient de natura realium. Et est invenire mixtas quod partim sapient naturam realium et partim naturam personalium: et iste erunt quatuor: quod numerabuntur. j. s. q. d. ut sacerdoti. coi. di. fi. regni. nam mixta appellantur sicut dixerunt aliquo bene personalitatis et realitatis: quod proprium est personalis. committere mihi dari quod alienum est ut. j. i. s. sic itaque proprium realis est primi tere nubi restituere quod est meum: vel in quo ius habeo. Si dico tecum hereditatem quam habuimus eadem: facta divisione ego habeo dimidiata tu dimidiata. In illa dimidiata que mihi adjudicata est dimidiata habeo et persona mea: et in hoc sapit naturam realis quod restituit mihi quod meum erat. In alia quod persecutor quod in eum non est sapit naturam personalis. **C**Idem est in actione coi. di. q. partim habeo iure meo: partim habeo ius tuo. In eo quod habeo in re meo: sapit naturam realium. In alia parte quod prestigit mihi quod meum non est: sapit naturam personalis. **C**Idem est in actione fi. regi. Unde est invenire quartam: tamen non ponatin. hereditatis. C. de pe. here. **C**In rem scriptae appellantur que nascuntur ex hoc vel quasi delicto vel quasi hec sunt personalia et appellantur in rem scriptae: quod concomitantur semper possessore et recipiunt actiones reales: ut est actio aderbi. Nam actio aderbi. nascitur ex quasi contractu: et datur contra eum qui detinet rem: ut. l. i. s. est autem: et. s. sciendum. ff. ad exibi. Actio aque pluvia. ar. descendit ex fco persone que facit opus in preciudicio meum: quo mediante aqua pluvia potest mihi nocere: tamen est in re scripta: ut. l. si tertius. s. aqua. et. s. si quis prins. et. l. empator: ibi si mulata venditione. ff. de aqua pluvia. arcen. **C**Idem est videre de omnibus interdictis: Nam omnia interdicta sunt personalia: tamen omnia sunt in rem scripta: quia concomitantur personam ad quam puenit possessio ut. l. i. s. interdicta. ff. de iter dictis. Hoc permisso tex. iste videbitur vobis sicut quedam fabula. Dicit ergo oium autem et. et erpedianus nos usque ad. s. seq. Ibi incipit tractare de actioni. que datur pro rebus incorp. et tria dicit hic. s. **C**Primo ponit quodam divisionem: quod continet duo membra. **C**Secundum declarat primum membrum. s. de personalibus. **C**Terterio declarat secundum. s. de realibus ponendo de realibus. Dicit ergo in prima parte omni actioni que proponuntur: vel coram iudicibus: vel coram arbitris et. brevis divisione. continet duo membra. Quia autem sunt actiones in rem. aut in personam. **C**Vel ram quod possit alius dubitas que dicantur reales dicitur quod reales appellantur ratione iuris. quod aliquis habet in reverberigatia tu pos fides fundum: ago haec te rei ven. quod dico dominium fundi ad me pertinere. Tu ex aduerso dicas ad te pertinere ista actio. appellatur in rem: quod datur ratione dominij: quod dico ad me pertinere. Namque et. executio divisionis. **C**Causa non potest ne. debet comode ponit nisi siue lata iacet. Postquam posuit definitionem actionis. Intendit tractare de act. dividendo: et ideo primo ponit quandam divisionem: et illa est talis et. **C**Inter aliquos istud ut innovere quod alie sunt actiones que proponuntur coram aliis quod coram iudicibus vel arbitris. **C**Ita de gl. remouet hoc: quod oes actiones debent proponi vel coram iudicibus: vel coram arbitris cum arbitria sint redacta ad istar iudiciorum ut. l. i. ff. de ar. **C**Judices ordinarios vel delegatos. et. hic large sumit nomine rei sicut alias ponit largissime in. l. rei. ff. de. s. i. t. l. i. s. f. si certi petatur. Nam rei verbis: ut generale pretor elegit. Et id largissime ponit hic de quatuor rebus corporali vel corporali extensibili et non extensibili delib. bo. et. l. ut p. in. l. sanci. C. de lac. san. ec. Summa istud potest ponit duobus modis sicut glo. expedit et. bni: summa. i. prima quod ponit an alias. vel summa. i. brevis quod continet duo membra sed alius ponit quod continet tria membra quedam quatuor exponatis ergo ad velle vestrum. Genera. i. spes. Namque modis erexitur divisione declarando. Et primo potest quod dominus actiones in personalia. Postea que dicantur in re que dantur pro rebus corporalibus. Et quod dominus in re que dantur pro rebus corporalibus. Et haec subaudiunt gl. licet forte sit verum et forte non: sicut alia die dicebam de ac. et ob. et haec tamen vel quasi maleficio vel quasi: ut. s. ob. que ex quasi ma. na. circa prim. Et quod dicuntur quasi. quod appellatione haec continet quasi haec. quo causa quod procedit oblio ex hoc vel quasi maleficio vel ipsi. Per quas. s. personalis. Dare quod dare in oblatione s. tenet. Sacre quod sciam in stipulone deuenit. ut si stipulor sodi possent scribi librum. Sed quod rem dari deuenit in oblatione tunc agit certi condicione et stipulacione. ut. l. si quis sciat. ff. si cert. per. et. s. de verbo. ob. in p. t. i. Et alius quibusdam modis: quomodo intelligit hoc glo. dicam breviter. Postea forte reassumam aliquid repititur quod non est contractus vel quasi nec delictum vel quasi et parit obligationem: illa oblio parit

actionē et illa actio est personalis ut cōdictio furtiva et illa verba quā sunt in l. i. ff. de act. et obli. equipollent istis: Obligationes aut nascuntur ex cōtractu subaudi vel quasi cōtractu. Aut ex maleficio subaudi vel quasi: Aut p̄prio quedā ius. s. et varijs figuris cārum: ergo ponit tria mēbra quātum ad verba ter. Sed v. quo ad mētem glo. s. de obligationibus ex cōtrac. Item ex quasi cōtractu et delicti. item ex quasi. Postea. v. mēbrum. s. ex varijs figuris cārum: Ista est vera expositio fin intellectū gl. et hic et ff. de act. et obli. Tamen forte nō est verū: bene tangā vobis hic quid est pro eis: et quid cōtra eas. Aut cum eo. Modo se quid de act. i rem. Et primo de eis que pro rebus corporalibus datur. Secundo de eis que datur p̄ rebus incorporealibus. Controversiam. Resistendo: cōtrouersia videtur moueri nō solū agēdo sed resistēdo: vnde colligitur hic determinatio q̄onis. Promitto alicui nō mouere cōtrouersiam de tali re vel de domo. Postea possessio puenit ad merito sibi: p̄mittitur stipulatio vel nō: diceret alijs q̄ non: q̄ mouere cōtrouersiā ē intētare actiōem realē vel psonalē: s. cōtra est q̄ mouere cōtrouersiā: est non solū i agēdo: sed et resistēdo vt. l. lutius. s. tres bēdes. ff. ad treb. l. quo enim in. s. vlti. ff. rem ratiā haberi et habui stis in. l. promittēdū. ff. si ps br. pe. et būstis i. l. nō solū. s. si statutis. ff. de procu. vbi ista q̄d determinatur in glo. et hic est p̄prie ter. positus: et poteris cū pūgere cū illa glo. Melius supra pōit in genere hic descēdit ad spēm. Et possideat hōc dicit ad dīaz incorporialū que nō dicūtur proprie possideri: et ideo nec proprie vendicātur vt. l. vēdicatio. ff. d̄ rei vē. Dicat: istud nō regritur: nec oī q̄ reus dicat se dominum: vt. l. vlti. C. de rei vendi. Item actore nō p̄bāte absoluit reus vt. l. q̄ accusare. C. d̄ edē. t. j. de interdic. s. comodū. Si vos intellexistis cārum: et expositorēm ter. et euidentia ea que dicuntur hic sunt facillima.

Et adiūtatis p̄ ordinē oppositiōes possent multe formari et multe questiones de quibus fuit dubitatio: tamē brevius for mabo tres oppōnes: Deinde formabo tres vel quattuor q̄des. Et postea intelligetis glo. per vos. Hic d̄ in līa q̄ summā. i. p̄ma diuisio est q̄d quedam sunt in rem quedam in personam. Lege caue q̄ prima diuisio ē q̄d qdā sunt ciuiles: qdā p̄torie: vt. j. s. iste. Et propterea. d. Jo. in arbore sua ponendo disti ctiones actionum. Primo ponit illam q̄ actionum quedam ciuiles: quedam p̄torie igitur illa debent precedere oēs alias. Ad istud est apertissima respōsio. Aut nos cōsideram⁹ ori ginem actionū vniuersalem et cōdem ad oēs actiones. Aut par ticularē: et singularem. Primo casu h̄z locū q̄d dicit. s. iste: et illud q̄ aut Jo. in arbore q̄ actionis origo et vniuersalis oīum actionum est: q̄d aut sunt de iure ciuili: aut de iure p̄to rīo: q̄d obligationes introduxit. Ideo primo loco debuit po ni hic casus alio. s. casu debuit ponī diuisio que ponit hic quia p̄ma et immediata cā ad actiōem psonalem ē obligatio psonalis ad actiōem realem est dñiū: vel quasi vel ius q̄d aliquis h̄z in re. Ulterius posset aliquis opponere: et sicut hic glo. op. Hic dicitur q̄ ista diuisio cōtinet duo mēbra: et propterea est summa abevis lex: vide velle q̄ cōtineat tria mēbra: q̄ quedam sunt mixta vt. j. s. quedam. Preterea alie actiōes repūntur: que di cūtūr psonales in rez scripte et ideo v̄f continere tria mēbra vt. Luij. s. est autem. ff. ad ex. ergo diuisio videtur insufficiēs: q̄ de būt continere tria: vel quattuor mēbra. Ad istud r̄n̄det glo. et bene iuris lator ponendo de simplici vide cōprehendere mi xiū. Dicitur in. l. stipulationū quedā in dādo quedam in faciē do consistit: et tamen reperitur quedam sp̄es que mixta i vā do et faciendo consistit: vt reddere rōnes. vt. l. ii. circa prin. ff. de ver. ob. et tamen non ponit de mixta: q̄ sub simplici compēndit mixta sicut hic sub persona libus comprehenduntur mixta. Item sub personalib⁹ comprehenduntur in rez scriptas. et ideo. s. iste ponit solum duo membra. quia alia duo comprehenduntur sub istis. Ulterius opponit glo. ali quantulum subtiliter: hic d̄ q̄ ille qui tenet rei ven. nullo iū re est obligatus: ego ostendo q̄ est obligatus q̄ ille qui conuēit rei ven. Si h̄z facultatem rei restituende tenet ad rem precise. vt. l. qui restituere. ff. de rei ven. igitur p̄z q̄ ille qui conuenit rei ven. est obligatus. Ad istud responder glo. satis bene et subtiliter: et isto modo verbum tenetur sumū duobus modis. Uno modo. i. obligatus est de natura actionis. Alio modo. i. m. offi. petit compelli non actōnis iure. Herbigratia stipulor a te q̄ scribes librum hic teneris bene de natura actionis: sed si teneris rem restituere: teneris bene sed non de natura actiōnis: sed iū. officio compelleris rem restituere n̄ de natura actōnis: et in ista significatiōe ponitur in tractatu de rei vē. In alia

ponit in isto titulo. Quero ulterius ad declarationem ter. Id q̄ gl. q̄rit qd vult diceſ: et alijs qbusdā mōis. Ja ego dixi qdā sunt oblonges q̄ pcedūt ex h̄ctū vel q̄s: quedam ex delicti. vel quasi et iste oēs sunt personales. Quedam sunt que nec et con tractu vel quasi nec et delicti. vel ex quasi: sed et varijs figuris cā rum et ille similiter appellātur psonales. Et que sit ille aduer tatis. Primo ponam opinionem quam glo. ponit. Postea faciam mentionem de alijs que sunt reprobate per glo sam. et forte non sunt reprobate: magis forte est reprobabilis op̄i. glo. Actiones et varijs figuris cārum sunt q̄ non sapient naturam actionū ex ptractu vel quasi et cōdictio furtiva: q̄ cō dictio furtiva datur cōtra heredem dato q̄ ad enī nil pueniat vt. l. si pro fure. s. cōdictio. ff. de cōdi. fur. t. s. de obli. que et de na. s. vlti. ergo non sequit naturā actionum que ex delicto vel quasi nascuntur q̄ ille nō dāne cōtra heredes nisi in quātū ad eos puenit vt. l. i. C. et de. defun. Preterea cōdictio furtiva nō dat cōtra dñm vel patrem servi vel filij delinquētis: nisiq̄ tenus peculii locupletatum est vt. l. i. i. s. ex furtiva. ff. de pecul. sed act. ex contractu vel quasi dāne insolū de pecul. vt. l. quod t. l. si quis seruus. s. et ff. de pecul. igitur tc. ista oppositio probatur p̄ istam glo. et p̄ glo. l. i. ff. de acti. et ob. et p̄ aliam glo. in. l. si pro fure. ff. de cōdi. fur. Elerum est q̄ si quis vellet reprobare glo. Posset d̄e aliquis glo. male dicit nos tractamus hic de origine actionum: non de natura actionis iam nate: origo cō dictionis furtive est furtum vt. l. si ambo in fi. ff. de cōpen. nam natura nate est q̄ nō ē ex cōtractu tc. Et ideo dñs Odof. pōit et approbat aliam op̄i. q̄ ex varijs figuris causarū hic et ibi. ff. nouo dñr actiones que ex quasi cōtractu et ex quasi delicto. nascū tur. Et si quis aperiat ambos oculos in isto ter. t. ff. de actio. et obli. l. i. nūq̄ inueniet exprimi nisi duo membra ex cōtractu et ex maleficio. Ex contractu hic nō poteris scindere cartā hic nō est ex quasi contra. Ex maleficio hic non est ex quasi maleficio. Isto et alijs quibusdam modis: dicit Ros. intendit ponere de ac. que sunt ex q̄si cōtra. et ex q̄si maleficio. Preterea probat p̄ alium modum p̄ ter. ff. l. i. in pri. istud est certum q̄ poste riora solent declarare intellectum precedētium: et ex posteriori bus intelliguntur pcedentia: et aliqui ecōtra: et aliqui media dā rātur p̄ extrema. ff. de leg. i. si seruus pluriū. s. fi. et de testamen tis. l. heredes palā. s. sed si notā et de br. insti. qui non militabat s. lutio: p̄ hoc probatur q̄ istud Et alijs quibusdam modis refer tur ad actiones ex quasi cōtractu et quasi delicto: ibi d̄ in. l. i. q̄ obligationes. Aut nascuntur ex contractu. Aut maleficio. Aut proprio quodam iure ex varijs figuris causarū. Postea prosequēdo. Primo ponit de ob. ex contractu. Secundo de ob. ex delicto. Tertio de obligatiōe ex quasi contractu.

Quarto de obligatione ex quasi delicto: p̄ illa. n. posteriora videtur istud obscurū declararet amē glo. reprobatur istud tali ratione. Sed ego scirez ostendere: q̄ reprobatio nil valet. Dicit glo. q̄d in hoc q̄ ponit de cōtractu videtur ponere de quasi con tractu q̄ appellatiōe cōtractus cōtinetur quasi cōtractus vt. s. de obligationibus que ex quasi cōtractu. Item ponendo de delicto v̄f ponere de quasi delicto: q̄ appellatiōe delicti cōtine tur quasi delictū vt. s. de obligationib⁹ ex quasi delicto cū ergo dicit et alijs qbusdā modis aliquid nouū pōit tc. Istud reprobatur q̄ ego scirē vobis respōdere q̄d appellatione cōtractus nō con tinet quasi cōtractus: nec appellatione delicti cōtinetur quasi d̄ licium nec leges ille domini hoc dicunt nisi p̄ subauditionem glo. nā cum ter. dicit: non ex cōtractu ticit glo. nec ex quasi con tractu. Non ex delicto nec ex quasi delicto: debeo ergo argumē tari p̄ subauditionem glo. Sed qdam alijs ter. bene vide d̄ce re q̄ appellatione cōtractus continetur quasi cōtractus vt. l. ex cōtractibus veniētes tc. ff. de acti. et ob. et idem. pbatur in. l. vt. d̄ positi et de tutele natura actio depositi ē ex contractu. Electio tu tele est ex q̄i cōtractu vt. l. ex maleficijs. s. tutele. ff. de acti. et ob. et idem probatur in. l. sed cum aliquis. ff. de negotijs gestis.

Ulterius querit glo. quid regritur ex parte actoris et quid ex parte rei in actio. in rem. Dicit glo. ex parte actoris regritur duo. s. dñiū vel quasi: ex parte rei alterū de duobus. s. possid v̄l q̄si. Qd glo. malc dicit ita dñdo: q̄ appllo dñiū simpli semper refert ad directū vt. l. i. s. q̄ ippetū. ff. si ager. vec. vel emph. pe. ergo solū dominium directū inducit rei ven. qd falsum est q̄ ē vtile iducit rei vē. vt. l. si qs emp. i. pn. C. de p̄scrip. trr. vel. xxxx. annoz. Preterea q̄ h̄z rē obligatā nō h̄z dñiū directū: nec vtile: q̄ res mea nō pōt ē mibi obligata. Imo ē impossibile vt. l. et fertate. s. latinus. ff. de exc. rei iū. t. l. debitor. ff. ad treb. et iō gl. defectiōe locuta ē. Id dic q̄ ex pte actoris

requirit alterū de quatuor. s. dñum directū: vñ vtile vñ quasi
vel q̄ habz ius in re. Quasi dominum dñm: vt si emo rem a
nō dño: t per traditionē recipio bona fide. Et postea a posse ca
do: t hēo publicanā. Iō q̄lī dñs admittor p̄ publici. C Idem
si hēo aliud ius in re: t hēo rē obligatā. C Itē ponam hēo
seruitutem realē vel psonalē: vel vñsuff. vt sicut. l. vie itineris
pro istis hēo actionē p̄fessoriā vt. j. i. h. eq. C Ex pte reglo. dī
cit valde bñ q̄ requirit possio: vel q̄lī possidere dicit q̄n bñ cui
lē vel naturalem possessionē: vel detentōne vt. l. offm. ff. d̄ rei
vē. t. l. si vēter. h. i. bonis. ff. de p̄u. l. cre. Quasi possidere d̄f q̄n
dolo desit possidere: q̄ ista sunt paria vt. l. parē t. l. q̄ dolo. ff.
de reg. iu. t. l. sumāt. h. sed t. bis. ff. de rei vē. C Hoc vēz dēre
ali q̄ p̄ponit p̄ corporali d̄ q̄ loquit. h. iste. Sz i reali q̄ p̄po
nitur pro re incorporei nō requirit possio. Nam differunt i duo
bus quantum ad hoc quia reales que dant p̄ re incorporei dā
tur etiā possidētibus vt. l. vñ frui. h. sicut. ff. si vñsuff. p̄terat t. l. t
si fore. h. sciēdū. ff. si serui. vē. C Itē ex pte puenti: q̄ i corporali
bus requiritur possio: vel q̄lī possio: vel detentō. In corporib⁹
sufficit q̄ igetet me ad hoc vt hēam cōfessoriam vt p̄ in. d. l. si
frui. t. l. loci corpus. h. i cōfessoria si sui. vē. C Preterea pona
mus tpe libelli oblati i rei vē. nō sum dñs lite p̄cētē scūs sum
dñs illāquid rens dēat p̄dēnari. Bl. l. l. si rē alienā. h. vñt. ff.
de pig. act. dicit q̄ sic vñ d̄f istud ibi i p̄gnoratitia actō: q̄ tpe
libelli oblati nō soluerat iudicio p̄cētē soluo d̄ credito p̄dēnari:
t p̄ illa op̄i. ē bonū argumentū. l. q̄litū. ff. d̄ pecul. l. si nā.
h. possidere. ff. de rei vē. t. l. si h̄d̄itatem t. l. si quo tpe t. l. item
vidēdū. h. si quis cū p̄teret. ff. d̄ pet. h̄f. t. l. si tibi mādauero.
ff. mā. C In contrariū est. ff. de iudi. l. non p̄t t. l. non quēad
modū. Et alia die determinabā: q̄ cū tpe lit. o. sit defectus i p̄
sonā actoris t rei t ius nō sumpsit originē ex scō p̄cedenti nō
d̄ fieri p̄dēnatio. C Ad. l. cōtrarias: ibi sumebat originem ex
scō q̄ h̄uerat originez ante li. cō sed de nouo nā si ago ad exi.
requiritur q̄ hēam ius tpe li. o. t tpe sñie. Alias non d̄ reus
cōdēnnari. ff. ad exi. l. tñgi. h. f. Sed pone ecōtra t in hoc erāt
maximi doctores. Salua semp veritate: nolo dicere q̄ errent:
q̄ ego forte dicam peius. Agebam cōtra te rei ven. ad funduz
quē possidebas: lit. contest. t ante sñiam desit habere dñtūz su
di: dicemus nos q̄ effectus cōdēnnationis procedat. supra di
xi. E contra quidam doctores dicunt q̄ non est q̄o: q̄ caus le
gis cauetur q̄ si agam h̄ te rei ven. t lite pendente alieno rez:
perinde debes cōdēnnari ac si non alienassem: vt. l. iu. C. deli
tigiosis. C Ego vico q̄ non p̄t procedere p̄dēnatio p̄ dñaz
l. tñgi in f. ff. ad exbi. C Ad. l. illam rñ. ibi procedit cōdēnnatio
q̄ si alieno rem litigiosam d̄ redire in pristinum statum: ac si
non ess̄ alienatio: sed hic non reducitur ad pristinum. C Pre
terea lege cauetur instituo ticium heredem sempronio: lego bo
uem sub con. pen. condi. surripit a quodam fure: h̄fs condit.
furi habebit. Donamus heres cepit agere condi. fur. lit. pen.
exitit conditio: ita q̄ dñum transiuit in legatarium: non d̄
fur cōdēnnari beredit: q̄ l̄z habuerit dominium tempore lit̄z
incobate: tamen transiuit in legatarium lite pen. ff. de cō. fur.
l. si seruus fur. h. bone: t ideo non reputo q̄oniē maxime per
l. si seruus fur. t. l. tñgi. C Modo quero quinto t vñltimo: t ista
est questio quam forte male determinant doc. Et forte nō: tñ
vñ m̄bi q̄ est caus. Eos scitis vel scire debetis vos qui nesci
tis q̄ ille qui possidet tenetur rei ven. d̄recta. Ille qui dolo d̄
sit possidere tenetur vñili: differentia cñim est in forma agēdi.
C Donamus ergo agebam h̄ te rei ven. d̄recta: lite conf. de
sisti possidere certum est q̄ debes cōdēnnari q̄ desisti dolo pos
sideren d̄ d̄ te recluare vt. l. sumāt. h. sed t. is. ff. de rei vendi.
C Sed quero an debeas cōdēnnari et vigore d̄recte que pro
ponitur: vel ex vigore vñlis quasi d̄recta videatur conuersa
in vtilem: q̄ vñ successisse i locum d̄recte: vt. l. qui petito i p̄n.
t. h. i. ff. de rei ven. t effectus q̄oniē non est modicus: q̄ si con
demneris et vigore d̄recte procederet in eodem iudicio: si ex
vigore vñlis proponetur iudicium nouum vñ q̄ ex vigore vñ
lis: q̄ ille qui dolo desit possidere i immediate tenetur vñili t desit
teneri d̄recta: vt. l. electio. h. i. t. h. si is quem. ff. de noxa. ergo
t. c. C Item vñ q̄ ex vigore vñil d̄f in quadam. l. t istud est be
ne subtile: t non intelligit nisi aduertatis subtilius istud p
cedit in filio. Silius h̄fs sub conditōe institutus pen. con. non
potest petere honorum pos. h̄ta. Ante bene p̄t petere honorū
pos. fñ ta. C Quid si conditio deficiat habebit bona in cōdi
ctōis defectum iure honorum possionis h̄ta. non fñ ta. videt
conuersa in h̄ta: vt. l. iii. h. si subea. ff. de bo. pos. h̄ta. t. l. ii. h. si sub
con. ff. de bo. pos. fñ ta. C In pñm vñ t est caus salua verita

te: t istuz casum habuistis in. ff. nouo ille qui facit op̄: quo me
dianta aqua p̄t nocere: si possidet opus factum tenetur actio.
aque plu. ar. d̄recta si desit possidere tenetur vñili: ponamus
ergo meius fecit opus: quo mediante m̄bi nocitum est: illū
opus possidet ita q̄ tenetur d̄recta: incipio agere h̄ cum acf.
aque plu. ar. lice con. alienat opus ita q̄ incipit teneri vñili dñz
ne cōdēnnari vñili vel d̄recta: d̄f in. l. q̄ perinde d̄z condem
nari ac si omnia essent integra. Iste est casus in. l. q̄q. h. i. ff. d
aqua plu. ar. D.

¶ Que si agat. Tractatum est in p̄ce
denti. h. de actio. i re
que tantur pro rebus corporalibus: modo seq
tur tractare de actōibus in rem que tantū p̄ re
bus incorporei. C Utrum quia actiones
in rem que dantur pro rebus incorporei sunt due. s.
actio confessoria que datur ei qui assit seruitutem sibi deberi
C Item actio negatoria que dat ei q̄ negat seruitutē dñtā eē.
Iō p̄t poni de confessoria que datur ei. t. c. vñsqz ad ver. h̄ quo
q̄. C Secundo ponit de negatoria que datur t. c. vñsqz ad ver.
quod genus. C Tertio assignat differentiam inter actiones q̄
dantur pro rebus corporalibus. Et actiones que dantur p̄ re
bus incorporei. t illam differentiam t exceptionē ab ea pro
sequit postea vñsqz ad. h. sed iste. Et vñsqz ibi legitimus hodie. Di
cit ergo bf t sumāt. h. iste q̄ actio cōfessoria que p̄ponit p̄
personali seruitute vt pro vñsuf. t vñsu. C Item q̄ proponit pro
seruitute prediali t rustica vel urbana vt pro seruitute vie ac
itineris aque ductus altius nō tollēdi in rem ē. C Item nega
toria que proponit p̄ seruitute psonali: vel prediali rustica vel
urbana similiter ē in rem: t cōfessoria p̄ponit affirmatiue
negatoria negative. C Ultimo dicit q̄ inter actōes in rem: q̄
dantur pro reb⁹ corporalibus t que dant p̄o reb⁹ incorpora
libus hec est differentia q̄ actōes que dātūt p̄o rebus corpo
ralibus: nunq̄ dantur possidenti ciuiliter t naturaliter t ēt de
tinēti tamē negatoria sic regulare est ergo q̄ possesso: nō sub
stinet partes actoris: licet fallat in quibusdā casibus vt. cx volu
mine. ff. plenius patet t hoc dicit vñsqz ad. h. sed iste vel hucusqz
posuit de seruitutibus psonalibus modo ponit de p̄dialib⁹ q̄
quēdā sunt urbane quedā sunt rustice modo de p̄dialibus:
q̄ sunt urbane. Et cōtra hucusqz de cōfessoria que datur assere
ti seruitutem sibi deberi. Hic de negatoria: q̄ datur ei q̄ negat
seruitutem deberi. C Item eodem ordine procedit quo. s. quia
primo ponit d̄ seruitutibus psonalibus. Secundo de predialib⁹
C Et primo de rusticis. C Secundo de urbanis. C Item
sequitur de predialibus urbanis: Quod genus: t hic ponit di
differentiam inter actōes in rem q̄ dātūt p̄o rebus icorpora
bus licet hucusqz assignauerit similitu. Sane. hic ponit quādā
exceptionem a primo. d. h. sed iste t hinc incipit secunda diuī
Et propterea hic sit finis. C Ad euidentiam materie que tracta
tur in presenti. h. vos possetis premittere duo: vel tria verba q̄
babuistis his diebus de vñsuf. t de serui. Et ista tria verba de
clarant valde ea que dicuntur hic. Tres sunt species seruitutum
modo aduertatis bene. C Quedaz appellantur seruitutes m̄c
re psonales. C Quedaz appellantur personales sed non mere. Et
quādā appellantur mere reales bene credo q̄ recordemini t si
non recordamini. Aduertatis seruitutes mere psonales appel
lantur ille que p̄sistunt in persona alicuius q̄n aliquis est seru
t ista appellatur pprie personalis: q̄ in persona p̄sistit t a per
sona ē inseparabilis de ista m̄bil tractatur hic: tñ tractabis ali
qd. j. in. h. p̄diale: t erit subtile tractare d̄ hoc sed habetis tra
ctatum. s. de iure psonali t. ff. de stat. ho. tamen ad presentē. h.
nil pertinet. C Quedam appellantur psonales: sed non mere:
t ille reperiuntur solum quattuor. Alie oēs sunt reales: vñsuf.
est vna. vñsas est alia. Habitatio tertia. Ministeriū seruorum
Quarta est regula. C Ultra istas non reperitur alia: vñsuffru
ctus est ius vtēdi t. c. t oīs redditus t vñlitas d̄ p̄tineat vñsuf
fructuariū: vt. l. vñsuf. le. ff. de vñsuf. Vñs m̄l aliud est: q̄ habere
p̄moditatē p̄cipiendi q̄ sibi expediebat: sed si sibi expediebat
bfe. rr. corbes vel. v. t illos solum p̄cipit vt. l. plenuz. ff. de vñsuf.
t habi. Habere habitationē est habere liberam facultatē inha
bitandi quācunqz partem domus. Unde habuistis q̄ si testōr
legat habitationem domus valde magne: cūdā pauperi. Ille
d̄z habere habitationē totius domus: l̄z tam angustus sit talis
legatarius vt possit esse contentus parte cenaculi: vt. l. diu. h.
l̄z tam angustus. ff. de vñsuf. t ha. C Preterea seruorum mini
steriū appellatur similiter seruitus psonalis. Quia si testator le
gat m̄bi ministerium in seruo suo: illud ministeriū appellatur

seruitus personalis dupliciter; qd debetur a persona cuius ministeriū est legatum; t debetur persone. Et dicuntur iste seruitutes personales: qd persone debentur t cum persona extinguitur; immediate extincta persona cui debetur seruitus personalis extinguitur seruitus. vt.l.sicut. h.morte. s.s. qui. mo. ser. amit. t.l. non solum. h.tale. s.s. delib. le. hoc verum in usu. ysu t habitatione: tñ in ministerio non est istud; moriatur ille cui debetur non extinguitur: vt.l.ii. s.s. de usu. leg. tamen nibilominus personalis appellat; qd debetur personae cum persona extinguitur cui ministerium debetur. ¶ Alio omnes seruitutes appellantur reales qd debetur a re. t debentur rei t ad quem transit res transirent ipse seruitutes vcl. via constitui. h.si fundus. t.l. cum fundo. s.s. d.fui. ru. pre. cum pluribus alijs: ergo regunt omnes seruitutes sunt reales. Sed fallit in quattuor que hoc anno habuistis plene tractatum in. l. is qui binas. s.s. de usu. t in. l. i. in ter. t glo. in tit. generali. s.s. de servi. ¶ Or modo restat videre cāum t expositō nem ter. t omnia que pertinent ad materiam huius. h. ¶ Idō seruitutibus realibus t personalibus sunt prodite qdā actōnes in rem. Tñ vna prodita est ei qui affirmat seruitutem sibi deberi. Alio ei qui negat seruitutem debitam esse. Illa qdā ei qui contendit seruitutem sibi deberi appellantur confessoria: t de illa usq; ad ver. h quoq; ista que datur ei qui negat seruitutem debitam esse appellantur negatoria: t de illa usq; ad v. quod genus. Ibi assignatur differentia inter actōes qdā p re b° corporalib° t actōes qdā p reb° corporalib°. Quaf amo do nō possetis errare in cāu etiā si velletis. Tamen vos debeatis ponere non sicut quidam ponūt īmo sicut ter. dicit. ¶ Or adiutoriū bene habeo usus. in quoda; predio rusticō; vel urbano ptingente ad monasterium sancti Pauli t cum ego volebam arare t colere t percipere fructū. Abbas t monachi impediabant me quominus colerem t fructus piperem. Volo agere h eos actione confess. dubitatur utrum sit in rem vel in personam. ¶ Respondeatur: qdā ista actio sit in rem t non in personam. ¶ Idem in cōfess. que proponitur pro seruitute p̄diali rustica. Habebam seruitutem via itineris actus: vel aque ductus in p̄ dio tuo tu impediabas me quominus irem; vel currum ducere vel aquā: ago cōfess. contra te volens defendere seruitutem debitā dubitatur utrum ista actio sit in rem vel in personam. Et respōdetur qdā est in rem t non in personam. ¶ Idem probatur de p̄fessoria que proponitur p̄ seruitute urbana. Habebam seruitutē in domo vicini qdā possem īmittere tigna ī parietē vom⁹ sive ipse impediabat me tc. nō dicit nisi unum verbū. s. qdā actio cōfess. qdā datur p̄ seruitute personali vel prediali: rustica: vel urbana est in rem t non in personam hoc vult dicere ter. bene vidi aliquā commentantes istum titulum qui nesciunt ponere cāum. Eque dicit prima gl. t male. i. datur actio in rem male dicit: qdā ter. dicit h. ¶ Unde ista glo. noua facta fuit per eum qui non volebat ter. Eque tc. hoc est dicere sicut qdā agitur pro re corporali est actio in rem: ita quando agitur pro re incorporali. i. pro seruitute in rem actio est proposita. p̄fessoria que proponit vobis affirmatiūs quantum ad istum cāum. Edibus. i. predijs urbani idem in cōfess. que proponitur pro seruitute rustica: t hoc subicit vel per fundum tc. hec enim est seruitus rustica vt. l. i. d. serui. ru. pre. t insti. de servi. ¶ Idem si proponitur confessoria pro seruitute prediali urbana: t hoc subicit eiusdem tc. ¶ Unde de tribus sp̄ebus dicit hic. s. dc confessoria que dāt pro seruitute personali. ¶ Secundo de cōfess. que datur pro seruitute prediali t rustica. ¶ Tertio de cōfess. que datur pro seruitute reali urbana. Eiusdem. s. qdā sit actio in rem non in personam. De iure. i. confessoria que proponitur pro seruitute p̄. t urbana. ¶ Agat proposita confessoria altius tc. istud videatur exemplum ad negatoriā: dico mibi competere libertatē cratalandi domum meam: tu dicas competere tibi seruitutem altius nō tollēdi. gl. voluerūt subtilizare: tñ nil valuit illud subtilizare. Et dixerūt qdā hic inserebat quoddā exēplū d. confessoria: iste ē extraneus intellectus: qdā ter. non intelligeret seipsum dicendo nihil est aliud dicē nisi qdā qdā tractat d. confessoria: ponit exemplū de negatoria t econtra bene fuisse iustinius abarbalius. ¶ Quare ego volo qdā dicatis qdā sompniauit: t ideo dicatis: qdā traciādo de p̄fessoria ponit exēplū p̄ueniens cōfessorie: t traciādo de negatoria p̄oit exēplū p̄ueniens negatoria. Or quod oñdo vobis ponamus: qdā tu habebas domū tuā iuxta meā: debebas mibi seruitutē substinetē tigna dom⁹ mee: tigna domus mee substebant per pietē tuū t meū: pies tu⁹ est destructus: volo eum reficere t altius eleuare t prohibes ago contra te cōfessoria. ¶ Illud est p̄prium exemplū. Suas: debet exponi. s.

seruitutem debetis prospicēdi: istud est exemplū. ¶ Idam⁹ ego habebam fenestras supra solum vicini: ipse volebat in ea edificare t per illud edificiū auferrebat mibi prospectus. Ego contra eum cōfessoria. Ista confessoria qdā proponit p̄ seruitute prospectus defendendi appellatur in rem. Proiecti vel immittēdi. Quid est īmissum qdā projectum t qdā protectum: dicit in quadā. l. qdā īmissum et parte vna: t projectū: t pectū et alia hoc interest: qdā projectum t protectum est id qdā sic certen dicit supra edificium alterius: qdā in nulla parte eius requiescit. Minima sunt illa que in eo requiescit sive ī parte superiori: sive in alia parte parietis: vt. l. malū. h. inter. s.s. de verbo. sign. t hoc vult hic dicere. ¶ Cōtra quoq; hucusq; de cōfessoria que dāt p̄ seruitute defendendā hic de negatoria que datur p̄ seruitute ī impedīda. Et eodem ordine tractat quo primo de p̄fessoria. ¶ Herbi gratia ecce exemplum habebas proprietatem in predio rusticō: vel urbano: quidā ponamus semproni⁹ ingrediebatur p̄dium meum: t arabat t colebat t fructus p̄cipiebat: asserens sibi usus. deberi. Ego volo dicere p̄dium ē libēz t eum non habere ius viēdi fruendi. Ego cōtra eum negatoria. Ista actō est in rem: non in personam. ¶ Item aliquis vtebat via itinere vel acutu: vel ducebat aquā me inuitō: dicens sibi seruitutem deberi ago cōtra cum negatoria dicens eū: nō habere seruitutem via itineris actus vel aque ductus: dubitabat utrum sit in rem: vel in personam. ¶ Ecce magnū exemplū: duo verba dīc tñmodo: negatoria que datur pro seruitute personali: vel prediali rusticā: vel urbana ī impedīda est in rem nō in personam. ¶ Cōtra quoq; qdā īmissum de cōfessoria: hic d. negatoria. ¶ Actiones. s. negatoria t sunt in rem vt īfra dicitur. ¶ Intendit proposita negatoria. Utendi. Hic ponit exemplū de seruitute personali. Eudi. Hic d. seruitute p̄diali rusticā. ¶ Item altius tollēdi. Quomodo referit istud exemplum ad negatoriā: dicit glo. qdā ī isto exemplo non dicitur: non: qdā tunc esset exemplū cōfessoria: non negatoria. Inde ego dixi vobis: qdā si repetatur: non erit exemplū negatoria sed confessoria: puta volebam eleuare parietem tuum vt īmittere tigna dom⁹ mee: vt per parietem tuum tigna domus mee substentarentur tu turbas me ista est seruitus: vt. Leum debere de servi. urbana. pre. t.l. si forte. h. etiam si servi. ven. t.l. sicuti. h. distant. s.s. e. t.i. ¶ Hic si volo eleuare parietem tuum te inuitō: vt īmittas tigna domus mee: t tu prohibes debes agere negatoria: dicens nō competere mibi ius altius tollēdi. ¶ Iste quoq; qdā. non solum actōes que proponunt pro rebus corporalib° t p̄fessoria que proponitur pro re incorporali sunt ī rem: sed ēt negatoria. ¶ Modo intelligas bene vt intelligas ter. et quo vos non intellexistis ter. vos non intelligitis glo. Et istud est cōmune ī omni titulo. ¶ Qdā genus tc. habuistis similitudinem īf actōes in rem que proponuntur p̄ rebus corporalib⁹: t que pro rebus incorporalib⁹: qdā sicut ille sunt ī rem: ita t iste. Assignata similitudine assignat d. iam: t dicit qdā īter eas est magna dissia: qdā ille que proponuntur pro rebus incorporalib⁹ propoununtur a possidentibus ille que proponuntur pro rebus corporalib⁹ non proponuntur a possidentibus. Ecce exēplū possidebam quandam vineam ciuiliter t naturaliter t detinebam: eram in vinea quotidianē t custodiebam eam. Abbas sancti p̄culi mouebat controvēsiā mīhi: nō possidebat ciuiliter nec naturaliter nec detinebat. Consideravi ergo bene ē iste dyabolus homo. Ego enim possideo ciuiliter t naturaliter t detineor: t ipse nullam possessionem habet t nō molestat me: vole ergo agere h eum rei ven. t probare dominium vinee ad me p̄tinere t negare ad ipsum pertinere nō sum audiendus: qdā l. actōes in rem que dantur pro rebus incorporalib⁹ dēf possidentibus tamen actōes in rem que dantur pro rebus corporalib⁹ non dantur possidentibus t hoc vult l. a. dicere: t ita subaudiatis t soluetis omnia contraria: t in hoc est magis veritas glosarum. Et alij īueniētis gl. bene dicere. Aliqñ īueniētis gl. male dicere in. l. illa si de vi. s.s. d. iudi. possidet ciuiliter t naturaliter t detinet. ¶ Sāe mō ponit quādā exceptōes a primo superiori dicit. Dicatum est supra ī priori. precedenti. responsō Nam in his tc. Qdā ille qui possidet non substinet partes actoris: hoc est verum regulariter: tamen est īuenire quēdā casū. Imo duos vbi substinet partes actoris vt ex libris. s.s. late p̄: vbi continetur hoc vos possetis satis reuelare uno modo p̄tponi exēplū ī actione que dāt possidenti alio modo p̄t exēplū ī exceptione que proponit a possidente. Glo. ponit duo exempla t quodlibet forte est bonum. ¶ Habeo tecū domum cōmune ī possessione sicut tū vole agere tecū cōi diuidā

do possum et tui sum in possessione domus ciuiliter et naturaliter detinco. **C**Uno casu, i. in duplicibus iudicis ut est actio, fabr. coi. di. fi. re. et interdictum uti pos. vt. s. in. h. quedam et. l. actio num. h. mire. ff. de act. et ob. et. l. h. de interdictis et. j. de interdictis. h. iii. **C**Ille enim qui possidet ciuiliter et naturaliter potest pponere actionem et substincere partes actoris. **A**pparebit. s. in. l. in tribus. ff. d. iudicis et. l. inter coheredes. h. qui familie. ff. faber. **C**Alio modo posset opponi sane tecum, quod substincere partes actoris nihil aliud est quam probare quod interdictum si dico me dominum habeo probare me dominum. Si dico rem communem: habeo probare communionem. **S**i dico violentiam mibi illatam habeo probare rem. vt. l. actor. C. de proba, et de non numerata pe. l. asseueratio et de edendo. l. qui accusare et in multis aliis. **R**egulariter sic dictum est quod ille qui possidet non substinet partes actoris: tam fallit in casu: agebam contra te codicem, de munio et petebam. c. tu opponis exceptioem pacti de non petendo rei iuri, et ex ea, doli: tu substincere partes actoris. **A**lio modo, i. qui excipit et recipiendo ponit: ita comprehenduntur oia de corpore iuris: dicebam pactum factum dolum commissum suum latam: habeo necesse probare: et propter ea dicitur in lege quod agere est is videtur qui exceptioem utitur: quod huius necesse probare vt. l. i. ff. de ex. et. l. in exceptiobus. **S**ed quod excipit negatiuementem non sustinet partes actoris: puta tu petebas. c. ex ea mutui negabam te numerasse vt. l. si ex cautione C. de non n. pec. **O**r amodo posito causa et exposta ita sicut oportet sequitur vt videamus oppositionem et quoniam ad intellectum materie. **A**lia multa possent dici tamen ista sunt de substantia. **C**hic de quod actione confessoria est que datur pro defendenda servitute personali vel prediali rustica vel urbana. **I**tem negatoria que datur pro impedienda seruitute tecum. **M**odo breuitate intellectu ter, procedo et oppono per istum modum. Et advertatis, hic de quod sicut datur vendicatio pro rebus corporalibus ita datur pro rebus incorporalibus. Quod hoc non possit procedere ita ostendo et est oppositio communis ad totum. h. lege cauetur quod ea que possidentur vendicantur: et que non possidentur non vendicantur: sed incorporalia non possidentur: vt. l. iij in prin. ff. de acqui. pos. et. l. sequitur. h. si. viam. ff. de vsu, ergo non vendicantur: ergo confessoria et negatoria non videntur habere locum. **A**d istud debet ita responderi et breuiter: vox est quod incorporalia non possidentur proprietatem: tamen quasi possidentur: et id causa in l. quod illa quasi possessio que consistit in rebus incorporalibus operatur illud quantum ad incorporalia quod operatur vera possessio quantum ad corporalia et hoc patet quia sicut pro vera possessione rerum corporalium defendenda datur interdictum uti possidetis directum: ita pro defendenda quasi possessione incorporalium datur interdictum utile. vt. l. quotiens. ff. de serui. et. l. sicuti. h. aristo. de serui. vr. pr. et i plus ribus alijs: si hoc est ergo eadem ratione actio in rem que dat pro re incorporali datur contra eos qui quasi possident. Aliud est quod videtur valde obstat. s. quod confessoria sit superius cuia: quod si agatur ut constituatur mibi seruitus. **D**uo constituta seruitute habeo actionem et testem que durat. xxx. an. si constituta sit in teste si promissa est mibi per stipulationem: habeo actionem ex stipulatu que similiter durat. xxx. an. s; ista durat soluz. r. vel. rx. an. sic. r. vel. rx. an. amittitur seruitus: vt. l. sicut C. de seruitutibus. et. l. corruptionem. C. de vsu. ergo cum miseri tempore duret, sequitur quod sit superuacua et inutilis. **S**ed vos rideatis quidam aliquando fuerunt in isto errore: tamen iste error est pessimus: dicunt ipsi tu nescis quid opponis: aut seruitus est debita sed non constituta: et tunc est verum quod competit actio ex teste vel ex stipulatu vel ex empto: sed si iam constituta est: tunc per constitutionem tollitur actio personalis: quod vatur pro seruitute constituta. **E**t ecce ar. quod mouebat eos qua ratione traditio corporalis rei debite tollit omnem obligationem qua tenebatur debitor: quia solutione eius quod debet tollitur omnis obligatio: vt. s. qui. mo. tol. ob. in prin. ti. **E**adet ratione si constituta seruitutem: per istam constitutionem tollitur omnis actio personalis que datur pro seruitute constituta: et ideo sublata ea sequitur quod utilis sit ista confessoria: Sed quia falsum est quod dominus in fundamento. ar. id non potest sequi recta conclusio et ipsi dicitur quod sicut si debeo rem corporalem tecum, istud est falsum quod si debeo rem corporalem. s. via vel iter vel actum ostium per eum modum per quem potest constitui non liberor a personali quod in rebus corporalibus est iuuenire traditionem quam: et quam deliberationem induceret: sed in rebus incorporalibus non est et ita iuuenietis in ter. et glo. l. corruptionem. C. de vsu fru. **E**t id ratio istorum doctorum non valet una iusta. **C**dicendum est ergo et istud est planus: quod

utilius est hinc confessoriem per seruitute iam constituta quam hinc actionem personali ex qua fuitis primo obiectis: quod facilius est defendere ius quod habeo quam consequi quod nouo aliqd constitutum: et id sunt utile ea dari. **C**Ulterius op. ii. modus et ita opus est valde ruminata: et in ista erat magna pars doct. et gl. et legislatorum et canonistarum et hic de quod ei qui possidet non datur actio in rem: quod istud sit falsum ostendunt ille. l. depono rem penes te retineo possessionem penes me. l. l. h. ff. depositi: et tamen possum agere contra dopoulos rei ven. vt. l. of. ff. de rei ven. l. si ventri. h. in bonis. ff. d. pri. cred. si comodo tibi rem: rei comodato possessionem et proprietatem retineo vt. l. rei comodato. ff. comodati: et possim agere nihilominus rei rem. **S**i concedo tibi rem ratione fructus ego retineo penes me ciuilicem et naturalem transferro in te: tamen possim agere rei ven. vt. l. si vsufructus nomine. ff. quicad. vsufru. caue: igitur iste male dicit. **C**Quidam valentes viri valde errauerunt: et enormiter dixerunt et dixerunt quod quodcumque possidem non possum proprie rei ven. tamen si propono rei rem. video: renunciare iudicio possessorio et ita dixerunt quidam: vt. d. Bard. et. d. Jo. et ideo renunciato comodo possessorio rei rem. potest procedere: male dicitur talis opus. de in. l. poteram agere contra te interdictio uti possidetis: quod turbabas me in possessione cuiusdam predicti quod possidebas: volunt agere uti possidetis sed proposui rei ven. lite pendens. volui agere uti possidetis bene possum. Iste est casus. l. naturaliter. h. nihil. ff. de acqui. poss. subicitur ibi et ideo tecum plus in alia. l. caueatur quod si cepi agere rei ven. ad fundum postea volo agere unde vim audiendus: ergo proponendo rei ven. non video: renunciare possessorio. l. eum fundum. h. eum qui fundum. ff. de vi et viar. quod promptum est dicere quod ista opinio est mala peior et pessima. **C**Dicendum est ergo quod ille qui possidet ciuiliter et naturaliter et detinet non potest agere rei ven. quia non est inuenire personam contra quod agat nam eodem tempore non potest esse possidere eadem personae duos insolida uti. l. iij. h. ex contrario. ff. de acquirere. poss. et. l. duo. ff. de preca. cum infinitis aliis: contra scipsum non potest agere: iste est proprius intellectus istius. h. quod ei qui possidet ciuiliter et naturaliter et detinet non datur rei ven. sed si possidet et ciuiliter et aliis naturaliter quod prohibet quod agat rei ven. ratione de tentio: et ita intelligentur. l. contrarie: ex hoc apparet quod errat illi dominus qui dicit rei ven. non concurrere cum interdicto uti possidet. ita dicit glo. in. l. fideicō. ff. de iudi. Rei ven. et interdictum recuperande possunt bene concurrere quod non sum mibi contrarium quod casus est in l. cum fundus. **C**Or modo procedo dicitur glo. et causa niste: tamen male dicitur glo. et canonista penitus si agatur iudicio petitio et uti possidet. absit quod possint concurrere: quod ille qui proponit rei vendi. dicit se non possidere: ille qui proponit interdictum uti possidet. dicit se possidere vt. l. i. h. interdictum. ff. uti possidet. ergo est sibi contrarius: ergo repellendus. **C**Ista ratione videtur valde bona: tamen non valet aliquid aduersitatis quo casu procedit op. glo. et canonistarum si possideo ciuiliter et naturaliter et detineo hoc bene fateor quod non est possibile concurrere rei ven. cum iter dictio uti possidet. quod non est inuenire personam contra quam proponam rei ven. tamen possum proponere interdictum uti possidet. contra eum qui me turbat: et isto modo procedit quod dicunt. tamen istud non considerauerunt ipsi si possideo ciuiliter tantum: tu possides naturaliter tantum et detines quod non possidem proponere rei ven. pro naturali possidere et pro detentione uti. l. naturaliter. h. nihil. Item si tu detines cum rei ven. detur pro detentione uti. l. officium. ff. de rei ven. et nihilominus interdictum uti possidet. pro ciuiliter et naturaliter turbata: ita videtur et ita dixerunt ibi corixerunt se in l. clam possidere. h. quia ad nundinas: et id probatur in l. naturaliter. h. nihil. ff. de acq. pos. idem comparatur in glo. l. i. h. interdictum. et. l. si duo in pri. ff. uti possidet. **C**modo premissis oppositoribus et solutoribus earum ad declaracionem tex. includuntur duo membra. Ego quero primo istud est subtilius et in hoc deficit glo. et non credo quod fuerit vicium glossatoris sed sic scriptoris. Quare confessoria et negatoria dicuntur in rem. Dicuntur in rem ut dicit iste. h. sed quod dicantur non dicitur et ideo glo. declarat dicuntur in rem quod tantum pro iure quod aliquis habet in re. **C**Sed rea sicut et parte eius qui conuicit consideratur vera possessio in rei ven. sic in confessoria et negatoria consideratur vera vel quasi possessio: et ideo dicuntur in rem. **C**Or modo oportet probare in probando glo. deficit rei rem. datur ratione dominij directi vel utilis. In rem actio datur ei qui est dominus de iure ciuilis vel de iure genit. vt. l. in rem. ff. de rei rem. Confessoria datur ei qui est dominus ut. l. ii. predicta. **C**Sed rea utilis in rem datur ratione utilis dominij. Item actio publica datur ratione quasi dominij. **C**Or si hoc

errauerunt glo. dicit q̄ rōne quasi dominij datur confessoria fructuario. Item creditori in hoc dicunt pessime: creditores si habent dñum vel quasi sed ius in revt. l. ex sertante. h. latin⁹ ff. de etc. rei iud. fructarius non hz dominium vel quasi sed ius. imo possibile est q̄ ille qui habz vsumfructum formalem habeat dñum: q̄ res sua non pot alicui seruirevt. l. vtifru. ff si vſuſ. pe. ergo q̄ glo. dicit q̄ confessoria rōne quasi dominij datur fructuario t creditori est incōueniens t impossibile de iure ergo verum est t ita credendum est q̄ glo. intelleterunt q̄ rei ven. directa datur ei qui habz directum dominium vt. l. in rē. ff. de rei ven. sic confessoria t negatoria: vt. l. ii. ff. si seruitus ven. vtilis datur ei qui est emphiteota qui habet utile dominiū: vt. l. tutor. h. etiam. ff. de pignorati. actione. Item superfi ciario: vt. l. pretor. t. l. superficiario. ff. de rei vindicatione. Vtilis cōfessoria t negatoria datur ei q̄ habz dominiuſ utile ve probatur in pallegato. h. si ego. ff. de ope. no. nunc. t. l. i. h. vt timo. ff. desuperfici. t. l. ei qui pignori. iſ. respō. ff. de seruit.

Clubliciana datur rōne quasi dominij vt ei qui emit a nō dñi: q̄ credebat dominum: vt in. h. alie. t. l. i. ff. de pub. Publiciana pro seruitute daf ei cui cōstituta est seruitus ab eo q̄ credebat dominū: vt. l. si ego. i. t. ii. rñſo. ff. de pub. Hypothecaria datur creditori ratione iuris qd hz in re. Item vtilis cōfessoria. Item fructuario datur vtilis sed non directa vt. l. i. h. itē iulianus. ff. de remis. pi. l. creditori. ff. de operis no. nunc. l. ei qui pignori. ff. de seruit. ergo considerata persona actoris confessoria habet similitudinem cū rei ven. q̄ pro re corporali proponit. Item cōsiderata persona rei: sicut in rei ven. requiritur vera possesso: vt si dolo definiat possidere vel se offerat in iudicio vt. l. vlti. ff. si vſuſrū. pe. Idē in negatoria q̄ directa datur ei qui directo est dominus prediſ i quo aliquis cōtendit sibi seruitutē deberi vt. l. i. ff. si seruit. ven. vutilis datur ei qui habet utile dominiū. Item ex parte rei datur contra eum qui habet veraz vel quasi possessionem veram: vt si dico me dominum pleno iure tu es i posses. t dicas te fructuarū tu habes verā possionez. Item tu dicebas h̄c seruitutem vie itineris vel actus: non habes verā possessionem sed quasitratione huīus propono negatoriaz. Dic terea dato q̄ non possideas sed quasit: si turbas me possum age re negatoria: q̄ cōfessoria t negatoria datur possidentib: t econtra non possidentibus: vt. l. si forte. h. sciēdū. ff. si seruit. vē. Lvi frui. h. sicut. ff. si vſuſrū. pe. Restat vltimo querere vnu verbū t ponā finem: quare appellatur cōfessoria vt hic: glo. dī sputauit de lana caprina: dicit q̄ Placē. dicebat vnum t ipsa dicit aliud: tamen glo. dicit idem q̄ Placē. q̄ cōfessoria appellatur que propōitur verbis negatiuis dico ne me habere seruitutē t. t negatoria que pponitur verbis negatiuis dico te nō habere seruitutē. Dr glo. reprobat istā opt. p quēdā modum qui est satis probabilis: tamen nō p̄stum textū dico me habere seruitutē; altius non tollēd: ista confessoria pponitur verbis negatiuis: vt. l. si prius. ff. de operis no. nunc. t. l. loci corpus. h. cōpetit. ff. si seruit. ven. Si tu pponas negatoria ppones eā verbis affirmatiuis: dico altius me posse tollere te in iusto: igitur Pla. non intellexit qd dixit: dominus Pla. cōsiderauit effēm̄ verbōz sicut glo. quare appellatur cōfessoria: q̄ siue proponat verbis affirmatiuis siue negatiuis per eam defendo seruitutē mibi debitam: negatoria appellatur q̄ siue proponatur vbiis affirmatiuis siue negatiuis per eam negat seruitutem obri: vñ ab effectu assumit nomē: multa alia possenti hic dici: t̄ ista sunt de substācia t que oꝝ tenere.

Sed iste. h. iste ponit secundam principalem di visionē actōum: t dicit q̄ actionum q̄ dam dicuntur ciuiles quedam pretorio: ciuiles dicuntur ille q̄ enumerate sunt. s. t eis similes si q̄ sunt: pretorio dicuntur quedam in rem quedam in personam. In rem appellatur pub. q̄ datur ei qui emit rem a non dño bona fide t per traditionem vel alio t. apto ad dominium transferendū: t ante vſuſcipio nem completam desit possidere: nam sicut verus dñs admittitur ad rem vendicandam per rei ven. ita iste bonefidei possit per actōem publi. t nibil aliud intēdit. h. iste vſq; ad. h. rursus ex diverso t sit ibi finis. In precedenti. h. oīum posita fuit prima diuīsio generalis omnium actōum: t illa continet duo membra. s. q̄ quedam sunt in rem quedam in personam: t illa duo membra declarauit per exempla vſq; ad. h. istum modo iste ponit quandam secundam generalem diuīsionē: t illa silt continet duo membra. s. q̄ quedam actōes sunt ciuiles quedam sunt pretorio: t istam psequitur subdiuidēdo t exēpla ponēdo

vſq; ad. h. s. equēs: t̄ in modō aduertatis quo ordine pcedit vſq; ad. h. sequēs. q̄ primo pōit generalē diuīsionē. s. q̄ quedā ciſes s̄t pretorio. Secundo ponit subdiuīsionē actionū p̄toria: q̄ q̄ dam p̄toria sunt reales: qdā personales. Tertio psequitur d̄ realib: Quarto t vltimo d̄ psonalib: t̄ tractando de personalib: inserit quedā reales t ecōtra. q̄ aut sit rō videbitur in psecutione tractatus. Scda ibi tam ī rē. Tertia ibi vt ecce. Ibi psequitur de p̄toria in rē: ponēdo exempla: inserēdo t̄ de quibusdā psonalib: vt de reuocatoriis vſq; ad. h. in psonā. Ibi ponit de psonalib: nibolominus inserēdo d̄ realibus qui busdā vt de p̄judicib: Dr īā cāus iste est valde aptus sigs aduertat. In pīma pte. h. cāus nō debz ponērisi sicut littera īā ī hoc modo. Quedā actōes dicunt ciuiles: qdam pretorio Ista est diuīsio generalissima ad oēs actōes q̄ reperiūtur. Et ista est pīma diuīsio que ponit in arbore. Et ppterēa ex vna pte ponunt p̄toria ex alia ciuiles. Itē p̄toria subdiuiduntur in duas spēties: q̄ quedā sunt in rē quedā in psonā: ī rē vt est videre ī act. publi. vt vbi gratia. Ecce modo cāus in termīs: Modō aduertatis. Nonamus ego emi quādam vineā a quo dā pone Mar. t quem credebā esse dñm: ī queritate non erat dō minus: t p traditionem recepi bona fide ita q̄ vſuſcipiebā camti. pro emptore: anq̄ cōplerem vſuſcipiōne deli possideret: pos sessio deuenit ad quēdam noīe. p. qui nō erat dñs. Quero q̄līt subueniatur mibi. Et rñdetur q̄ ego admittor ad vendicāduz p publicanā: t pinde ac si ego vſuſcipiēsem: rei ven. nō hz locū: quare ordinavit pretor q̄ ego possem proponere publicanā: t pinde vendicarem rē p eam: sicut uendicarem p rei ven. Si vē essem dñs. Et ista vocat publiciana a publicio p̄tore: q̄ cāz introduxit: ergo tria verba dicit tantūmodo t nibil aliud t̄. Habuimus mentionem: vt est rei ven. cōfessoria. Et negatoria de istis habuimus mentionē de rei vend. in. h. oīum ibi aut cum eo t̄. De cōfessoria in. h. eqz. De negatoria in. h. quoqz cōtra: ergo iste sunt ciuiles. Et si que sunt siſes. Quid vult dicere. Aduertatis q̄ glo. valde male dixit hic in veritate dicit glo. q̄ voluit dicere q̄ quedā actiones descēdunt ex cōtra ctu: Quedam ex quasi cōtractu. Quedā ex delicto. Quedam ex quasi delicto: quasi dicat oēs actiones pcedentes ex contractu vel quasi ex delicto vel quasi sunt ciuiles. Et ppterēa dicit si que sunt similes: tamen in veritate istud quilibet posset perpendere esse falsum: q̄ includeret t daret intelligi ista expositio: q̄ nulla p̄toria sit ex ḥctu vel q̄si dlichto l̄q̄si t hoc esset māifeste fal sum vt quilibz vestrum ppndit. Nam actiones p̄toriae repiū tur descēdentes ex cōtractu vel quasi delicto vel quasi sicut ciuiles. Et ppterēa ista expositio est pessima. Ex ḥctu. Actio d̄ constituta pecunia est p̄toria vt. h. de cōstituta: Et tamen est ex contractu. Et de quasi cōtractu. Actio nego. gest. est p̄toria vt. l. iij. ff. de nego. gest. t t̄ est ex quasi cōtractu. q̄ ille qui gerit negotia alterius sine mādato obligatur et quasi cōtractu vt. v. de obli. que ex quasi t. l. iij. h. si quis absens. ff. de act. t ob. Item furti manifesti est p̄toria vt. j. de perpe. t temp. act. circa prin. ti. t est ex delicto. Item actio vi. bo. rap. descendit ex delicto: t tamen est p̄toria vt. l. iij. ff. de vi. bo. rap. Item actio in factū que descēdit ex edicto. nau. cau. sta. est ex quasi delicto: t tamen est p̄toria. Item actio que descēdit ex delicto ad uersus nau. cau. sta. Item actio que descēdit ex edicto de his q̄ veie. vel eſu. ergo si ita exponeretis vos non possetis predicare maiorem errorem: q̄ l̄z q̄dam ex contractu vel quasi delicto vel quasi sunt ciuiles: tamen quedā reperiuntur p̄toria. Et ideo quomodo debet exponi. Modo aduertatis: t scitis meli? q̄ gl. dicit. Dr aduertatis: modo cōprehēdo illud q̄ alia glo. inten dit vos scitis q̄ ius aliud scriptū. Aliud nonscriptū. De ius nonscripto nibil ad nos. Juris scripti. set sunt ptes. s. leges plebescite: senatus consulta principum placita: Responsa prudētum: t magistratum edicta vt. s. de iure na. h. constat t. l. ius autem ciuile: habuistis hoc anno t de iusti. t iure. L. partes cōstituerunt ius ciuile t oīis actio que introducit p aliquē de il lis partibus ciuilis appellatur. Serta. s. magistratum edicta cōstituit ius p̄tiorum: t actio inducta p̄ istam partem p̄toria appellatur: quid ergo vult dicere t̄ similes. i. a simili parte tūris scripti inducit. Hoc est dicere rei vēd. quo iure ē inducta p̄ ius ciuile p̄ legem. Item cōfessoria: t negatoria: t si qua reperiatur similiter inducta p. l. vel alia3 partē que inducit ius ciui le: oēs appellabuntur ciuiles: sed dñe q̄ oēs ex cōtractu vel quia si delicto vel quasi sunt ciuiles ista est tanta abuso: q̄ non possit esse maior. Et legitimis t ciuibuscis copulativa ponitur p̄ idest hoc est dicere oēs sunt ciuiles. Aliae que inducuntur p̄ ius

ptiorum sunt pectorie et hoc sequitur immediate alie et. Alius hic est ver. tamen pro. h. allegat. Et paratas. i. pretor inuenit eas; nibil habemus amodo hic nisi duo verba ponendo casum; bñ ponuntur alia duo qd ciuiles appellantur; qd per aliq partem iuris ciuilis inducte sunt. Modo sequitur divisio pectoriaru. Sicut inter ciuiles est inuenire quasdam in psonaz. Sic inter pectorias. In rem. Exponit glo. et bene tantum. In personam tm vt de constituta. Pauliana et fauiana que dant ad reuocandum ea que in fraudem alienata sunt. qd dicit glo. in qd quedam repunitur mixte que partim sapiunt naturam realium pti personalium tam dicuntur oes ciuiles ut est acto fa. herc. q est mixta. Et de iure ciuili inducta actio fi. reg. coi. di. pet. herc. Quas. s. actiones pectorias. Ut eoc. Modo incipit de pectoris realibus. Plerique; qd publici non datur contra dominum vt. l. vlti. et penult. ff. de pub. et habuistis in. l. illa mā datum distractorum seruorum. ff. mā. Quasi non est veritas expressum in eo est diminutionis nota et p hoc tollit op. illa qd. l. permittit mentiri; qd permittit mihi rem vēdicare; quasi vscepissim nō tm vscepi. Or de hoc patebit statim post expostionem ter. Possessor quoddam nunc petitor. Idem? dum ego essem absens recipi. cā quidam emis rem meam a nō dño bona fide et per traditōem recep. et vsucaptionem cōplicui sum reuersus postulo in int. re. ea impletata intento rescisoriam et perinde vendicabo rem ac si nō esset vsucapta de hoc traetabitur in. h. rursus. Nam possessor proprius ponamus tuz essem absens et ea vsucapta possesso peruenit ad me; ille agit contra me rei vē. ego dico recte ageres; nisi fuiscem absens rei pu. cā. Unde peto restitui et te excludi. Nam. ecce modo exē plūm dpubli. Ex iusta. Modo aduertatis et istud intelligit in duobus verbis ad hoc vt habeat locum publ. requiritur qd fiat traditio ex ea cā ex qua scā traditione a dño datur rei vē. directa: vnde amodo non habetis considerare nisi ex qua causa scā traditione a dño datur rei ven. directa: vt ecce. Si vendo tibi et trado si sum dominus transsero dominium. Si nō suz dñs h̄r tibi pub. Item si dono trado in dotem vel lego. vñ generale est qd ex qua cā scā traditione a dño transserunt dñi et eadem cā scā traditione et qd publiciana dño transserunt vsu capiendi conditio et ex ea cā scā traditione a non dño transserunt vsu capiendi conditio et queritur pub. vt probatur in. L. quecum qd in prn. et. h. interdum. ff. de publ. Jurta. i. ex qua causa scā traditione a non dño transserf dominium. Quippe. pbat qd non habeat rei vēdicatōem. Dominum suum vēdit. i. rem rōne dominij ad se pertinentis qd dñi nō pōt vē dicari qd quod habeo non possum vendicare. Sed vendico rez rōne dominij et ideo succurrunt mibi de iure pectorio; vt hic subicit. Acto. Modo odicatatis vnum verbum qd glo. pōt et est notandum. Aut pretor inducit actionem et actionis p̄ prim nomen. Aut inducit actōem; sed nomen designat. Primo casu pretor inducit qd qui emit rem a non domio bona fide et per traditionem recepit si cadat a possesso qd possit ven. rem et inducit publi. et tunc non habet locum actio in sacram. Prieterea inducit quod ille cui res obligatur possit ea aduocare a quolibz possesso et inducit actōem quasi seruianā. Secundo cā bñ locum actio i scā vt. l. et ita. h. i. nau. cau. sta. et. l. i. h. i. ff. si mu. ven. no. Sicut est de iure ciuili si inducat actio et nomen non est curandum de con. ex. l. vt. ff. de con. ex. l. le. i. Vscepisse. Satis nos curialiter exponemus et ita debetis intelligere si vultis intelligere recte. i. ex ea causa cepisse ex qd vsu capio sequitur. Amendicat. Quomodo debet exponi. i. vendicat perinde ac si esset sua vere tm non est sua sed quasi sua. Sic vendicaret quando esset sua per rei ven. ita quando est non sua per publ. ita qd ponit similitudinem in effectu non in iuf agēdi. Modo posito casu et exposita lsa ostendo primo qd qdaz actōes pectorie sunt mixte et ppterēa male dicit ter. et pet. gl. que ter. exponit. Secundo qd alie actōes sufficiat et ppterēa ista sit supernacua. Tertio ostendam qd nō videatur pcedere qd aliquis vendicet dominum. Quarto ostendam qd lex ista permittit et mentiri mendacia fieri que solent puniri per. l. et non solet dari occasio mentiendi ista sunt puerilia. Do stea queram quod sunt necessaria ad hoc vt publi. sibi vēdicer locum et parte actoris. Item quod sunt necessaria ex parte rei. Item an publi. detur h̄ dominum et est reperire reglas et casus. Quinto in quibus regula fallit. Sexto et hic erauerunt glo. vtrum publi. detur rōne utilis dominij vel qua h̄ dominij et an ille qui succumbit in rei ven. possit intentaf pu

bli. et econtra. Et de istis tractatur p glo. et sumarie. Hic qd quedam actōes sunt in rem tantum. Quedam in personam tantum intelligendo sicut intelligit gl. et bene ego ostēdo qd quedam pectorie reperiuntur mixte qd in lege here. pe. est mixta: vt. l. h̄ f. ditatis. C. de pet. hereditatis. In alia lege cauerit qd bono. possēt. heredita. petitio. Item fideicom. heredita. pe. sunt pectorie ita cauetur. ff. de bonorū possēt. herediti. pe. l. ii. et de fideicō. h̄. pe. l. ii. Ergo etiam pectorie repūntur mixte. Ad istud nō posset responderi sustinendo glo. nisi dicatis isto mō ego nō video aliū modū certe per que posset substineri gl. Herediti. pet. ab origine est ciuiles nō pectoria hoc ostēdo quilibet vñz sciret ostendere si aduertatis. Omnes actōes que sunt inducēt aliquam partē iurisciunt: vt. p. l. senatuscōsul. et. c. sunt ciuiles. Sed pet. herc. est inducta p. senatuscōsul. vt. l. vlti. C. de peti. h̄. di. et. l. Itē veniūt. h. cū ante qd. ff. d. peti. herediti. ergo est ciuiles ab origine. Sed licet ex accidēti pector extēdat cā ad alios qd succēdit de iure pto. hoc est ad bo. possēt. res: ista extēsio nō vñz atēdi sed nibilominus debet remanere in numero. c. i. actionum et ideo debet dici mixta habito respectu ad ius pectoriū vnde vñ glo. falsū dicit vel vñz substineri p istū modū. Alter⁹ oppōnitur qd interdicta oia sunt scripta: vt. l. i. h. vltio. ff. de inter. Ego rñdeo vere oia interdicta sunt psonalia ita qd nō sūt in re h̄ aliquādo sint in rem rōne possētis et ideo p istū modū dum sustinet glo. Alio mō oppō. qd public. sit supuacua: qd si res quā bo. fi. possēdo violēt rapiat vatur mibi actio vi. bo. rap. vt. s. vi. bo. rap. h. penult. et. l. i. h. in hac et. h. generaliter. ff. vi. bo. rap. Item si subripiat tatur actio fur. vt. l. cū oēs. h. i. ff. de fur. et. s. de ob. ex. delic. h. item si fulo h̄. sed et bone fi. et iō si alie actōes possunt habere locū ergo ista nō potest h̄ locum: ego rñdeo alie sunt generales ista est spālis introducta spāliter in istū cāum quādo aligs emit rem a non dño bo. fi. et p traditōe recepit. Et ideo nō excludit p illas qd generi p spēm de rogat et nō ecōtra vt. l. in toto de reg. iu. h. et. l. vxti. h. felicissimo et. l. seruis urbanis. h. ultimo. ff. dele. iu. cū si. Prieterea possēdo rē et vsu capio possibile ē qd pueniat ad aliq sine vitio nō potuit locum habere actio vi. bo. rap. nec furti. et ideo equū fuit qd succureret mibi p publi. Alterins op. ad id qd lsa dicit qd rei vē. ē introducta ad hoc vt vēdīcē dñiūn: istud vñ salsum qd: dñiūn est penes me et ideo nō vēdīcē dñiūn qd habeo. Sed si dñiūn nō est penes me tūc nō admittor ad vēdīcandū qd rei ven. dñiūn vt. l. in rem. Dicendum qd. Aut volo vēdīcē dñiūn: et tūc nō possūm: qd dñiūn est res incorpōralis et incorpōrales non possidentur vt. l. seruis. h. incorpōrales: ff. de acqren. rerū do. ergo nō vēdīcāt: vt de ali. iu. niu. cā. facta. C. l. vñica: Sed vendico rem rōne dominij qd ē penes me. Ad aliud qd dicūt qd lex ista pmittit mentiri qd admittor: ad vendicandū: quasi vscepissim qd non vscepi. lsa dicūt qd nē datia puniri debentvt. C. de mu. no. l. i. et. l. fal. et. l. qui nomine ff. de fal. Ista. dicebat qd lex pmittit: sed nihil hoc est contra non ne. ll. puniūt piuria: si leges pmitterent plurare ergo non punirent piuria et certum est qd vbi piuriūz cōmittitur: bñ locū actio criminalis extraordīnaria de criminē stelonatus: vt. l. s. piurio. ff. de cri. ste. et nō. solet in aut. facte. vt non solum. Ista. dicebat qd pmittit lex: et ideo non debet puniri vt. l. vlti. ff. qui satis. cog. et. l. vlti. ff. ad munici. est verūn vbi lex pmitteret. Sz hic non permitit qd quād non est exp̄ssiuūz veritatis. Sed nota est diminutionis. Sequitur videre: quod sunt necessaria ad hoc vt publi. vēdīcēt sibi locū tamē p̄ primo posset aligs querere. Sed istud rescrīvabo ultimō istud est aliquātūlū dubium et glo. variant circa illud et sunt contrarie. Ad hoc vt publi. vendicet sibi locum. v. sunt necessaria. s. t. l. Hoc est vnum Bo. fi. hoc est fm. Traditio vel quasi hoc est tertium: qd fiat a nō dño hoc. iiiij. Qd res non sit vsu capta hoc. v. verbi gratia de quolz. Titulus: oportet qd emerī vel ex cā totis receperim vel alio ti. abili ad dominium transserendum vt hic in v. nāqz sicu. et. l. i. ii. iii. iiiij. et. v. et. l. quocūqz in prn. et. h. i. ff. de publ. Bona fides qd credebam cū dñiūn: vel habere auctoritatē a domino vt. l. i. ff. de publ. Quo tempore requiritur bo. fi. vtrum tēpo recontractus vel traditionis hoc anno habuistis valde bene distincūt: si tractamus de ti. emptionis et tunc requiritur bo. fides duobus temporib; tempore traditionis et tēpo cōtract⁹ vt. l. ii. ff. pēo empor. et. l. si existimans. ff. pro so. et. l. si is qui. h. penult. ff. de vsu. Qualiter probatur bo. fi. non est questio qd bo. fi. semp̄ presumit nisi p̄betur de mala ita suenietis nota tum in. l. pe. C. de lon. temp. p. vnde ad hoc est bonū ar. l. qd aut ff. de admi. tu. et. l. si cū. h. bec verba. ff. d. fideicō. lib. et plures alie.

CTraditio ut si rem corporalem trado: quasi traditio si tradō
rem incorpoream. Nam ita h̄z locū publici, que dat in locum
rei vend. pro quaī traditione sicut p̄ vera vt. l. si traditionē t. l.
si ego. s. i. ff. de pub. **E**nō domino ex causa habili ad dñiūz
transferendū: q̄ si a vero dño dñiūm trāfserat et haberet locū
rei ven. directa: ergo non haberet locū publi. que datur i locū
rei vend. directe. **E**ccl̄erum est q̄ vſucapio non sit cōpleta q̄
si vſucapio eset cōpleta si est res mobilis haberet rei vendi. dir
rectam. Si imobilis haberet rei ven. vtilēt: et ideo non haberet
locū publi. vt. l. i. ff. de publ. **M**odo sequitur videre cōtra
quē detur et datur cōtra quēlibet possessorē p̄ter q̄ p̄tra dñm.
Nam exceptio veri dominij exclud. publ. vt. l. p̄. et vlt. ff. d̄ pub.
et l. mandatum distractōdorum seruorum. ff. mā. tamen ē inue
nire q̄ fallit in. v. casibus in quibus publ. datur contra dñm.
Primus est ego non dñs vendidi tibi rem alienam bo. fide
ementi verus dominus veniens ad mortē instituit me h̄f dem
ita q̄ cepi haberet dominij rei q̄ post puenit ad me agis pub.
debes obtinere q̄ tu habes cām a me et teneor tibi de cuictione
ut habuistis in tribus locis in. l. si a ticio d̄ rei ven. t. l. si a ticio
de excep. rei vend. t. l. apud celsum. s. i. si a ticio. ff. de doli. excep.
Preterea fallit in secūdo casu. **N**onamus q̄ ego vendidi
rem alienam et tradidi post venditionē verus dñs incepit age
re cōtra te et succibuit q̄ non potuit probare dñiūm: lata sūia
possessio puenit ad eum agis cōtra eum pub. debes succubere
iste est casus in. l. si quis rem de excep. rei iudi. **I**tem fallit in
tertio casu tu possideas bo. s. i. quēdam seruūm alienū ille seruū
debit mihi dānum: q̄ icidit arbores meas egi contra te nor
ali et dīstī cū mihi p̄ noxa. possio postea rediuit ad dñm: ago h̄
eum publ. debeo obtinere. q̄ si egissem cū domino norali v̄l op
portuisset q̄ emendaret dānum vel daret seruum p̄ noxa. vt. l.
si norale. s. vlt. t. l. generaliter. ff. d̄ noxa. **I**tem fallit i quar
to cāu dominus mea minabatur ruinam aliquis vicinus peti
sibi caueri de domino infec. a bo. s. i. possessorē: et q̄ non cauebaē
missus est in possessionem ex secundo decreto: possessio postea
peruenit ad me: datur illi publi. h̄ me; vt. l. tamini infec. s. non
solum. ff. de damno infec. **P**reterea fallit in quinto māda
ui p̄cur. meo q̄ venderet tibi rem meam post h̄ctam venditio
nem et ante traditionem p̄hibui sibi ne tradat ipse processit ul
tra et tradidit h̄z non transferat dominum tamen compet. illi
publ. contra me dominum: vt. l. si quis prohibuerit. ff. de publ.
Modo restat videre vtrum publ. detur rōne dominij vtilis:
vel quasi dominij: dicunt quidam et v̄f mihi q̄ in ista opi. sit
Ros. et glo. i. l. cum postulassem. s. damni. ff. de damno infec.
et dicunt q̄ ille qui habet publ. habet vtile dominium: sicut enim
dominium directum competit et causa rei ven. sic vtilis et
causa publ. **I**n veritate non intelligūt quod dictū. **P**ri
mo q̄ ille qui habet vtile dominium admittitur contra dñm
vt. l. s. q̄ ait. ff. de superfi. habuistis in. l. i. ff. si ager vec. Ergo
cum ille qui proponit publ. non admittitur h̄ dominum. Seq̄
q̄ tc. Respondeatis vos si potestis. **P**reterea probatur h̄
sic. Et ad istud respondetur ita male sicut ad illud: ille qui p̄scri
bit rem imobilem spacio. t. vel. xx. an. habet vtile dominium et
propterea h̄z vtilem in rem: vt. l. si quis in prin. C. d̄ prescrip.
xx. vel. xl. an. si inciperem vſucapere et haberem vtile domini
um ante vſuca. completa: ergo vſuca. completa nihil iduceret
et tamen inducit. **P**reterea. l. dicit q̄ ante vſuca. completa
habet locum publ. cum ante non h̄eat vtile dominium: vt. l. si q̄s
emptionis: et ideo vos habetis diceſ q̄ tria sunt dominia quo
rum vnum non est alterum. **D**ominium directum vtile
et quasi dominium propter directum datur directa rei ven.
propter vtile vtilis: vt. q̄ emp̄bitota superficiarius vel qui p̄
scripsit spacio. t. vel. xx. an. qui habet quasi dominium h̄z publ. i
hoc non erretis: h̄z aliquando viderim multos errare. **O**r. q̄
liter debeat formari libellus in publ. valde bene d̄ hic in glo.
tamen non seruatur. Sed seruatur ille modus qui est reproba
tus. **U**no modo sicut dicunt quidam et male. Ego h̄ talez ad
talem rem quam dico me vſucepisse: q̄ ter. dicit eam rem. tc.
In veritate istud nihil valz: q̄ nil simile idem: vt. l. q̄ nerua
depo. let ista dicit q̄ perinde d̄z vendicare ac si vſucepisse: ergo
nō. similitudinem ad petitionē: illius q̄ vere vſucepisset. **P**re
terea publ. dat anq̄ vſucapio sit p̄pleta si dico me vſucepisse: et
propono publi. ergo sum mihi contraria: ergo debeo repellere
vt. l. minor. C. si fu lib. ecē iussus fuerit. **P**reterea alij dicit
alij et p̄cius et iō p̄probaf p̄ eūdē modū: ago h̄ talē: q̄ dico eum
possidere talē rē quā dico meā: cū publ. def ad similitudinem
vēi dñi. **A**lio mō formā: et iste mod̄ p̄baſ de p̄fuctudine et

per vdeclarationē extra de re iudi. c. abbate sane. ago h̄ talez ad
rē talē quā dico ad me p̄tinere iure dominij vel q̄si. Iste mod̄
sem̄ p̄uaſ. Et tamē reprobaſ per glo. et recte. q̄ p̄ hoc q̄ dico
ad me p̄tinere iure dominij intēto rei vē. p̄ hoc q̄ dico q̄si do
minū p̄pono publ. Et iste due sunt diuersē et iō nō possūt sil
p̄poni. l. nemo ex his. s. quoq̄. ff. de regi. iu. **P**reterea et ad
ueritas vñ ar. l. gl. nō ponat q̄ cofundit mirabilis illū libel
lum. Et hoc solūt quandā q̄onē quā inicēdebā facere: nō tū fa
ciam ne afficiam vos tedio. **R**ei vend. et publi. sunt contra
zie inspecta origine et equipollentes in effectu per publicianaz
dico me non dominum per rei vendi. dico me dominum. S;
inspecto fine p̄ vtrāq; dico mihi debere restituī sicut est videre.
Preterea fallit in secūdo casu. **N**onamus q̄ ego vendidi
rem alienam et tradidi post venditionē verus dñs incepit age
re cōtra te et succibuit q̄ non potuit probare dñiūm: lata sūia
possessio puenit ad eum agis cōtra eum publ. debes succubere
iste est casus in. l. si quis rem de excep. rei iudi. **I**tem fallit in
tertio casu tu possideas bo. s. i. quēdam seruūm alienū ille seruū
debit mihi dānum: q̄ icidit arbores meas egi contra te nor
ali et dīstī cū mihi p̄ noxa. possio postea rediuit ad dñm: ago h̄
eum publ. debeo obtinere. q̄ si egissem cū domino norali v̄l op
portuisset q̄ emendaret dānum vel daret seruum p̄ noxa. vt. l.
si norale. s. vlt. t. l. generaliter. ff. d̄ noxa. **I**tem fallit i quar
to cāu dominus mea minabatur ruinam aliquis vicinus peti
sibi caueri de domino infec. a bo. s. i. possessorē: et q̄ non cauebaē
missus est in possessionem ex secundo decreto: possessio postea
peruenit ad me: datur illi publi. h̄ me; vt. l. tamini infec. s. non
solum. ff. de damno infec. **P**reterea fallit in quinto māda
ui p̄cur. meo q̄ venderet tibi rem meam post h̄ctam venditio
nem et ante traditionem p̄hibui sibi ne tradat ipse processit ul
tra et tradidit h̄z non transferat dominum tamen compet. illi
publ. contra me dominum: vt. l. si quis prohibuerit. ff. de publ.
Modo restat videre vtrum publ. detur rōne dominij vtilis:
vel quasi dominij: dicunt quidam et v̄f mihi q̄ in ista opi. sit
Ros. et glo. i. l. cum postulassem. s. damni. ff. de damno infec.
et dicunt q̄ ille qui habet publ. habet vtile dominium: sicut enim
dominium directum competit et causa rei ven. sic vtilis et
causa publ. **I**n veritate non intelligūt quod dictū. **P**ri
mo q̄ ille qui habet vtile dominium admittitur contra dñm
vt. l. s. q̄ ait. ff. de superfi. habuistis in. l. i. ff. si ager vec. Ergo
cum ille qui proponit publ. non admittitur h̄ dominum. Seq̄
q̄ tc. Respondeatis vos si potestis. **P**reterea probatur h̄
sic. Et ad istud respondetur ita male sicut ad illud: ille qui p̄scri
bit rem imobilem spacio. t. vel. xx. an. habet vtile dominium et
propterea h̄z vtilem in rem: vt. l. si quis in prin. C. d̄ prescrip.
xx. vel. xl. an. si inciperem vſucapere et haberem vtile domini
um ante vſuca. completa: ergo vſuca. completa nihil iduceret
et tamen inducit. **P**reterea. l. dicit q̄ ante vſuca. completa
habet locum publ. cum ante non h̄eat vtile dominium: vt. l. si q̄s
emptionis: et ideo vos habetis diceſ q̄ tria sunt dominia quo
rum vnum non est alterum. **D**ominium directum vtile
et quasi dominium propter directum datur directa rei ven.
propter vtile vutilis: vt. q̄ emp̄bitota superficiarius vel qui p̄
scripsit spacio. t. vel. xx. an. qui habet quasi dominium h̄z publ. i
hoc non erretis: h̄z aliquando viderim multos errare. **O**r. q̄
liter debeat formari libellus in publ. valde bene d̄ hic in glo.
tamen non seruatur. Sed seruatur ille modus qui est reproba
tus. **U**no modo sicut dicunt quidam et male. Ego h̄ talez ad
talem rem quam dico me vſucepisse: q̄ ter. dicit eam rem. tc.
In veritate istud nihil valz: q̄ nil simile idem: vt. l. q̄ nerua
depo. let ista dicit q̄ perinde d̄z vendicare ac si vſucepisse: ergo
nō. similitudinem ad petitionē: illius q̄ vere vſucepisset. **P**re
terea publ. dat anq̄ vſucapio sit p̄pleta si dico me vſucepisse: et
propono publi. ergo sum mihi contraria: ergo debeo repellere
vt. l. minor. C. si fu lib. ecē iussus fuerit. **P**reterea alij dicit
alij et p̄cius et iō p̄probaf p̄ eūdē modū: ago h̄ talē: q̄ dico eum
possidere talē rē quā dico meā: cū publ. def ad similitudinem
vēi dñi. **A**lio mō formā: et iste mod̄ p̄baſ de p̄fuctudine et

cum tunc: et ideo assumit nomen pretoriceste est casus et ibi si
militur aliquantulum in glo. in l. cœlio. s. item si ex pluribus
et l. si plurimi in prin. ff. de nox. **C** De actio. como. quida; di-
cunt qd est prætoria qd prætor posuit edictum suum nihil est sic
et. vt. l. in como. s. sicut. ff. como. actio est civilis non prætoria:
hoc intendunt glo. tamen aliqua ratione deficiunt: et ideo vide
te cas. **Dy.**

Rursum ex dinero.

s. iste dicit qd actio
vsucapione rescisa intra annum utile est in rem et introducta
est de iure prætorio sive ab his vsucapiat rem pñtis sive ecôtra.
C s. iste est bene aduertendus: qd tractat de quadam materia
satis ignota. **E**t in qua glo. variauerunt ocs: tractat enim
de materia rescisorie actionis. **C**ausa est apertus et l. sit val
de facilis: et l. s. planissima. **C**lamē erit opus aduertere circa
materiam: qd aliquantulum materia est dubia. Imo satis: tñ
per. vi. vel. vii. qdnes expediam totam materiam: et dicā vnu
argu. per aliud exita qd omnia intelligetis postea clare: vos bñ
scitis qd hoc anno fuit plene tractatum in. l. i. et in pluribz alibi
ff. qui. ex. ca. ma. qd sicut ille cuius res vsucapitur tempore absen-
tie per presentem potest postulare restonem: et restone postulata
pot intentare rescisoriam. Sic eō: ppea non est dubitatio sicut
enim restō datur absitō p presentem sic eō. vt. l. i. et in pluribz
alibi. ff. qui. et ca. ma. **C** Adhuc plus aduertatis vnum verbū
qd glo. loquuta est ex habundanti aliquantulum: qd glo. n. opos-
tebat istud ponere. **C** Aut tractatur de restone concedenda ab
senti h absentem. **C** Aut econtra. **P**rimo casu habet locuz
distinctio absentiarum et qua cā fuerit absens ille qui potest
restitui vitrum ex cā necessaria tantum vel probabili tantum:
vel probabili et necessaria vel ex cā voluntaria: qd si ex cā nec-
essaria tantum vel probabili tantum vel necessaria et probabili
pot petere restō. Si ex cā voluntaria denegatur restō: vt. solet no-
tari in. l. vi. ff. de in. i. n. restō. et in pluribus partibus: et id non est
curandum ad pñs. **C** Secundo cāu non habet locum distinctio
qd ex quacunqz cā sit absens debet presenti concedi restō. vt. l.
item ait prætor in prin. t. s. i. t. l. se. ff. qui. ex. ca. ma. **C** Cum er-
go. s. iste tractet de vtroqz cāu oꝝ qd dividatur in duas partes
vñqz ad. s. item si quis. **C** In prima loquitur de restitutione
cedenda presenti h absentem. **C** Secundo econtra: secunda in
ver. qd genus. **H**oc premisso pñz cāus in terminis. **P**roba-
mus ergo cāum ita et erit facilis valde: et illud quod dicā vno
intelligetis in alibi: quod dicam in re mobili et intelligetis si re
imobili. **C** Quidam nomine Sempronius emit quendam li-
brum meum a quodam non domino bo. s. et per traditionem
recep. ita qd cepit vsucapere t. pro emptore. **C** An vsuc. kōple-
ta iuit ultra mare: vel pro negotiis rei pub. vel vt saluaret ani-
mam vel alia de cā fuit captus a saracenis et compleuit vsuca-
pionem. vsuca. completa rediit: volo agere h eum et recuperare
librum: dubitatur an possim et quo iure et vñqz ad quod tēpus
R̄hidetur qd ego possim petere restonem in integrum. j. anuz
utilem et impetrata restone intētare rescisoriam et recuperare
librum. **C** Secundo dicit Sempronius erat absens recipi. cā
iuit ultra mare ex existente ultra mare emi librum suum. Et
per traditionem recipi a quodam quem credebam dominum:
vsuca. completa rediit vult agere h me et recuperare librum: du-
bitatur an audiatur et quo iure: et infra qd tempus: et responde-
tur eodem modo qd tc. **E**x diverso qd. s. vsucapio non erat
completa cum tractaretur de pub. et tñ perinde vendicatur res
ac si vsucapta essz: hic eō res que est vsucapta habetur pro non
vsucapta: et perinde petitur ac si vsucapta non esset. **E**x di-
uerso. id est econtra ad casum precedentem. **C** Hostium rel-
er quacunqz causa abesset sicut dixi ante positionem cāus: et p-
ptera phylaterie quas glo. ponit quantum ad istum cāum ni-
bil operantur. **C** In secundo casu locum habet illa distinctio
C Hostium vel latronum quantum ad istum cāum qd nō re-
fert qd tractaretur de restone concedenda ḡa absentie. S; qd
tractatur de aliis effectibus distinguuntur qd captus a latrōibz
pot condere testif. l. qui a latronibus. ff. de testa. captus ab
hostibus perdit ea que sunt iuris ciuilis: et factio testamenti ē de
iure ciuilis: id tc. Plus dico obides datia pplo vñ ab hostibz
nō pñt pñf testif. l. ciqz apd hostes t. l. lege cor. t. l. obides
ff. de testamētis. **C** Tūc. i. et eo tēp quo abesse desit. **C** Annū
utilem: hodie loco huius daf quadrienniū pñtū: et ideo qd
ad hociura. C. corrigit iura instōnum vt. l. s. pñuacuā. C. de tem-
poribus in integrū resti. S; quantum ad aliud illud qd tracta-
tur insti. de anno utile nō corrigitur per iura. **C** Rescisa per

restonem qd primo postulatur restō et ea postulata et cōcessa re-
scidit vsucapio et intenta rescisoria qd df rescisoria qd pcedit ad
restonem qd vsucapione rescidit vñ non credatis qd rescisoria sit
magistrale nomen legis tñ non est pñrium nomen actionis s; z
cognomen: vt. l. nec non. s. ex. pñ. ff. qui. ex. ca. ma. **C** Non vñ
cepisse. i. pro nō vsucapiēte haberi non vñco pñmittat mē
turi. **C** Ob id qd habetur pro nō vsucapiēte. **C** Posseſſor: buſ
usqz de restitutione cōcedenda presenti cōtra absentem: medo
sequitur econtra. **C** Latiōri vt. l. sed si per prætorē. s. aduersus
t. s. item inquit prætor: vt. l. sc. t. l. nec non. ff. et qui. cau. ma.
C Simili ne absentia noccat: qd absentia cuiusqz nō dñ alii no-
cere df in regula iuris. **C** Or. premisso casu exposita littera ad
ueratis bene p ordinem vt intelligatis istaz materia forte nū
qd intellexisit ita late nec intelligetis sicut modo in illa pte in
uenietis ita late notatu: sicut ego dicam bene vidi ego multas
ciancas tamen non cōtinent veritatem. **C** Primo ad decla-
rationē ter. ponā quādam op̄i. satis facile postea formabo. vi.
vel. vii. qdnes et ille declarabit materia istaz torā et in illis ego
allegabo breuiter: tamen expediret stare multū qd glo. variant.
C Or aduertatis ter. iste videtur ponere qd ille qd peruenit i po-
testatē hostium possit vsucapere rem alienaz: qd dicit qd resti-
tutio datur. Sed videtur qd nō possit vsucapere: et ideo non est
possibile qd restitutio detur qd restō nō datur nisi vsucapio cō-
plēta vt. l. nec vñlē. ff. q. ex. ca. ma. Si vsucapio nō pcessit: ergo
superuacuo postulaf restō. **C** Modo aduertatis qualiter nō pot
vsucapere qd lege cauetur qd ille qui ab alio possidetur non pot
rem alienā possidere vt. l. homo liber. s. quicquid. ff. de acq. rec-
do. t. l. cum hered. s. in hie. ff. de acquir. posses. et ar. ad idem de
adulter. sic euenerit cū multis similibus: ille qui capitur ab ho-
stibus pducitur in potestatē et dñum hostium vt. s. de iure
plo. s. l. s. i. t. l. seruorum. ff. de statu. ho. ergo desinit possidēt oia
que possidebat: ergo nec vsucapit qd sine possessione vsucapio nō
procedit vt. l. iii. t. l. sine possessione. ff. de vñc. ergo superuacuo
postulatur restitutio: qd cōsulit de iure cōi per dir. rectam rei
ven. In absente simpliciter non capto ab hostibz oppositio sim-
pliciter non procedit: qd ille pot rem meā portare si ē mobilis.
Item relinquere domi: si ē imobilis pot retinere cīmēz posses-
sionē aio vt. l. clā possidere. s. qui ad nūdinas. ff. de acquir. poss.
t. l. iii. s. ncrua. e. ti. Si habet cīmē ergo mediātē cīmli potest
vsucapere: qd ea mediante potest vsucapio inchoari continuari
et cōpleri vt. l. serui et filii. s. vlti. ff. de sur. t. l. s. per seruū qui
in fuga. ff. de acquir. poss. Sed in eo qui erat captus ab hostibz
quomodo procedere potest: hoc anno habuistis multoties i. ff.
nouo. Si ille qui possidebat ante vñc. cōpletam captus fuit.
C Aut possidebat p se vel p filium vel p seruum extra cām pe-
culiare et tunc inter rūpitur vsucapio vt. l. si is qui in prin. ff.
de vñc. **C** Aut ex cā peculiari et tunc bene procedit: etiā du-
rante capiūtate patris vel domini vt. e. l. si is qui. s. i. t. l. intel-
ligo. s. facie. ff. de cap. et post. re. **C** Hoc verum qdūtū ad fictio-
nem non quantum ad veritatem qd ipse non possidet: nec potest
dici p alium possedisse. Sed ius singit si redat qd videatur om-
ni tēp possedisse: si non redat qd heres suis videat omni tēpof
possedisse et vsucapionem cōtinuisse. **C** Modo soluta oppositio
ne procedo ad questionē per ordine. **C** Et prima est valde fa-
ciliſ. **C** Quo iure postuletur restitutio. **C** Ego non quero de
restitu. minorū qd certū est qd illa postulatur iudi. offi. vt. l. qd si
minor. s. ex. edicto. ff. de minor. **C** Tamen ego quero dñ illa
restone quā petunt absentes cōtra presentes et econtra et vñus
absens cōtra aliū qd non solum absens restituitur ptra presen-
tem et ecōtra sed etiam absens vñ cōtra alium vt. ff. qui. ex. ca.
ma. l. vlti. **C** Quidam dixerunt de hoc inuenieris plo. in. l. ab
hostibus. s. sed qd simpliciter. ff. q. ex. ca. ma. qd postulaf iure ac-
tionis qd proponam ipso iure act. **C** Rescisoriam que ipso iure
datur p. l. et ista op̄i. videtur probari in. l. ab hostibus. C. de cap.
tamen nihil est et fatua ē opinio qd lex dicit qd restones que dā-
tur maioribus procedunt eo iure quo restitutions que dātūt
minoribus vt. l. superuacuam. C. de tempo. in. integ. restit. Sed
restitutions que cōceduntur minoribz conceduntur p officiū
iudi. vt. l. qd si minor. s. vlti. ff. de mino. **C** Secunda questio erit
et in ista est alteratio valde longa in. l. quo tempore. C. de resti.
mi. t. l. ab hostibus. s. sed qd simpliciter. ff. qui. ex. ca. ma. **C** An cō-
cedatur restitutio post modicum tempus. In hoc fuit op̄i. die
qd sicuit datur restitutio qd res vsucapit me absentē ita. j. mo-
dicum tempus post dñ cōpono sarcinulas. quero aduocatus: p
duco hospitium: quia illud modicum tempus debet pro absen-
tia reputari vt. l. ab hostibus. s. sed qd simpliciter. **C** Sed an cō-

cedatur restitutio post modicū tps. In hoc fuit magna alteratio antiquorum doctorum et adhuc hodie sunt multa ar. pro et ptra. Non nos sequimur opī glo. Quātum ad hoc dicebat. d. Et argumentabat valde bñ q̄ iō restō denegat tibi q̄ pōt̄ ti bi negligētia īputari ita cauet in. Illa q̄ ñtinuaf cū. h. s. l; q̄ simpliciter negligentib⁹ enim tc. Sed iste negligit postulare restō nean cū posset postulare de iure coi. Preterea probatur pro quodā arg. in veritate satis bonū: q̄ pōt̄ iudici p̄co. Is qui de statu suo litigat postulare nō pōt̄ restōne ppter vſucapio nem q̄ currit ptra cū: q̄ dū litigat p̄ libero hētū vt. l. ii. ff. q. ex. ca. ma. Ergo vbi negligētia dephendit ibi restō denegatur. Illus videſ cāus domus alicuius militis minabat ruinā petū mibi caueri dām. in ſec. et q̄ nō cauebat missus ſum in poſſeſſionē et primo et ex ſcō decreto vult postulare restōne diſtinguit. Aut eſt abſis et pōt̄ restitui. Aut nō erat abſis et tūc imputat ei q̄ dephendit in negligētia vt. l. ab. hōſtibus. h. dāni. ff. quibus ex. cā. ma. Si restō denegat militibus pp̄ negligētia: rōne dāni q̄ in preſentia patiūtur. Multo forti us quibusq; alijs. In contrarium pro opinione. d. Bul. cōtra. M. et hanc opī approbant glo. vbiq;. Quia cauetur in le ge q̄ tēpore. C. de resti. mili. Aduertatis vos nescietis adi cere niſ adiuerſatis bene ſcire; ego aduereſ incontrarium. Dicitur ibi q̄ tpe militie poſſeſſum eſt de bonis alicuius recuperari potest p̄ reſtitutionem: ita q̄ tēpus absentie nocere non d̄z ergo non ſequitur q̄ ſit vſucaptum. Cum ergo non ſit vſucaptum ergo reſtitutio dari non debet. Ergo concludit gl. Ego tamen ſcire aduereſ incontrariu; vultis vos q̄ aduca contra glo. contra quam eſt aperte. l. illa contra glo. ibi dicitur q̄ quando res vſucapit me absentie habeo petere restōne i tra annūz utilem a tēpore absentie. Sed vbi vſucapit me preſente non computatur ex tempore reuersionis ſed vſucapio nis. Sed lex illa dicit q̄ annus computatur a tēpore quo re diſt ergo vſucapio erat completa. Ergo nihil facit pro opinione glo. Nec eſt pro nec h̄: tamen pro nullo modo eſt. Sed q̄no pōt̄ probari opī glo. et hoc colligitur illud verbū domini Bul. subducit omne tēpus absentie primum ſit medium vlti. vſue primo anno ſit preſens alijs abſens. Siue primo abſens et ſecondo preſens et tertio abſehs; et hoc probatur per quandam legem quam habuifit hoc anno in. ff. veteri valde bene res mea empta fuſt a non domino. Primo anno vſucapio nis ſui abſens per ſex menses. Secundo per. vi. Tertio per alios. vi. tres ſunt absentie. Numquid restō d̄z concedi iſra vlti lēmānum: et r̄ndetur q̄ ſi oia tempora absentie faciunt integrū ſānum d̄z concedi: alſ non: ex quo p̄z q̄ h̄ ſuerint plures abſen tie in principio et medio et fine et restō pcedit ad omnes quo cunq; tēpore fuerim abſens d̄z restō concedi; et ideo ſequitur q̄ verum eſt q̄ Bul. dicit. Collit omne tēpus absentie pri mū ſit medium vltimum v̄v. l. necnon. h. ſi quis ſeruos. ff. ex qui. ca. ma. Or ad ar. domini Mar. generaliter reſpondebitis in veritate ſi ſciens respondere poteritis ſuſtineſ opī glo. aliter non dico q̄ pena que imponitur propter delictum: non d̄z extendi vltia q̄ reperiatur delictum: ſiue delictum ſit circa tēpus ſiue circa rem: non d̄z extendi vltia. Et ideo ca uetur in. l. q̄ ſi heres rogarit de dimidia. reſtituenda non ca paci non perdit aliam dimidiā: q̄ in illa nō deliquit. Si due res legate fuerint et legatarius furatur vnam non debet priuari in alia: q̄ delictum cōmūſum in vna re non debz p̄ ſi uare aliam: vt. l. heredem et. l. reſcriptum. ff. de his qui. vt. indi. et. l. paulus ad treb. et. l. i. h. ſi res quo. le. Et illud ius quod ſer uatur circa rem ſeruatur circa tēpus: q̄. larguit de re ad tē pus. vt. l. miles ita herede in. h. et omnia diximus. ff. de te. mili. Si ſui preſens per vnum mensem in uno mense ſui negligēs in uno mense d̄z denegari reſtitutio reſtituat ſolum ad. xi. mē ſes ſi duobus mensibus et. et ſic debz intelligi. lab. hōſtibus. h. ſed quod ſimpliſter. ff. ex quibus cau. maio. et. l. ſequen. que cu; eo continuatur: reſtitutio non debet negligentibus concedi p̄ eo tēpore quo negligentes fuerunt: ita reſpondetur ad argu mētu; Martini. Ad aliud de. h. ſi tammi inſecti decisio eſt. In. h. illo fuerat quidam cōſumatus tpe preſentie quia non ca uit de dāno in ſec. missus ſum in poſſ. Si poſtea ſit abſens qd ad rem ſi lederetur in contractu et poſtea incipit abeſſe non re ſtitueretur. Si vſucapio incoſubatur et hōſtis cōpletur in fine triē nij non leditur in vna die ſed in omnibus q̄ ſingulis diebus cōpleris reſultat vſucapio ſic alias in. l. diuortio. h. non ſolum ff. ſo. ma. Fructuū rō d̄z haberi non ſolum tpe quo p̄cipiuntur. Sed etiam quo curant, i. tocius anni anni ſicut hic in vſu

capione. Ad idem eſt illud q̄ ſabuifit in. l. iii. h. ſcio. ff. de minor. Si iudicium incoſubatum in minori etate protellatur in maiori datur reſtitutio q̄ nō videtur leſus tēpore maioris. Sed etiam tēpore minoris etatis. Et iſtud eſt valde h̄ opin. Mar. Restat modo querere in ſa quātum tēpus datur reſtitutio dicunt quidam ſimpliſter q̄ vſq; ad quadriēnum eſt ſi leſus eſt vna die et pro hoc inducunt. l. vlti. C. de temporibus in integ. resti. q̄ reſtitutio maioribus et minoribus concedit vſq; ad quadriēnum et nō diſtinguit quātum tēpore fuſſent abſentes abſurdu eſt q̄ ſi aliquis leditur vna die et reſtituatur vſq; ad quadriēnum; et ideo vos habetis dicere q̄. Aut leſio contingit in toto quadriēnio. Aut in minori tēpore. Aut in maiori. Si leditur in mense. j. vnuin mensem pote ro reſtitui. Si p. r. an. habeo quadriēnum ſolū vel ſi p. rr. vel p. l. Quare cauetur in quadam. L. que valde facit ad hoc: debitor multorum liberauit quendam ſuū debitorum in fraudē cre ditorum: in ſa quātum tēpus datur creditorib⁹ revoſatio: dī ſi ibi q̄ in ſa illud tēpus actio in quo reperitur leſio vt. l. ait pre tor. h. ſi condictionalis. ff. que in frau. credi. Et ad idem eſt. l. de bitir. h. ſi pro eo. ff. ad vell. quia reſtitutio datur vſq; ad illud tēpus quo tenebatur ille pro quo intercessit mulier. Quid erit ſi reſtitutio cōcēſſa fuerit poſt illud tēpus tenebit vel non: di cunt quidam q̄ ſic q̄ videtur cōcēſſa cōtra ius litigatoris vt. l. preſes. et. l. cum prolatis. ff. de re iudic. et. l. i. h. Itēz cum contra ſacretas. ff. que ſen. ſine app. reſcīn. Et forte iſta non eſt mala. opī. Tamen non video q̄ poſſit ſuſtineri tenendo opī glo. lex dicit q̄ cauſa ciuilis non potest durar vltia triēniū. Quid ſi ſuia feratur vltia triēniū: dicit glo. q̄ non d̄z vt. l. propria dūm in prin. C. de iudic. Et ad confirmationem glo. facit quia lege cauetur q̄ cauſa excuſatōis d̄z et tractari et terminari in ſa quattuor menses ſi vltia terminetur non v̄z: vt. l. ſcire oꝝ. h. cō ſequens. ff. de ercu. tu. Et per illū. h. potest confirmari opī glo. Quero ad quātum tēpus detur reſtitutio ſi ſui abſens p̄ annum datur reſtitutio ad annum ſi p. x. menses ad. x. mēſes. Si per mensem ad mēſem. Si p. x. annos ad. x. ann. Aduertatis et dico in hoc ſunt opī in quadam glo. vbi tractatur plene in. l. ſed et ſi per pretorem. h. quotiēs. ff. qui. ex. ca. ma. Remotis opī. que ſunt ſomnia dico q̄ datur restō ad illud tēpus quo leſus ſuit ſi ſuit abſens per. x. annos ſet ad. x. ann. vt. probatur in. d. h. quotiēs. Preterea eſt cauſa quomodo quida; maior erat obligatus vſq; ad. vi. menses minor ſuſcepit obligatione; nouandi animo: petiſ reſtitutio actio d̄z reſtitui cōtra veterem ſbitorem ſolū in ſa tēpus illud q̄ ſupererat q̄n minor. oblig. ſuſcepit vt. l. vlti. ff. de minor. Ad idem. l. debitir. h. ſi pro eo ff. ad vell. Modo reſtat querere in ſa quātum tēpus reſcissoria detur. In hoc fuerunt opī. Aliud ad q̄ tēpus. Et aliud. j. q̄ tēpus actio reſcissoria poſtuletur. Quidam dixerunt q̄ olim. j. annū ſuſtinentur vltia bodie. j. quadriēnum p. h. iſtum. Et. l. in honora riis in. v. ſz. cum reſcissa. ff. de act. et ob. Et. l. vlt. C. q. ex. ca. ma. Nos habetis dicere ſicut ego dixi in alijs duab⁹ prorimiis q̄nibus q̄ reſcissoria durat tanto tpe q̄tū ſuit reſtitutio. Si reſtitutio ſuit annus durat āno. Si duos mēſes duobus mensibus et hoc probatur q̄ ſieri reſti. p. l. et p̄ iudicem ſunt pia. Sed quando cōceditur p. l. durat ſolum eo tēpore quo durat ſi prima obligatio vt. l. debitir. h. ſi pro eo. ff. ad vell. Ergo tc. Modo reſtat videre quo tēpore. Et ex quo tēpore reſcissoria detur. Et adiuertatis et in hoc eſt magna alteratio p̄ glo. vtrum et tēpore reſtit. impetrare vel et tēpore reuersionis. Quidam dixerunt q̄ tēpore reuersionis vt. l. ab hōſtibus. C. de cap. in ſa annum admittitur ad vendicandum: poſt annū d̄z repelli a tēpore reuersionis: et allegant. Ecce bo num ar. p̄ q̄ ostenditur q̄ actio nōdum nata non potest tolli vt. l. in rebus. h. oēs. C. de iure do. Sed contra reſcissoria p̄t p̄ſcribi ſtatim a die reuersionis vt in preſenti. h. et in preal. l. ab hōſtibus ergo tc. In contrarium videtur q̄ detur cōcēſſa restōne et videtur ter. ibi v̄z. Sed cū reſcissa vſucapione tc. vt. l. in honorariis in ver. ſed cū reſcissa. ff. de act. et obli. Reſcissio p̄ cedit p̄ reſtitu. Preterea probatur p. l. vlti. C. ex qui. ca. ma. nōne dicitur ibi in ter. que in integrum reſtitutis datur. Ad ar. cui non videtur poſſe reſpondeo nihil facit babere actione; et ius pueniendi ad actionem paria ſunt ſicut quādo habeo ac tionem ſi ſum negligens p̄ſcribit et ſic quando habeo ius: et hoc p̄z q̄ lege cauetur q̄ actio pignoratitia cōpetit demū ſolu to debito vt. l. ſi rem. h. ois. ff. de pig. ac. Et tamen ius offerdi p̄ q̄ ſuuenit ad act. pig. cōpetit incoſtinenti et ideo tollitur pi b

gnore. xxx. an. a tempore quo res fuit obligata ex quo negligit offerre quo mediante puenitur ad pignoraticia iputatur ei ut Lcum notissimi et ibi solet no. C. de prescrip. xxx. vel. xl. an.
¶ Iacim filio exheredato non datur petitio h[ab]itatis nisi testa mento resciso per querelam: tñ si negligit intentare querelam obest ei in peti. h[ab]f di. vt. l. scimus. §. vlti. C. de inof. te. sic hic si re uersus poteram restituiri et restone impletata peruenit ad rescisoriā ista negligētia preiudiū at mibi p[ro] ac. quam eram conse cuturus. ¶ Possit aliquis vterius querere virum tempus pe tende restonis et exercēdi rescisoriā sint distincta. Non ideo nō q[uod] restitutio datur infra tempus. j. quod contingit lesio et acto rescisoriā datur. j. tempus quo patet lesio sequitur quod id est tempus tc. ¶ An rescisoriā possit perpetuari glo. ponit ve ritatem d[icitur] in l. quod ius petende rest. non potest perpetuari. Ita inuictis glo. in l. superuacua. C. de te. in. int. re. non tam reperitur q[uod] sit prohibitum: vt ibi. ¶ Item quero an eoipso q[uod] rest[itu]tio perit et conceditur videatur his contestata: al[ternativa] perpetua ta in rescisoriā. ¶ Jo. fuit in quadam mirabili op[er]i. dicebat ei q[uod] eoipso intelligitur perpetuata et vf facere pro ipso quedam lex. ¶ Aduertatis si recordamini quidam cognatus meus fecit testimoniū et instituit alium h[ab]f demū et me pieterij. Si deceſſisset intestatus haberem bo. pos. unde cognati infra annum petij testamento pronunciari falsum: q[uod] dicebam falso fabricatum ut hoc ipso aperiā viam succedēdi ab intestato et video petiſ ſe et agnouisse bo. po. vn de co. vt. l. cum quidam. ff. d. bono. pos. ſic hic si peto restonem peto ius quo mediante peruenit ad rescisoriā. ergo tc. ¶ Or vos non inuenietis in corporis ius. ar. aliud quod possit ita facere pro eo. et tanien non facit aliqd similiter aduertatis ut sciatis respondere: q[uod] ista op[er]i. non ē ve ra. Quantum ad istum casum si testimoniū est falsum ergo nullum vt. l. paulus de verbo. signi. ¶ Si hoc est: ergo eo tempore res erat in cā intestati: ita q[uod] ius erat mibi delatum. Sed vbi peto restonem ius vendicandi rem meam non competit mibi ante restonem concessam: et ideo falsum est dicere q[uod] hoc ipso tc. ¶ Preterea ostendo quadam necessitate eam esse falsam: q[uod] l. dicit q[uod] rescisoriā dat denūm resti. concessa: vt. l. xl. quibus ex cau. ma. et. l. in honorarijs in ver. sed cum rescis. ff. de actio. et ob. ¶ Item alia lex dicit q[uod] rescisoriā tollitur anno: vt. l. in ho norarijs bac. l. et. l. ab hostibus qui. et. cau. ma. Si hoc ergo fal fa ē op[er]i. Jo. q[uod] si habetur pro perpetuata ergo non eſſe inuenire locum in perpetuum q[uod] tolleretur anno. Imo pro contestata et perpetuata durat. xl. an. ¶ Ulrum actio rescisoriā sit in rem vel in personam vf in rem: q[uod] §. iste ponit eam p[ro] actōem in rem. ¶ Ecōtra vf in personam vt. l. ab hostibus. C. quibus non ob. lon. tempo. prescrip. Ego respondeo nec potest simpliciter rideri. Aut actio prima est realis et tunc est realis ut si possidebas et vfscisti. Si personalis: personalis. Tenebaris mibi d[icitur]. d[icitur]. in mutuo cucurrit p[ro]scri. h[ab]e me tenebaris redibitoria l[et] et ep[os]to. Et tē rescisoriā nō est p[er]sonal[is]: q[uod] rescisoriā nō ē p[er]petuū nomē actōnis: sed cognomen: sicut dicam de institutoria tributoria et exercitoria et alijs. j. ¶ Modo restat optima q[uod]. Et aduertatis bene in hoc noui doctores nituntur reprobare glo. ¶ An beneficium restonis possit opponi in modū excep. ante restitutionem concessam. Aliquis vfscit rē meā dum erā absens et possesſio puenit ad meille q[uod] vfscit agit cōtra me volo opponere bene ficiū restonis anteq[uod] restitutio cōcedatur. Quidā dicunt q[uod] pos sum et videtur casus in l. si is curius. ff. qui. et. ca. ma. ¶ Item vf ar. bonum q[uod] querela potest oponi in modū exceptione vt l. pap. §. si filius. ff. de inofficio. testamēto. ¶ In alia lege canet filius p[re]teritus qui h[ab]e bo. possessionē contra tabu. si habet bona paterna et cōuenit ab heredibus: opponit bo. possessionē h[ab] tab. in modū exceptionis vt. l. si p[re]teritus. ff. de bo. pos. contra ta. ¶ Ad istud dicatur q[uod] beneficium: tc. non potest tc. Hancq[uod] restitutio concedatur. Tamen dico et p[er] istum modum sustinet quelibet op[er]i. q[uod] ante restonem nō potest excipere sicut nō potest agere et iste est casus in l. exceptione in fi. ff. de excep. nam sicut minor Iesus non potest agere ante restitutio[n]em: sic nec exceptio[n]em opponere. ¶ Preterea pbatur p[er] alia legem quā habuistis d[icitur] in exemplu rescisoriā tc. vt. l. nec nō. ff. qui. et. ca. ma. §. certuz ē q[uod] actio rescisoriā nō datur secundum verā op[er]i. nisi cōcessa restitutione. vt. l. in honorarijs. ¶ In ver. cū rescissa. ff. de actio. et obligatio. l. ii. et. vltima. C. quibus et cau. ma. Tamen bene. facio q[uod] in modū exceptionis possem postulare officium iudic. Et per hoc postulare restonem. Et ita procedit ar. de. l. pap. §. si filius. ff. de inoff. te. Silius exheredatus possidet bona p[er] tua: in modū exceptio[n]is proponit beneficium querelae: dicens testa

mentū esse factum contra debite pietatis officium: sic hic i in domum exceptionis possit officium implorari et implorato officio posset opponi tc. ¶ Ulrum rescisoriā habeat locū pro re mobili vfscapta vel immobili prescripta et vf q[uod] non habeat locū pro re immobili q[uod] vfscapione trienni tollitur dominium directum. Sed prescriptio non semper directum remanet penes me. vt. l. si quis emptōis de pre. xxx. vel. xl. an. Respondeo q[uod] i prescriptio rei immobili h[ab] dominium directum remanet penes me. tamen est inutile: q[uod] utiles rei ven. datur contra dominum quoddam: et ideo tūc est opus subueniri quando res ē p[er] scripta sicut quando ē vfscapta. ¶ Si queratur virum rescisoria sit directa vel utiles in veritate vos nescireis respondere cum omnibus glo. que sunt vsq[ue] genetias q[uod] sit utiles videt i l. vlti. C. qui. et. ca. ma. vbi dicitur exceptio tc. Idem in l. in honorarijs in ver. sed cum rescis. ff. de act. et ob. ¶ Preterea p[er] vfscapionem perdidi directum dominium pretor restituēdo non potest restituere directum dominium. ¶ Nos habemus directe q[uod] aliquando reperitur esse utiles: aliquando directa. Et per hoc soluo quandam q[uod]onem dubiam valde. ¶ Aut tractamus de vfscita. aut de prescrip. x. vel. xx. an. ¶ Primo casu est utiles sic in l. in honorarijs. t. l. pe. C. ex. qui. ca. ma. q[uod] loquuntur in vfscapione: et q[uod] est hoc ostendo vobis: q[uod] per vfscapionem queritur dominium de iure ciuilis: q[uod] vfscapio est de iure cuiusli introducta. ¶ Pretor non potest tollere illud quod est de iure ciuili sic i. l. i. t. ii. ff. de bo. pos. Et hoc potest probari per illud q[uod] d[icitur] in l. quod pretor non potest facere heredem sic nec potest face re q[uod] definit esse h[ab]f s. vt. s. de bo. pos. §. quos autem. Et l. et si sine. §. sed q[uod] pompo. ff. de minori. Secundo cāu actio rescisoriā est directa: q[uod] per prescriptionem. x. vel. xx. an. q[uod] dominium utile nō directū. Tertio casu ē directa: utiles vos q[uod] ego ostendam vobis de necessitate si prescriptio currat contra actionem personalem ista prescriptio inducit exceptionem h[ab] actio[n]es per sonalem prescriptio. x. vel. xx. an. facit queri utile dominium: directum remanet penes me si sum Iesus rōne absentie. Ita lesio non operatur q[uod] restituatur utiles q[uod] habeo directas. Si quāmoueat obstaculum quo amoto datur mibi directa rescisoriā. Ethoc appet per quoddam simile. Si testator instituit me heredem. Et rogat me de h[ab]f ditate restituenda alij. Et resti tuo actionē directe remanet penes me et utiles transferunt i in deicōmissariū. ¶ Dām[us] rogat illū q[uod] restituat alij transferit utile directe remanet penes me sp[iritus] q[uod]d erit: iſtituit me et rogat q[uod] re re. h[ab]f. tibi et rogat te q[uod] restitu. mibi post. x. āno. adiui et restitui tibi transferunt i te utiles et rōne q[uod] nō sufficiunt directe quere manserunt penes me. Sed debes restituere sic ut exceptio q[uod] obstat in mee directe admoueat: ita et hic si directa remanet penes me nō est opus q[uod] cedat mibi utiles. Sed q[uod] admoueat obstaculū ita p[ro]baſ i. l. si h[ab]f iſtitutus i. pn. ff. ad tricēb. ¶ Queritur vterius nunq[ue] de b[on]ificio restonis nō concessa possit op[er]oni p[er]petuo vel. j. t[em]ps t[em]ps. j. q[uod] potest peti rest[itu]t. Quilib[et] vestrum erederet q[uod] p[er]petuo: q[uod] q[uod]ānuā sunt ad agendum sunt p[er]petua ad excipiendū vt. l. l. C. de excep. ¶ In veritate p[er]ma facie vf q[uod] valde b[on]ificiū. Ego credo salua veritate q[uod] nō possit h[ab]f locū nec in modū actio[n]is nec i modū exceptionis p[er] lapsum anni vel post tempus illud. j. q[uod] rest[itu]t p[ro]cedi d[icitur]. Et hoc oīndo beneficiū querele opp. in modū excep. vt. l. pap. §. si filius. ff. de ioff. testo. ¶ Et eo iure d[icitur] opponi in modū exceptionis quo oponeretur si ageret q[uod]rla. Ad id est illud q[uod] dicebat exceptio rescisoriā d[icitur] p[ro]cedi vfscq[ue] ad ānuā: vel minus ergo tc. ¶ Ad legem h[ab] illa logitur in iure iā nato h[ab] sit. j. ānuā tc. ¶ Sed ego p[ro]pono q[uod]ānem i iure q[uod] nōdū natum erat. Ego dico sic. ¶ Aut ego excipio de beneficio restonis anq[uod] rest[itu]t sit p[ro]cessa. ¶ Aut postea alijs vfscit rē meā me abſite: reuersus occupauit possessionem steti p[er] annum q[uod] nō peti restonem. clapsō anno ille qui vfscit icēpit agere h[ab] me. Ego dico volo opponē b[on]ificiū restitutio[n]e nō sum audiēdus. Ita logitur. l. nec nō. §. exceptio. ff. q[uod] et. ca. ma. l. exceptiones in fi. ff. de excep. Sed vbi rest[itu]t p[ro]cessa h[ab] h[ab]am ius agēdi annuā. Tām h[ab]eo ius excipiēdi p[er]petuo. ¶ Alijs vfscit rē meā peti restonem: occupauit possessionem postea steti b[on]ificiū per. x. annos volo opponere exceptio[n]em bene possum. ¶ Ulterius q[uod]ro an petitio restonis et actio rescisoriā p[ro]poni in eodē libello. ¶ Prima facie vf q[uod] sic q[uod] restitutio era p[er]paratoria rei vē. Qua ergo rōne acto ad eribē. et rei ven. possunt simul p[ro]poni in eodem libello vt. l. vlti. C. ad eribē. sic tc. ¶ Preterea qua rōne q[uod]rela inofficiosi ē p[er]paratoria pet. h[ab]f. sic tc. Et cum ille possint cōprehendi in eodē libello vt notari solet in. l. q[uod] de inofficio. ff. de ioffōso testo. Ad isto

ut valde ptra q: si alige idudat gēnam meā in anulo t volo agere ad exibēt. t rei ven. nō possū. Primo debo agē ad exibē. Et ea exibita rei vē. cōnūctio enī opatur q: nō possint sum pponi vt. l. gemma. ff. ad exibē. **C** Pietera plus t istud est peius q: superi^r. Ad istud nesciretis vos rñdere vbi due peti tiones sic se hñt q: sūnia absolvitoria lata in pma pit exceptio rei iudi. in secūda nō procedit cum prima vt. l. fundum t. l. fundi. ff. de excep. Sed petitio restitutionis t rescissoria sic se habet Ergo t. **E**go dico q: possunt proponi in codez libello. Tamen successiue peto restitui p officium iudi. Et cōcessa restitu tione t vsucaptione rescissa propono rescissoriaz ad rē vendicā dam. Et ideo in. l. illa gēma si diceretis peto gēnam exhibeti: t ea erhibita peto eam p rei vend. bene procederet libellus idz in querela t petitione heredi. dico testifī in officiosum: t ideo pe to rescindi. Eo rescisso propono pe. here. Ad legem fundū t. l. fundi. Relyondeo nibil faciūt si aduertatis subtiliter verū est q: non possunt simul tractari t sic contraria: sed an tractentur ordine successiū vna post aliā istud non est prohibitū aliqua lege. **C** Or vltimo vt non relinquamus aliquid vtrum restitu tio concedatur ad rem vel ad actionem tota die clamaui q: ad mittor ad recuperandam rem pnde ac si vsucpta non esset. **E**go volo allegare pro t contra. Sed dicere qd est verum. In minore simpliciter. **C** Aliquando minor restitutū ad rem si vendidit rem t tradidit nā restitutū ad rez quā habebat t hoc patet restitutio nihil aliud est q: reponi in pristinum statum. **E**go si habebat rem restituuitur ad rem. Si ad actionem ad actionē. Sic hic si tempore absentie habebam rem penes me re stitutor ad rem. Si actionez quia tēpore absentie possidebat ab alio restitutor ad actionem. **C** Ita probatur in. l. sine herede. h. interpositio. ff. de administratiōe tutor. Et habuisti plene di stinctum in lege qui proprio. h. Itē queritur. ff. de procuratori bus. **C** A modo non restat dicere plura q: tempus non patit sūm q: notatur in. l. i. in prin. ff. de exercitoria. Ibi tempus locus q: non patitur t. Et q: ditionia substantialia que sunt ne cessaria ad intellectum materie. **D**y.

Item si quis in fraudem. Si de bitor alienat res in fraudem creditorum credores possunt agere Pauliana t reuocare perinde rem ab eo in quē alienata est ac si alienata non esset sed in bonis debitoris mansisset. **C** Item si colonus conductit fundū vel inquilinus domū prebus inue ctis t illatis que tacite sunt obligate hz locū actio seruiana. **C** Item pro rebus que obligantur creditori a debito hz locū actio quasi seruiana q: similiter potest appellari hypothecaria: actio enim quasi seruiana vendicat sibi locū pro rebus credito rītē conuentōne obligatis siue traditā sit res creditori siue nō. Sed quando traditur res mobilis tūc appellat proprie pign. Quid nō tradit. Si ē res mobilis vñ imobil. siue tradat siue nō tra datur appellatur hypothecaria. **C** Tertio enumerat quasdam psonales actiones rei persecutorias que sunt pretorie vt ē actō de cōstituta: hec est prima: de peculio: hec est secūda. Actio. que ex iuf. iuf. descendit. Actio de cōstituta vendicat sibi locū quod aliquis constituit se soluturūz p se vel alio. Actio de peculio q: datur contra patrem ex contracū filij vel contra dominum ex contracū serui. Actio que ex iuf. iuf. descendit est q: actor de latione facta iuravit sibi debi. nam ex illo iuramento dāt actō. In qua non q: vtrum sit debitum vel non. Sed an sit iuratus. Postea enumerat quasdam penales actōes que sunt quattu or: quarum prima ē actio in factum de albo corrupto. Secūda que datur p filium vel libertum qui vocavit patrem vel patro num in ius sine venia. Tertia ē ex edicto. Hic q: cum qui ius vocatur vi eximiat: quarta ex edicto de eo per quez sc̄m erit. Et hoc dicit vsq: ad. h. p̄cūdiciales: vsq: ibi: si poterit totum legi legetur. Si non: vñq: ibilz glo. sint multe materia tamen facil ma. **E**go bene recitabo vobis quicquid dicunt glo. Et ad huc plus si voletis. **C** Or aduertatis q: quilibz. h. materia in p se distinctam habz. Et ideo oportebit q: cāus ponatur p se di stiuite t recitetur materia in quolibz. h. **C** In isto. h. itē si gs. tractatur de actōibus reuocatoris. In. h. seruiana tractat de hypothecaria t effectu eius. In. h. in personam tractatur d tri bus actionibus. s. de actione de cōstituta de actione de pecu lio. Et de ea que descendit ex iure iur. verum q: nimirū succinte dixerat ideo reassumit de qualibz sc̄patim de actione de cōsti tutia. In. h. de constituta de actione de peculio in. h. de peculio de actō. que ex iure iur. descendit. In. h. actiones. h. iste qui tra cit de actio. reuocatoria: que creditori datur que hz casuz val

de facilem t crit talis. **C** Habebam debitorem qui tenebatur mihi in centum libris imperialium alienauit oīa bona sua in fraudem creditorum ne possem consequi mihi debitum: facta alienatione probauit mihi debitum t missus sum auctor ita te iudicis in bona debitoris eo tempore quo missus sum i pos sessionem bonorum bona sua valent decem libras imperialiū volo agere contra emptores aliorum bonorū dubitatur viruz possim t quo iuf. t rñdetur q: possim. Nam agā reuocatoria. Et perinde reuocabo rez ac si semp stetisset in bonis debitoris t nūq: alienata fuissent. **C** Si quis debitor: rem suā. Dicit gl. corporalem t quare dicit q: subicit tradiderit q: traditio ppe refertur ad corporalia q: incorporalia non recipiunt veram traditionem vt. l. seruus. h. incorporales. ff. de acqui. rex dom. **C** Tamen q: tūm ad istū tractatum non refert sicut dicit glo. t bene siue alienet rem corporalē siue incorporalem. Siue mobi lem Siue imobilem hz locū reuocatoria vt. l. i. in h. t. l. ii. t. iii. vsq: ad. l. act. in factum. ff. que in frau. cre. Unde si aliquis vel let exponere largo modo: tradiderit it. i. in aliquem trāstulerit. ex ponetis similiter. i. rem corporalem vel incorporalem mobilem vel imobilē. Nam illud q: operatur vera traditio quo ad corporalia operatur quasi traditio q: tūm ad incorporalia vt. l. i. h. vlti. ff. de serui. rust. pre. t. l. ii. h. dare. ff. de vslf. Unde quocū q: modo exponatis siue sicut exposui siue sicut glo. exponit nō potestis errare. Tamen ista expositio est generalior. **C** Rescisa i. sublatō effectu traditionis. i. traditione habita pro non facta. Detere p act. Paulianam vel in factū que idem sunt vt statī dicā. **C** Non esse. i. pro nō tradita haberi sic. s. in. h. Aliē res. Nam res vsucpta habet pro non vsucpta: t in hocz simili tudinem cū precedentibus. h. **C** Ob id q: habetur res pro non tradita. h. iste hz p se distinctam materiam a sequentibus t p pterea dicam per se t distinguam materiā isti. h. Et materia eius potest satisclare expediri p questōes que sunt faciles val de. Et. h. iste tractat de act. reuocatoria que datur creditori ad reuocādum rem alienatam. In fraude ut habeatur pnde ac si mansisset in bonis debitoris. **C** Et ideo quero primo quod sūt actiones reuocatorie dico q: sunt tres vna est Pauliana vel i factū que est idem. ii. est fauiana. iii. c canisana. **C** Prima da tur res corporales t incorporales mobiles t imobiles t ad oīa q: repiuntur alienata in fraudē creditorē de hac tractat. h. iste t. l. i. t. ii. t. iii. vsq: ad. l. qui autem in prin. t. l. ait pretor. h. pro banc. ff. que in frau. cre. **C** Secunda non datur creditoribus sed patrono ad reuocandum alienata per libertum in frau dem patroni vt. l. prima. ff. si quis in fraud. patro. t dici solet in lege videamus. h. in fauiana. ff. de vslfis. **C** Tertia cui datur. **C** Quidā dixerunt q: creditori sicut pauliana. **C** Qui dam q: p̄fōno sicut fauiana tamen fīm opī. cōēz t cōiter appro ba:ā dico q: dāt cōit vtriq: creditori ad reuocādū alicata p obi torē. **C** P̄fōno ad reuocādū alicata p libertū vt pbaf. l. i fauiana ff. si qd i fra. pa. ita def. h. t. l. q: si i diē. h. iul. ff. d. pet. br. i mltis alijs ptibz oēs iste p̄eūiūt i hoc q: dāt ad reuocādū alienata siue siue corporalia siue incorporalia siue mobilia siue imobilia **C** Sequit videre q: ad hoc vt fiat reuocatio opz q: iterueniat fraus. dubitat cū? fra? pbari d3 vtrī sufficiat pbari fraudē alienatis vel cius i quē facta est alienatio vel vtriusq: **C** Ista qd hz locū cōiter ad oēs reuocatorias. Et ad solutionē Istius qd̄is glo. distinguit t valde bñ. **C** Aut alienatio fuit facta p debitorē vel libertum in vltia voluntate. **C** Aut inter viuos. **C** Si inter viuos. **C** Aut alienauit vniuersa bona. **C** Aut singulariter. si vniuersa bona non est opus probari fraudez q: l. p̄sumit vt. l. oēs. h. lutius. ff. que in frau. credi. Si res singu lariter hodie alienat domū eras fundum. **C** Hoc casu distin git. **C** Aut alienatio facta fuit titulo non lucrativo. **C** Aut titulo lucrativo: si lucrativo q: donauit sufficit probare fraudē solum in personam alienantis: et parte rei in quē facta est alienatio nō requiritur q: probetur fraus et quo nihil abest ei pp alienationem vt. l. ait pretor. h. hec actio t. l. qui autem. h. simili q: modo t. h. Item si necessarius. ff. que in frau. credi. Si t. nō lucrativo vt ex p̄mutatione optione vel ex cā dotis que est t. nō lucrativus opz q: probetur fraus in personam alienantis t in psona eius in quem facta est alienatio aliter reuocatio non pro cedit vt. l. i. in prin. t. l. ait pretor in prin. ff. que in frau. credi. l. ignoti. C. de his que in frau. credi. Et de illa alienatione inter viuos loquitur. l. patronus. ff. de proba. **C** Si alienatio fuit sa cia in vltima voluntate. **C** Aut testator alienauit legando. **C** Aut libertates relinquēdorsi legando non opz qd probetur fraus q: relata a debitore non valentissimi cum creditoribz fuit

rit integre solutum: vt. l. si vniuerse. C. delegi. t. l. vlti. s. si vero creditores. C. de iur. delib. t. l. si debitor. ff. de do. cau. non nu. t. ff. quando in frau. cre. l. primo gradu. S. libertates relinque do. C. Aut directas aut fideicommissarias: si directas qd. qd. in terueniant duo. s. fraus t. cumentus. s. qd. creditores res ipsas t. qd. debitor habuit animum fraudandi: als non impeditur.

C. Si fideicommissarius euentus: vt. l. papi. ff. quando in fra. cre di. t. l. i. t. l. vlti. C. de his quibus ma. nō possunt. C. modo ha bens distinctem perfectam. C. modo procedo ad tertium. Et quero tertio loco t. aduertatis istud est proprie d substantia ter. istius. s. vtrum actio reuocatoria pauliana vel in factu sint real vel personal. C. Or aduertatis bene forte in hoc aliquis d ciperet vos qd. sint reales aut personales possz. vos decipere. C. stat qd. in. s. alie posuit subdivisionem actionum pretoria. Qd quedam sunt in rem quedam in persona; postea incepit enumera rare reales vsq; ad. s. in persona ibi incipit enumerare persona les vsq; ad. s. pjudiciales: cum ergo enumeraret casus in reales: sequitur qd. sint reales. C. Diuina publiciana t. rescitoria. qd. datur restione concessa est in rem: ergo t. ista ratione effectus conti nuationis verborum: qd. ista verba. Item tc. habent magnam virtutem qd. inducunt repetitionem proprietatis precedentium verborum. C. Et hoc est qd. cauetur in. l. si legatur mibi aliquid simile: cum istis verbis vsq; ad. r. an. postea legatur mibi sim plicis cum istis verbis. Item lego hoc aplius: ista verba inducunt repetitionem diei adiecte precedenti legato: vt. l. in repetendis ff. d. leg. iii. cum ergo hic ponatur ista verba. Itet vsq; qd. proprietas precedentium actionum videat repetita: t. sequenter qd. ista sit realis. Tamen vos habetis dicere qd. reuocatoria de qd. tracta tur hic est personalis t. non in rem: vñ colligitur hoc. glo. po nit duo argumenta. Et vtrumq; est satis bonuz. C. Primo qd. lege cauetur qd. si aga condic. indebi. vel sine ea veniunt fructus: sed constat condicione indebi. t. sine ea nō esse personales: ergo tc. t. ita continuatio facit hic contra. Et ideo reputo qd. aliud ar. sit longe melius. Constat qd. actio fa. est personalis: vt. l. i. s. b. acro ff. si quid in frau. pa. Sed pau. est eiusdem nature t. condicione ergo tc. C. Hunc quero vltius si est personalis quare non ponitur in re personales in. s. in personam. Sed inter reales. Re spondeo qd. in aliquo sapit naturam premissarum realium. Nam sicut in publi. afferit rem esse vsuaptam que non ē vsuaptam t. in rescitoria aliquid non esse quod est in rem nō ē vsuaptam que ē vsuaptam: sic in pauliana afferit aliquid qd. nō est: qd. res alienata habetur pro nō alicata t. reuocat perinde ac si semper in bonis debitoris mansisset. Nam cauetur in. l. qd. debitor quantumcumq; vendat in fraudem transfert dominium: vt. l. si scis ff. de contrah. empt. tamen hñ pro nor. translata. C. Or vltius quero si habet similitudinem cuius premissis. C. Quero tertiam qd. in hoc: qd. appellatur magis personalis qd. rescitoria que datur ad reuocandum rem vsuaptam. Respondeo in ac tione reali peto qd. meum est vt. s. in. s. oium: in acti. rescitoria peto qd. fuit meum habita vsuap. pro non completa: in hypothecaria peto rem ratione ius: quod habeo in re: sed in pauliana peto res que nunquam fuerunt in dominio meo t. rem que nunquam fuit mibi obligata: t. licet habeam personam obligata non sequitur qd. habeam obligata bona: qd. obligatio bonorum non sequitur regulariter ad obligationem psone nisi sit spalis ca sus ut quando mutuo in refectionem vel quando creditor ē p. pillus tc. vt. l. similis. ff. de admi. l. vlti. C. de iure rei pu. lib. xi. vnde creditores petunt sibi restitu qd. nunquam fuisse: t. ideo pauliana habet proprieta naturam personalis vt in. s. sic ita qd. C. Restat vltius querere quanto tempore tollat vel duret qd. id est: respōdeo de eo qd. puenit ad eum in quā facta est alienatio du rat ppetuo: d. eo qd. non peruenit durat anno vt. l. ait pector. s. penul. t. l. qui aut. s. annus. ff. que in fraud. creditor. Unde na scat hic querit vtr ex contractu vel quasi delicto vel quasi. Glo. dicunt t. credo qd. satis bene si interueniat dolus ex parte acci pientis datur non proprie nascitur: sed datur ex maleficio: quādo non. Si habet titulum lucrativum dñ ex quasi contractu p quāda similitudinem pacti facti a creditore cū debitor: sed tūc esset ex contractu. Ego crederē sicut dicitur. s. in prin. ti. qd. istud dicitur ibi in glo. t. tamen non recitauit qd. sicut interdictum qd. vi aut claram quādo datur cōtra eum qui non fecit opus sed fa cium possidet est et varijs figuris causarum sic t. ista. C. Que ro vltius an ille qui fraudem participauit accipiendo a debitor in fraudem creditor: offrendo creditori qd. sibi debetur re pellat cū qua ratione secundus creditor repellit primū vt. C. si an

t. cre. tc. t. ff. de distra. pi. t. l. quintus. ff. de euic. sic hic etiam. l. dicit aduertatis qd. casus est tamen ille casus loquitur forte ni mis obscure t. propterea glo. non ponit bene clare. C. Aut cre ditor vel alius in quem scā est alienatio offert debitum creditori atq; actio reuocatoria proponatur in iudicio: t. tunc excludit eum t. etiam eum qui ex persona fraudati admittetur.

C. Aut postq; actio reuocatoria pposita est in iudicio: t. tunc non: vt. l. ait p. etor. s. illud. ff. que in fra. cre. C. modo restat vi dere ultimo vnum verbum: an aliqua actio competat creditori contra eum qui alienauit omnia bona sua: t. dñ in. l. t. ideo nō repeto qd. est cāus. C. Aut res appent: t. tunc nō datur. C. Aut non appent qd. erāt res mobiles t. vendidit eas mercatoribus qui veniunt ultra mare qui portauerunt secum: t. tūc in penā meā teneor actio in scm. s. ad penā meā ad hoc vt. i. carcerē detrudar bene erit pena: vt. l. v. s. v. ff. que in fra. credit. C. Item seruiana modo aduertatis quid dicit iste. s. s. iste ha bet duas partes principales. C. Primo dicit vtrum seruiana vel quasi sunt pretorie vel ciuiles: Secundo quādo quelibz istaruz vendicet sibi locum: secunda ibi seruiana at tc. Unde cāus est puerilis t. facilis valde. C. Ecce ego dicā summa positionis ca sus: si loco alicui tomum meā omnia inuicta t. illata sunt tacite obligata pro pensione t. deterioratione domus siue siue etia vel illata siue me sciente siue ignorante vt. l. ii. t. l. co iure. ff. in qui. cau. pig. ta. Sbitur. t. l. item qd. conuentōes. ff. de pactis. C. Item si locauit colono premium rusticu omnia inuicta t. il lata me domino sciente sunt tacite obligata p. pensione. C. Itē p. dāno quod contingit in predio. Sed ea que sunt illata vel in uicta domino ignorante non sunt tacite obligata: vt. l. certi iur. C. loca. C. Qua re magis sunt obligata que sunt inuicta vel il lata in domum domino ignorante qd. ea que in fundum. Ratō est qd. sancta rusticitas omnia palā habet: t. ideo imputatur domino si non vidit. Sed illi qui conductunt domos habent alibi aliqua secreta: t. pro istis hz locuz actio seruiana t. quasi seruiana que hypothecaria vocatur hz locum quando obligo creditori meo rem tradendo eam vel non tradendo hoc dicitur in isto s. non aliud. C. Lācum ergo ponemus hoc modo. C. Primo formatur questio t. est talis vtrum actio seruiana t. quasi seruiana sunt pretorie vel ciuiles: dicit ergo qd. sunt introduce a pector ideo sunt pretorie nō ciuiles: secundo dicit qd. quelibet istarū vē dicit sibi locum t. respondet qd. seruiana vendicat sibi locum p. rebus coloni t. inquilini que sunt tacite obligata pro pensione: quasi seruiana vendicat sibi locum pro rebus creditori a debito re obligatis. C. Tertio dubitat an inter pignus t. hypotheca sit aliqua differentia: respondet qd. quantum ad actionem hypothecariam nulla est differentia: quia sicut datur actio hypothecaria pro hypotheca: t. ita t. pro pignore. Unde quantum ad formam obligationis est tertia quia si obligo rez mobilē t. trado: appellat pignus. Si obligo rem imobilez siue trado siue nō vñ imobilem t. nō trado tūc appellatur hypotheca: ita debetis ponere cāum vt. pueniat littē: ponet cāum qui non pueniat līe est somniare. C. Lāpiūt. i. sunt pectorie: determinatum est ergo pīmū mēbrum. C. modo sequit determinatio sedi. C. Colonus qd. datur pīdium rusticu iste est proprie colonus. Inglis est qui conductit pīdium urbanū vñ ista gl. errantibz t. vbiciq; dicit hoc: dicit qd. colonus in villa in gl. in ciuitate. Nō possiblē est qd. i. vībe sit pīdium rusticu t. i. rure sit pīdium urbanū: gl. debuit dicere colonū in fundo: inqulinū in domo: t. istud probat. l. quā glo. allegat. l. pignoris. ff. de acq. pos. qd. tum ad actione nō glo. nō dicit bene clare. C. Quantū ad actionem pignus t. hypotheca nullo mō differunt: qd. actio que datur pro hypotheca appellat hypothecaria t. actio qd. pro pignore similis. Sed quantū ad res qd. obligant bene differunt qd. si obligant res imobilis: siue trada qd. siue nō appellat hypotheca si res mobilis t. trada appellat pignus si nō trada appellat hypotheca. C. Maxime dicit glo. t. bene qd. abundat qd. si dicat si cēt imobilis non esset pignus sed hypotheca: pignus enim a pugno dicitur quia res que pignori dāt manu tradunt vt. l. plebs. s. pignus. ff. d. v. si. C. modo sequit hic tangit breuit vñ op. t. aduertatis ista dñ pīmitti t. tamē ponitur ultimo loco. C. In gl. ii. formabo tres vel qd. tamen qd. glo. bene tangit oēs tñ vñ tangit male t. tamē est qd. qd. occurrit quotidie t. si verū cēt qd. dicit ista gl. qd. in perpetuū nō obtineret alijs in hypothecaria sicut hic dñ t. sol uitur valde male i. glo. Nō dicit qd. inter pignus t. hypotheca qd. tum ad actionē nō est aliqua differentia: qd. istud sit manifeste falsus lege cauet qd. res obligata est penes creditorē. Hucq; prescribitur contra eum. Si penes debitorē Nunquam pī

scribit minori tpe q̄ spatio .xl.an. vñ qñ penes scđa creditorem
 vt.l.cū notissimi.C.ō p̄scrip .xxx .vel .xl.an. C. Qñ penes ob.fi.
 possessorē cū ti.tunc spatio .x. annos inter p̄tes .x .xx. inf absē
 tes vt.l.i.C. si aduersus cre.in ti.de preserip. Si sine ti.spatio.
 xxx.an. C. Ergo est aliqua d̄fia glo.dicit t̄ nō fuit causa dicē
 q̄ nō glo.dicit male ter.dicit meli? q̄tum ad actōnē nulla est
 differentia cadē est actio que dat p̄ pignore t̄ que datur p̄ by
 potbeca.Tamen diuersificat p̄ accidēs q̄ Aliqñ nō ē p̄scripti
 bilis.C. Aliquādo prescript.spacio .x.an. C. Aliquādo .xx.an.
 C. Aliquādo .xxx.an. C. Aliquādo .xl.an.vt dictum est.
 C. Tamen istud nō facit q̄ mutetur substantia hypothecarie.
 C. S; q̄ diuersificetur qualitas:t̄ ideo ista op̄i. ē quedā truffa.
 C. Nunc pcedo q̄r appellatur seruiana t̄ q̄r quasi seruiana: di
 cunt gl. t̄ bene q̄ seruiana appellatur a seruādo: omne ius no
 strum aut consistit in acquirendo.C. Aut in retinēdo.C. Aut
 in diminuēdo vt.l.vlti.ss. deleg. t̄ patet. S. in prin. C. Ista fui
 na t̄ quasi seruiana introducta est ḡfa iuris nostri consruādi
 si mutuo tibi pecuniā possim cōseruare ius mcū p̄ hoc obligāt
 mibires tue per quā obligationē suz secur?. C. Quero vtteri?
 cauetur in .l.qd si colonus inducat res in prediū rusticum dñs
 p̄t agere sal.interdicto tractat de sal.inter. ss. C. Que ergo est
 differentia inter seruianam t̄ saluianum interdictum: differē
 tia est magna q̄ ille qui proponit seruianam b̄z pbare rez fuis
 se in bonis debitoris tempore obliga.vt.l. t̄ que nondum. h. q̄
 dicitur t̄. l. si superatus in prin.ss. de pignore. Sed ille qui pro
 ponit saluianum interdictū non habet hoc probare sed sufficit
 q̄ probet q̄ possidebantur a colono t̄ q̄ iduxit eas in fundum
 vt.l.i.de sal.inter. Ergo multuz diffirunt.C. Restat videre qd
 b̄z pbare ille qui agit hypothecaria vitrum habeat probare :q̄
 ad dominum ptineat res tempore obliga.vt.l. t̄ que nōdum vel
 q̄ possideat bona fi. vel q̄ possidebas cum ti. t̄ bona. fi. C. Ad
 uertatis glo.variant:glo. q̄ est hic dicit q̄ habeo necesse probaf
 rem fuisse domini tēpore obliga.als succubā vt.l. t̄ que nōdum
 h. q̄ dicitur t̄. l. si supatus in prin.ss. de pignori. ll. ille. non di
 cunt q̄ creditor habeat necesse probare q̄ fuerint in dominio.
 Immo q̄ fuerunt in bonis:ista non sunt equipollentia q̄ esse
 in bonis valde latius sonat q̄ esse in dominio. Nam quādo ha
 beo bonam fidem cum ti. dico habere in bonis vt.l.bonorum
 h. in bonis.ss. de verbo.signi. C. Ergo non ē idem pbare esse i
 dominio t̄ esse in bonis:q̄ esse in dominio sonat strictius t̄ id
 credo salua veritate q̄ ista glo. dicit male. Et quedam glo. dicit
 aliter q̄ sufficit q̄ probet possessionē cum ti. In .l.rem alienaz
 ss. de pignora.actio. In alia glo. d̄f q̄ sufficit si probet debitorē
 possedisse bona fide in .l. cum res. C. si ali. res pignori data sit.
 Iste dyabol? vel ista glo. dicit q̄ b̄z pbare rē fuisse i dñio debi
 toris.C. In alia dicitur q̄ titulum. C. In alia quod possideat
 bona fide. C. Ego credo q̄ possit dici ita t̄ ita obseruat cōiter si
 militer dico q̄ ista glo. male dicit. nam non astringitur credi
 tor probare rē fuisse in dominio debitoris ista ē iniq̄itas ma
 gna. Et ideo remanet questio Hn.glo. sit vera. Numq̄ gl.l.cūz
 res vel glo.l.rem alienaz. In hoc remanet qd argumenta sunt
 multa pro t̄ contra. C. Ego nolo vos tenere.procedamus.
 C. Aut res obligata tenet a debitore. C. Aut ab alio.C. Pri
 mo casu sufficit probare q̄ possidebat rem tempore oblig. debi
 tor non potest q̄d nem̄ referre:t̄ sic intelligitur glo. d. l. cum res.
 C. Secundo casu d̄z probare q̄ possidebat creditor bona fide t̄
 cū ti. probare bonam fidem est facile:q̄ presumitur nisi p̄betur
 de mala.Tamen probare de ti.est difficile q̄ cōsistit in facto t̄
 p̄bationib̄ facti. Nam creditor tebet esse eiusdem. cōdictionis
 cuius t̄ debitor q̄ sibi obligavit. l. si superatus. h. s. ss. de pigno.
 Sed debitor b̄z solum probare de ti. t̄ bona fide.vt.s. in .h.alie
 t̄ ita intelligitur glo. de .l.rem alienaz. ita q̄ alie continent veri
 tam ista non potuit dicere peius. C. Ultimo restat querere
 quod sunt actōes pretorice in rem dicit ista glo. t̄ bene q̄ sunt. t̄
 si que alie reperiuntur sunt ciuiles. s. publ. vt.s. in .h.alie. Reci
 soria:vt.s. in .h. rursus. Item seruiana t̄ quasi seruiana:vt .l.h.
 item seruiana. verum est utilis in rem que dat emp̄bitorē sup
 ficiario t̄ similibus:t̄ de illa loquit̄ si ager vec.ss. t̄.l. superficia
 rio:t̄.l.p̄tor.ss. de rei ven. C. Item est preiudicialis in rem in
 qua queritur vitrum aliquis sit libertus vel ingenius d̄ q̄ tra
 ctatur in .h. preiudiciales. Item de partu agn. in qua queritur
 vitrum aliquis sit filius vel non de qua in .d. h. preiudicial. Itē
 utilis in rem que datur metum passo.vt.l. metum. h. volēti. ss.
 quod vi. C. Item bo. possesso b̄fdi.pet. que datur ei q̄ succedit
 de iure pretorio per bo. possessionem de qua tractatur in ti. de
 bo. pos. herc. pe. ss. C. Item est fideicom. heredi. pct. que datur ei

qui succedit ex tr̄bel. sen. con. de qua tractatur in se. ti. tc. Dv.
 h. iste primo enumera actōes personales rei persecuto
 rias.C. Primo enim ponit de actōe de consti. pct. que ē iiro
 ducta de iure pretorio. C. Secundo ponit de actione de pecu
 lia. C. Tertio de actione in factum que ex iure iuran. descen
 dat. In qua non queritur an pecunia sit debita vel non:
 sed an sit iuratum. C. Alterius ponit de quatuor penalibus
 actionibus que sunt pretorice. Et primo de actione in factu q̄
 datur cōtra eum q̄i corrūp. album pretoris in Laureis.
 C. Secundo de actione in factu que datur contra filium eman
 cipatum vel contra libertum qui patrem vel patronum vocat
 in ius sine venia que similiter datur in .l. aurcis. C. Tertio de
 actione in factum que datur ex edicto. Ne quis cum qui in ius
 voc. vi eximat. Item de quadā alia que datur ex edicto de co p
 quē factum erit t̄ vna continet penam ex parte actoris t̄ rei.
 Alia ex parte rei cōuenti tñi. t̄ nihil aliud dicit vſq; ad. h. fiu
 diciales.C. Continuatio istius. h. ad precedentes cūdētissime
 p̄z: dictum est. s. in .h. sed iste q̄qdā actiones sunt ciuiles q̄dā
 p̄toriae: subsequentē immediae ponit quādam subdiuisionē. In
 qua continetur q̄ pretoriarū q̄dam sunt reales q̄dam persona
 les: de realibus. s. d public. rescisoria seruiana t̄ quasi seruiana
 tractatum ē bucusq; modo sequit̄ videre aliud membrum sub
 diuisionis. s. de actionibus psonalib̄ pretorijs t̄ de isto tractat
 vſq; ad. h. Preiudiciales. Herum q̄ actionum psonalium p̄
 toriarum. Quedam sunt rei persecutorie. Quedam psonales:
 ideo primo ponit de persecutorijs vſq; ad. h. penales. C. Secu
 do ponit de quatuor penalibus vſq; ad. h. preiudiciales.
 C. Modus procedendi in isto. h. vſq; ad. h. pena l p̄z evidenter.
 C. Primo ponit de actio. de constituta pecu. de actione de pe
 culio de actione in factum que ex iur. iuran. descend. C. Secundo
 per cūdēm ordinem reassumit de qualibet t̄ ostendit quādo ha
 beat locum actio de constituta t̄ actio de peculio t̄ actio que ex
 iur. iur. descend. C. Casus amodo evidenter patet per se de h
 ita ponitur vſq; ad. h. de pecul. sicut littera iacet. C. Ex quo tra
 ctatum est de actionibus pretorijs que sunt p̄reales sequitur de
 pretorijs que sunt personales personalis est vna actio de p̄stitu
 ta pecūlia:licet enim olim haberet locū actio recepticia t̄ de p̄sti
 tua pecūlia:ñ q̄cqd utilitatis erat i receptitia trāslata ē i actio
 nem de cōstituta ita q̄ sola actio de cōstituta hodie locū haberet.
 C. Item actio de peculio q̄ datur h̄ p̄fem vel dominum et cō
 tractu filii vel serui est introducta de iure pretorio. C. Item in
 sc̄i actio que ex iure iuran. descendit est introducta d̄ iure pretorio
 hoc dicit vſq; ad. h. de pecunia. C. Aut quoq; Quare dīc quo
 q̄; q̄ dictio quoq; implicat: quasi dicat non solum actiones p̄
 torie sunt reales. Sed aliq; sunt personales: vt.j. subiicitur.
 C. De pecunia. Istud non expono: q̄ exponetur .j. in tec. in
 h. de pecunia. C. Recepticia. Due erant olim actiones que
 ex constitutione procedebant: scilicet actio de constituta t̄ ac
 tio recepticia t̄ differebāt quia actio d̄ p̄stituta vendicat sibi lo
 cū qñ aliquis p̄stituebat se soluturū pro se vel pro alio illud q̄d
 cōsistebat in pondere numero vel mēsura: receptitia qñ illō q̄d
 non cōsistebat i his. C. Hodie sublata ē receptitia t̄ illud q̄d
 p̄prium erat actōis receptitie trans fusum est in actionē d̄ cō
 stituta. C. Unde actio de cōstituta vendicat sibi locū qñ alig
 cōstituit se soluturū aliqd siue p̄sistat in p̄dere numero vel
 mēsura siue non: cū appellatione pecunie p̄tinēt oēs res que
 possunt in pecuniā p̄ueri vt.l. pecunie t.l. rei de .v. si. Ergo se
 quis q̄ actio de p̄stituta vendicat sibi locū p̄ oī re ertimabili.
 C. Nostra q̄ est in .l. ii. C. de p̄sti. pecu. C. Lū auctoritate. Qua
 si dicat nō debet vtteri? aliqd auē tatis habere C. Et ex q̄ sub
 audiatis repetēdo aliqd de superiori lfa. C. Itē p̄posuit p̄tor ac
 tionē tc. Nā ista copulatiua: t̄ op̄at q̄ p̄cedentū p̄prietatis itel
 ligatur repetita: virtus enim copulatiua hec est q̄ p̄prietatem
 p̄cedentium copulatoꝝ attribuit sequētibus vt.l. seye. h. gayo.
 ss. de sun. instruc. t̄ instru. leg. C. Plures. de qbus dicet in .h.
 penal. C. De pecunia. hucusq; lfa planissima. C. reasumit
 quodlibet p̄missorū p̄ ordinem. Et p̄mo quando b̄z locū actio
 de p̄stituta. C. Secundo qñ actio de pecu. Tertio qñ actio q̄ ex
 iuramēto descendit. Secunda ibi actione. Tertio ibi itē si quis
 Et ideo aduertatis brevis qd; istoꝝ t̄ expositionē tec. Postea
 videbitis oēs gl. simul qd intēdunt vſq; ad. h. penales. Dona
 mus sempronius erat debitor cuiusdā mercatoris in centū ex
 cā mutui ille mercator quotidie siue continue inquietabat s. m
 pronium debitorem t̄ volebat eum ad solutionem cōpellere t̄
 p̄pterea sempronius roganit me q̄ deberem intercedere p̄ eo

apud illum mercatorem: ego intercessi pro eo hoc modo qd constitui me soluūrum vñq; ad chalendas Aug. dubitatur vtrū sum obligatus & ex qua actione: & respondetur qd sum obligat: & si interuenit stipulatio tunc tenet actione ex stipulatu & cuī effectu. Si non: tunc sum obligatus actione de cōstituta que inducta est de iure pretorio. **C** Onnibꝫ: exponunt glo. & bene sapertis. **C** Obligari pro se vel pro alijs qd quidam sunt qd nō sunt obligati nec pro se nec pro alijs vt furiosi prodigi & infantes. Et in istis non potest habere locū actio de cōstituta. Quidā sunt apti obligari p se non tamē pro alijs vt est mulier quia subvenitur eip̄ auxilium vell. Et in istis casibus nō potest habere locum actio de cōstituta vt. l. i. h. i. ff. de consti. pecu. Debētum sive ciuiliter & naturaliter sive naturaliter tñ vt. l. i. h. dcbi tñ. h. vlti. t. l. se. ff. de consti. pecu. **C** Lenetur quando certum erat in stipulatione deductū tenetur certi cōdi. ex stipu. quando incertum tenet actione ex stipu. vt. s. de verbo. obliga. in prin. t. l. si quis certum. ff. si certum pe. t. l. vbi autem non appetit. h. qd id qd. ff. de verbo. obli. **C** Actiones: modo sequitur imediate Actiones tc. **D**ictum est. s. in ēst. Item p̄tor qd p̄tor induxit actionem de pecul. ex contractu filij vel serui contra patrem vel dñm: modo sequitur qd actio de pecul. possit habere locū. Iste casus est planissimus a quodam filio cōstituto in p̄tate patris stipulatus sum mihi dari. c. ex causa depositi vel como. qd in mutuo non procedit: possum agere cōtra filium actione ex contractu volo agere cōtra patrem & petere qd p̄demnetur ad solutionem illoꝫ. c. dubitatur an sum audiendus. Respondetur qd de rigore iuris ciuilis non suz audiēdus: qd ius ciuale dispossuit qd vñus non obligaretur ex cōtractu alicuius. Sed ius p̄torium ordinavit qd si filius habeat peculium pater debet condēnari ex contractu cū filio celebrato vñq; ad quātitatem peculiū qd peculium est quasi patrimonium filii idem in seruo. **C** Cōparuit. i. indurit. **C** Non tenet. s. parentes & domini de rigore iuris ciuilis. Nam filius nō dñ teneri p patre nec cōtra vt. C. ne filius pro patre. Item nec vñs p persona serui qd suꝫ p̄o nullo habetur vt. l. qd atinet. ff. de regu. iur. t. l. qui testō. h. seruus. ff. de testa. Cū ergo seruus habeatur p nullo pinde ē ac si cōuenirex ex contractu cum nemine celebrato. **D**eculioten⁹ i. vñq; ad quātitatem peculiū. **C** Item si quis iste. h. intendit de actione in factū que ex iur. iur. descendit: t est notabilis & iste casus dñ ita ponit ī terminis ego agebam cōtra quēdā feneratō petendo ab eo. c. que dicebat qd a me extorserat p vñsurariā p̄ uitatē. Et ideo feci eum citari corā vicario boni. Episcopi: ille vñsurarius negabat recepisse ex causa vñsuraruz in processu cause qd probauit forte p vñnum testē: detulit mihi iuramētum & iurariū prestito iuramento & lata sñia cōdemnatoria contra vñsurariū secūdum formam iuramēti. Ego actione in factū cōtra vñsurariū & peto sñiam mandari exequitidē & cōpelli cuī ad solutionē illoꝫ. c. vñsurarius dicit: ego sum patus probaf qd tu es piurus & qd illa quātitas non erat tibi debita. Respondetur qd nō ē audiēdus qd siue iurauerit vñp: siue falsuz: ex quo iurauit co deferēte sñia dñ executō mādari. **C** Aduersario alias p̄ nō iurātē bñ vt. l. nō erit. h. vlti. cum. l. seq. ff. de iure iurātō. Actiones acōmodat. s. p̄tor. Actionem in sc̄m vel alia vt. j. dicā. **C** Queritur: qd iuramētū bñ effēcī sñie. l. i. t. i. ff. de iur. iur. s; sñia dñ executioni mādari: t nō qd an sit debitū vel nō. Sed an fuerit lata sententia: vt. l. si p̄tor in p̄in. ff. de iud. **C** Or mō p̄missō casu & sūmaria expōtione lse vt p̄prendamus oia qd dicūtur p̄ glo. circa materiam istā restat opponere. v. vel. vi. modis. Et formare. v. vel. vi. qdones & ex his patebit intellectus omnīū qd dicunt ī glo. hic & alibi de materia ista. **C** Aduersatis p̄ ordīne primo opponit ad ter. sicut l̄a iacet: hic dñ qd receptitia erat filii actioni de cōstituta: vñp qd non qd actio de cōstituta habebat locū qd constituebat aliquis sc̄ soluturū qd p̄sistebat in p̄dere numero vñl mēsura: actio receptitia qd illud qd p̄sistebat s̄ alijs rebus & iō vñp ob. l. ii. C. de p̄st. pe. **C** Ad istud p̄zrūsio per ea qd dixi verum est qd erāt similes qdūtum ad psonas p̄stituentes. Nam qd p̄stituēdo poterat obligari de actione de cōstituta & ēt recepti. **C** Et econtra qd nō tc. hoc considerato regrit iste ter. Sed quātum ad res que in obſlonē deducebāt erāt similes: qd actio recepticia habebat locum tc. Et isto considerato loḡ l. ii. C. de consti. pec. Ille vero sicut p̄z hic & in. d. l. ii. qdquid erat vtile in actō recepticia trāfissim est in actō de cōsti. pe. & actio recepticia per cōstōnē imperialē est sublata. Itē op. de. l. i. h. i. ff. de consti. pec. **C** Ego rñdeo Aut illi qd cōstituit sc̄ soluturos erant apti als obligari. Aut non: primo cāu p̄thaberelocum p̄cos actio de cōstituta. **C** Secundo casu

si non erant apti als obligari pro se vel pro alijs non p̄t hñ locum actio de cōstituta: t ideo exponeba; omnibus tc. ap̄s obligari pro se vel pro alijs. **C** Opponi p̄t tertio qd pro oī dñbito nō hñat locum actio de cōstituta: vt. l. i. quod si maritus. h. i. ff. de consti. pe. **C** Ego respondeo. Aut illud quod cōstituit erat debitum ciuilis & naturalis: aut naturalis tātum. aut ciu. l. tñ. **C** Primo cāu vendicat sibi locum de cōstituta per quaz cōstituens ad solōnē compellit. **C** Secundo cāu vendicat sibi locum sive sit debitum de iure ciuili sive de iure pretorio. vt. l. i. h. vlti. ff. de consti. pe. **C** Tertio casu ita qd per errorem solutum possit repeti non p̄t habere locum actio de cōstituta cuī effectu. Tamen ego crederem in hoc dicendo cum aliqua disti cōde: h. glo. dicant ali. Si cōstituo me ciuilis debitum solutum. Aut credo debitum ciuilis & naturalis & non possum ad solōnē compelli per actōs de cōstituta: t sic loquitur. l. contraria. Sed vbi ego sciebam esse debitum ciuilis tantum. Aut est dicendum qd glo. dicant. Aut ille cui cōstituo me solutus sciebat sibi debuum ciuilis. Aut credebat debitum ciuilis & naturalis. Si crederebat debitum ciuilis & ego sciebam debitum ciuilis tñ: compellor ad solutōnē: vt. l. i. h. vlti. ff. d. p̄st. pe. & soluenti scienter repetitō nō dat: vt. l. campanus. ff. de op. li. & notari solet in. l. ii. h. i. ff. de consti. pec. t. l. ii. h. circa. ff. d. do. li. excep. Sed vbi ego sciebam debitum ciuilis tñ & ipse p̄venit me: ex ista constōne non sum obligatus cum effectu: qd illc cui cōstituo me soluturum est in pari cā: ergo dñ esse tēterioris p̄ dictōis: qd in pari cā semper dñ esse durior cā actōris qd ciuis qd cōuenit: vt. l. seruum. h. segur. ff. de ver. ob. t. l. apud ccisim. h. marcellus. ff. de doli excep. cum infinitis similibus. **C** Procedo vñterius & vñp qd ex nudo pacto non nascat actio: vt. l. iur. gen. h. sed cum nulla idem marcellus: t. h. idcm r̄spōsum: t. h. gñmo. ff. de pac. Ergo nō vñp qd ex tali nudo pacto sim obligatus ita qd conuēiri possim. **C** Ad istud est p̄mpta respōsio sicut glo. dicit vñq; regult ex nudo pacto non nascit ac io: vt. in p̄rio t. l. legem. C. de pactis conuentis. Ista regula fallit ī casibus: fallit in donatōēl olim donans non obligaretur ex nudo pacto bodie oblig. vt. l. si qd argen. h. si autem. C. de do. Fallit in promissionē dotis: vt. l. ad exactionem. C. d. do. p̄mis. & de rei vx. ac. circa prin. ri. Item quando alijs policeretur rei p̄p. propter honorem decretum vel decernendum: vt. l. i. t. l. p̄ctum. ff. de poli. **C** Fallit in nautico senore si mutuo pecuniaz vñtra mare portandam meo periculo: vt. l. periculi. ff. de nauti. se. & rō est qd cum sit periculo feneratōs in compensationem periculi p̄t pacisci vñras nudo pacto. **C** Fallit in accessionib⁹ frumenti vñi & olei: vt. l. frumenti. C. d. vñsur. **C** Fallit qd vñsurā promittit cōnūtati: als non debeat citra vinculū stip. vt. l. qd quis. C. de vñsur. t. l. ticus. ff. de pre. ver. tamen cuitati s̄ betur ex nudo pacto vt. l. t. ff. de vñsuf. **C** Ulterius op. hic dñ qd qd stiplo interuenit promissor est obligatus de iure ciuilis. Ego ostendo qd stiplo bñ vinculum iur. gen. qd nulla ē stipulatio in qua non interuenit consensus qui parit obſlōne naturalez: vt. l. i. in h. ff. de pactis. In alia lege cauet qd obſlō natura lis dñ obligatio iur. gen. vt. l. cum amplius. h. is natura debet ff. de reg. iur. **C** Ego respondeo obſlō que est inducta p̄ solēniatē verborum est inducta de iure ciuilis: t sic loquit. h. iste. m̄ vinculū naturalis. s. consensus est de iur. gen. **C** Ulterius op. ad. h. actōes ibi dñ qd peculium serui & filii est velut p̄fimoniū serui & filii: & lege cauetur qd seruus nō potest habere patrimonium vt. l. nec bona t. l. nec paterfamil. ff. de verbo. signi. Itē filius non potest habere patrimonium vt. l. vlti. C. de inossi. testa. **C** Ad istud respondet illa verba que ponuntur in ter. notatā improprietatem: quasi dicat non est p̄prium patrimonium. Sed habetur velut propriū patrimonium: in eo qd notaſ similitudinem ostendit non esse patrimonium qd sicut alias viceba; similitudo est inter diuersa. Nam sicut obligatōes contracte ab hominib⁹ sui sui contrahib⁹t p̄templatione totius patrimoniū m̄j. vt. l. fideicō. h. tractatum. ff. de iudicis. Sic obſlō contracte a filio vel seruo cōtemplatione totius peculij cōtrahib⁹t vt. ff. de pecul. l. hic qd. h. potest. **C** Ulterius vñp qd pater non tenet dñ p̄cilio ex cōtractu cu filio celebrato: qd si filius recepit pecuniam mutuo ipse nullo modo tenetur: vt. l. vlti. alias penulti. secūduz D. C. ad macedo. si vñit rez alicui ecclēsie vel ciuitati non obligatur: vt. l. si quis rem. h. voto. ff. de polic. vos habetis r̄spōdere. **C** Aduersatis. **C** Primo loquimur de filio. **C** Postea loquimur de seruo. **C** Aduersatis p̄ ordinem. **C** Aut filius contrahit. **C** Aut quasi contrahit. **C** Aut deliquit. **C** Aut quasi deliquit. **C** Quatuor sunt casus. **C** Primo ca

su. Aut accipiendo mutuum et tenet pater etiam de peculio
ut pericall. vlti. Aut contrahit extra causam mutui et tunc.
Aut vouendo. Aut extra causa; voti. Si vouendo si qui
de voueat personam et assumendo habitum religionis bene te
natur: vt. l. vlti. C. de episcopis et cleri. et in auctoritate de san. epis. h.
nulla vero licentia. Si voueat rem aliam non personam non ob
ligatur: et sic loquitur. l. si q. ss. de voto. Si contrahat extra
causam mutui et voti: vos habetis dicere quod regulariter ex quoque
contractu a se celebrato tenerur in solidum: vt. l. filius. ss. de act. et
oblig. et l. si quis cum filio. ss. de pecul. et l. i. h. si apud filium. ss. depo.
et in multis alijs. Tamen licet filius obligetur in solidum: in
quatum tenet pater. Respondeo aliquando tenetur de peculio
Aliquando institutoria. Aliquando tributoria. Aliquando
de in rem verso. Aliquando quod iussu eo. Verbi gratia
vno verbo dicam vobis oia non dicerem vobis istas ciancias
nisi quod glo. dicit. Quod filius contrahit ignorante patre. Pater
tenetur usque ad quantitatem peculij et ita loquitur. h. actiones et l.
si quis reum. h. id est iul. ss. de lib. Si contrahat voluntate pa
tris. Aut erat prepositus stationi vel merci et tenuit istitu
toria: ut per totum ti. de institutoria. Aut gubernat nauem. Et
tenet pater exercitoria in solidum: ut per totum ti. de exercitoria. Aut
suber eum quemque factum celebrare: et tunc per se celebrare: et
ideo per se tenet in solidum et de iussu: vt. l. i. in prin. h. s. i. et ii. ss.
quod iussu. Aut non probat ut ipse. s. sed alii. Et tunc siquidem
conuertit in rem patris: pater tenetur de in rem verso usque ad
quantitatem que versa est: vt. l. i. ss. de in rem verso. Si nihil
est conuersum in utilitatem pris. Siquidem negotietur in mer
ce peculiari. Aut patre iubente. Aut ignorantie aut probante.
Aut sciente et non probante expresse nec consentiente. Si iubē
te et volente tenet in solidum. Si ignorantie usque ad quantitatē
peculij. Si sciente et non probante nec consentiente tenetur pa
ter tributoria. In qua cōdictio pris est eadem quam aliorum credi
torum. In actione de peculio per deducit sibi debitum. In acto
ne tributoria nihil deducit. Sed concurrit cum alijs: et sic loquit
ur de tribu. Secundo casu qui filius quasi probat ut qui gessit ne
gocia alterius sine mandato. Item qui administrat tutelam: ali
eius pupilli tenetur per usque ad quantitatem: vt. l. si filius. ss. d.
neg. ge. et ss. de tutel. l. filius. Quando delinqit vel quasi id est
in tertio membro quod in secundo tenet per quatenus peculium
locupletatum est et non ultra: vt. l. iii. h. et furtiva. ss. de pecul. Hoc
verum ante siniam. Sed si filius conuenit ex delicto vel
quasi actione in factum datur actio in factum propter usque ad quā
tatem peculij: vt. l. iiii. h. idem scribit. ss. de peculio. et l. q. ait. et l.
condemnatus. ss. de nota. Tidimus de filio: de seruo planū
est. Si seruus probat obligatur dominus usque ad quantitatem peculij
et si probat dominus probante: vt. l. si quis seruum. h. etiam. et l. quos.
ss. de pecul. Si dominus volente. Aliquando obligat exerci. Ali
quando institutoria et distinguendo sicut in filio. Si delinqit
vel quasi non dat actio in dominum etiam quatenus peculium est
locupletatum: sed proponit nota de domino hoc est illum cui tam
num emendari vel dari seruum pro nota. Nam actiones
notariales dant ex delicto vel quasi non de peculio. Et delicto
filii non quod dat notariales hanc daret: vt. l. de not. h. et l. Credo
odo procedo ulterius et adiuvatis bene: hic de quod ex quo iuratum
est deferente reo vel iudice non quod an sit debitum vel non. sed
an sit iuratum: usque quod de perjurio sit inquirendum: quod si iurauit
legatum mihi esse reliatum et prolatu testo appet non reliatum
legatum non debetur: vt. l. vi. C. de iure iur. Item si iurauit mi
hi ab aliquo deberi et condemnatus postea reperire instrumenta
retractat iuramentum: vt. l. admoniti. ss. de iuramento. Rideo regis
iuramento non retractat perterritu piuri: vt. l. infiur. C. de rc. credi.
Et hoc fallit qui legatus debetur als petitur ex testo nisi cognitis
et inspectis verbis testamenti: vt. l. de bis. ss. de transac. Itaq;
fallit quando apparet per productionem instrumentorum debi
tum non esse: vt. l. admoniti. Ostendo ulterius quod iuramento
generaliter debeat retractari: quod ubi lex penam imponit facienti
illud videt per effectum prohibere cui pena imponit vt. l. iii. C. de
sum. tri. Sed in lege cauetur quod per iurum potest accusari. et puni
ti: quasi committat crimen stellionatus. In alia. l. cauetur quod potest
puniri. l. iul. maiestatis ut non in. l. i. C. ad. l. iul. ma. l. de perjurio
ss. de cri. stel. et in auf. serenitas ut non solum circa prin. Respo
deo regulariter iuramentum non retractatur perterritu piuri. Fallit
in casibus. in. l. vlti. C. de iu. iu. cu. perjurium non debetur esse
multum quod lex perimit perjurium. Aliquando potest accu

sari. l. iul. mai. qui comisit per iurum in preiudiciis imperatoris.
Aliquando de crimen stel. ut regulariter in crimen stel. non
reperiatur pena ipsa: et ideo relingtur imponenda iudicis arbi
trio ut. l. i. h. erpilatores. ss. de effra. Alterius restat querere
duas vel tres quoniam. Primo an actio de pecul. insti. trib.
et. sine propria nomina actionum: vel cognomina: sive adiectores
pretorio hic possent dici multa: tamen hec est veritas: et ita tene
tur per glo. quod non sunt propria nomina: sed adiectiones vel cognos
mina propriis nominibus adiecta: contrabo enim cum seruo eme
do dicam ago cōempto de pecul. vel contrabo de mutuo vel act.
ma. ut no. manifeste in. l. i. h. cui congruit. ss. de pecul. Ulti
mū posset aliquis querere. Quot sunt species iu. iu. Quid sci
tis quod aliud est de veritate. Aliud de credulitate. Hoc anno ba
būstis. sunt tria. Voluntarium. Necesarium. Et iudiciale.
Voluntarium quod desertur a parte parti extra iudicium: ga
et voluntate suscipitur et refertur: et de isto non tractatur hic.
Necessarium est quod desertur a iudice: et istud non potest recu
sari: nisi ex magna causa. Judiciale est quod desertur a propterea
iudice approbante: et istud olim non poterat recusari. Hoc die per
ut. l. manifeste. ss. de iu. iu. et l. generaliter. h. s. in auctem. C. de re
cre. Modo restat querere illud quod est necessarium: et in nulla
parte inuenietis ita bene sicut hic in gl. que actio datur et iura
mento. Si tu dicas datur actio in factum: male dicas: quod datur
actio ex eo contractu ut. l. si duo. h. si quis iura. et h. marcel. ss. d
iu. iu. Si dicas quod datur actio ex contractu male dicas quia
inuenio dari utilem in re ut. l. na. et postea. h. vlti. ss. de iu. iu.
Si dicas dari utilem in rem male dicas: quod inuenio dari ac
tionem in factum ut. l. actori. C. de re. credi. Et ideo glo. dicitur et val
de bene hic melius distinguendo quod in aliqua alia parte iuris.
Aut iuramentum desertur actori. Aut reo. Primo ca
su. Aut agebat personali. Aut reali. Si personali datur utile
ex eo contractu quod allegat interuenisse: in veritate non scriuenit
ut agebam pro socio dicebam te mihi teneri ad. c. iurauit te mi
hi debere ex iuramento secundum cum causa datur ut ilis pro socio. Itē
iurauit me emisse: non emerit: datur utilem ex empto. Itē in
comodato et deposito: ergo quando iuratur cum causa isto ap
pellatur conformis. i. cum causa datur utilem ex causa: que iteruenisse
allegatur: vt. l. si duo per. h. si quis iurauerit. et h. idem dicemus
et h. marcel. ss. de iu. iu. Si iuratur sine causa ut peto a te. c.
dicas te non teneri desertur mihi iuramentum et iuro datur acto
in factum ex iuramento prestito informiter. i. sine causa ut. l. actori. C.
de re. credi. Secundo casu si agebat reali et delato mihi iura
mento iuro rem ad me peinare. Aut tradita est mihi per eum a
quo fuit delata. Aut non. Si tradita. Aut ille erat dominus
Aut non. Si erat dominus habeo utilem in rem. Si non erat dominus
habeo publicum est tradita: bene posset dicitur quod in factum et utilem in
rem percurerent hoc casu si ille erat dominus: alias habeo publicum. ut. l. na.
postea. h. vlti. et l. sed et si possessor. h. i. ss. de iu. iu. Si deferatur
reto. Aut in personali. Aut in reali. Si in personali parit
er. non act. Si in reali. Aut iurauit rem non esse petitoris.
Et hanc solum ex. non act. contra aliquem. Si iurauit sua: eē
habet act. contra eum qui defulit si peruenit ad eum possesso. h.
alios non: quod res inter alios acta alii preindicare non debet ut
l. sed et si possessor in auctoritate de iu. iu. Sed si deferatur iurame
ntum et postea feratur sententia: dubitatur utrum actio in factum
nascatur et iuramento: vel ex sententia. Pla. dicebat quod ex sen
tentia nostri doc. dicunt quod ex iuramento. Primo ex sententia
lata. Secundo ex iuramento hoc ostendit sic. Si mutuo alicui pecu
niam ex illa numeratione nascit actio. certi condi. ex mutuo:
Si stipulor mihi reddi: nascit actio ex stip. ergo non est questio. Non
n. est mirum: quod nascit due actiones ex diversis factis arg. ad
hoc. l. si stipulatus fuerit. h. cum pecuniam et l. cuni. n. ss. d. nouat.
Et non. solet in. l. certi cōdi. h. quoniam. ss. si cer. pc. Si aliquis di
cat quod vterque actione perit. Id est quid ad hoc bene interest. n.
habere plures actiones ad idem: vt. l. si quis reum et l. iii. h. i. ss.
et libe. leg. In contrariū est iuvenire quod due actiones cōpetit
eiusdem rei nomine ut. l. heres a debi. ss. de fidei. ss. de act. cmp.
l. nō est nouum tñ ex actione facta tollit vtraque per una; vt. l. si
ebum. h. i. ss. de noua. et l. qbus. ss. de verbo. oblig.

Penales. Ante positionem casus ego dicā vnu;
verbum ad eviderit. tiam et comprehendat
quasi ter. et glo. dictum est. s. de pretoriis personalibus. que sunt
rei persecutorie. Credo sequitur de personalibus. Et ideo habe
tis premittere quod penalium actionum tres reperiuntur species.
Quedam actiones dicuntur esse penales inspecta persona
actoris et rei. Quedam inspecta persona rei tantum. Et

quedam inspecta persona actoris tantum. **C** Primo quādō actor petit qđ sibi nō abest & reo non adest verbi gratia egi cō. fur. ad libz & habui libz. Hgo act. furti ad penam dupli ista appellatur vē pena. iij. vt qđ deicisti me dō possione violenter. & tñ ad te nihil puenit: ago interdō vñ vi. istud dō penale hito respectu ad te qđ pueniris ad illud quod tibi nō adest: tamē dō psecutorium hito respectu ad actorē qđ peto rē mēā & res quas pdidi tpe diectionis vt. l. i. i. pn. ff. de vi & vi. ar. **C** Tertio. vt si do tibi. c. vt accuses sc̄pronum calūniosē & hoīcīdīo: iste s̄p: o nius pp cuius calūniāz data ē illa pecunia potest agē ptra te. & petere illa. c. act. infactuz qđ descendit ex edcō dō cal. vt. l. genera liter. ff. de calū. **H** iste fīn ēam & rectam op̄i. loquit̄ d. iii. act. penalib⁹ quarū tres sunt penales ex pte acto. & rei. qđta ē pe nalis ex pte rei psecutoria ex pte actoris. Actio qđ datur cōtra eum qđ corrūpit albū pretore de qua primo tractatū ē mere pe nalis. Item act. qđ datur ptra eum qđ vocavit p̄f̄m: vel p̄fonuz in ius sine venia: & de ista tractat. ii. Item act. qđ daf ex edicto ne quis eum qui in ius vo. vi. eri. ē mere penalis ex pte rei. **S** act. que datur ex edcō dō eo per quē fīm est: est penalis ex pte rei psecutoria ex pte actor. **D**e. in. spē de his qđ sūt penales ex pte actio. rei psecutorie. Et pte rei nihil tractatur hic. Sed tracta tur. ff. d. al. **C** Donamus p̄tās boni. i. muto. p̄ alati fecerat fie ri quādām salbatōnē in qua fecerat fieri edictum i quo stine batur qđ quicqz iuēit dō nocte p̄niatur in tm̄. vel qđ talis p̄heat r̄n̄s̄r̄s̄ de iure. Quidam itrauit & corrupti illud edc̄m: dubi tatur inquantum tencatur: & vtrum illa ac̄. sit penal. Rspō detur qđ tenet ac̄. in fīm que est vere penal. Secūdo dicit fili us emancipatus volebat agere supra p̄f̄m qui tenebatur ei i e. n̄ postulauit veniam debebat ire coram pretore & dicere dñe pretor: supplico vobis qđ permitatis me agere dō patrem mēū qui tenetur mihi in. c. Huius filius & magne presumptionis: qđ non postulauit veniam: dubitā inquantum tencatur. & vtruz̄ illa ac̄. sit penal: & respondetur qđ tenetur in. l. aur. idem in li ber. **T**ertio ponit de. iii. t. iii. feci quendam citari vt compare ret: dum veniret quidam detinuit eum: ago dō detinentem tene tur in. l. aur. **C** Item agebam dō aliquem dedit fideiūs̄ores iu. sisti. **C** Donamus dum veniret ad iud. vt sisteret in iu. qdam detinuit eum iste tenetur act. in fac. Et albo ista est penal ex vtraqz parte & daf in. l. aur. vt. l. si quis id quod. ff. de iur. om. su. in auf. de litig. h. omnem: t. l. i. ff. de alboscri. **M**arentuz pa rentes debemus accipere in infinitum quantum ad hūc cāuz cum tractemus de fauore vt. l. quoqz. h. pretor. t. h. parentes & in. l. sed si ac. l. h. liber. ff. de in ius vo. **C** Advertatis. l. cauetur qđ applō parentum extenditur v̄sqz ad tritām superiorcs ap pellantur maiores non parentes: tamen quandoqz tractat̄ de fauore applōne parentum continent̄ oēs v̄sqz i infinitū. **L**nd si hodie viueret Adam continetur applōne parentum: & non poss̄ vocari in ius si veniam nō impetrass̄. i. non postulasset nec impetrasset: debuit. n. dicere dñe pretor. t. c. Item in eū duo repiuntur edicta: ne qđ eum t̄c. & de eo per quē t̄c. de quo loq tur. h. iste. **C** Querit glo. ista duo differunt qđ ti. ille ne quis eū t̄c. habz locum qđ aliquis eximitur post vocationem in ius: & ante satisda. p̄sticam ti. ille de eo per quē t̄c. post vocationem & satisda. & hoc pbatur ex ordi. n. **C** Primo ponit ti. de ius voc. postea si quis in ius vo. non icrit. **C** Tertio in ius voc. vt eant. **C** Quarto imediate ne qđ eum qui in ius vo. vi. eri. **C** Postea subic̄t ti. qui confirmat iudi. qui satis. co. **C** Postea sier. nō. cā. aga. de illo nihil ad nos postea de eo per quem sez. **C** Preterea differunt in alio qđ ti. ne qđ eum t̄c. regrit vio. ē tiam in alio sufficit dolus: vt. l. iii. h. cripere t. l. iii. ff. ne qđ euz qui in ius vo. t. l. i. ff. de eo per quem factum est. Preterea dif ferunt in. iii. qđ ac̄. ex edicto ne qđ cum t̄c. est penal ex parte v̄trūsqz. Sed ac̄. ex edicto de eo per quem fa. ē penal ex par te rei psecutoria ex parte actoris: qđ si pl̄es impedian quo minus quis ad iudicium veniat si vñus soluat non liberant alii. vt. l. pe. h. hoc iud. ff. ne quis cum qui in ius vo. vi. eri. Sed ex edicto de eo per quem fa. est. Si vñus soluat omnes liberan tur: vt. l. i. h. si pl̄es. ff. de eo per quem fa. est. **D**e qua ergo act. loquitur iste ver. remoris alijs op̄i. que sunt truffe quādām ad hec loquitur vtraqz: l. vna sit p̄calis hincinde alia ex parte rei tm̄. Innumerabiles qđ euz difficultate enumerantur: p̄terea in arbore actiōl; fuerit difficile enumerare bene enumeratur ita qđ non reperunt̄ pl̄es in corpore iur. Inuenit̄ ac̄. ex edicto. nau. can. sta. ex edicto de his qui deic. vel effi. & alie pl̄es penales. **C** Dēmissa expositōe ter. & expositione casus q̄ ram duo vcl̄ tria verba. hic aduersatis bene & faciā finim.

C Quero que est v̄sia inter act. p̄ectorias p̄cales & nō p̄cales qđ. s̄. traciauit de nō p̄calib⁹ v̄sqz ad. h. p̄ca. postea dō p̄calib⁹: que sit differentia aduersatis: quia glo. non dicit plene. Etc. penales sunt ànales rei psecutorie sunt perpetue: vt. l. i. bo norarijs. ff. de act. & obli. t. j. de perse. & temp. act. in prin. Itē penales sunt odiose & restringēde psecutorie non odiose: & ideo ampliande: vt. l. hoc. n. h. quid ergo. ff. de suspec. tuto. t. l. si p̄ses t. l. interpretatione. ff. de penis. **C** Preterea in penalib⁹ vno soluente non liberantur alii sed in rei p̄se. sic vt. l. ad eo. ff. dō iurisdi. om. iudi. & ad. L. acq. Itē melā. h. si pl̄es. ff. ad. l. ac gl. t. l. i. C. de cōdī. fur. si quis vellet calūnari glo. imediate de strucret eam in hoc puncio ego inuenio qđ in penalibus vno soluente alii liberantur. Actio ex edicto de eo p̄ quem. f. c. ē p̄ca lis: qđ nō datur cōtra heredē delinqūctis nisi quatenus ad cuz pueniat: & tamen cauetur in. l. qđ si vñus de exiniētibus soluat alii liberant̄ vt. l. i. h. si pl̄es. ff. de eo p̄ quem. f. c. Ego r̄n̄co. aut est penal ex parte acto. & rei. Et vno soluente nō liberat̄ alii vt. l. sed si personā. h. vlti. ff. ne quis cum qui in ius voc. vi. & sic logit̄ gl. Aut ē penal ex parte rei psecutoria ex parte acto. & tūc vno soluēte liberat̄ alii & sic logit̄ cōtrariorū. **C** Item v̄f qđ male dicat qđ ego inuenio in his que sūt penales ex parte v̄trūsqz: qđ dantur ad id qđ actorū non abest & reo non adest: & tamen vno soluēte liberantur alii. ac̄. in factū de his qui dc̄e. vel eff. est penal ex parte v̄trūsqz: qđ daf ad id qđ actori si abest & ita nō adest: & tñ vno soluente liberat̄ alii vt. l. & qđ t. l. per cep. ff. de his qui dc̄e. vel eff. l. l. z. h. vlti. t. l. i. a. h. vlti. t. l. l. seq. ff. nau. cau. sta. Ego respon. aut penal ex parte v̄trūsqz descēdit ex vō delicto: & tūc vno soluente non liberat̄ alii: & sic loquit̄ glo. in. l. adeo. ff. de iur. om. iu. t. l. itē. melā. h. sed si pl̄es ad. l. acgl. **C** Aut descēdit ex quasi delicto: & tūc in quasi delict. Si act. sit mere preall. vñus soluēdo liberat alios: iste est casus in. l. l. z. h. f. t. l. ita. h. f. ff. nau. cau. sta. **C** Almodo ergo ita subaudiat̄. Uno soluente &c. quādō est actio penal ex parte actor. & rei vel descēdit ex vero delicto. Nā si ex quasi delicto: vno soluente liberat̄ alii. Et inter delicta: quasi delicta sit diffētia quātū ad hoc inuenietis duas glo. quas habuistis in. L. ex maleficijs. h. is quoqz ex cuius. ff. de actio. & oblig. & nau. cau. sta. l. vlti. h. scr uoz̄ ita subaudiatis & est vera glo. ita qđ nullus pōt ea; calūnia ri. **C** Advertatis vltierius quero & ista qđ est truffatoria liber tus fecit vocari patronum: vel filius fecit vocari patrem nō ve nit vel obtulit libellum nō fecit vocari. Nāquid teneatur ad pe nā &c. & casus i. l. quāuis t. l. libertus. ff. de in ius vo. **C** Itē an hec pena debeat iponi in personis eorū qđ alias phibentur vocari p̄ta pontificem dō sacra colit. & preconē: dum equo pu blico rebitur &c. quidam dñt qđ sic. Glo. dicit & bene qđ non qđ pena. Lauf. est inducia cōtra eos qui enumerātur i cdic̄o p̄o. In dicit̄o preto. enumerātur parentes liberi & parentes eorū. **C** Ellie persone non inueniuntur enumerate l. als inueniat̄ in edicto: qđ non debent vocari: sed habeat locū ordinaria pena arbitrio iud. iponēda: qđ vbi lex mādat delictū puniri: & penaz nō iponit relinqūt arbitrio iudi. iponēda vt. l. i. h. expilatores ff. de effrac. **C** An hodie istud qđ in liberto dō sic correctum: ga libertus habetur loco igenui. vt in auf. vt liberti decetero. **C** Alterum ē qđ habet̄ loco igenui qđtum ad alia sed qđtum ad p̄sonas patronorum iura remanēt salua. **C** Vltierius si filius conueniat̄ an pf̄ dc̄beat iurare de calūnia. **C** Itē an habeat locū in causa criminali. In causa criminali nō potest hochabe re locū: qđ si pater vel patronus delinquent contra filium vel li bertum: non possunt eos accusare: sed debent agere ac̄. in fac. vt. l. b. itē. h. lib. ff. de accu. & ideo supuacū est querere: an procedat in cā criminali. Sed in cā civili an procedat v̄f qđ nō vt. l. qđ in potestate. C. de in ius voc. t. l. h. nulla. ff. de iu. r̄n̄co. Aut filius est in potestate aut emancipatus. Si in potestate n̄ pōt agere dō patrem cum venia vel sine: vt p̄ calle. l. est tamen i uenstre qđ regula fallit in castrēs peculio vel quāt: que i illis ha betur tanq̄ p̄f̄sa. Et ideo potest p̄f̄sem̄ conuenire postulata re nia: vt. l. si quis v̄rori. h. an pater. ff. de fur. t. l. ii. t. l. iii. ff. ad ma te. t. l. adoptiūm. h. i. ff. de in ius vo. Item in alio quando pf̄ instituit̄ & rogatur de restituere hereditatem filio si desinat esse in potestate: si probetur qđ dilapidabat bona in hereditate existētia compellit̄ eam restituere: vt. l. i. ff. ad tre. Item quādo pf̄ non h̄z v̄sumfructum aduentiorz: qđ constituit̄ cura tor bonis: vt in auf. vt. l. m. i. t. auie circa prin. Silius quando est emancipatus: bene pōt agere ciuit̄: sed h̄z necesse veniā po stulare: al punit̄ pena. Lauf. Quis debebat de calūm. iuraf si filius agat: si pf̄ agat tanq̄ legitimus administrator: dz in

rare patet de cal. vt. l. ii. h. qd obseruari. C. de iu. iu. ca. r. l. i. C. 5
dolo. Si filius agat h patrem si est maior ipse filius si minor
dat ei curator. Si h alii si p non h rsumfructum ostiuitur
curator: si p hcat vsum. p cōpellit ostentire: et si non conser
tia admissit vsum: vt. l. cum non solum. h. i. C. d. bo. q. li.

Preindiciales. h. iste ponit tres act. q preiu
diciales appellantur: quarum
una appllr de libertate et seruitute. Elia de libertinitate et ige
nuitate. **C**ertia vero appllr preindiciales de partu agno. Et
quero primo utrum sint reales vel personales. Secundo utrum
sint pretorie vel ciuiles: dicit ergo q act. preindiciales sunt i re
non in personam. Item q act. de libertate et seruitute est acto
ciuilis actio de libertinitate et ingenuitate et acto partu agno.
sunt pretorie non ciuiles. Ulterius df quod per act. personales
petitur aliquid dari vel fieri p act. reales vendicatur res tam
h sumptum datur rei ven. et nihilominus datur con. fur. et hoc e
inductum in odium furum pp multos effectus qui ex co. fur.
procedunt. **C**Item act. omnes personales appellantur condi
ctores h improprie. Act. reales appellantur vendicatores: et h
dicit vsqz ad. h. sequens. Iste. h. tractat quandam materiaz sa
tis subtilem et videlicet in isto. h. glo. sibi inuicem esse contrarie.
Act. piudiciales de quibus tractat iste. h. st tres: una appllr piu
diciales de libertate et seruitute. i. qd aliquis petit punciari fu. vle
qd ipse petit se punciari liber. Elia appellat de ingenuitate et li
bertinitate. i. quando aliquis petitur pronunciari libertus: vel
econtra ipse petit se pronunciari ignenum. **C**ertia appella
tur de partu ag. i. qd aliquis petit se pronunciari filium alicui
vel econtra denegante se esse filium p petit p: onunciari filius
suum. Nam siue proponat ex parte eius qui prouocat de statu
libertini. ignem. vel no filiationis: siue ab eo q ppot puncia
ri libertum suu: vel filium semp appellat preindiciales. Et de
istis tractat. h. iste duplicit. Nam primo querit viruz sint rea
les: vel personales. Secundo querit: an sint ciuiles: vel pretorie: et
ideo casus e ita planus qd no posset esse planior. Casus ergo n
vz aliter poni: q littera iacet. h. iste format duas. q. circa act. pre
iudiciales. **I**n primis est utrum act. preindiciales in quibz queritur
de libertate et seruitute sint reales: vel personales. Et ad istam. q.
ridentur qd sunt reales: non personales. Secundo format aliam. q.
an sint pretorie: vel ciuiles: Ad istam. q. respodent qd sunt due
pretorie. s. illa in qua querit de libertate. et inge. et in qua querit de
partu ag. Elia in qua qd de libertate: et seruitute e ciuilis: hoc in
tendit. h. iste si aliter intelligatis no intelligitis: quid dicatter.
CAduertatis quo ad ordinem proced. circa. h. iste. **C**In. h. alie
tractatum e de act. pre. Et primo de pretor. in rem. Secundo
de pretor. in personam. h. iste tractat de ci. et pretor. cōiter: et id
separatum ponitur a prece. h. tractauit solum de pretor. persona
libus et realibus: hic tractat mittim de pre. et ciui. et ideo ponit
separatum a prec. Dicit ergo duo bf: q act. preindiciales sunt i
rem. Secundo qd sunt pretorie. Terti o e ciuilis. b. d. Secundo
modo videte expōnem ter. **C**Preindiciales. **C**Que sunt ille
immediate subiect quales modo enumerat immediate preindicia
les: lib. vel seruus: et ideo habetis in qualibz istarum dicere: si
ue proponatur et parte eius qui vendicat sibi ius in personaz
alterius siue ex parte eius qui vendicat sibi ius in personaz
sua. piudiciale dicitur verbi gratia. de libertate et seruitute aliquis
erat in possessione libertatis omnia agebat tanquam libere.
CSi dico eum revocari de libertate in seruitutem. Actio qd p
pono est preindiciales. Item econtra possidebam ticium tanq
seruum fungebatur operis eius tanq operis suis ipse pponit
act. h me petens se pronunciari liberum. Illa actio appllr pre
indiciales. Item in secunda ticius erat in quasi pos. ingenuit.
vtebatur honoribus et alijs que deferuntur ingenuis hoibus:
petebam eum pronunciari libertum meum: et q exhiberent re
uerentiam debitam q exhibent liberi patronis: ista appellat
preindiciales. Et ehd si possideo ticium tanq liberum meuz et suz
in quasi pos. libertinitatis acto qd ipse pponit appllr preindicia
les vel de partu. Ista sif. pcedit dupl. Elicet dicens se filii
Sempronij. Ego dicebam cum esse filium meuz. Et ppter ea
petebam cum punciari filium meum: et per sequens qd mi
hi prestaret que liberi solent prestare parentibus ut alimēta et
debitā reuerentiā. Si ppono act. h eum. Ista actio appellatur
preindiciales de partu agn. Et ehd si eram in quasi pos. prie po
testatis in persona tici. tractabam cum vt filium illa que acq
rebat: acquirebat mīb: petens se punciari non esse filium meuz
vel per alium modum: pcedit ei in quasi pos. filiationis. Et n
tractabam eum vt filium: petens se punciari. Ista appllr preiu

dicialis: et de illa loquitur hic: et sif. l. iii. h. qd plaut. ff. s. libe. ag.
Cmodo determinata est prima questio. Sequitur secunda.
An iste preindiciales de quibus dictum est dicantur pretorie
vel ciuiles: et dicit qd due vocant pretorie. s. de ingenui. et liberti.
et de partu agn. Elia est ciuilis. s. de libertate et seruitute. Here
de sere: dixerunt quidam: qd non vf mihi bona op. qd hoc no
est notare differentiam actionum sed factorum. Quare dicit
prima op. et dicit valde male: qd in alijs act. alia est persona ac
to. alia persona reale persona iudi. et alia est res de qua agit.
Item de libertinitate et ingenui. vñ. iii. est inuenire in alijs.
Sed hic si propono act. preindicialem de libertate et seruitute e
eadem persona acto. et res de qua agitur aliquando eadem. Et
aliquando eadem persona rei et res de qua agitur. Item de libert.
et inge. et de alia sic non coenit cum alijs act. Sed quid ad ru
bum cu istud non notat differentiam inter spes actionum. Sz
accidentiam factorum qd in istis contingit qd eadem sit perso. ac
to. et res que petitur aliquando rei. In alijs autem est inuenire
ista distincta vnde ista op. nihil facit. Elia op. potest aliquid
facere. Lauetur in. l. qd act. p. l. confirmare videntur esse p. l. indu
cte. Nam ille qui confirmat inductum vf de novo inducere: vt
l. lege obuenire. ff. de verbo. signi. quid facit hic ad propositum
respondeo vobis act. de partu ag. est inducta de ius pretor. origi
naliter. Sed quidam se. co. qui appellatur plau. et est ius ciuale
qd se. con. sunt ius ciuale illam act. inducta de ius. pretor. affirmat
vt. l. iii. h. i. ff. de lib. agno. Et ideo videt illa actio posse dici ciu
lis rōne confirmationis. Legitimam. i. ve iu. ci. Qdum ad origi
nem sui. Elia reperitur de ius. pretor. tamen p ius ciuale confir
mata et ideo magis accedit ius. pretor. qd ciuale. Tenetur. s. piudi
ciales de libert. et inge. et de partu agno. sunt pretorie non ciu
iles. **C**Amodo ergo valde e superuacuum querere utrum piu
diciales de quibus tractatur hic sunt due vel tres. Quidam di
cunt tñi due. s. in qua queritur de partu agnosco et in qua que
ritur de libertinitate et ingenuitate. Si bene aperuissent bene
oculos non posuissent istam op. ter. dicit qd una est preindicia
les de libertinitate et seruitute et postea dicit cetere et. dicit plu
raliter ergo requiruntur duo numero: qd pluralis elocutio no
est contenta minori numero: qd duoy vt. l. inter illa. h. ita data
ff. de verbo. sig. t. l. libertas. h. post annos. ff. de manu. testa. Et
propterea fatuum est dicere qd sint due tñi. Nam cu dicat cetef
et vnam posuit ciuilem postea duas pretorias: saltem requiri
tur qd sint tres. Quia amodo si bene attendatis circa materiaz
h. vos intelligeris forte ead: et si vos no attendatis videbis vobis
bene difficilis: et sine dubio est subtilis. **C**Opi. hic sunt faciles
tam qdnes sunt subtiles: et bene aduerte. **C**Primo oppo
neret aliquis: videtur qd preindiciales debeant poni inter pret
orias reales qd preindiciales sunt in rem ergo debuit eas pone
re inter pretorias reales de quibus tractauit. h. alie vsqz ad. h. i
personam: cum ergo posuit eas separatum: no videtur recte or
dinasse. Sed inconuenienter. Ad istud respodet qd ideo reser
uavit tractare post pretorias reales et personales: qd quedam rea
les sunt ciuiles tantum: quedam pretorie tñi: preindiciales distin
cte tractauit vt ostenderet qd quedam sunt ciuiles: et ideo ordina
te processit. a. h. o. ium tractauit de ciuibz tantum vsqz ad. h.
alie. cōsequēter tractauit de pretoriis tñi. s. s. pub. resciso. seruia
na quasi seruiana: de cōstituta de peculio: et de penalibus in. h.
penales. Postea qd quedam reperiuntur preindiciales. quarum
quedam sunt pretorie: quedam sunt ciuiles: et ideo de eis quaz
quedam pertinent ad ius pretorium quedam ad ius ciuale tractauit
ultimo loco t. j. in. h. sic itaqz t. h. plane t. h. appellam tractat
sif. mixti de act. personibus et in re. **C**Sicutur opponere. iii. lo
eo qd vf qd qd preindiciales no possint habere locum: vel saltiz iu
di. of. no possit habere locum: qd vbi actio ordinaria locum h
iud. of. non pōt habere locum: vt. l. in cause in prin. ff. s. mino.
et de edē. l. quidam: et de tam. infec. in. l. qui bona. h. de illo: t. l.
damni. h. emptō. ff. de dam. infec. l. si in provinciali. h. si i loco
ff. de op. no. nun. et in multis similibz. Sed vbi filius meo mo
uet cōtrouersiam de scipso: qd contendit se non esse filium meū
possum agere iu. offi. et petere qd punciari filius meus et exhib
eat mibi debitam reuerentiā: vt. l. i. h. per hanc. ff. de rei vē.
t. l. iii. et iul. ff. de lib. bo. ethi. Ergo illud officium excludit hāc
act. vel qd verius vf ista actio excludit officium iud. ergo iudi.
of. non videtur habere locum. Ad istud est facile respondere:
aliquando ius. off. imploratur contra ius. commune. Aliquando
secundum ius. commune. **C**Drimo casu vt si minor petat resti
tui h cōtractum: vel contra aliquid in quo reperitur lesus ius
cōe est qd pacta seruētar: et ideo iu. off. non potest habere locum

vbi actio de iure cōmuni est prodita. Secūdo casu vbi non
est t.c. sed sequitur naturam iuris cōmuni: si filius dicat se nō
esse filium meū non esse in potestate mea possim proponēr iu-
diciis officium t petere eū pronūciari filium meū t q exhibeat
mibi reuerentiam. Item possim agere pīudiciali in rem q ap-
pellatur de partur: vt hic t palle. l.i. t ibi solet aliquid notari. ss.
de rei vendi. Quia vlt̄ius modo restat querere vt itcliga-
tis prima questio que formaf est valde debilis. Quare pīu-
diciales dicant actōes in rem: nam pponunt a persona h̄ perso-
nam dico te seruum meum: q dico te vinculo seruitutis astri-
ctum. Item dico te libertum meum ergo t appellari in perso-
nam. Plus si dico te filium meum dico te potestati mec subie-
ctum t astrictum prestare mibi alimenta t debitam reuerētiā
quā debent p̄stare liberi parentibus: ergo sunt actōes in perso-
nam. Ad istud ē responsio prompta t facilima. In rem di-
cuntur q̄ natura realium est q̄ per eas vendicentur res: hic p̄
pīudiciales vendico rem. i. psonam que ē loco rei quantū ad
hoc vendico te in libertū meum t in seruū meum tanq̄ bouē:
vendico te in filium meum negantem te esse filium: per quālibz
istaz rez vendicant. Item eō si vendicas te in libertatem t
ingēuitatem vel in non filiatōem afferens te non esse filium.
Item si agebam de libertinitate t ingēuitate: t tu resistebas:
dicebasq; me libertum: uendico ius ingenuitatis. Item si di-
co me filium vendico ius filiatōis: t ideo in rez appellantur ex
quacunq; parte consistant. Modo aduertatis ad quandaz q̄
stionem que ē aliquantulum dubitabilis circa hoc: t nunq̄ in
uenietis eam formatam nec hic nec alibi: tamē est facilis vtrū
pīudiciales ventur illis qui sunt in quasi possessione rei d̄ q̄
litigatur. verbigrā possideo aliquem tanq̄ seruum meum: vo-
lo pponere pīudiciale; t petere q̄ pīuncier seruus meus:
q̄ timebam ne recalcitraret t provocaret ad libertatem. Vel
eō ip̄e erat in quasi possessione libertatis: t cōfidens de ius suo
vult pīunciar liber t agere pīudiciale. Item si sum in q̄
si possessione iuris pfo. vel eō ip̄e in quasi possessione ingenui-
tatis: t idem in alia de partu agnoscendo. Prima facie vi-
detur q̄ non detur possidentibus: q̄ actōes in rem non dan-
ei qui est in possessione vel quasi. Sed h̄ eum vt. s. in. h̄ quoqz
t. l. i. h̄. interdictum. ss. vti possi. ergo t.c. Mibi v̄f salua semper
veritate t meliori s̄nia q̄ detur etiam possidenti vel quasi.
Primo per vnum ar. generale cui non potest bene respō-
deri. Secundo per aliud speciale q̄ cāus: t ideo p̄t respō-
deri. Primo q̄ act. que datur p̄ re incorporali daf existen-
tibus in quasi possessione ius, de quo agitur hoc est d̄ria inter
act. rea. que dantur pro re cor. q̄ que pro cor. dantur non possi-
dentibus tñ. vt. s. in. h̄ quoqz. t. l. i. h̄. interdictum. ss. vti pos.
Sed ille que datur pro incor. dantur etiam possidentibus ius
de quo litigatur: vt. l. v̄tisfrui. h̄. sicut. ss. si v̄suff. pe. l. t si forte. h̄.
sciendum. ss. si serui. ven. Sed iste principales de quibus h̄ tra-
ctatur pponuntur pro iuribus incor. i. p iure dñi quod i per
sona serui me habere contendō pro iure patronatus quod in
personam liberti me habere contendō pro iure filiationis q̄
i persona filij me habere cōtendo. Et econtra a seruo pro iu-
re libertatis: a liberto pro iure ingenuitatis: a filio pro iure
in quo se nō esse filium contēdit. Et cum ista iura sint incor-
poralia sequitur qui t.c. Preterea videt casus si quis bñ p̄sideret
ter. caue in. l. q̄ ille q̄ nascitur ex marito t vrote matrimonio
cōstante est in quasi possessione filiatōis vt. l. filium. ss. d̄ his q̄
sunt sui: vel alie. iur. in alia. l. caue q̄ talis p̄t proponere pīu-
dicalē de partu agno. vt. l. sive contra pronunci. h̄. i. ss. de lib.
agno. Et propterēa nō videt mibi aliqua q̄d dubitatio potest
esse: tñ videtur mibi q̄ ista sit veritas. Modo quero. iti. t aduer-
tatis iā determinauit istud legēdo ter. Tamen ut melius intelli-
gatis adhuc dico: vtrū pīudiciale de libertate: t seruitute
habeat locū demū si dico aliquē seruū vel ip̄e se liberum: t sic
in alijs. Nam ego r̄ndidi semp̄ habet locū de libertate t seruitu-
tesi peto pronunciari seruum vel ecōtra tu petis te pronunciari
liberum vt. l. lib. h̄. sive de libe. cā. si inge. esse d̄i. l. ii. h̄. i. t. l. s. cū s.
Item si peto te pronunciari libertum meū vel tu econtra pe-
tis te pronunciari ingenuū h̄ locum pīudiciale de libertini-
tate t ingenuitate: vt preall. l. s. si ingen. c̄sse d̄i. t probat in. l. si
duo pa. circa prin. de iur. iu. Item si ago contra te petis te pro-
nunciari filium meum: vel tu econtra petis te pronunciari non
filium appellatur pīudiciale de partu agn. unde pīudiciales
appellatur ex quacunq; parte proponuntur. Restat querere
iii. loco. t ista. q̄ est aliquātulum dubitabilis. quare dicātur pī-
udiciales: ista est benedubitabilis. Quidam dicebat: q̄ i modū

excep. opposite pīudicant alijs t ab agēdo repellūt si agas cō-
tra me pe. bere. t ego i modū exc. propono te seruū v̄l testatorē
fuisse seruum ista excep. repellit te ab agēdo vt. l. i. t. ii. de ordi-
cog. Alij dicebant q̄ s̄nia in eis lata pīudicat omnibus.
Nam si pronunciatr aliquē esse ingenuum: pīudicat oībus vt
l. inge. de sta. ho. Tamen istam reputo quādam diversionē: ga-
si pronunciatr in querela inoff. te. Ista s̄nia pīudicat omni-
bus. vt. l. pap. h̄. si ex ca. ss. de inoff. te. ergo q̄rela deberet appel-
larī pīudiciale. Item si pronunciatr sup̄ etate: s̄nia pīudicat
oībus vt. l. de etate. ss. min. t ibi solet notari si pronunciāt aliquē
esse clericū: vel decurionē: vel in aliqua cōdictione es̄c s̄nia pīu-
dicat oībus vt. l. quotiescūq; ss. de decu. lib. t. Ergo quelibz ista
rum deberet appellari pīudiciale; que op̄i. cōtinet veritatem t ē
opi. d. Jo. t v̄l i effectu idē dicere q̄ prima op̄i. tñ non ē veruz
q̄ dicat. Item pīudiciales appellētur. Aduertatis qualiter
limitat: q̄ pīudicat oībus. q̄que non possent tractari: si verū
esset q̄d in pīudiciale decūnit v̄c. ḡfa. Peto te i seruum agē
do pīudiciale de libertate t scrūtūte: pēdente iudicio tu vis me
accusare posito: q̄ es̄s verus seru? tu non posses me accusare
q̄ serui prohibenur accusare dños. Ego cōtra te pīudiciale d̄
partu agn. de libertinitate: t ingenui. si cōstaret te cōsc libertuz
tu non es̄s: tu non posses me accusare nisi p̄sequi: is tñā vel
tñorū inūriam vt. l. bi. tñ. h̄. liberi. ss. de accu. Ego contra te
pīudiciale de partu agn. tu dicas ego volo agere contra te rei
ven. ad fundum: si primum es̄s verum non posses: vt. l. lis nul-
la. ss. de iud. vel ago h̄ te pīudiciale de libertate t scrūtūte: tu
dicas ego p̄uenio te. here. pe. non potes si verum es̄s quod i p̄
iudiciale deuenit vt. l. ii. C. d̄ or. cog. ergo t.c. t ista est rectissima
opi. Jo. tñ illis. q̄que possent p̄cedere si verum es̄s quod in p̄
iudiciale dūcit n̄ pīudicat: bene scitis q̄ seruus reguli: n̄ p̄t
agere h̄ dominum: vel accusare dominum. Hallit in casibz in
crimine falso monet; ānōe fraudate; bene p̄t t in alijs cāibz
in. l. vis certis ex cāis. ss. de iii. Nonamus etiam ago de liber-
tate t seruitute contra te pen. iud. vis me accusare de criminē
ānone fraudate: vel falso monet bene potes: q̄ si verum es̄s
quod in prima deducitur; nihilominus posses me accusare: di-
cuntur ergo pīudiciales t.c. Et intelligatis q̄ pīudicant siue
pponantur in modum ex. siue in modum act. Ego h̄ te pīudi-
ciali dicens te esse seruum: vis agere rei ven. Item econtra
agis rei ven. ppono q̄ sis seruus vel agis h̄. pe. ita excludunt
alios proposito in modum ex. sicut in modum act. vt. l. i. ii. t. ii.
C. de or. co. Restat querere vlt̄ius. v. loco. vcl. vi. an iste di-
cuntur pīudiciales: etiam si nulla alia questio tractetur: ago
h̄ te pīudiciale: q̄ dico te esse seruum meum: tu non agis alt
quo iud. non petis aliqd cui possit pīudicari p̄r istam glo. di-
cuntur t recte q̄ semper appellantur pīudiciales: z non d̄ fa-
cio semper pīudicent: q̄ semper sunt apte pīudicare t acf.
debent iudicari aptitudine non actu i specto sicut als d̄ actō. l.
acgl. est penalis: q̄ p̄t esse q̄ competit habitu respectu ad ānū
retro: vel ad. ttx. dies vel non. Nam p̄t esse q̄ res non valuit
plus in anno retro vel ad. txx. diebus primis: t tamen est p̄ca-
lis: vt. s. ad. l. acgl. h̄. his aut̄ verbis. Plus aqua quotidiana
appellatur q̄ quotidie apta est duci: t si non quotidie ducatur
vt. l. i. h̄. duo genera sunt aquarū. ss. d̄ aqua quoti. t esti. Que-
ro vlt̄ius an pīudiciale possit pponi coram diversis iud.
verbigratia dico te seruum meum coram uno iudice: alius di-
cit te seruum suum coram alio iu. pcedif ne coram alijs iudi. l̄
de necessitate oporteat q̄ pponatur coram eodem iud. Ad
istam. q̄ r̄ndet ter. t ideo nō est pīudiciale q̄d: aut dico te ser-
uum insolidum: t ago insolidum coram diversis iudi. Aut di-
co te seruum pro parte. l. p̄ alta tūc oī: q̄ tractetur coram eo
dem iudice. Ne forte vnuus pīundicet pro parte liberum: t aliq̄
p̄ parte seruum. Ei ideo vt cōntetur ista perpleritas: t
ea h̄rietas oī: q̄ cā tractef coram eodem iudice: t iste est casus i
l. cog. h̄. si plures. ss. de li. cā. Alterius quero si pater p̄t vē-
dicare filium adiecta cā de iure gritum de qua in. l. i. h̄. plane. ss.
de rei ven. potest agere pīudiciale de partu agn. t in quo diffe-
runt iste due. Iste due differunt in tribus q̄ act. que proponit
h̄ eum qui detinet filium adiecta cā de iure romano est ciuil̄ ista
pīudiciale de partu agn. est pretoria: t ideo differt in origi-
ne. Preterea differunt in effectu: q̄ in pīudiciale d̄ partu
agn. inquiritur pīundicale: an sit filius vel non. Sed i illa an sit
in potestate. Nam posito q̄ es̄s filius si nō es̄s in p̄tate nō ba-
beret locum. Sed pīudi. de parru ag. haberet locum si es̄s fili-
us: dato q̄ non es̄s in p̄tate. Preterea differunt in quodā

tertio q̄ rei ven. que datur adiec. cā tc. proponit h̄ quendas
tertium qui filium meum inuitum detinet. Sed ista p̄ponit h̄
filii q̄ suip̄si p̄trouersia facit: t̄ iō differunt i origine et effectu. Q̄
v̄lterius possit queri octauo. An repianit plures p̄iudiciale s̄q̄
iste q̄ emuerant hic sine dubio iste magis p̄iudicat alios: t̄n̄ gl.
repiebatur olim alia. s. pe. h̄. q̄ p̄iudicabat alios q̄ oib⁹ vt. l. si
quis liber. t. l. diu⁹. s. v. f. d. pe. he. t. l. si post item. f. d. et. Ilo
die nō preiudicat alios vt. l. filius. C. de pe. h̄. Et iō hodie non
possit p̄iudiciale appellari remanet ergo solū tres hodie. n. pdi
dit illud ius. Ego credo q̄ p̄iudiciale p̄nit dici oēs q̄ p̄iudi
cant alios q̄ oib⁹: t̄n̄ iste magis appellant p̄iudiciale: q̄ ma
gis p̄iudicant: sed bene reperiunt alie q̄ p̄nit dici p̄iudiciale. Si
ago rei v̄e. ad fundū: t̄ pendente iudicio ago p̄fessoria dicēs mi
hi fuitutem v̄eri ad eū p̄ aliū fundū: ista sc̄da p̄iudicat p̄me q̄
si p̄tigis q̄ i p̄ma absoluaria snia absolucionia peret ex. rei iu. in
petitione vie. Nā si ago ad fundū: t̄ peto dimidiā p̄te fū
di: t̄ pendente iudicio volo agere cōi. di. t̄ petere alia; p̄te: non
possim q̄ snia absolucionia lata i p̄ma peret ex. rei iu. in sc̄da
Item si ago rei v̄e. h̄ te ad fundū pendente iu. volo agere ad
fructus nō possum: q̄ snia absolucionia lata i p̄ma p̄it excep. i
petitione fructū. Et generalis ista est regula generalis ad oēs
p̄iudiciale q̄ones. Quotiens p̄ma petatio sic se h̄z ad sc̄da q̄
snia absolucionia lata i p̄ma p̄it ex. rei iu. i sc̄da p̄ma ē p̄iudicia
lis ad alia; vt. l. fundū t. l. fudi t. l. sed si aut. s. ante. f. de exc.
Querit v̄trū iste actiones repianit directe et p̄rie vel dir
recte solū quō glo. est t̄n̄ cōtradicit sibi p̄i postea si ago h̄ te act.
p̄iudiciale actio quā p̄pono ē directa: si tu eō agas ē p̄ria: dñt
qdā q̄ sicut mādatori daf directa mādatoria. p̄ria deponēti
directa depositario cōtraria ita et hic truffa ē. Nō est inuenire
quare dicaq̄ magis directa i p̄sona vnius: q̄ i p̄sona alterius
oēs sunt p̄is p̄dcōis q̄l̄ potest p̄uocare: t̄ iō sicut i sociis actio
que datur v̄triq̄ ē directa: q̄ p̄is sūt p̄tatis due sunt actioēs
ex cōpto: t̄ ex v̄dito: t̄ ex locato t̄ p̄ducto: t̄ vnu nomī nō accedit
alteri t̄ iō v̄triq̄ ē directa: t̄ ita h̄cita solz nō. l. l. p̄sens. f. d
ac. t. o. ita dicit glo. t̄ bene n̄i q̄ vitupauit se i fine. Sequit
qualiter dēat s̄fari libellus: t̄ q̄iq̄ errāt aduocati si h̄o intelli
geret satis cēt facile formare libellos. S̄z q̄ aliq̄ nō intelligit
bñ iudices: iō s̄fari male. Et multe cāe pduntur: illa est cā q̄re
multoties illi qui bñt ius pdunt. Qualiter s̄fatur libellus i
p̄iudiciale d̄ libertate et fuitute p̄z: p̄pōit talis talem esse fuit
sum: t̄ iō petit eū p̄nuntiari fuit: t̄ ei eriberi fuitia q̄ fui de
bēt dñs exibere. Contra aut est i quasi possione fuitutis
Aut libertatis: q̄ aliter s̄fatur libellus q̄ est in q̄si possio
ne libertatis: Si c̄ i quasi possōe fuitutis sic ppōit tal. Coram
vobis dñe iudet q̄ indebitē et iniuste tractat a tali: t̄ iō petit se
p̄nuntiari libe: t̄ etimi d̄ q̄si possōe fuitutis: Si est in q̄si pos
sessione libertatis sic p̄ponit talis coraz vobis dñe iudet se cē
i q̄si possessione libertatis: t̄ dīc se iquietatū a tali: t̄ iō petit se
p̄nuntiari libe: t̄ ipom silentiū ne decetero igetet me. Idē
in p̄iudiciale d̄ libertinitate et ingenuitate. Dropono tales
esse libertū meū: t̄ iō peto eū p̄nuntiari libertū meū: t̄ q̄ mibi
eribeat d̄bitam reuertentiā: t̄ p̄fer ea que solēt p̄fare liberti pa
tronis. Silibertus petat se i genuum si est in q̄si possessione
libertinitatis: p̄ponet q̄ d̄tinetur a tali indebitē: t̄ iō petit tc.
Si est in quasi possessione i genuitatis ppōit tc. In p̄iudici
ali de p̄tu agnoscendo: si p̄f vult v̄dicas filiū: p̄ponit talis q̄
l. ē filius suis. filius de legitimo m̄fumonio nato cū bertia:
t̄ ideo petit eū p̄nuntiari filiū sū: t̄ vt exibeat ei ea q̄ solēt liberi
parētibus exibere. Et ecōtra p̄ponit talis se cē filiū s̄pronij: t̄
iō petit se p̄nuntiari filiū: t̄ vt p̄cipiat alimēta tc. q̄ filii solent a
parētibus percipere. Queritur vnde ius dēant pe
ti a scriptiū cēstī et coloni. Et i quo isti ueniant et diffirat in
uenietis tractatū p̄le i gl. rubrice. C. de agri. t̄ cē. lib. xi. Qui
dam dixerit q̄ p̄iu. of. ista op̄i. reproba p̄ glo. t̄ in v̄tate est re
probatio satis debēt utilis dicit q̄ p̄iu. of. non p̄t h̄fe locū: q̄
nō extendit ad futuras p̄fationes vt. l. i. f. d. v̄luris si ego peto
aliquē p̄nuntiari a scriptiū cēstū v̄l colo. pp̄ futuras p̄fatio
nes: ergo tc. t̄ ita male dicūt q̄ nō poterat dicere p̄tus postea
cōtradicit sibi ipsi. Alij dixerūt et ista op̄i. v̄f approbari i gl.
q̄ ego peto v̄ili p̄iudiciale directa: t̄ econtra v̄ili preiudicia
li contraria. Aduertatis vos non intelligitis cā n̄i aduer
tatis et videtur to a falsa: tamen non ē si peto te p̄nūciari co
lonum tc. Ego v̄ili q̄ directa nō h̄z locū n̄i p̄o vere ser
uis iste non est vere seruis. vt. l. quēadmo. C. de agri. t̄ cē. t. l.
i. C. in qui. ca. col. cen. lib. xi. Et iō v̄tilis proponi potest direc

ta ad differentiam cōtrarie nō v̄tilis: q̄ tūne glo. esset sibi p̄tra
ria: t̄ ideo dicetis directa respectu cōtrarie: nō respectu v̄tilis
vos habetis. j. in. s. v̄l. ille sunt diuisiones que ponuntur in p̄i.
arboris actionū. quidā v̄tilis. quedā directe. quedā contrarie
hic appellat contrariam respectu cōtrarie. Non respectu v̄tilis
Et econtra ipse potest agere v̄ili contraria respectu directe.
Ultimo loco forma quedam questio aliquis d̄z n̄ihi. t. an
nua: q̄ ipse vel maiores sui p̄miserunt cū causa: vel ex tēpore:
cuius non extat memoria vel probō prestationem. t. an. t alle
go stipulationē iteruenisse: t̄ ideo d̄z condēnari vt. l. cum de in
rem verso. f. de v̄l. quo iure petā: dicit glo. t̄ videf dicere ma
le peius et pessime: q̄ iud. off. Nonne s. dixit contrarium q̄
iu. off. non debet extendi ad futuras prestationes di. ad. i. vnde
errant hic que deriso est ista si fuerit promissa quomodo agā
iu. off. debeo agere via ordinaria vel agere ex stipulatione p̄stū
pta q̄i potest hec habere locum quādo allego solum consuetudi
nēm vt peto par capponum q̄ tu et maiores tui prestistis hic
potest habere locū. Sed q̄nō nōne est sibi contraria. Nonne
s. dixit q̄ ertenditur ad futuras prestationes. Non potest r̄nde
ri nisi q̄ erravit. Aut natum est ius de presenti propter fu
turās prestationes. Aut nisi non: dico te obligatum ad. t.
et emp̄o teneberis ad v̄lurās: si volo q̄ condēneris ad sortem
possim si ad v̄lurās non possim et ita loquitur. Lilla d̄ v̄lurās.
Sed v̄bi ius est de presenti natum potest sorte iu. off. de presen
ti competere q̄ fiat cōdemnatio d̄ futuro: cauef in. l. fecistis op̄
quo mediante aqua pluia p̄t mibi nocere tamen non nocet: t̄
tamen possit agere vt caueas de dāno futuro: vt. l. i. s. hec actō
f. de aque. plu. ar. Ego confessoria q̄ inquietas me dicens
te habere seruitutem quā nego te habere q̄ ius habeo de p̄sen
ti cōdemneris ne inquietes in posterū vt. l. barum: t. l. legi. f. si
serui. vend. t̄ p̄z p̄ multos casus: stipulor a te mibi vari. t. v̄fqz
ad. t. an. obligatio nata est de presenti vt. l. cedere diez de verb.
signi. t. s. de verb. ob. s. i. diem. t. l. cētesimis. f. de verbo. ob. ita
p̄t procedere op̄i. glo. Un modo si vos aduertatis vos habe
tis plenissime materia de preiudicialibus si vultis q̄ repetam
possim t̄n̄ omnia sunt in glo. exceptis tribus vel quattuor.

Sic itaq̄z. s. iste loquitur cōiter de act. p̄sonali
bus et realibus et ostendit que sit pro
pria materia actionum p̄sonalium et realium et in quib⁹ diffe
rent personales a realibus et in effectu nihil aliud dicit v̄fqz ad
s. sequens. Casus p̄z hoc modo i terminis: ponamus q̄ ali
quis possidebat fundū cuius dñiū ad me p̄tinebat volo agere
contra eum rei v̄e: t̄ fundū recuperare et formo libellū hoc mo
do. Et aduertatis vt q̄nō eritis aduocati sciatis formare libel
lum. Ego contra talem quē dico possidere talem fundū quē
dico ad me pertinere iure dñij et ideo peto eū condēnari ad fū
dum mibi dandū dubitatur an ista peritio sit recte concepta et
r̄ndetur q̄ nullo modo est recte cōcepta q̄ dare est accipientis
facere et in eo q̄ sum dominus non possim v̄lterius fieri dñsc
et ideo video mibi contrarius t̄n̄ est inuenire q̄ actio p̄sonal
pponitur p̄ re p̄pria. Et aduertatis istum cāum non itel
ligit glo: z multas ciantias ponat circa hoc. Ponamus aliq̄s
sur ipuit seruum meū possim agere cōtra eum rei ven. quia
per furtum non perdidi dominium nihilominus omīla rei
ven. volo agere cōdicti. sur. t̄ respōdetur q̄ odio futurū iductū ē
q̄ teneatur p̄libus actōibus rei v̄e. t̄ p̄d. sur. q̄ ē per quā aliq̄s
spellitur ad resti. rei. Ultius dicit q̄ inter actiones in rē
et in personam: dñia est in hoc: q̄r actōes i rē appellant v̄dica
tiones: actōes in personam appellantur cōditiones q̄r condi
cere est denunciare alicui q̄ debitum soluat: denunciations
siebant olim anteq̄ aliquis p̄ueniretur hodie sunt sublate: t̄ ni
hilominus actōes p̄sonales cōditiones appellantur. C. s.
iste continuatur ad. s. primum istius t̄i. hoc modo dictum est ē
in primo. s. istius t̄i. q̄r actōes quedā sunt in rem quedā in
p̄sonam. Dic ergo modo ex quo v̄lunus que actiones sunt in
rem que in personā: videamus qualiter discernantur: ideo vi
deamus de effectu: qualiter et ad quid p̄ponant p̄sonalis et rea
lis. Casus ergo p̄z ita in terminis vt. s. si aliter formaret forte
minus bene formaretur. Discretis. i. separatis et diversis i
s. o. i. Si appetet. Quidam habent in littera si appetet:
et tūc ista verba sunt superuacua alij bñt si appeteret: et tūc s̄l
sunt superuacua. Et quidā non habent ista v̄ba sicut ego et tūc
ista l̄fā stat bene si habeatis si appetet tūc dicetis q̄ erat quedā
verborum solēntas cū qua proponebatur actio p̄sonalis sub
conditione tali et hodie inest cōdictio tacita et natura petitionis
sic se h̄z q̄ reus d̄z absolvi si actor non probat q̄d in petitione

continetur ut l. qui accusare. C. de eden. l. res alienas. C. de rei
ven. l. acto. C. de probat. j. d. interdictis. h. comodum. Ista adie-
ctio nihil operat si exprimatur qd lege cauc qd ex preficio cor qd
tacite insunt nihil operantur vt l. si in diem. h. seruo. ff. de cōdi. t
dēmō. l. cū hec verba de le. i. cum s. C. Preterea videte illō qd
solēt hic dici ego audiui aliqui istud exponi mirabiliter p quos
dam. Doc. tamen tñ facit quātum ista colūna: ego nolo dicere
ullā exponere: qd derisio ē i veritate non dicā. C. Dari. l. illud i
telligitur dari cuius dñi in accipientem transfertur: vt b. t
l. si ita. h. i. ff. de p̄ben. enīp. l. vbi autem non appet. h. hec stiplo
de ver. ob. Sicut primo dñi persecutante. Nam si habeo dñi
um alicuius rei vēdo tibi t trado tēsino esse dominus: si eme
rem a te quererem dñium de nouo ē si tertio emerem: t iterū
venderem: t ideo regula dñ intelligi primo dñi persecutante
C. Plane modo aduertatis qd ista exceptō intell̄ valde male
exceptōes ad hoc vt recte procedant debent esse de regula. glo.
ditit multa verba t valde male: t dixit valde magistris ad
hoc exceptōes tc. si formarc̄ regulam de homine t ponerem
exceptōem de asina: exceptō cōs̄ valde inepta: si regula format
circa actōes t exceptōes debent formari circa actōes. Si circa
reales vel personalcs excep. dñ esse fin cāus qui i regula ponū
tur: ita tractabatur plene in. l. i. de reg. iur. t in auf. d. nō ali. h.
vt auf. ler. Quomodo formauit hec excep. in veritate op. glo.
est qd formet mirabili modo: dictum est qd actio personalis
non proponitur pro re propria. fallit in condicō. furtua. Im
propria est exceptō: dictum est quod non possum agere ac
tione personali p re propria rōne p̄prietatis l. concedat rōne
possessionis ad hoc vt sit recta exceptō. op; qd sit exceptō rōne
p̄prietatis t nō actio psonalis pponat rōne p̄prietatis l. ceda
tur rōne possessionis: tñ est inuenire cāum in quo possum pro
ponere actionē psonalem d re mea rōne p̄prietatis: si tu furri
pias libp̄ meū regulare est qd nō possum pdicere rem mēa nisi
a fure: contra te possū pponere pdictionē sur. rōne p̄prietatis
rei mee qnā cōtractas. C. Quo magis. in quo versat odiū. Odi
um v̄satur in eo qd dicit lfa vt teneat pluribus actionibus nā
df in. l. qd habere plures actiones pro re petēda p̄uilegium est
vt. l. cū filius. h. varijs de le. ii. Ergo ecōtra et pte eius qd v̄ueni
tur pluribus act. odiū v̄satur: si ex vna pte v̄satur fauor: et pte
opposita verset odiū: alia ratione versat odiū: t ista est optimā
opi quā glo. supplet qd p̄di. sur. infamia apud bonos t praus
l. nō irrog; infamia iuris: vt. l. l. z. t. l. honori t. l. parens. ff. d. ob
sequijs. C. Item in tertio qd p̄di. sur. nō liberat qd rei interitu
vt. l. vlt. ff. de p̄di. sur. sed in rei vē. sic vt. l. itē si verberatū. h. vlt.
ff. de rei ven. ergo triplex versatur odiū. C. Hac actōe. l. psona
li. Si. l. qd exponit glo. si p̄staret de furto tunc ista pdictio si te
neret causatiue: tunc si constat de furto glo. exponit p̄rie Sed
si dubitabat de furto t agebat pdic. furt. Tūc ponit p̄ditionali
ter. i. si apparebit de furto. C. Appelamus modo seguit vide
re qualiter appellenf actions in rem t in personā vt sic dispe
rāt quantū ad nomia in re qd pponunt p̄ rebus corporalib
vt est v̄recta rei ven. t v̄tilis seruiana t q̄si seruiana t ēt que
pponunt p̄ rebus incorporalibus. Nā sicut res corpales vē
dicat ita t incorpales vt p̄z in rubrica: t in. l. i. ff. si serui. ven.
t. s. in. h. eqz. C. Condicere sequit vnde sumpserit istud nomē.
C. Prusca latina vel greca qd ad rē olim si intendebat aliquē
cōuenire v̄taligd daret vel faceret: sicutudo erat qd ei facerent
denūtiari qd daret vel faceret: t hodie fit dc qdām v̄banitate
vt. l. qdā hyberus. ff. de serui. vrb. p̄di. C. Quo t̄p̄fiebat ista de
nuntiatio nō est multū curādū: tñ glo. dicitur t credo qd verū vi
cūt qd iure veteri p̄mo adhibebat magistratus a qbus postula
banf actōes t anteq̄ alig s̄ueniret denunciabat ei qd satis
faceret: si n̄ satissimicbat actō formabat a magistratu t forma
bat libell: hodie iste t̄petractōes sūt sublate t p̄sequenter denū
tiationes vt. C. de forml t petra. t. i. de interdictis. h. cōmo. t. l.
vlt. C. de interdictis. Abusus. i. p̄prietunc appellat signifi
care. p̄prie: qd nōmē significat rem quā significare intēdit qd
noia sunt cōuenientia rebus. C. Defensores appellant qd dē
dūt vt. s. de dona. h. est t aliud. l. defensores. C. de defen. cini.
l. i. h. eractis. ff. de mino. l. i. h. appellata. ff. si cer. pe. S; pdictio
nō significat p̄prie actionē psonalē: t ideo si actio psonalis ap
pellat condicō. Improprīa est significatio t abusua. C. D: si
vos intellexistis ter. sicut ego dico: t expositionē ter. sicut ego
exposui: iste glo. nibil qd faciūt ad p̄positū satis certauerūt de
lana caprina t finaliter nō posuerūt veritatē. Tñ nibilomin
narrabo vobis qd glo. intendūt t osa dicā formando. v. vel. vi.
qōnes: hic df qd actiones psonales nō possunt pponi p̄ re pro

pria: qd vestrū statim cogitabit cōtrariū actio cōmo. c psona
lis: t tñ pponit p me pro re p̄pria. Similiter actio depositi cō
tra depositariū. Et interdictū vñ vi cōtra cū qui me violenter
expoliauit ergo tc. C. Ego respōdeo aut actio proponitur pro
re propria danda petitor. C. Aut pro re propria restituenda.
C. Primo casu inepta est petatio peto talem fundum quem
possides quē dico ad me p̄mtere iure dominū mibi dari qd da
re est accipientis facere: t qd meum est non potest v̄terius fieri
meū: t ita loquitur hic. C. Secundo casu habent locum cōtraria
si ago cōtra te actio cōmo. Nam peto qd des mibi rex; sed qd re
stituas detentationē que est penes te. C. Idez in deposito qd rci
cōmo. tc. vnde pro re mea mibi dāda actio non proponitur: t
sic. h. iste pro re mea restituēda: t sic probatur p. l. nō. ff. d. v.
obli. C. Illa. l. distinguuit solutionē oīum cōtrariorum si stipu
lor rem mīcam mibi dari stiplo inutilis est: qd quod meum cīt
non potest v̄terius fieri meum. Si stipulor rem mīcam mibi
restitui bene valet in re p̄pria petitoris: vt. l. nō. ff. d. verbo.
obli. C. Ulterius op. ad rōnem quam lfa ponit: df in lfa: nec
enī res que est actoris pōt v̄terius magis eius fieri. Et ad
istud opponit glo. t est oppositio pueris. Tamen si nō aduer
tatis est multū subtilis: qd cadem res pōt mibi d̄c̄beri ex plu
ribus cāis vt emp̄o t ex cā legatī: vt. l. t an cadem. h. acōnes
ff. de excep. rei iu. ergo ex pluribus cāis pōt fieri mīca: ergo qd
meum ē nō potest v̄terius fieri meum. C. Prepositio ē vera
tamen assumptio t conclusio est falsissima. Istud est bene ver
qd eadem res pōt mibi deberi ex pluribus cāis hodie ex causa
emptionis cras ex causa legati tertia die ex causa dotis: sed si
contingat qd dñum transferatur in me ex vna causa non pōt
transferri ex alia primo dominio persecutante vñ potest que
ri dominum ex pluribus causis non successiuis. Sed in idez
tempus traditionis concurrentibus vt si res est mibi debita t
ex cā venditōis in me dominium translatuz est: qd̄iū persecue
rat primum dominium non pōt mibi queri v̄terius: qd ex plu
ribus cāis successiuis non pōt queri: vt. l. i. h. ex pluribus. ff. de
acqui. pos. tñ ex pluribus cāis concurrentibus in idem traditō
nis tempus bene pōt: vt si debeatur mibi res ex cā emptōnis
dotis t legati traditur mibi eo animo vt ex omnibus transfe
ratur dominium bene transfertur. C. Or v̄terius opponit
t ecce oppositio quam glo. reputat valde subtilem quod actō p
ponatur pro re mea propria: qd si res fuit mea i preterito t bo
die presumitur mea: qd dominium sine scō meo non pōt a me
discedere: qd olim dominus t bodie presumitur dñs: vt. l. siue
possidetis t dñum sine scō. tc. vt in regula iuris. Si fui domi
nus t peto rem per actionem psonalem: ergo petatio p actio
nem psonalem: cadit in re propria t truffa est si ego olim fui
dominus hodie presunior. Sed si propono actōem psonalez
pro re aliqua t peto rem: sequitur pp hoc qd in preterito fui do
minus qd modo sim dominus actore non probante rcus ab
soluitur. Si agat reali t probat v̄tiliter petit. Si non absoluīt
reus. Si agat personali t p̄bat v̄tiliter petit. Si deficiat i pba
tione inutiliter petit: vt p̄real. l. de eden. t de rei ven. C. Dicit
glo. t ad istud respondet t vicit sic qd dñ fieri relatio ad gen? ac
tōis nō ad spēm: b̄logtur aliquātulū subtilt t tñ dicit nibil: si
fieri relatio ad spēz: tet. n̄ diceret verū si n̄ possēt petētē mībi ali
quo iure assignari male dicēt si n̄ possū p̄tererē mēa mībi da
ri. Hallit in cōdi. sur. in qd peto rē mībi dari t ēv̄t̄l petatio s; f;
istō vidēt recta petiōt t tñ ē ita inepta qd n̄ possētē inēptior: si
stipulor a fure rem mēa a fure mībi dari stipulatio est inutilis
proprie rōne que est hic qd res mea non pōt v̄teri fieri mea.
Sed si stipulor rem mēa mībi restitui vel quicquid eū dare oīz
ex cā sur. stipulatio est v̄tilis vt. l. scire debem. ff. de verbo. ob.
ergo non debet dicere qd per pdic. sur. petā rem mībi dari: sed
dñ dicere sicut dixi. C. Unde oīa verba glo. sunt supuacua pro
re mea mībi danda nulla actio mībi datur: nec dñ fure nec p̄tra
alium qd essem mībi cōtrarius t ita loqtur ter. C. Item alie p
sonales proponuntur p re restituenda rōne possessionis: rōne
p̄prietatis non: fallit in cōdict. sur. non qd p̄condi. sur. petā
res dari sed rōne p̄prietatis peto rem p̄condic. sur. C. Ulte
rius t hic dicit glo. valde male si aliquis surripiat rē mēa agā
contra cum alia cōdict. qd pdic. sur. glo. dicit qd nō cōdictio rē
suam p̄terēt qd a fure. t. nulla alia cōdictio nisi cōdictio sur. dat
contra furem. Ter. non dicit hoc qd non detur alia. Sed dicit
qd nō cōdict. Ter. non distinguuit spēs cōdictionum vnde debet
largo modo intelligi qd nō cōdict rem suam p̄terēt a fure:
tamen contra furem datur cōdictio sine causa vel et iniusta cā
vel cōtra cum qui res amouit vt. l. ob es t. l. rerum. ff. amo.

CItem contra furem datur cōdic. inde. vt. l. si vendidero. s. si ticius. ss. de fur. et de cōdict. fur. probatur m. l. qm. Sed condic. fur. proponitur rōne proprietatis ad petitorē p̄mitētis et i hoc est spāle in ea cōtra furem. **S**i tu opponas: nōne condicō trit. datur cōtra quēlibet male fidei possessorē vt. l. i. t. i. in fi. ss. de trit. Rōne condi. inde. datur contra bo. fidei possessorē vt. l. indebiti. s. Sed si nūm. ss. de pd. inde. Ad oēs istas oppo sitiones Respondet glo. et dicit qualiter ego possim p̄ponere condicō. inde. tri. cōtra quēlibet rōne possessionis. Sed q̄ ego possim p̄ponere contra aliquē actionē psonalem rōne p̄prie tatis hoc non est inuenire nisi in cōdict. fur.

Sequeṇs. s. iste ponit quādam tertia; actionū diuisionem generalem ad omnes ac tiones et ista est de illis quas Jo. prosequitur in arbore sua. **C**Qd quedam sunt actiones persecutorie rei. **Q**uedam pe ne. **Q**uedam rei et pene: et ideo istam diuisionem p̄sequitur do. Jo. in arbore: q̄ hec est vna de principalibus partibus isti us et omnes alias diuisiones excepta vltima et quare non p̄ sequitur vltimam: mirabiles rōnes assignantur et tamen ratō assignatur in uno verbo et in dimidio vnius verbi. **C**asus iste qui continet vnam de principalibus diuisionibus actōuz d̄z poni sicut lsa iacet. **Q**uedam actōes sunt persecutorie rei quedam pene et quedam mixte in quibus petitur res et pena. **C**Verbigra de qualibz per ordinem Rei persecutoria quan do peto quod mihi abest et tibi adest; verbigratia habes librum meum: ago rei ven. contra te. omnes actiones in rez dicunt eē persecutorie rei. **C**Ite si mutuani tibi pecuniam et ago contra te condicōne de mutuo appellaē persecutoria rei. **C**Ite si sti pulor a te centū: q̄ peto illud de quo prestando iter me et te con uenit. **C**Item si depono vel coniodo librum meum: iste sunt persecutorie rei: tamen fallit in actionē depositi in quattuor ca sibus in quibus continent penam si depono penes te rem incā tempore tumultu vel naufragij vel incēdiu vel ruine in quibus si s̄ficiaris depositū teneris i duplū. **C**Ulteri⁹ dicit q̄ et ma leſicijs quedam actiones reperiuntur mixte Quedam mere penales. **M**ere penales sunt vt si subripuisti mihi libz meū ago cōtra te actione furti manifasti: vel nō manifasti ad duplū vel quadru plū hoc totū est pena et nihilominus possim agere pdcōe fur. ad rem. **C**Quedam repiuñ mixte vt ecce rapuisti mihi libz vio len tenueris mihi vi. bo. rap ad quadruplū. s. annū: triplū est pena: simplū rei p̄secuto. **C**Ite si quenio te actōe. l. aquil. q̄ occi disti suū meū qui tpe quo cū occidisti nō valebat nisi. x. et prius valebat centū pdēnaris q̄ti plurimi fuit in anno retro. **C**Ite si quētus. l. aq. negas te dedisse dānū p̄bo te dedisse pdēnaris ad duplū. **C**Ite si qdam instituit me heredē et legauit pdicato ribus aligd pcclesia ornāda: vel edificanda pdicatores iterpel lant mc̄n soluo legatū passus sū me vocari corā iudice: teneor ad duplū: hoc dicit v̄sqz ad. s. qdam tc. **C**Sequeṇs. q. d. pma diuiso actionū fuit q̄ qdam sunt ciuiles qdā p̄torie sequit ter tia. **C**Fere oēs. Fere dicit pp illud q̄ unimmediate subicet i. ver. plane pp actionē depositi q̄ ē penalis in. iii. cāibus. **C**Ipi. s. heredis q̄ et dolo defuncti h̄fs tenet ad simpluz: vt. l. i. s. i. ss. depo. Ecce q̄ in his q̄tuor cāibus daf i duplū est vt. l. i. s. me rito. ss. e. ti. **C**Mixta q̄ petī res et pena manifasti q̄i deprehendi tur cū re furtiva ante q̄ pueniat ad locū destinatū. s. vbi ppou it manere illa die cū reals si nullo mō dephendatur vel nō ante fur. nō manife. appll: vt. l. furtoz cum. l. se. v̄sqz ad. l. ci. q. ss. d. fur. **C**Petēs p̄ rei vē. furez et heredē eius: natura pdictō. fur. daf contra heredē et si nihil ad eū puenit vt. s. de obli. q̄ ex dīc na. s. f. t. l. si. p. fur. s. condicō. ss. d. pd. fur. **C**Inuria. i. culpa nā p̄ quoctūqz dāno dato dolo aut lata culpa leui: v̄l leuissima. l. aq. locū h̄z vt. l. i. l. aq. etiā leuissima culpa venit. ss. ad. l. aquil. **C**Inficiate. Nā si quenitus negat se ddisse dānū et actor p̄hat cū ddisse crescit p̄inficiationē et daf in duplum vt. l. otra negā te. C. ad. l. aq. t. l. inde nerati⁹. s. hec actō. ss. ad. l. aq. **C**P̄terea dato q̄ nō negat nihilominus est aliquā iuenire q̄ est pe niale q̄. l. aq. h̄z tria capita. **C**In primo capite cauetur q̄ si ali quis occidit hominem vel pecudē teneat q̄ti plurimi valuit iāno retro si in quo plus valuit de quo cauet i. l. ii. ss. ad. l. aq. **C**In scđo capite qd teneat semel audiui q̄ri a quodā q̄ mō ē doctō et ipse tacuit. Secūdum caput c̄ sublatū et non est in v̄su. **C**In tertio capite cauetur q̄ qui dedit dānum teneatur q̄ti plurimi valuit in. t̄r. diebus vt. l. si seruus seruū. s. hoc tertio capite. ss. ad. l. aquil. traditā. s. ad. l. aq. **C**Mixta continens p̄secutiōez rei et pene. **C**Fideicōmissi. vniuersalis vel singularis q̄ appellatiōe fideicō. cōtinetur v̄tūqz vt. l. ii. ss. ad. tre. Et p̄opterea q̄

glo. est truffatoria. **C**Quid de fideicō. vniuersali: appellatione fideicō. cōtinetur vniuersale et singulare vt dicta. l. i. t. l. vlti. **C**de fideicō. here. per totum. **C**Distulcrint. Non solum interpel lati sed vocati coram iudice: et ista est alia questio glo. et hoc vlt diceſ l̄a notabiliter. Igit oēs condicōnes in quibus petit res et pena possunt dici mitte vt cōdictio ex. l. si quis in tantam. **C**vnde vi. et cōdictio ex. l. si cōstiterit. C. f. regi. **C**Et ad hoc facit q̄ cauetur in. l. ad ea ad que erēditur rō. l. ncc. l. vt. l. milites cir ca prin. ss. de re. milit. l. adigere. s. quāuis. ss. de iur. va. et de son te. l. i. s. hoc interdictum. **C**Sed ista ratio habet locū in qualibz condicōne in qua petit res et pena: ergo tc. **C**Quedā ergo actiones sunt p̄secutorie rei in quibus peto q̄d mihi abest: et reo non adest. **C**Quedam p̄secutorie pene in qb̄ peto q̄d mihi non abest et reo non adest. **C**Quedam mixte in quibz peto q̄d reo adest et mihi abest: et aliquid q̄ mihi non est: et reo nō adest. **C**modo restat formare aliquas oppositiones que l̄z sint faciliſ sunt tamen notables et habent aliquam utilitatem. **E**t pri mo oppo. q̄ ista viuifio sit insufficiens: q̄ ad hoc vt diuīsio ac tionum que generaliter traditur sit sufficiēs: oz: q̄ membra cōueniant actioni. Sed ego inuenio q̄ quedam sunt actiones in quibus nec p̄sequor rem nec p̄cam nec v̄trūqz volebas bedi ficare in loco sacro; ago interdicto ne qd in loco sacro: hic non peto aliquid quod mihi applicetur nec rem nec penam: similiter si agitur interdicto neqd in loco publico. **C**Ad istud respōde tur valde bene etiam ista interdicta continent persecutionem rei: et ideo comprehenduntur sub ista diuīsione. Nam si agam interdicto prohibitorio neqd in loco sacro p̄sequor: ius diuīnū. Si interdicto nequid in loco publico p̄sequor ius propriū et ideo ista et si qua alia actio reperitur ad alterum istorū reduci pot. **C**Or v̄lerius ostendo q̄ ter. dicat male: ter. dicit q̄ ac tiones in rem sunt omnes persecutorie rei: ostenditur q̄ sit aperte falsum: quia omnīs actio in qua iuratur in litem: vt. l. in actionibus est penalis appellatur. vt. l. penultima. ss. negs eum qui in ius voc. Sed in qualibz actione in rē iuratur in litem vt. l. in actionibus. ss. de in litem iuf. ergo lsa nō proce dit. **C**Quidam diterunt et in veritate prima facie videntē valde bene dicceratamen cōsiderata veritate dicunt inale: actio rea lis est penalis ex accidenti quando non restituī res crescit p̄ea et contumacia: et debet cōsiderari illud q̄d est de natura rei: nō q̄ ex accidenti. Ista op̄i. reprobatur q̄ actio depositi a princi pio nō est penalis. Sed ex accidenti et tamen appellatur penal similiter actio. Lacquil. contra negantez et tñ appellaē penalis. **C**Et ideo glo. dicunt et bene q̄ iuramentum in līte deseratur i actionē i rem non contingit pp naturam actionis sed iudicis offi. **C**Ulterius v̄ q̄ actio como. depositi exempto et ex v̄edi to sint penales: q̄ si emo a te librum et non tradis possim ager ad interesse q̄d continent illud q̄d tibi non adest et mihi abest q̄d aliquando excedit duplum cōis estimationis vt. l. i. t. l. i. u. ss. de act. exempti. glo. respondet valde bene. **C**Penalis sumitur i iu re nostro multis modis. **C**Uno modo q̄ peto q̄d mihi non abest et tibi non adest: et iste sunt proprie et mere penales. **C**Alio modo q̄ mihi abest et reo nō adest habitu respectu ad me dī persecutoria: habitu respectu ad reum dī penal: et in ista significatiōe actio ex exempto potest dici penalis. **C**Alio modo dī penalis ex parte actoris persecutoria ex parte rei: quādo pe to q̄d mihi nō abest: et reo adest: vt actio in factū ex edicto de ca lūniatoribz quādo peto pecuniam alicui ab alio datā pp calū. vt. l. et generaliter. s. et illud. ss. de calū. **C**Alio modo videt ob stare hic dicitur q̄ fur. manifestus punitur in quadruplū: fur. non manifestus punitur in duplū: lege cauet q̄ illa que clā fuit grauius debet puniri vt. l. vlti. ss. d. ritu nup. l. non estimō. ss. de admi. tu. hic dicit econtra. **C**Or solueret istud est valde diffi cile: et ea que sunt illicita. i. nullo casu vel iure p̄missa nec estimā ri possunt aliquo iure permitta: grauius punitur palam q̄ clam vt est furtum q̄d est oī iure prohibitū: Sed ea que possunt estimari aliquo iure permitta: et aliquo prohibita vt q̄ pupill⁹ contrahat cum tutore si fiat clam. let p̄sumit q̄ fiat mala fide si palam. le et presūmit q̄ per errore: et bona fide et ideo tc. et ita loquuntur contraria. **C**Or v̄lerius posset aliquis opponere q̄ aliquis teneatur et mora in legato reliquo ecclesie solum ad fructus et v̄suras vt. l. i. ss. de v̄sur. et fruc. lega. C. t. l. apud iul. s. ipsius et s. fruc. ss. de legatis primo. **C**Ego respondeo: aut aliquis fuit in mora solum quia interpellatus non soluit et tñc tenetur solum ad fructus: et v̄suras: sicut tenetur pro legato reli cto alicui p̄uato. Sed si fuit passus se vocari corā iudice p̄ lega to reliquo ecclesie tenet in duplum. **C**Dosset aliquis v̄lerius

q̄rere q̄ actio detur p̄ raptorē cōtra furē manifestū. **C** S; virum p̄ tra raptorē detur actio furti manifesti ad quadruplū. **C** Quidā dixerunt q̄ tenēt solum actione vi. bo. rap. t̄ hoc v̄ dicere. l. illa si quis ex domo. ff. de fur. **C** Alij dixerunt t̄ istud p̄bat gl. value male tñi veritas c̄st ista q̄ ille q̄ rapuit violenter tenēt actionē fur. ma. ad quadruplū. q̄ raptor c̄st plus q̄ mani fuis fur. vt. l. si vendidero. ff. cū raptor. ff. de fur. **C** Id. l. si quis ex domo ibi nō intravit domū violenter manifeste. Sed intra uit domum in qua nullus erat. **C** Hic q̄onc formant t̄ iste sunt de nibilo. An si heres solū se patias interpellari t̄ encatur ad penam pro legato relicto ecclie ter. dicit q̄ non. An illa pena h̄eat locum in relicto vniuersali planum est q̄ sic. **C** Hic questio c̄st q̄ si relictum erat in redēptionē captiuorū an beat locum pena videtur q̄ sic q̄ relictum est in fauorem nihil est ista pena est odiosa: t̄ pene sunt restrigēde vt. l. interpretatio ne t̄. l. si p̄cles. ff. de penis. **C** Quid si legatum erat relictum ciuitati Rome: vel rei pub. an h̄z locuz pena: videt q̄ sic q̄ res pub. t̄ ecclie paribus passibus ambulant vt. l. vlti. C. de sacro san. cc. Sed nō habet locū ppter rationē predictam. **C** Hic questio formatur an habeat locū ista pena in legato relicto deo vel sacerdoti alicuius ecclie videtur q̄ non q̄ oportet q̄ sit relictum loco: tamen nihil est: q̄ si aliquid relinquatur deo: videt relictum ecclie: si relinquatur sancto Martino si est aliqua ecclie sia in ciuitate que sic vocetur: videtur ei relictum. Si non ē sed in territorio: videtur ei relictum. Si non est in territorio videt relictum maiori ecclie. Si sunt aliisque eiusdem nominis vide tur relictum pauperiori vt in auct. de ec. ti. ff. si quis in nomine. **C** Preterea relictum capellano: vel sacerdoti: videtur relictum ecclie vt. l. annua. ff. ticia. ff. de annuis legatis.

Quedam actiones. §. Iste adiciit tertium
divisionem que posita fuit in prin. istius t̄. dictū fuit ibi q̄ om
nium actionum q̄dam sunt in rem quedā in persona. Vix q̄
quedam repūntur que sapiunt naturam realiū t̄ personaliū
t̄ iste appellantur mixte: ideo de eis int̄edit. ff. iste. **C** Mixte ap
pellantur famili. herc. cōi diui. fi. regū. t̄ in istis si res potest cōq̄
diuidi: t̄ equaliter p̄ diuisori non: tunc habet vni assignare rez:
vel maiorem partem rei t̄ eum alteri cōdemnare in certa pecu
nie quātitate: t̄ hoc dicit vsq; ad. ff. oēs. t̄ ibi incipit leō hodie
na. **C** ff. iste quasi nullam difficultate h̄z t̄ propter ea potest fa
cilius expediri q̄ de materia eius satis tractatum est ad plenū
§. in. ff. oīum t̄ si vos vultis proprie intelligere. ff. istiū oportet
q̄ reducatis ad memoriam ea que dicta sunt in. ff. oīum q̄ na
tura realium actionum p̄p̄c est q̄ p̄ eas petimus illud q̄ ad
nos pertinet iure dñi vel quasi. **C** Nam psonalium est q̄ p̄ eas
petimus q̄ ad alium pertinet: sed ē inuenire q̄ quedam sapiunt
naturam realiū q̄ p̄ ea petimus q̄ ad nos pertinet iure dñi.
C Item naturam psonalium q̄ p̄ eas petimus q̄ ad alios p
tinet t̄ in nos petimus transferri t̄ de isto tertio membro itē
dit tractare. ff. iste. **C** Dicit ergo q̄ casus non dñ aliter ponit ni
si sicut littera iacet: actio famili. herc. que proponitur inter cohore
des pro hereditate diuidenda est mixta: quia partis sapit natu
ram realiū partim naturam psonalium. **C** Item actio cōi diui.
que proponitur pro re cōi et quacūq; cā diuidenda est mixta:
q̄ in aliquo t̄. **C** Item actio fi. regū. in qua agitur p̄ finibus
rusticorum prediorum distinguedis: est mixta q̄ in aliquo t̄.
C Postea dicitur ultimo loco ago cōtra consortem mīcū actō
ne cōi diui. t̄ peto diuidi rem cōmēt dubitatur an iudex debeat
diuidere equaliter ita q̄ vni diuidet vnam diuidiam: alteri
alteram diuidiam vel inibi diuidere totam rez vel maiore
partem: t̄ r̄sident quando res de cuius diuisione tractatur r̄ce
pit comodam diuisionem: iudex h̄z diuidere equaliter vni di
uidiam alteram diuidiam assignando quādo res erat
equa: iter cōis: si quidem non erat equaliter cōmūnis siquidem
nullam vel non comodam diuisionem recipiat. Iudex habet to
tam rem vni diuidere partem maiorem t̄ cum condemnat
in estimatōe partis: si res vero que recipiebat diuisione: como
dam non poterat equaliter diuidi: t̄c habet vni diuidere p̄tē
maiorem t̄ cum alteri in estimatione partis condemnare: ita
q̄ non remanet alter in damno. Actio mixta sumitur in iure
nostro tribus modis. Elliquandoq; datur pro re t̄ pē ad rē
t̄ ad venam t̄ in ista significatione sumitur in precedenti. ff.
Elliquando dñ mixta: quia vtrq; litigiorum est actor t̄ rcus
t̄ in ista significatione actio famili. herc. cōi diui. fini. regū. t̄
interdictum vt̄ possit. possunt appellari mixte. **C** In tertia si

gnificatione sumitur. i. que sapit naturam realium t̄ persona
lium: t̄ in ista significatione sumitur in presenti. §. nam est iue
nre q̄ quedam parum sapiunt naturam realiū partim per
sonalium: vt̄ que enumerantur in presenti. ff. **C** Famili. herc.
familia h̄c appellatur hereditas q̄ familia nihil aliud est q̄
substantia: vt. l. pronunciatio. ff. famili. ff. te verbo. signi. substā
tia. i. hereditas. Hereditas. i. t̄ dividēcynde actio famili. herc. i. herc
ditatis diuidende. **C** Lōe et quacunq; cā sit ex cā societatis
et conuentō h̄c: siue ex cā societatis. Nam semper habet locū
actō cōi diui. Nam h̄z actō pro socio habeat locum solum p̄ re
bus cōibus ex cā societatis: tamen actō cōi diui. habet locum p̄ re
bus cōibus ex quacunq; cā: vt. l. vi sit pro seco cum. l. sc. t. l.
qbus casibus. ff. p̄ socio. t. l. i. cōi diui. t̄ hoc vult dicere. **C** Et
diuidat. Ecc ad quid dñ. Agros. i. p̄dia rustica: si fines rusti
corum dicuntur esse turbani actō fi. regū. vendicat sibi locū m
vt̄ distinguantur t̄ diuincantur: vt. l. iii. ff. p̄. t. l. ii. ff. fi. regū.
Pro predictis urbanis. i. p̄ finibus p̄diorū urbanū ista actio
non vēdicat sibi locū. Sec si interueniat p̄dium urbanū in fini
bus h̄c actio potest habere locum vt. l. ii. fi. regū. **C** In qbus:
bucusq; enumerauit miras. Modo ponit qualiter in cōs iudex
habebat procedere. **C** Adiudicare. Quando res recipit como
dā diuisionem in partes. Sed si nō recipiat comodā diuisionē
vel nullam q̄ ista sunt paria habet vni adiudicare totaz rem t̄
ēū in certa quātitate pecunie cōdēnare vt. l. i. de offi. iu. ff. sed si co
mode. Si vero recipiat diuisionē in partes inquales tūc h̄z
diuidere equaliter: si non potest diuici in partes inquales tūc h̄z
adiudicare vni maiorem partem alteri minorem: t̄ cui adiudi
cat maiorem partē cōdēnare in estimatione partis q̄ iudex
d̄ assumere illud q̄ credit litigatoribus expedire vt. l. iudicem
ff. cōi diui. t. l. meius. ff. arbitr. ff. famili. herc. **C** P̄graueat
i. si plus valet pars vni adiudicata q̄ alteri vel propter magni
tudinem vel propter estimationem: vel preciositatē non refert.
In rebus ergo que recipiunt comodā diuisionem iā dīxi q̄ iu
der dñ adiudicare vni vnam portionem alteri alteram vt. l. nō
amplius. ff. cu. bonorum. ff. de lega. i. **C** In rebus que non re
cipiunt comodam diuisionem. Iudex h̄z adiudicare rem vni: t̄
alteri cōdēnare ēū in estimatione partis. Sed si non possunt
equaliter diundi tunc iudex h̄z adiudicare vnam partem maio
rem vni t̄ alteri minorem: t̄ illum cuius portio p̄graueat in esti
matione partis cōdēnare: t̄ ita loquitur. ff. iste. **C** Restat modo
videre duo vel tria vel quattuor dubitabilia. Et primū deter
mina h̄c bene in glo. Hic non determinatur bene h̄c. Qua
reactio famili. herc. cōmuni diui. fi. regū. appellatur mixte t̄
istud dīxi. ff. in. ff. i. t̄ istud intendit glo. dicere h̄c. **C** Et aduc
tatis q̄ veritatē ponit. Natura psonalium est: q̄ peto mībi dari
q̄ est alienum: natura realiū est q̄ petam mībi relictui q̄ est
meū vt p̄. ff. in. ff. i. sic itaq; t. ff. i. **C** Or i quo habet actio famili.
herc. naturam realis: t̄ in quo naturam psonalis: quādo peto
ren communem diuidi peto diuidi istam domum adiudicat
mībi pars que est citra colūnām: alteri vero pars que est ultra
columnam: partem habeo iuf meo: t̄ in hoc sapit naturam realiū
partem habeo ex persona consortis mei: t̄ in hoc sapit naturā
personalium t̄ q̄ vere sapiunt naturam personalis probatur
sic q̄ lege cauetur q̄ si portio mībi adiudicata euincatur mībi
habeo regressum contra consortem per actionem prescrip. v̄.
quando non est actum q̄ de cūctōe teneatur: vt. l. heredes. ff. iu
der. ff. fa. herc. t. l. si frātēs. C. cōdia vtrī. iudi. ergo videor habet
cām a consorte meo. Nam ago de euincione sicut ac si cūmsem
ab eo t̄ euinceretur mībi. **C** Idem est in actione cōmuni diui
dū. diuidit res partem habeo iure meo: partē ex persona cō
sortis mei. **C** Idem in actione fi. regū. si assignatur mībi ali
quid quod non est meum per eum qui distinguit prediorum
confines. **C** Preterea actio famili. herc. sapit naturam persō
liū quantum ad alia: q̄ in famili. herc. iudicio veniū: fructū
a consorte perceptivt. l. item labeo. ff. fa. herc. **C** Idem i actō
ne cōi diui. t̄ in actione fi. regū. petendo fructus t̄ iteresse pe
to quod est alienum: t̄ in hoc sapiunt naturam personalium.
C Quedam alia quarta reperitur que appellatur mixta. ff. peti
tio herc. **C** Quārōne petitio herc. dicatur petitio mixta: non
credatis q̄ per eam consequatur illud quod est meum t̄ quod
est alienum. Sed q̄ in aliquo sapiunt naturam realiū t̄ sali
quo sapit naturam personalium. Naturam personalium sapit
q̄ dñ competere ex quasi h̄c: ut nam herc. aedundo hereditatē
consequitur herc. pe. t̄ videatur quasi h̄c vtrī. ff. de ob. et quasi
h̄c vtrī. ff. herc. t. ff. dñ act. t̄ ob. l. et maleficiis. ff. herc. t̄ oēs actō
nes que ex quasi h̄c descendunt appellantur personales. vt

§.in. §.ofum. ¶ Preterea hz originem quam solent habere reales. qz herc. pc. nascitur ex iure quod defunctus habebat in rebus hereditariis. Si defunctus erat dominus datur rōe dominū: si habebat possessionem et ait rōne possessionis: vnde habent originem quam solent habere personales: qz nascitur et qz si herc. Item quam solent haberet reales: qz heres ad cuncto em tua iura incipi: habere que competebant defuncto si erat transitoria: si defunctus habebat directam rectam herc. et heres hz directam. Si rectam rectam: si publicanam publicanam: vt. l. em. cum qui. §. hec actio. ff. de publi. ¶ Preterea dī similiter sape naturam realium et personalium ratione effectus. In ista peti. heredi. vos sciretis male respondere: nec glo. ponit nec inuenie tis notatum in aliquo parterōne effectus dī sapere naturā pso nalis sicut defunctus poterat agere p debito et q erat sibi ob ligatus ad illud: idem potest heres ager: peti. herc. vt. l. nec ullam §. ut si a debitore et. l. sed vtrum et. l. nō tantum: et. l. itē vidēdū: ff. de pe. herc. ¶ Preterea sapit naturam realium et dāt p cum q possidet rem hereditariā pro herede vel pro possessore vt. l. regulariter et. l. sequētibus. ff. de pet. herc. Sed ista est natura realium actionum vt. l. qui scrūm. §. iniuriarum. ff. de inter. act.

modo sequitur videre quasdam terisiones et vere sunt terisiones et tamē glo. male determinat hic alibi determinat bñ: dicit glo. quid de actione noxalit: actio noxalis datur p delicto scrūp: pro delicto liberi hominis nō datur actio noxalis vt. j. §. nora. §. vlti. est in rem vel in psonam: videtur psonalis qz dāt ex delicto vt. §. §. i. videtur realis qz datur cōtra cū qui possidet qz nora cap. sequitur vt. j. de nor. qz sic. Quid de actione de tigno in iuncto vt personalis qz datur ex delicto eius qui mala fit de in iungit. Contra videtur realis qz datur contra cū q possidet tignū vt. l. i. ad f. ff. de tigno in iuncto. Item qd de actio in fac. que datur cōtra cū qui possidet opus vi vel clam factū tamen non fecit videtur personalis vt. l. cōpe. §. in summa. ff. qz vi aut. dam. Contra videtur in rem qz datur p possessore. Quid de actione qz me. cā vt in psonā qz cōmittat psonaz. Contra videtur in rem qz datur contra oīm possessorem. Quid de actione in factū que datur contra cū qui possidet factū in loco publico. Item dubitaf de actione ad exi. gl. tñdēt ad oēs istas qōnes qz oēs dicuntur esse in psonam nō in re: sic est in actione ad exhibi. ergo et in omnibus que habent similitudinem cum actione ad exhibi. vt. l. iii. §. est autem. ff. ad exhibi. Nos habetis dicere qz sunt in personam tamen sunt in re scripte vt no. in. d. l. iii. §. est autem. ff. ad exhiben.

Omnes autem actiones. modo se principalis diuisio que pertinet quatuor membra. Or adiutatis qz vos intelligitis: sicut. a. B. Adiutatis ordo ē in omnibz. Primo ponendo casum. Secundo exponendo litteraz. Tertio formando quedam contraria. Quarto formando quedam dubia que formātur p glo. et nihil aliter intendunt. Et. et glo. in presenti. §. qz littera est satis facilis et vbi habebit aliqz difficultatem poterit declarari exponendo ter. Casus dī poni sic uita iacet et istud est generale ybiciqz: ponitur diffinitio diuisio vel regula qz casus non dī poni nisi sic littera iacet. Quando non ponitur diffinitio diuisio vel regula. Casus dī poni in terminis et debet ire ad Imperatores qz estis in C. ad iurisdictō. quādō estis in. ff. Casus iste debet poni sine imperatore graue esset modo ire in aliamiam. §. iste ponit quandā generalē actionum diuisiōne que continet quatuor membra et est facilis. Quedam actiones dantur ad simplum. Quedam ad duplum. Quedam ad triplum. Quedam ad quadruplum et ultra quadruplum non est inuenire qz aliqua actio cōpetat. Or istud recipiet iam multas ipugnationes verbi gratia in simplum dantur regulariter oēs actiones dī dentes et cōtractu: vt actio et stipulati: stipulor a te. e. peto sola. c. et in actione et cōpto. In duplum dātur: vt actio furti non manifesti actio. l. acq. contra negantem. Actio depo siti in quatuor casibus quādō deponitur gratia tumultus in cēdū naufragij et ruine. Actio serui corrupti si scrūm meū corrupisti stradendo qz deberet mibi furari et recedere cū rebus meis: vel et discrētere p tabernas; atqz alia loca vilia terris nō solū ad duplum deteriorationis: sed etiam rerum siue peruenient ad te siue nō. Preterea si legati in relictum erat alicui venerabilē loco et heres passus fuit se vocari ad iudicium: vel ne gauis relictum tenetur ad duplum. Ad triplum datur cōditio et. l. habebam quēdam debitorem qz tenebatur mibi in rei.

veritate ad. r. solum. Ego considerauit habebam eū: odio si ego p. tam solum. r. ipse habebit modicos sumptus sacre circa ad uocatos nuncios et procuratores: et vt veraretur circa sūpius pētū ab eo. c. si appareret me petisse causa verandi eū: te. eo: ad triplum totius dāti qd passus est ratione verationis conduct. et. l. que oritur ex constitutione que fulgebat in. C. tamē rēscata est. Item in quadruplum datur actio fur. ma. Actio ex edicto de calū. Actio qz me. cā. Et actio vi. bo. rap. tamē qz dām repūnū dari in duplum vel quadruplum originaliter. Quidā ex accīti pp. ptiuaciā cī? qz ptiuaciā. Actio fur. nō ma. a. p. dāt ad duplū. If actio vi. bo. rap. ad qdru. Itē actio fur. ma. qz dām sunt penales et accidenti pp. contumaciā rei vt act. l. acq. qz per ea in peto simplum tīfī: contingat inficiari datur actio in duplum. Item actio que datur pro legato relicto venerabili loco datur ad simplum: sed si heres patiatur se vocari ad iudi cū vel neget relicum datur actio ad duplum. Item actio qz me. cā datur ad simplum originaliter vt si aliquis cōpulit me per metum vendere rem et tradere. Si ptiennatus restituatē non tenetur ad penam. Sed si non restituat per secundam sententiam condēnatur ad quadruplum pp. suam contumaciā. Ordinatu: vt. l. i. §. persuadē. r. l. se. ff. d. seruo corrup. Spoz tularum: sportule appellantur salariuz quod dabatur executo ribus litium sportula erat quoddam vas sicut habent isti reli giosi. Rebus: ergo sportule soluuntur a reo non ab actore: et ita colligitur hic ēt cras queretur a vobis et nescietis responde retamen si appet cum perperam fuisse citatum recuperat ab actore: vt. l. cum quem. ff. de iudi. Fulget. i. fulgebat in. C. Justiani anteqz resoluere codex: tamen hodie nō est in. C. quez habemus et per hoc appet qz liber instōnum fuit faciūs p. pri mā compilatōem. C. et ante secundam. Conditicia: conditicia erat quedam. l. que appellabatur conditicia et habebat plures conditōes sub se et plura capitula: et inter alia erat istud capituluz sicut in civitate ista dī. l. sacrata. De qua ea: vt si do tibi pecuniam vt accuses vel non accuses aliquem per calūnā vt. l. i. r. l. generaliter et. l. si quis ab alio. ff. de calum. Negocium. i. caluminiosam accusationem moueret. Item ex. l. Ecce modo illa de qua diri inter alia capitula pertinet hoc qz ere cōtores canes palati debet accipere p qualibz ambaſiata vnu grossum: ipsi accipicabant quattuor tenētur ad restōnem qdru pli. Sed furti habuistis qz quedam actōes dātur in simplū et. et habuistis exempla de omnibus modo nō prosequi vlti riū exempla. Sed ponit que dicatur penalē originaliter et que ex accidenti. Penales originalē dicitur qz aligis tene tur ad penam hoc ipso qz deliquit dato qz sit paratus purgare culpam: nihilominus tenetur ad penam duplē surripio tibili brum teneat: ad penam dupli si sum fur non manifestus. Si manifestus teneat: ad penam quadruplū: et restituam rē. Idez in actione serui cor. et in actione vi. bo. rap. cuium simplum est persecutio triplum est pena: et nemo tali penitentia definit cē nocens vt. l. qui ea mente. ff. de furt. r. l. pe. ff. vi. bo. rap. Maiz penales ab origine dicuntur in quibus aliquis tenerit ab origine ad penam nō est obligatus incontinenti qz nō oritur ad penā actio. Sed ex accidenti si compello te p metū vendere librum et tradere: actio qz me. cā oritur incontinenti si restituat rem non cōdemnat ad quadruplū idem in actione ex testamento que dāt pro legato venerabili loco relicto. Idem in actione. l. acq. et hoc vult dicere ter. Omnimodo. i. immediate cū nascuntur ad duplum ita qz non est locus purgationi pene non vult dicere siue neget: siue non dato qz non neget nihilominus conuenit ad penam rem in qua cōmissa erat violētia. Or ter. sunt valde notabiles et boni si quis bene intelligat eos pmissa positione casus et l. fe expositio si vultis plus adhuc sum paratus repeteret. Primo ponit diuisiōne. Secundo exēpla. Tertio notat differentias inter actiones penales ab origine et penales et accidenti. Secunda ibi. In simplū mō. iii. ibi. Sed furti. Modo restat opponere multis modis. Adiutatis. Si quis adiutat oppōnes sunt facilime. Si non adiutat intricabunt cum. Hic dicitur qz nulla actio erit editur ultra quadruplum qz istud sit falsum probatur. Laetetur in lege qz si aliquis occidat seruum meū et seruus erat heres institutus ab aliquo: et anteqz adiret hereditatem mortuus fuit. Si seruus valebat. et. et hereditas valebat mille: qz ego cōsequar non solū: et. sed estimationem totius hereditatis que va'ebat mille ergo datur actio ad centuplū non solū ad quadruplū vt. l. inde nō ratiō in prin. ff. ad. l. acq. et. l. ad. l. acq. §. illud. Ad istud est valde facile rūdere: qz si occidatur seruus institutus non solū sen

tio dānum de morte scru. Sed etia; de hereditate t idco si ve
nit estimatio hereditatis ego non consequor nisi simplum. Er
go non video petere ultra quadruplum. Sed simplum solum.
Et p̄tundem modum p̄z r̄fisio habebam quādam nauē i qua
habebam merces que valebat mille marchas. **C**Quidā ribal
d' abstulit gubernaculum: vel clavis t merces pierunt tenet ad
dānum oīum: vt. l. quo incēdiū. **S**ic natus. ff. de incen. rui. nauf.
Illat̄ respōsio ibi rōne clavis de nauī remote q̄ valebat vñ
grossum patior dānum mercū q̄ valebat forte mille marchas
vnde peto soluz simplū. Si opponaf vltius si v̄do alicui pe
us morbosuz t trado: contagione eius cetera sc̄a sunt morbo
sa vel mortua: teneor ad om̄ne dānum: vt. l. iul. circa prū. ff. d
ic̄. cmp. **C**Item si vendo alicui tignum vicesum t occasiō
igni viciōs tota domus perire: cor ad emine t amnum: vt
dicta. l. iul. **R**esponsio est p̄mpea: ego non peto nisi dānum
q̄ mihi est datum occasione pecoris morbosu vel tigni viciōs.
CPreterea opponitur per alium modū d̄f in. l. iste fuit ma
gnus excessus: ego fui coram Imperator t dixi dñe Impera
tor: ego volo manutene quendam scrum meū in presēntia
vestra. **D**ixit Imperator placet mihi postea apparet q̄ ille ser
uus est alienus v̄beo condemnari ad iria similia mācipia dā
da fisco. Et ad alia duo danda domino scrue: vt. l. vti. C. de
bis qui. a non dñio ma. **C**Actio nō datur vni vltra q̄druplū
Sed ibi fisco datur triplum dñio duplum. **C**Ad aliud d̄ act.
sc̄i de cal. do tibi pecuniam ne accūses aliquem per calum.
Mibi datur actio in factum ad quadruplum t illi similiter. cr
go datur ad octuplum vt. l. t generaliter t. l. si quis ab alio. ff.
de calum. Sed non datur ista v̄tra quadruplum eidem sed di
uersis. **A**lia truffa opponitur. Si manumitto seruum t ip̄c ē
ingratius t offendit me: possum eum reuocare in scrutum:
vt. l. ii. C. deli. t eorum li. cum infinitis: sed estimatio libertatis
est infinita. Sed ibi penam imponitur per modum accusatōis
t per eundem modū solutio ad aliam. l. que assignatur p̄ dñia.
Si iudici detur aliquid pro administratione d̄z condemnari
ad quadruplum: t perdit omnia bona. **C**Item punitur via
extraordinaria t perdit dignitatem vt in auf. ve iud. sine quo
quo suf. **S**ic igitur in fi. **S**Si op̄onatur de eo qui surripu
it seruum fiscalem: q̄ d̄z cum reddere t teneat in. rii. lib. argē
ti: vt. l. pc. C. de seruis fugi. t ibi non sit relatio ad re: sed. **S**ic iste
babz locum in pena facta relatō ad rem. **C**Alterius opp. t
ista est optima oppositio t non solvit male hic d̄f q̄ nulla pe
na extendit v̄tra quadruplum. Stipulor a te librum scribi: t
si non scribis stipulor a te. c. nomine penc. Si non scribas om
nia obcentur: vt. s. de inutilibns sti. **S**alteri. t. l. stipulo ista. **S**
alteri. ff. de ver. ob. Non consideratur quanta sit pena: sed quan
tacunq; sit peti p̄t. **C**Ad istud respondeatur q̄ pena legalis n̄
p̄t excedere quadruplum. sed conuentionalis sic. ista so. non v̄z
vnā festucam; q̄ etiam pena cor. uentōalis non p̄t excedere
quadruplum. **C**Eplus non p̄t peti: si stipulor. t. dari t si n̄
dederis stipulor. tv. non possum petere penam: nisi q̄tenus ē
infra modum legitimum usurarum quia p̄sumitur adiecta
in fraudem usurarum. l. iul. **S**idem pom̄. ff. de actio. cmp.
t. l. cum allegas. C. de usuris. **C**Mlus quia non potest ex
cedere duplum: nec modum legitimarum usurarum. **C**Ad
istud debet responderi t sustineamus omnes glos. t omnes
ita retinēt oēs p̄iunc t in nulla. **G**lo. ponit ita. **C**Aut tracta
mus de pena legali. **C**Aut d̄ pena p̄tionali. **C**Primo ca
su nō est inuenire q̄ excedat Quadruplum t ita loquit. **S**ic.
CSc̄o casu ita distinguitur in glo. que est. C. de sentē. q̄ pro
eo q̄ interest. Aut pena adic̄ datō. **C**Aut sc̄o. distinguatis
aliter t erit generalior distinctio. **C**Aut pena adic̄ p̄ verba
multiplicatiā. **C**Aut p̄ verba multiplicatiā ista verba ponat ibi
Si p̄ verba multiplicatiā: duplū triplū q̄druplū: quīplū
scriplū. **H**oc cāu. Nulla pena p̄tionalis potest excedere qua
druplū ar. humis dñi. **S**alteri. t. l. si d̄m in. prin. ff. de cuiet. Si p̄ ūba
simplicia vt stipulor. r. sub noīe pene subdistinguitur. **C**Aut
pena adic̄ facto. **C**Aut datō. Si sc̄o p̄mittis scribere libz
t si nō scribis p̄mittis. c. noīe pene quātacunq; sit pena debet
vt. s. de inutilibns stip. **S**alteri. t. l. stipulatio ista. **S**alteri. ff. de
ob. ob. Si adic̄ datō. **C**Aut dationi quātitatis. **C**Aut
sp̄i: si sp̄i: stipulor dari bouen: certū hominē: cerasinū: t si nō
dederis stipulor a te. c. noīe pene quātacunq; sit pena peti.
p̄t vt. l. ltri. ff. d̄ act. cmp. t. l. sciendū. ff. de cuiet. Si adic̄ da
tioni quātitatis. Si pena excedat legitimū modum usurae: qua
tenus excedat modū legi timū usurae: vt. ifraudē adiecta: t iō
potest pc. Sed q̄tenus ē. j. legitimum modū usurae: p̄t peti. **L**

ful. **S**ibidem pap. ff. de act. ēpt. t. l. cu allegas. C. de usur. vñ cu
bedie iure auctēticoz nullo mō debet v̄ture nisi in nautico
senore t in alijs duobus cāibus. **C**Segn̄t hic q̄ hodie pena
adiecta quantitatē non possit peti ita inuenietis in glo. in. d. **S**
ibidem. **C**Alterius opponitur q̄ hic dicitur q̄ libellus con
ventionalis d̄z dari conuento in. **S**tripli. L. v̄f velle q̄ non: vt
l. **S**edre. ff. de eden. Ego respondeo iure veteri in cā criminis
li de necessitate dabatur libellus: vt. l. libelorum. ff. de accu.
In ciuili non nisi in quibusdam personis dignitate p̄reditis: vt. l.
quof. C. de digni. l. rt. **H**odie etiam in causa ciuili regularis
d̄z dari libellus: vt. in auf. offratur: t in auf. de exhibi. t intro.
re. **S**cimus. Hallit in casibus quos ibi inuictis enumeratos
in glo. **D**y.

Actionum autem quedam. **S**ic iste
notabilis: t tractat quādā bonā materiā: tñ n̄ bz difficultatē: p̄
terca. **S**ic iste p̄d q̄ntā generalē actōuz divisionē: q̄ si vos recor
damini. **C**Prīa diuīsio fuit in. **S**oīum. Qd quedam actōes
sunt in rem. Quedam in personam. **C**Secunda diuīsio fuit i
h. sed iste. Qd quedam sunt ciuiles. Quedam pretoric. **C**Ter
tia fuit in. **S**equens. Qd quedam sunt persecutori eti. Que
dam penc. Et quedam mixte. **C**Quarta fuit in. **S**oēs q̄ qdā
dantur in simplum. Quedam in duplum. Quedam in triplū.
Quedam in quadruplum. Et v̄tra quadruplum nulla extēdi
tur. **C**Modo sequitur. **C**Quinta generalis diuīsio. **C**In q̄
cauetur. Qd quedam actiones sunt bo. fi. Quedam stricti iuris.
CActum q̄ regulariter cīnes sunt stricti iuris. ideo. **S**ic iste
enumerat hic actiones que sunt bo. fi. Et intelliguntur omnes
que non sunt hic enumerate esse stricti iuris: Et ideo bo. fi. enu
merat ergo. **S**ic ponit. xvij. act. que sunt bo. fi. t oēs alias que
non reperiuntur hic enumerate intelligatis esse stricti iuris. tam
de quibusdam sicut ego dicam exposito casti t exposita littera
etiam hodie dubitat. **C**Casus ergo d̄z ponit sicut littera iacet.
Quedam sunt actiones bo. fi. **C**Quedam stricti iuris.
CIsta diuīsio est generalissima pertinens ad oēs actōes stri
cti iuris. Regulariter omnes bo. fi. sunt. xvij. que enumērātur
hic. Ut est actio fami. herc. **C**Actio cōmuniū. **C**Actio pi
gnoratīa. **C**Actio depositi. **C**Actio como. **C**Actio man.
CActio pro socio. **C**Ex empto. **C**Ex vēdito. **C**Locato. cō
ductio. **C**Nego. gest. **C**Item actio tutelē. **C**Actio p̄fici. v̄b.
que pro estimatione proponitur. **C**Item que ex permutatiō
datur. **C**Item hf. pe. l. oīl. oīl. oīl. oīl. oīl. oīl. oīl. oīl.
stricti iuris. **H**odie iudicanda est bo. fi. **C**Itēz actio ex stipula
tu que datur pro dote: iure veteri erat vna actio rei v̄x. t ista
erat bo. fi. **A**lia erat ex stipulatu que datur pro dote: t ista erat
stricti iuris. hodie sublata est actio rei v̄x. t in eius locuz surroga
ta est actio ex stipulatu tamen cū illa esset bo. fi. Sequitur q̄
ista sit bo. fi. **C**Preterea bz actio ex stipulatu aliud priuilegiū
bz actio ex stipulatu non babcat priuilegium tacite hypothēce:
tamen in ista mulier bz priuilegiū: vt preferatur alijs credito
ribus prioribus tempore t hoc est introductum in cīus priu
ilegiū: t hoc dicit v̄sq; ad. **S**in bone fidei. **H**oc q̄ hic enu
merantur actiones bo. fi. oēs alie intelliguntur stricti iuris: ga
contrariorum eadem est disciplina vt. l. i. ff. de his qui sunt sui
vel ali. iuris t. l. q̄ accu. de accu. **C**Preterea p̄z per arg. a suffi
cienti partim enumeratione q̄ quotiens partes imenuntur
sufficienter enumērāt: illud q̄d non inuenit enumērāt: i alia
sic deputatur vt. l. filius a patre. ff. de libe. t post hu. t. l. patre. ff.
de his qui sunt sui vel alieni iuris. **C**Preterea posito uno con
trariorum alterum intelligitur exclusum esse t remotum a na
tura cīus q̄d ponit ut. l. hec verba. ff. de verbo. signi. t. l. sed si
p̄pillus. **S**i institutia. ff. de instituto. t in auf. de man. pn. **S**iii.
CSi ergo enumērāntur hic actiones bo. fi. oēs alie intelligun
tur exēlē t remote a natura carum ergo tc. **C**lendite in qua
venit q̄ tradatur res t si non tradatur intercessē p̄stetur vt. l. i. t
t. l. et cmpto. ff. d̄ act. cmp. **C**Empto vt q̄ p̄tū soluat v̄sū
re a die more vt. l. iul. **S**et vendito. ff. de act. cmp. **C**Locato in
qua venit q̄ prestetur iurēs a colono t si contingat prediae
teriori q̄ resartiatur dānum. **C**Conductor: vt p̄stentur oīa
q̄e prestari debet: q̄e numerantur in. l. sed addes. ff. loc.
CNego. gest. **C**Directa q̄ datur ei cīus negocia geruntur t
ria que datur gestori vt. l. si quis absens. ff. de nego. gest. t. l. et
maleficijs. **S**i quis absens. ff. de actio. t. obli. **C**Depositi dir
ecta t contraria. **C**Pro socio ista reperiunt semp̄ directa.
CComodati directa t contraria directa datur ei qui obli
gat soluto debito; contraria ei q̄ ipendit aliquid in rc; vt. l. si rc

alienam. s. omnis t. l. tuto: s. c. strarie. ff. de p. ac. C. Sam. herc. Etcio datur pro heredi, dividenda et nunquam inuenit pria hec talis reperiatur utilis. C. di. Ista datur pro dividenda re eis et quacumque sit eis et de ista fuit plene tractatum in . s. qdā et ista semper directaria qdā non repitur contraria: directa datur pro re corporali utilis pro re incorporali vt. L. ite. quis. s. si de r. s. c. dim. Pro estimato. i. pro re estimata data et vendatur ver. gratia traditum librum stationario ut vēdat estimatum. xxx. et conuenit inter me et eum qdā redderet mihi librum et estimationem: habet locū actio p. e. Et hoc casu oē periculum patinet ad accipientem: quasi hec estimatio operari videatur. Sz si ita dicam traditum librum eo pacto qdā tu vendas. xxx. et si qdā ultra vendatur sic tuum: hoc casu siquidem ego rogaui: periculum pertinet ad me. Si tu rogaui pertinet ad te: in dubio videtur contractus virtusq; gratia celebratus: et ideo tenetur dō do loata culpa et leui: de leuissima non tenetur ut. l. si gratuitum s. i. ff. de p. ver. et. L. i. ff. de ext. ac. Et semper qualitercumque datur hz locū actio p. ver. estimatoria. C. Et permutatione: conuenit inter me et te de pinutando librum meum cum tuo antecē ego tradidam nunc vel tu tuum ego non possum agere nec tu. Sed si ego tradid ego possum te compellere ad alterum: ut vel tradas vel interesse prestares: et est in electione mea quod istorum consequar: ut lege prima. ff. de rerum permutatione. et L. rebus. C. de rc. permu. ergo reguli actio p. ver. est stricti iur. non bōfi. Fallit: in duobus casibus qdā proponitur p. estimatione. C. Item qdā datur ex permutatione: in omnibus alijs ē stricti iuris. C. Nostra: vt. l. vlti. in s. C. de p. here. qdā ibi tractatur hoc. D.

Suerat. C. modo seq. ur. xvii. et vlti. actio ex stipula-
tu que vatur p. dote. C. Et aduersari actio
ex stipulatu reperiit vera et presumpia: que datur viro et uxori
et de utraq; loquitur hic. Si mulier dat dote et stipulatur eam
sibi reddi pcedit actio ex stipulatu expressa. C. Item si maritū
stipulatur dote sibi dari et de utraq; loquitur hic qdā est bo. s.
actio que datur mulieri ē maritū. Et qdā est bo. s. verbisq; si
mulier dat dote et non stipulatur sibi reddi lex presumit qdā
fuerit stipulata ita qdā est p. resumptio iuris et de iureta qdā non
admittit probatio in p. r. i. ista presumptio proprie appellatur
fictio. C. Item econtra si conuicit inter maritū et uxorem
de danda certa quātudine pro dote lex singit maritū stipulatis
sibi dari: vt. hec omnia patent in. l. i. circa prin. et. s. et ut pleni.
C. vere i. v. ac. et hoc vult hic l. a. diceret amē ibi dicit clari:
qdā plura verba proponuntur marito ē uxorem et uxori ē mari-
tū in eractione: i. quādā proponit p. dote a marito ē ux.
vel qdā. C. Preterea hz aliud priuilegium actio ex stipulatu p.
dote quod non solum est bo. s. Sed habet āneram tacitam ypo-
thecam qua mediāte mulier preferit alijs creditoribus atq; orbi-
bus tempore. C. Et potest dici actioni ex stipulatu p. dote et
etiam mulieri. Quare fuit istud dictum: qdā quidam magne auctoritatis
dicunt qdā actio de dote non est priuilegiata sed mulier:
īmo priuilegium quod datur p. erigenda dote datur mulie-
ti non actioni de dote et hoc ipsi probabant qdā ubi priuilegiū
datur rōne cause non extinguit ertincta persona. sed trāsit ad
quēcumq; successorem vt. l. in omnibus t. l. priuilegia. ff. d. reg.
nir. Sed priuilegium qdā daf p. actione de dote extinguitur
mortua muliere: qdā si decebat relicto hōde extraneo extinguit:
h. rāscat ad filium: vt. l. vnic. C. de priuile. do. C. Preterea et
istud est argumentū fruolum: istud est ar. quod p. r. i. aucto-
ritatis sunt introducta ḡfa boſum
actōes non debent esse priuilegiatae. C. Or sine dubio magne
auctoritatis sunt: tamen ego credo qdā utraq; op. sit vera. Ego
dico qdā actio de dote est priuilegiata: et qdā dico qdā actio dō dote
sit priuilegiata: qdā t. dicit qdā priuilegium coheret actioni de
dote: scire debes t. v. t. l. vnic. C. de priuile. do. tamen hz pceda-
tur actioni: conceditur fauore mulieris: vt. probatur in. l. v. C.
qui po. in pi. ha. et ideo ea decedente relicto herede extraneo extin-
guitur priuilegium. Sed qdā reliquit hōde suum ut filium: actō
de dote est priuilegiata: vt. l. v. qdā po. in pi. ha. et id exponatis ei
. i. actōi vel mulieri. C. Or quam expositōem credo ego vera:
credo utraq; veram quātū adistit t. Sed alīs ego credo illam
veriorēm. s. actōi. Nā sicut actio que datur mulieri p. dote re-
cipienda hz ānerum priuilegium: vt. l. i. s. et ut plenius. C. S.
rei vro. ac. cum ergo t. C. Dicimus. s. actōi de dote. Sed t.
iste rōne se referre ad actionem que competit mulieri p. dote re-
cipienda ad actōem que datur viro non responderet. C. de rei
vro. actōe. Et ideo exponatis hic ei. s. actōi de dote vel mulieri.

C. Alij. s. creditoribus tacitam ypothecam habentibus: et po-
ribus tempore. De dote sua. Sed si peteret donationem ppter
nuptias non haberet privilegium qdā df in. l. ideo subūnus
mulieri concedendo ei tacitam ypothecam et preserendo eam
alijs creditoribus: qdā quādā mulier petit dote certat dō dāno
vitando. Sed qdā mulier petit donationem proprias nuptias cer-
tat de lucro captādō: vt. l. assiduis circa s. C. qui po. in pig. ha.
Et iō dicunt hic verba ter. Cum ipsa t. c. quasi dicat alid si ex
periatur de do. propter nupt. C. Induximus: ut preserat alijs
creditoribus: et per istum ter. soluuntur due questiones. Una
est talis. C. Nonamus qdā quidam extraneus dedit dote p.
muliere: et stipulatus fuit vel pactus eam sibi reddit: actio daf si
bi tñ non mulieri nec hōdibus mulieris: vt. l. vnic. s. accedit
C. de rei vro. ac. Soluto matri. et adueniente casu restituende
dotiscagit iste ē maritū vel hōdes mariti repetit dote: et
aduerso concurrūt alijs creditores qui habebant tacitaz ypothe-
cam vel cyrographarij priorē tempore. Est questio nunquid
iste habeat tacitam ypothecam et preseratur alijs tacitam ypo-
thecam habentibus et cyrographarij hic determinatur p.
prie et videtur qdā priuilegium habeat locum etiam qdā extraneo
dedit dote vel promisit nomine sui principalis personae vel
alie pro principalibus personis dote constituant illa qdā dñe
de tacita ypotheca vindicat sibi locum: tamen ego credo arg.
buius ter. qdā non habeat tacitam ypothecā: qdā ter. dicit cū ipa-
t. Secus ergo si experiatur ēneus Quis solius. Ergo p. p.
i persona extranei priuilegium non vendicat sibi locum.
C. Alia qdā ē filis que ad idē tēdit. C. Modo aduersari qdā
extraneus dedit dote p. muliere et stipulatus fuit cā sibi reddit:
dubitāt an actio que datur extraneo p. dote recuperanda sit
priuilegiata de priuilegio personali: videtur qdā non ex quo non
est priuilegiata priuilegio reali: qdā priuilegia que tantur p. dote
recuperanda conceduntur fauore mulieris et ideo non dō: et
tendi ad personam extranei. C. Modo sequitur videlicet tres vel
quattuor vel. v. vel. vi. qdānes p. ordinē et ad declarationem eoz
qdā solent tractari circa materiam buiū. s. C. Aduersari qdāes
sunt notabiles et facilime actiones que hic enumerantur dñe
bo. s. let. videtur velle qdā omnes actiones sunt bone fidei: qdā in
oībus contractibus bo. s. et stricti iuris requiritur bona fides ut
Lbonam fidem. C. de act. et ob. C. Plus si in contractu bo. s. i
terueiat mala s. i. volus. Si quidem dolē dedit cām contractū
contractus ipso iure non valet: sed si incidit in contractu: tenet
contractus sed agitur actione ex eo contractu ne decipiatur:
vt. l. i. s. s. si vendor t. s. per contrariuz. ff. de act. cmp. et. l. elegā
ter circa prin. ff. d. dolo. Sed in contractibus stricti iuris si qdē
dedit cām contractū valet contractus sed agitur dō dolō: si agit
excipit de dolo et ideo videtur ob. l. si quis cū aliter. ff. de ver.
obliga. et. l. dolus. C. d. inutili stipu. cū multis alijs. C. Ad istō
est brevis responsio similiter verū est qdā in oībus requiri bo. s.
tamen magis late requiritur in actōibus bo. s. qdā in act. bo. s.
magis late p. officium iu. qdā in alijs. Nam in cōtractib⁹ stricti
sunt, vsure non veniunt etiā si interueniat mora nisi sint i stipu-
lationem deducti: vt. l. i. C. de cōdi. inde. l. iii. C. de v. sur. et. l. luti.
ff. de prescrip. Tamen in actioni. bo. s. veniunt vsure a temporis
more citra vinculum stip. vt. l. qdā tandem. ff. de neg. gest. l. luti.
ff. depositi. l. mora. s. in bōe fidei. ff. de v. suris. C. Preterea pl.
si peto p. actionem psonalem rem. Aut peto qdā fuit meū et tunc
veniunt fructus a die more. C. Aut qdā non fuit meū et tunc
veniunt a tempore lit. contest. in actionibus bone fidei. Sed in
actionibus stricti iuris veniunt demum lit. contesta. vt. l.
videamus. s. si actionem. ff. de v. suris vbi stipulor. aliquid dari
non venit interesse et natura contractus vt. l. vbi autem non ap-
paret. s. vlti. ff. de verbo. obli. h. ex officio estimetur. Sed in actō
nibus bo. s. possum agere ad interesse et natura contractus vt.
l. i. ff. de actio. empō. C. Item in contractibus stricti iur. venit
illud qdā est per verborum significationem exp̄ssum et qdā non
est p. verborum significationem exp̄ssum estimatur om̄issam
vt. l. quicquid. ff. de verbo. obliga. s. i. contractibus bo. s. veni-
unt oīa que equā est vni alteri prestare etiam si nō apparet qdā
actum est qdā veniat vt. s. de ob. et consen. in s. ti. et. l. cōsen. ff. de
actio. et obliga. et ideo iste appellatur bo. s. C. Or secūdo possit
aliquis dubitare an actio s. regui. sit bo. s. et videtur qdā sic cū
sit de natura act. fami. her. et cōmuni di. vt. s. s. quedā qdā ergo
rōne ille sūt bo. s. vt. hic eadem ratione et ista. C. Ad istud re-
spondēdo sicut responderet et bene qdā est stricti ius. qdā non enu-
meratur hic et ideo a sufficiēti partium enumeratione intelli-
gitur esse exclusa et in alijs deputata: qdā actio fami. her. et col.

di.reputantur bo.fi.q; in tis ego peto mibi adiudicari illud q; est meum et alienum.Sed in act.fi.regun.adiudicat aliquando illud quod est alium*ut*.*vt*.*l*.*ii*.in fi.*ff*.*fi*.regū. **C**ubatur tertio: hic q; actio pre.ver. est bo.fi.in duobus casibus quando pro estimato proponit et q; dat ex permutatione. Quero i g bus casibus sit stricti iuris est inuenire q; aci.pre.ver.habz locum in multis casibus extra istos: et i istis est stricti iur. Acto pre.ver.habz locum in tribus generibus negotiorum. Item pro rei estimatione*vt*.*l*.*i*.*ff*.de pre.ver.*t*.*l*.*i*.de esti.act.bz locum i permutatione*vt* hibz locum in oībus pactis incontinenti apositis. Nam pacta incontinenti apposita habet talcm naturā q; nouam pariunt aci.pre.ver. et veterem informant*vt*.*l*.iur.gen.*h*.q; in i*l*o*h*.iur.gen.*ff*.de pactis. **C**reterea bz locum in h̄ibus in nominatis. Credo q; recordamini h̄ctus in nomina t̄ sunt quattuo*s*.*f*.*d* tibi *vt* des: do *vt* facias. Hacio *vt* des facio *vt* facias: *vt*.*l*.naturalis.*ff*.*d* pre.ver. **H**ec actio pre.ver. bz locum in h̄ctu do *vt* des do *vt* facias. Hacio *vt* facias. Sed in quarto.*s*. facio *vt* des iste glo. Simpli sentiunt q; habz locum actione de dolo male dicunt: vos inuenietis q; in isto aliqui bz locum actione pre.ver. *vt*.*l*.*i*.*ff*.de pre.ver. et ideo debuit gl. dicere sicut inuenis in aliqua glo. Et in illis tribus simpli bz locum actio pre.ver. **C**In quarta aliquādo bz locum acto p. ver. aliquando de dolo: et ideo ista glo. errauit q; non distinxit si ex sc̄o meo tibi aliqui d adest bz locuz aci.pre.ver. Sed si nihil adest bz locum actio de dolo: verbiga conuicuit inf me et te ut liberarem te et tu dares mibi. *t*. Si ego adimplui et tu non bz locum aci.pre.ver. hic aut peruenit ad te liberatio. Sed si conue nit inf me et te q; deberem manumittere scrūz et tu dares mihi. *t*. et manumisi ad te nihil peruenit ad euz peruenit libertas. **H**oc cāu bz locum acto de dolo si dolo feceris: *vt*.*l*.cū*prepo*nas. *C*. de dolo: et ita d̄ intelligi. *l*.naturalis.*h*.q; si faciam.*ff*.*d* pre.ver. **C**reterea bz locum acto pre.ver. vbiq; certum est h̄ctum esse celebratū. Sed ignoratur de nomine h̄ctus: q; plura sunt negotia que inter homines agunt q; vocabula que h̄ctus distinguunt: *vt*.*l*.*i*.*ii*.*s*.*iii*.*ff*.de pre.ver. Et nihilominus bz locum actio in factum que cum ea occurrit. **S**ed vbi dubitatur virū sit h̄ctum vel non: nō est certū h̄ctum celebratū. Sz equitas suadet actionem tari: non habz locum actio pre.ver. Sed actio in factum: et in hoc multi errant: et ita debet intel ligi. *l*.quof.de pre.ver. **C**modo sequit videtur an actio i factuz que cōcurrat cum actione p. ver. sit bo.fi.certum est q; vbi habet locū actio pre.ver. bz locū actio in factum que cū ea cōcurrat *vt* *l*.*ff*.de pre.ver. **C**Quero ergo nunquid actio in factum que pponitur pro estimatione vel p̄mutatione sit bo.fi.eo casu quo p. v. e. bo.fi. **D**icitur h̄ic cōf loe² lōge disputatō. Sz o; bz dicē q; calor est nimis magn⁹ si ego sciūsem d̄ isto calo n̄ legissē istū ti. Et videretur dicēdum q; esset bo.fi. et istud ar. faceret imedia te quilibet vestrū q; vbiq; actio surrogat i locū alterius assūmit cōdictiones illius actōis in cuius locū surrogatur *vt*.*l*.*i*.*h*. si quis sub cōdi*t*.*r*.*h*.bellissime *vt* le.no.ca.*t*.*l*.si eum.*h*.vlti.*ff*.*d* verbo.signi.*t*.*l*.si eum.*h*.vlti.*ff*.*s*iquis caut. Sed hec datur i locū actionis p. ver. et illam constat esse bo.fi. et illis duobus casibus ergo *t*. Ego respōdeo simpliciter et breuiter q; est stricti iuris etiam in illis duobus casibus ecce arg. q; glo. facit et ē satis bonum. **D**icitur bene et qualiter possit probari determinatio glo. erit opus videtur q; glo. non probat q; in oīm casū sit stricti iuris: cōstat q; certi condictio habet locum vbiq; p̄titur certum sive et contractu stricti iuris sive bo.fi. et tñ nūq; est bo.fi. sic ista. **C**reterea non iudicabis bo.fi. q; associat actio.p. ver. que ē bo.fi. Et hoc ostēditur ecce modū probādi op̄. glo. **E**go inuenio q; si aliquis debitor hereditarius qui tenetur per.here. et tamen petitio h̄f. non variat na: uram sua: q; semper remanet bo.fi. hoc p; si recordamini quid prodesse: cauetur in.l. q; in oībus bo.fi. iudiciis potest peti q; cautio iterponatur de soluendo debito adueniente die *vt*.*l*.in oībus.*ff*.de iudi. In alia legē cauetur q; in contractibus stricti iuris talis cautio nō procedit *vt*.*l*.dedi circa prin.*ff*.de condict.ob. cām. Ecce vnde procedo ad probādum procedo aliquātulz a remotis ut melius intelligatis. Si debitor hereditarius q; tenebat ex cōtractu stri eti iuris cōtendat se heredem cōpellitur ad cautionē p̄standam de soluendo debito adueniente die *vt*.*l*. q; si in diem circa p̄nc.*ff*.de pet.here. **E**rgo bz ista actio in factum associat actio.p. ver. nō propterea assumit naturā actionis bo.fi. **C**Quotver teris de quadam actione de qua glo. non querit hic sed alibi. *s*. de actione ex testamento quilibet vestrum responderet q; esset

bo.fi.p mi le.l.q; sicut actio bo.fi.parit usuras a die more. Sic actio ex testamento *vt*.*l*.qui in soliduz. *h*. etiam et.i.ticia scya. *h*. usuras.*ff*.de leg.*ii*. **C**reterea in actionibus bo.fi. ille q; tenetur ad rem: soluendo deteriorē factam non liberatur ab actione prima *vt*.*l*.tertia circa principiū. *ff*.comoda. *t*.*l*. prima *h*. si res depositi. **C**In actione ex testō similiter *vt*.*l*.buiusmo dī. *h*.edes*ff*.dele.*t*.*l*.meui. *h*.in fundo legato.*ff*.deleg.*ii*.p q; p; q; est bo.fi. **E**go credo q; sit stricti iuris. Lamē aliq; iuria bz cū actione bone fid. q; parit usuras a die more*vt*.*l*.*h*.hoc iudicio.*ff*.*d* co q; p tu. nō gesit. **C**Lamē credo q; sit stricti iuris quia hic nō enumeratur q; variat usuras ēt pppter similitudinē quā habet cū actionib² bo.fi. **C**Dubitaf vltius tñ istud dixi in tex. *d* p traria mādati cōmo. dpo. pigno. n̄ego. gest. De directa non est dubiu: sed *d* p traria. *l*.n̄ ad ista oīa r̄sident glo. et credo q; bñ respondeant q; sunt bo.fi. **C**Ecce argumentū obile*tt* credo q; sit verū q; q; actio sit bo.fi. istud est fauor. Fauor d̄ extendi *vt*.*l*.cū quidam.*ff*.de lib. et posthū. **C**Ulterius qro duo dubia circa actionē de dote iam ego expediui. Quero et istud soluit in glo. et male soluit non tñ p argumēta q; faciant ad propositum dicunt glo. q; actio d̄ do te incipit habere locū matrimonio soluto. Sed in cāu quando maritus incipit male vti substātia sua bz locū matrimonio cōstante *vt*.*l*.si ad huc. *C*.*d* iur. *d*. **C**Ista suā opinionē q; iter p bani. Ecce modus argumētandi et in ueritate non valet duas muscas: pscriptio. *ff*.*xx*.*an*.q currit ptra actionē de dote incipit habere locū demū cū matrimonium est dissolutū vel maritus incipit ad inopiā vergere *vt*.*l*.rebus.*h*.omnes. *C*.de iure do t̄. Si hoc est ergo tunc tñ incipit nasci: si ante esset nata ante ponuisse pscribi. **C**Istud est argumentū efficaci² q; inducat: tñ nō valet duas festucas. **C**Ad hoc vt actio pscribat regnatur duo. *s*. q; sit nata et q; possit intentari. Si est nata et nō p̄t intentari nō currit pscriptio q; pscriptioes sunt inducē cōtra negligentes: et iuris sui pteores. Iste qui bz actionē: et nō p̄t eam intentare: non videtur negligens *vt*.*l*.in fi. *C*.*d* anna. er. Si. *h*. ille dicit q; nō prescribit actio de dote illa est ratio quia nō potest intentari matrimonio pstante marito nō vergente ad inopiā. Illud argu. nihil valct tñ in ueritate qdam lex vide tur facere pro glo. p̄ma facie tñ nihil facit. Socer recepit dote a naru venies ad mortē et adhuc pstante matrimonio iterfili um et naru legatiū nurui dotez valuit legatum vel non. **C**Di stinguitur. Aut legauit ius doris. **C**Aut quātitatē q; erat debita. **C**Primo cāu legatiū ē nullū. **C**Secundo est aliqd et non vñ alia ratē nisi q; actio de dote nōdū ppetebat *vt*.*l*.*ij*.in p̄n. *ff*.de do. pleg. tñ dico ppter. ille nihil facit: nō dico q; legatiū nō valet q; illa sit ratio q; pfirmaret glo. Sed q; videt legasse creditor debitor actionē quia sibi tenet. Si lego rem tuā tibilegatum nō valet *vt*.*l*.meuius.*h*.duoz.*ff*.deleg.*ii*.*t*.*l*.p̄prias: vnde ista est ratio: quia legauit debitor creditori actioem quia erat obligatus: ista ratio non illa fuisset valde derisoria: vnde dico sā st̄ndō opinionē glo. q; actio de dote non nascitū regulariter nisi matrimonio dissoluto et hoc p quoddam ar. cui non posset aliquis respōdere vt credo natura obligationuz ita se bz q; vbi cur. q; obligations cōtrahuntur pure incontinenti nascit obli gatio et actio *vt*.*l*.in oībus.*ff*.de regu.iur.vbi in diem certainē i continentē nascitū obligatio: Sed non actō: nisi adueniente die *vt*.*l*.cum qui chalēdis.*h*.quof.*ff*.de vbo. obliga.*l*. vbi aut̄ sub p dictione. **C**Aut cōdictio se bz adesse tñ i illa stipulatione. *ff*.de verbo. ob. *t*.*l*.si pupillus.*h*.si sub cōdict. *ff*.de nouat. Sed vbi cōdictio tacita vel expressa in obligatione adiecta bz se pariter ad esse et ad non esse: similiter verum est q; nulla actio nascitū cōdictio ne p̄cēdente *vt*.*l*.cedere diem.*ff*.de verbo.signi.*l*.legata sub p̄dic. *t*.*l*.qui. *bz*.*h*.vlti.*ff*.de cōdi. et demon. Sed si mulier dat dote cōdictio repetende dotes que est: quid dicetis vos quilibet vñ fin sciret q; tacita cōdictio videt inesse q; si mulieris culpa mīmōnum dissoluat denegatur ei dotes repetitio. Si culpa mariti datur ei repetitio *vt*.*l*.*ysensu*. *C*.de repu.*t*.*l*.luctus.*ff*.sol. ma. **C**Om̄ ergo cōdictio que inest obſom se habeat ad cōf et ad non esse: q; p̄t esse q; iure permittēte repetetur: et q; non: ergo

cc. Qui dicit aliud nescit qd dicat ista op. glo. est verissima.
Celia qd est mulier habebat tacitam hypothecam qua mediā te prescrēt alius creditoribus: querit glo. quib⁹ multe op. fuerūt. Clerinas est quam glo. tradit. **C** Advertatis ut sciatis causaz dubitationis: quidam dixerunt qd preferatur tacita hypotheca his qui habebat expressam hypothecam. Si aliquis obligat mihi oia bona sua: t̄ das d̄batur infimorum qd mulier prescrutur inhibet hoc probant sic: non credatis qd moucant fatue constat qd ille qui mutuat in refectionem nam p̄fertur habenti expressam hypothecam: vt. l. interdum. ff. qui po. in pig. ha. S̄ in alia lege caueat qd mulier prescrēt his qui inmutauerunt i rese ctōem nauis: vt in aut. de equa. do. h. bis p̄sequens: ergo tc. t̄ iurta regulam si vincere vincentem te tc. vt. l. de accessionibus ff. de diversis t temp. prescrip. **C** Tamen nostri doc. dicunt t̄ ista est veritas prout ego credo qd in illic prescrēt omnibus qui post eam d̄cunt sicut tacitam sicut expressam hypothecam h̄ntibus. **C** Dicere prescrēt omnibus anterioribus habētibus tacitā hypothecam priuilegio legis eis cōcessam. Illis vero qui non habent expressam non qd illi habent priuilegium ex p̄fessione sua: t̄ hoc pbatur: d̄f in. l. qd si mulier dat dote volum⁹ eam p̄ferri alijs creditoribus prioris temporis priuilegio val latis: priuilegium est vallata priuata lex: vñ loquit̄ de illis qui habent priuilegium a lege illi qui habent ex pactione non habent a lege sed ex iur. cōi: ita pbatur in. l. assiduis. C. qui po. in pig. ha. ibi l; prioris temporis priuilegio vallati fuerint. **C** Alia questio est an si procurator mulieris agat actōe d̄ dote habeat priuilegium: non est questio: qd procurator actoris quantum ad oia representat personam domini: t̄ procurator rei p̄ter qd in onere satisfandi: vt. l. sed t̄ he. h. defendere. ff. de procu. t. l. minor. h. quoniam. e. ti. t. l. si cum procur. ff. de re iudi. t. l. alia. ff. so. ma. ergo tc. **C** Ultima qd est si p̄f dat dote et p̄f agat an actio de dote sit priuilegiata vñ qd non: qd hoc habet locum qd mulier agit: tamen glo. determinat qd ex agente p̄f est priuilegiata. Et hoc ego probo sic sicut glo. probat t̄ bene. **D**ater qd erigit dote tenet eam reseruare nisi clades superuenerit: vt in aut. sed qd quis. C. d̄ rei vpo. actio. vnde agit ad comodum mulieris non ad suum: t̄ ideo ex agente est priuilegiata sicut agente muliere. **D**y.

In boneſidei iudicijs. Dicunt est i p̄ce. h. qd quem acf. sunt boneſidei. Quedam stricti iuris: t̄ ideo diuīsōe illa premissa. h. iste quandam ponit d̄rām que olim erat int̄ actōes bo. fi. t̄ parte vna: t̄ actiones stricti iuris ex pte alia. **C** Hodie vero per presentem. h. soluitur illa d̄rā: t̄ quantum ad illud in quo olim differebant hodie equipollent ponēdo generalē regalam quod in quolibz genere actōis bo. fi. t̄ stricti iuris compensatio locum h̄z: t̄ ponendo exceptōem in actione depo. **C** h. iste non continet aliqđ difficultatem. Et ideo advertatis ne erretis in positione cāus: dicit ergo in bo. fi. tc. vnde in uno verbo posset dici olim d̄rā erat in hoc inter actōes bo. fi. t̄ stricti iur. qd in actione bo. fi. poterat opponi compensatio: t̄ compensatōe opposita ipso iure vñqz ad concurrentes quātitates tollebantur actōes: In actōibus stricti iuris nō. Sed habebat locum exceptio doli t̄ ea opposita consequebatur reus vt tantominus condemnaretur quantum debebatur sibi. Hodie vero quantum ad beneficiū cōpensatōis opposite t̄ quantū ad effectum sublata est d̄rā inter acf. bo. fi. t̄ stricti iur. t̄ vñqz ad concurrentes quantitates tolluntur actōes ipso iure. Ista ratio fallit in actōne depo. t̄ nihil aliud dicit. h. iste. verbigrfa. Ecce modo cāum in terminis. **C** Nonamus ego vendidicram ali cui quandam domum p̄ precio. c. librarum: t̄ cōptor qd emerat fuit in mora t̄ ste tit p̄t ānū m̄ rel bēnium qd nō soluit p̄ ciūm: ago h̄ eum t̄ peto p̄ciūm. **C** Dicere peto condēnari in eo quod interest mea moram nō esse cōmissam. **C** Contra ipse allegat me debitorem suum ex cā mutui in. r. lib. t̄ iō me vult repellere ex cā cōpensatōis vñqz ad concurrentē quātitatem: dubitatio est an ego sim audiēdus: t̄ dicit qd bene suz audiēdus: qd equum est interesse prestari rōne mortē debitoris. **C** Secūdo dubitatur an cōpensatio per rem opposita sit ad mutenda: t̄ respondetur qd olim t̄ hodie idem est per omnia i act. bo. fi. qd si actor aliqd petebat poterat opponi cōpensatōe t̄ cōpensatōe opposita actōes tollebant ipso iure. Sed in contractibus stricti iuris erat aliud: qd si ego agebam h̄ te cond. et mutuo. Ēram debitor tuus et h̄ tu stricti iuris volebas cōpensatōem opponere nō habebat locum cōpensatio iure veteri: t̄ si tu poteras opponere excep. doli t̄ opponendo excep. p̄scque

baris qd tantominus p̄dēnareri quantum erat tibi debitum. **C** Hodie vero iure nouo per Justinianuz inducto sicut habet locum compensatio in actōibus bo. fi. sic in actōibus stricti iuris. Fallit i actōe depositi: t̄ rō est ne pretextu compensatōnis opposite restō rex depositarum impediāt hoc intēdit. h. iste. **C** Judicijs. i. actōibus. **C** Restitu: largo mō expōdatis hoc ē siue i dando siue in restituēdo: nam verbum reddēdi t̄ restituēdi licet habeat per se reddendi significationem tamē recipit significationem in dando t̄ in restituendo t̄ in prestando vt. l. verbum reddendi. ff. de verbo. si. t. l. cum quidā vrori. ff. de lega. ii. **C** Nam equum est actori in contractib⁹ bo. fi. a die mo re prestari vñras t̄ illius interessē similiter vt. l. mōra. h. in bo. fidei. ff. de vñr. t. l. in initio. C. de pactis inter cōptor. t̄ ven. **C** Preterea tenetur debitor ad interesse a die more t̄ illius i teresse similiter habetur ratio p̄ iudicē vt. s. de obli. et cōsen. h. vlti. t. l. consensu. ff. de actio. t̄ oblig. t. l. iul. h. et vendito. ff. de act. emp. **C** Tamen advertatis sicut iudicis officium d̄z cē equū quātum ad partem actoris vt prestaret ei a reo qd est equus: cē p̄ star: ita t̄ ex parte rei qd si aliquid est debitum reo illo deducto cōdemnabit eum. **C** Oporteat: sicut ego reo. Nostra. C. de p̄c. vlti. **C** Iure dicit glo. hic cum hincide debetur p̄titas forte voluit hoc dicere t̄ forte non. **C** Ego credo qd voluit dicere aliud scilicet qd dicitur in. l. vlti. C. de cōpen. iure tc. i. cum hinc inde est liquidum debitum t̄ potest addi illud qd dicit glo. t̄ hic inde debetur p̄titas tamen illud est extra ter. qd necessariū est tamen ter. dicit hoc. Sed si non est debitum liquiduz ex vñraqz parte non sit cōpensatio vt. l. vlti. C. de cōpen. l. aufer. h. qui cōpensatio. ff. de iure sif. subiect glo. t̄ debetur hincide quantitas. Nam sp̄ci ad speciem vel speciei ad quantitatē non sit cōpensatio vt. l. si credito. h. i. ff. de peculio. l. si p̄uererit circa p̄n. ff. de pigno. act. l. si non sorte. h. sic. ff. de cōdic. inde. **C** Minuāt cōpensationes opposite ab homine ipso iure qd cōpensatio tollit dēm obligationem ciuilez t̄ naturalem: qd operatur illud qd solutio. Sed solutione ei⁹ qd debetur omnis tollitur obligatio: ita qd nulle reliquie remanent vt. s. qui. mo. tolli. ob. in prin. sic t̄ hie. Alias: alie dicunt esse mittit vt actio. cōi diui. fami. hered. cōi diui. t̄ peti. hered. de quibus tractatum est. s. in. h. quedam. **C** Preterea iudicis offi. t̄ extraordinarie persecutiones fidei commissariorum de quibus tractat in. l. pecunie verbuz. h. actionis t. h. scilz. ff. de verbo. signi. **C** Preterea actiones p̄torie in illis cōpensatio locum h̄z. Nam si tu habebas domū ruinam que minabatur ruinā domui mee: t̄ ego petā qd tu caueas mibi de dāno infec. Non cauisti: t̄ postea missus sum i possidō nem domus ex primo t̄ ex secūdo decreto t̄ p̄secutus sum dominiū domus tue: si tu velis qd caueā tibi de dāno infec. nō audiris qd in eo debes puniri in quo deliquisti: deliquisti in eo qd non cauisti ergo tc. vt. l. qui bona. h. si qd sibi nō cauebat. ff. de dā. infec. t̄ ita d̄z intelligi. l. si ambo in ver. in stipulatiōib⁹ ff. de cōpensatio. Excepta. Modo ponit exceptio. a regula gene rali. Imperium propter rationē que sequitur. **C** Modo restat premissa positione casus t̄ expositione textus intelligere breui ter illa que glo. intendunt circa materiam huius. h. t̄ ideo p̄t opponi breuiter ad stellectum materie. vi. vel. vii. modis t̄ tres gōnes breuiter formaret t̄ tunc intelligitis totam materiaz. h. Postea sequit̄ materia que est aliquātulum subtilior de actionibus arbitriarij: tamen ista est facilima t̄ p̄terea expediā eam p̄ illum modū quem premissi satis breuiter qd breuius p̄ero: hic dicitur qd siue agatur actione boneſidei siue actōe stri eti iuris: siue actione in rem siue in persona: bodie cōpensatio locum habet: t̄ ipso iure actiones minuātur qd istud circa actio nem in rem manifeste sit falsū. Quilibet vestrum potest mani feste perpendicularē. Certum. n. est qd actio in rem proponitur pro p̄petie petitoris rei que ab aliquo possidetur vt. l. in rem t. l. si in rem. ff. de rei ven. si agam contra te rei vendi. ad librum vel ad vincam vel ad alia: rem tertius iste videtur dicere: qd possis op ponere cōpensationem vñqz ad cōcurrentem quantitatē vt si era debitor tuus in. l. t̄ vinea quā possidebas valebat. c. qd pos sum petere solam dimidiā t̄ istud est manifeste falsum: quia d̄ species ad quantitatē non sit cōpensatio: t̄ ideo videtur obstat. l. si non sorte. h. si centum. ff. de cōdict. inde. t. l. si conuenerit cir ca prin. ff. de pigno. actio. l. si non sorte t. l. qd dicitur. ff. de im p̄c. t. l. si creditor. h. i. ff. de pecul. t̄ plures alic. **C** Datet r̄fisio aut eo tempore quo proponitur actio in rem cōdemnatio sit ad rem: t̄ in ipsam rem sit executio. **C** Aut cōdemnatio sit ad esti mationem: vel cōdemnatio sit ad re: executio sit in estimatiōe. **C** Primo casu actor petit qd executio sit in rem: t̄ hoc potest

circus; facultatem rei restituende vt. l. q. restituere de rei vē. Hoc casu non vendicat sibi locum cōpenatio: quia de spē ad quānam rem vel contra non admittitur cōpenatio vt in. l. contraria. Secundo casu vt qd. tēcīsi possidere dolo vel culpa condēnatus es ad estimationem rei vel ecce alium casum: cras condēnatus rem habebas rem petebam qd. condemnari cras ad estimationem vel qd. propter cōtumaciam defratur mīhi iura mentum in litem: hoc casu cōpensatio locum hz: qd. considerato effectu quantitatis hincinde tēcīsi: ita loquitur. qd. iste tum loquitur de actione in rem. t. l. vlti. C. de cōpen. t. oēs qui dicunt qd. in actione in rem sit cōpensatio. Ulterius oppo. qd. quādo quātitas hincinde debetur cōpensatio locum non habet vt. l. si creditor. qd. i. ff. de pecul. Respondco breviter intelligatis.

C. Aliquando quantitas debetur vt species. C. Aliquando vt quātitas. Primo casu vt depono penes te: vel comodo tibi faculum pecunie vel lego tibi pecunia: que est in archa: vel argentum qd. est in scrinio. Illud ius quod seruatur in speciebus seruatur in quātitatibus que debentur vt spē: vt. l. planc. qd. hoc ita t. l. cum: res. qd. i. ff. deleg. i. t. l. in rōne. qd. incerte ad. l. fāl. cum multis similibus: qua ergo rōne de spē ad spēm vel ad qd. titatem non hz locum cōpensatio vt probatum est t. eadem rōne tēcīsi. t. sic loquitur. l. contraria. Or vltius potest oppo. qd. circa actōes stricti iuris poterat dici qd. non sit aliquid inova tuz iure veteri: qd. si aliq. tenebas actōe stricti iuris poterat op ponere t. oli excc. t. ea opposita repellerebat actōem vsgz ad con currentes quantitates iure nouo pōt compensatio opponi: ergo Justinianus per. qd. istum t. per. p̄stiu. s. l. vlti. C. d. cōpen. nū bil nouum induxit. Respondco effectu considerato nullam nouitatem induxit. Sed i forma perueniēdi ad aliqd nouum induxit qd. caue in regulam iuris. Nam ille iter est vtrum ipso iure qd. nullam actōem habeat: vel per excep. recipillatur vt in regula iuris nihil iter est. Cum ergo in actōe bōfidei ipso usq. repelleretur. In actōe autē stricti iuris per exceptōem dolis considerato effecru nulla est vrsia. Et ideo in effectu nihil noui indurit. Sed in modo pūicandi nō est qd. qd. compēsatio plus operatur qd. exceptio dolis. Nam compēsatio operat illud quod solutio. Solo to. lit oēm obłonem ciuilem t. naturalem ipso iure. vt. s. qui. mo. tollat obło in prin. Sed exceptio dolis nō tollit oēm obłonem ciuilem t. naturalem ipso iure: sed parit exce ptōem que excludit actōrem a iure age ndi t. ēt in effectu nō videtur opari idem: qd. quedam sunt ad que vt. vtilius nullo mō teneri qd. teneri aliquo obłonis vinculo: vt in regulis iuris marcellus diffinit: als martin⁹ definit: ibi no. plura per que appet plus interesse ipso iure liberari qd. ope excc. Or vltius op. t. respondet qd. in actōe depositi nihil sit spāle: qd. si depono librum penes te: tu es debitor meus ad spēm certam t. lege ca uet qd. de specie ad quantitatem non sit compensatio: vt. p̄all. l. si conuenienter in prin. ff. de pig. acf. l. si non sortem. qd. sicut de p̄dic. indebi. t. l. si creditor. qd. i. ff. d. peculio. Ego respondeo qd. ad hoc vt sit spāle in actōe depositi oēt. dicere qd. aliquando spō nū spē aliquā quantitas vt. quantitas. Primo cāu non est aliqd spāle in actōe depositi: qd. regula est qd. vbi hincinde debetur spēs vel ex altera pte mī non habz locū cōpensatio. Se cūdo cāu idem qd. regulare est qd. idem iuris seruatur in ea qd. i. spē. Tertio casu depono penes te. t. libras imperialium ad numerum tu posses illam pecuniam consumare: t. aliam reddere vt. l. lucius t. l. die spon. ff. depositi. hoc cāu est spāle: qd. als de iure cōmuni compensatio locum non habz. Or vltius oppo. t. os fidit qd. idem sit in actōe como. qd. in actione depositi: qd. si comodo tibi rem aliquam t. agam como. compensatio nū pōt habere locum: qd. pretextu debiti restō comoda: i. minime rōnabilitē recusatur: vt. l. vlti. C. como. dixerunt quidam qd. spe ciale in actōe como. sicut in act. depositi. Mostri doc. dicunt qd. non est spāle in actōe como. t. l. illa dī intelligi quando como data erat spēs vel quantitas vt spēs: t. ideo iure cōmuni procedit qd. compensatio locum non habz. Sexto t. vltimo possit aliquis opponere per istum modum: rō quare non hz locū cōpensatio in actōe depositi est ne pretextu compensatio is restō rex depositarum impedit: ista rō pōt habere locum vbiq. agit pro re restituenda sive agaf actione depo. sive como. sive mandati. Ergo qua rōne nō habz locū cōpensatio in actione depositi eadem rōne nec in actōe como. nec mandati: lege canetur qd. ad oēm cāu dī extendi let ad quem extendit rō. l. t. si let est stricta t. plata. l. dī extendi ad oēs casus ad quos extendit rō. vt. l. adigere. qd. quis. ff. de iure pa. t. eō. Si let ē la ta t. rō stricta dī restringi. l. ad cāu ad quos restringit rō: vt

Ladigere. qd. quie: de iure pa. t. eō silex est lata: t. rō stricta obet restringi lex ad casus ad quos restringi ut rō t. ultra non pōt prolatio verbō extendi qd. rō: vt. l. hec actio. ff. de calum. t. l. cū pat. qd. dulcissimis de leg. n. t. l. nomen. qd. vlti. ff. de le. iii. cū finis atque: ergo t. c. Ad istud respondet ita sicut gl. dicit t. val de mirabilē rōdet. Responsio ē satis bona ius cōdē ē qd. deposita t. rō teneat solum de dolo t. lata culpa: vt probatur in. l. qd. nec ua. ff. deposit. t. l. contractus de regulis iuris. Sed denegare re stitutionem rei est dolum committere. Si habeo rem tuam t. non restituo videor i. dolo vt. l. si procurator. qd. dolum t. l. do lus in. f. ff. mandati: si ergo spāliter introducum est in favore eius qd. non teneatur tē. licet denegando restitutionem videat in dolo: est tamen alii: dī spāliter inductū contra cuz qd. non pos sit opponere cōpensationem tē. iuxta regulam qd. qui i. vno. Dī remissis opinonibus querco tria dubia. Primum ē nūquid cōpensatio fiat ipso iure p. l. vel sit necesse qd. opponatur ab homine: t. ista questio est reuelata p. mille glo. qd. cōpensatio fiat ipso iure vt. p. istum tex. dum dicit ipso iure tē. Preterea qd. lex op. cōpensationem qd. legē cauetur qd. si debeo tibi. c. tu mihi. l. vsgz ad cōcurrentes quātitates vture non currunt nec aliq. accessiones vt. l. cū aliter t. l. s. ff. de cōpen. t. l. si constat. C. de cōpen. Dī tereta si tu ledis me p. negligentiām iū. c. ego te t. c. ipso iure sine facio hominis rōne delicti fit spēsatio vt. l. si amo. ff. de cōpen. t. l. si duo. ff. de dolo t. l. apud celsum. qd. marcelius. ff. de doli excep. cum si. ergo compensationes sunt ipso tu res sine facto hominis. Or glo. nostre dicunt qd. cōpensatio non sit ipso iure. Sed est opus qd. intercūiat hominis factum: tamen intelligatis sicut ego dicam: t. hoc probatur in trib⁹ rō nibus t. ego adiciam quartam: dicitur in lege qd. si fidiūssor cōueniatur est in eleciōe ip̄sū vtrū opponat cōpensationē de eo qd. sibi debetur: vel de eo qd. debetur reo principali vt. l. si qd. si fidiūssore petatur. ff. de cōpen. ergo. lex non inducit cōpensionem ipso iure: qd. tunc non esset in potestate sua. Dī tereta si ego sum debitor tuus in. c. ex causa mutui t. tu agas contra me. C. Contra tu es debitor meus in. x. ex causa como. vel ex alia cā: est in electione mea ex qua causa velim cōpensationē opponere vt. l. qd. labeo. ff. de cōpen. Dī tereta p. p. aliud qd. si cōpensatio fieret ipso iure: t. ipso iure tollerentur actiones hīc inde ita qd. nulla super cīlet: qd. spēsatio operatur illud qd. solutio: ergo si aliquis ageret qd. posset per compensationem excludi non admitteretur ad agēdum ipso iure. t. tamen lex dicit qd. ma le agere videtur vt. l. verum. ff. de cōpen. ergo hz actionem l. nō intendat eam iure debito. Nam ille dicitur male agere: qui hz ius agēdi: tamen nimis mature agit: vel obstat exceptio vt. l. i. ad f. ff. quando di. vſus. leg. c. Dī tereta probatur p. quādā quartam rationē quā. l. ponit t. in veritate tex. ille facit multū pro opinione glo. Et si peto a te. c. ex vna cā coram potestate Boni. t. tu econtra similiter: t. vtrūq. erat liquidum: tñ qd. potestas erat magis amicus meus qd. tuus volebat qd. primo bēt actiones contra te. Primo condemnauit te postea distulit per quattuor menses t. postea me condēnauit potest appellari. Si spēsatio fieret ipso iure non posset appellari t. frustatoria ēē appellatio tamen dī appellari. Dī tereta lex non facit acto rem ipso iure excludi: t. ideo est opus appellatione vt. l. i. in f. ff. quic sen. sine ap. rescin t. ideo cōcludendum est amodo p. opinio ne glo. qd. tē. Ad. l. que in contrarium aducātur. Respondco regulariter in beneficio spēsationis requiritur hominis scī fallit quando ex vtrāq. parte versatur delictū t. odium delicio rum sic. l. all. t. l. cum par. ff. de regu. iur. Item odio vſuraz ne currat ipso iure ita qd. pinde habeatur ac si nihil deberetur vt. l. cū a'iter t. l. se. ff. de cōdi. inde. t. l. si constat. C. de cōpen. Restat secūdo querere ponamus hincinde debet genus de beo tibi bouem certum: caprā certam hominem certū: t. tu cōtra: similiter hz locum cōpensatio: dicret qdam rūdis prima facie cōpensatio locum non hz de spē ad spēm nihil est: quādo debetur hincinde aliquid in genere ita qd. idem sit genus sed si tu deberes bouem: ego boiem in genere non haberet locū cōpensatio. Sed qd. debet in eode genere tunc habet locum cōpensatio: qd. genera hincinde debita sunt paris estimationis quia in quolibet debere mediocre. l. legato generaliter relicto. ff. d. le. t. sicut habet locum in quātitatibus: qd. sunt paris estimationis ita debuit dicere gl. sic tē. Dī tereta appareat p. l. qd. generis ad genus sit compensatio: vt. l. i. qd. itcm si cū me. ff. si pars bēt. p. l. deducta circa prin. ff. ad tre. l. qui non militabat circa prin. ff. de here. insti. verum est qd. gl. allegat quandam. l. que nihil facit vnum ex familia. qd. si duos. t. qd. sed si uno. ff. de le. ii. qd. cōpen

satio df hincinde debiti contributio qñ vterq; est obligatus l.
Lilla alii tñ. s. ille qui conuenit est obligatus tñ opponitur com
peusatio: exponunt gl. ibi est quedam retentio ope exceptonis
et compensatio non est prie cu ergo df ibi que rō ceteros eadē
tacitam compensatōm inducit compensationem i. retentōm;
et ideo legem illam nunq; allegatis: qñ nihil fac: h. glo. allegent
rbicung; tractat hoc. **C** Hic ponamus ista est tercia qstio.
Et vna parte debitum est liquidum et alia non. Nam ego dixi
exponendo tex. qñ ad hoc vt habeat locum compensatioz qd
debitum sit liquidū vel qñ de proximo possit liquidari. **C** Sed in
fra quantum tempus non inuenit terminatum nisi in fisco: s.
illud inuenit locum habere in alijs qñ si potest liquidari. s. du
es menses a tempore compensationis opposite computados hz
locum compensatiōr. vt. laufer. h. qui compensationem. ff. de
iure s. **C** Tertio habet omnia que dicuntur circa materiam
istius. h.

Preterea quasdam. h. iste intēdit tra
cias de actōibus
arbitrii de quibus si quis bene aduerat tractat tripliciter:
et ideo tres habz principales partes. **C** Primo enim tractat
quare dicant arbitriarie. **C** Secundo vtrū arbitriarie sunt rea
les vel personales. **C** Tertio qualis officium iud. tebeat versa
ti in actionibus arbitrii: et nihil aliud dicit. h. iste. Dicit ergo
qñ arbitriarie appellantur qñ ex arbitrio iudicis pender puentum
condemnare. Si rem de qua p̄ principali agit nō prestarer. Se
cundo dicit qñ quedam sunt personales. **C** Quedam in rem.
Nam in rem est actio publiciana: actio seruiana et quasi seruia
na: que hypothecaria appellatur. In personam est actio qd me.
et actio de dolo et actio que pponit pro eo quod certo loco da
ri permissum est et actio ad exhibi. **C** In tercia parte dicit qñ offi
cium iudicis et in acto arbitrii versari: s. fm naturam actōnis
in iudicio p̄posito: nam si actio ppo naſ ad restōrem rei et res
non restituatur condemnat inquantum in litē iurauerit actor.
C Item si actio proponatur ad exhibitionem alicuius rei et
res non exhibeatur condemnatur quanti interest rem eē exhibi
bita: dum tamen in quolibz cā iudet ferat sententiam certam
pro ut possibile erit: et hoc dicit vſq; ad. h. si quis agens. **C** h.
iste tractat de actionibus arbitrii: in quibus arbitrio et volū
tate iudic. estimatur inquantum reus tebeat cōdemnari: tñ aduer
tatis natura proprie actionum arbitriarum est qñ in eis due
serantur sententie vna est qñ prestetur res que petebatur actōis
iuf. Secunda est qñ condēnetur in interessē secūdum formam iu
ramenti in litē actori dclati pmissa taxatione verbi gratia.
C Algo contra te rei ven. ad aliquam rem probauit dñnum rei
ad me p̄tinere iudet cōdemnauit te ad restōrem rei post cōdēna
tionem tu es contumax et non restitus. Iudet hz deferrit mibi
iuramentum in litē et secūdum formam mandati iuramenti
cōdēnare conuentum: ista secunda sūia appellatur arbitriaria:
qñ ex arbitrio iud. pender vt. l. qui restituere. ff. de rei ven. Idez
in omnibus alijs. Quare ponamus aliquis p̄pulit me p̄ incū
vēdere vel donare et tradere libru ago contra eū actione qd me
tus cā et peto mibi restitulibum probauit metuz mibi adhibi
tum et traditum librum p̄ metuz: cōdēnaris ad restōnez libri s.
qñ non restitus in pena p̄umacie dz iudicte cōdēnare in qua
druplū vt probatur in. l. si cū excep. h. satis et. h. hoc autem. ff. qñ
me. causa. **C** Idem si aliquis induxit me p̄ volum ad aliquam
rem tradendam: etiam ago actione de dolo. Si cōdēnatus nō
restituat: vel interesse non prestat descriptur actori iuramentum
in litē vt. l. arbitrio circa p̄in. et. h. i. ff. de dolo: natura ergo p̄
prie actionum arbitriarū est qñ in eis due serantur sententie
et vtraq; est diffinitiva. Prima est de p̄stādo eo qd venit ex
natura actionis. Secunda eo qñ sententie non paretur verum ē
qñ aliquando est inuenire qñ in arbitriis fertur: m̄ vna sūia sic
iam in prosecutione declarabitur. **C** Or sicut ego p̄diri. h. iste
tractat tripliciter de actionibus arbitriis et propterea dz p̄n
cipaliter diuidi in tres partes. **C** In prima parte tractat quas
dicuntur arbitriarie actōes que sunt actōes arbitriarie: et hoc
tractat vſq; ad ver. sed iste. **C** In secunda vtrū arbitriarie sunt
in rem vel in personam vſq; ad ver. i. bis. **C** In tercia tractat
quale debeat versari: et hoc vſq; ad. h. curare. **C** Ille. h. est cō
minis et generalis ad oēs actiones arbitriarias et non arbitra
rias et propterea non refertur ad istum. h. simpli. **C** Quaf er
go ponit iurta istum: ponit iurta ipm vt ostendat qñ in istis
largo modo versetur in. offi. Nihilominus sicut in alijs iud. et
hz ferre sūiam certam p̄t erit possibile fm naturam actōnis.

proposito. **C** Asus p̄ hoc modo: ponamus ago p̄ tūcium rei
ven. ad librum: et pto mibi restitui librum quem dico ad me
pertinere iure dominij p̄dēnatur ad restōrem libri: p̄dēnatus
non restitui: dubitatur vtrum ista actio sit arbitriaria et qñ ap
pelletur arbitriaria. Et rūdetur qñ cō arbitriaria: et iō appellatur
qñ ex arbitrio iudi. ppendet inquantum debeat condemnare cu
qui non paret sūie. **C** Idem in actō ad exhiben. et in actione
norali. **C** Secundo dicit vtrum arbitriarie sunt reales vel per
sonales: et rūdetur qñ quedam sunt reales quedam personales
reales dicuntur publiciana que est in rez et nihilominus arbi
traria actio seruiana et quasi seruiana que hypothecaria appelle
tur. **C** In personam arbitriarie sunt actō de eo qñ me. causa
C Actio de dolo. **C** Actio ad exhibendum. **C** Actio que p
ponit p eo qñ certo loco dari promissum est. **C** Tertio dicit ego
egi p te actione ad exhibi. ad librum quem tenebas absconsulz: cō
dēnatus non exhibuisti: iudex hz estimare quāti mea iterest
nō fuisse exhibitum et in illud interesse reū p̄tūmacē p̄dēnare:
hoc intēdit. h. iste. Arbitriarie appellantur qñ ex arbitrio iudi.
pendent. **C** Quedam dicuntur reales. **C** Quedam personales.
C Qualiter officiū versetur in eis cum ex ciuis arbitrio
pendat ista tria intēdit. h. iste. Appellam? q. d. dixim? q
quedā act. s. bo. f. Quedā stricti iuris. **C** In int̄ act. stricti iur.
ē inuenit qñ quedā sūit arbitriarie et quedam nō: id de arbitra
riis ē op̄us tractare. Rez restituat. sūc dixi in casu cuz erat
puentus rei ven. vel publi. nō refert. Etribeat cu agit act. ad
exhiben. ad rem mobile vt. l. i. act. C. de i lit. iur. Soluat nō re
scratis ad oēs act. s. ad eas q̄ pponunt p solutiōe rei pmissa
certo loco vari vt si promittis certo loco dare vt romesi si sol
uas romes; boni. ista act. appli. arbitriaria qñ habet ratio mei
actōis et considerat utilitas rei q̄ cōuenit vt. l. i. h. hec aut̄ act. ff.
de eo qñ certo loco. Si pmissio soluere. r. nō adiecto loco act. nō
esset arbitriaria. Idem in acti. et testō vt si testō iustituit me hz
dem et dānauit me. c. dare alciui romesi p̄uenior alibi actō est
arbitriaria vt. l. si hz. ff. de eo qñ certo loco. Idem si certi condi. de
mutuo. Si mutuo pecunia certo loco reddēdā certi pdictio de
mutuo appli. arbitriaria vt. l. si heres. ff. de eo qñ certo loco: et iō
op̄z qñ restringat ad illud quod dicit lfa. Soluat sūe erat et
stipulatu debitū sūe et testō sūe et cā mutuū p̄ponatis: Siue mutuo datum vt
certo loco solueret: vt. dcis. ll. **S**truū. Quidā seruū incus de
derat dānuz vicino qñ inciderat arbores vel occiderat boueni
vicini: vicinus cepit agere aglia: poterā liberari dādo scrūū p
noxa: si n̄ dedi iudet habe: me p̄dēnare ad extimationē dānuz
hoc vez si me ignorāte dedit dānuz; si me iubente vel scīete
vel dānuz prohibere nolente nō habet locuz noralis vt. l. i. et
lin. delictis circa p̄n. ff. de nox. **C** Sed iste. **C** modo sequit deter
minatio. i. questionis vtrū arbitriarie sunt reali vel psonales.
Et rūdet qñ quedā reales: quedā psonales inueniunt. **C** Iste. s.
arbitriarie. Lā in rez. rē. i. quedā reales qda. psonales inueniunt
ur. Nam non ē inuenire act. arbitriaria: q̄ sit mīta nisi act. fi
regun. fm op̄i. quo rūdam ita qñ op̄z qñ diuīsim intelligat: et hoc
voluit dicere glo. diuīsim accipere. **C** Dubli. bene scitis quan
do habet locum quando aliquis rc. **C** Coloni quando colonus
conducit p̄dium illa que sunt inducta dño scīete pro pēsione
et deterioratione sunt tacite obligata et pro his prodita cō actio
seruiana et quasi seruiana: ista p̄ponitur pro his rebus de qua
habuimus plene. s. in. h. Item seruiana. Quasi seruiana.
C Ista proponitur pro rebus a debito obligatis: sine tradā
tur sūe non et de ista tractat in. d. h. Item seruiana. **C** Detus
vt. l. si cum excep. h. satis. ff. qñ me. causa. Nam hz sit in personaz
ē i re scripta et appli. arbitriaria. **C** Aut qñ dolor. vt. l. arbitrio
in p̄in. et. h. i. ff. de dolo. **C** Certo loco vt si pmissum est aliqd
certo loco dari vel legatum vel muuo datum vt certo loco sol
uatur vt. l. i. h. hoc autem vt. l. si heres. ff. de eo qñ certo loco.
C Ad exhibi. Hec est psonalis in rem scripta vt. l. i. h. est autem
ff. co. ti. r. h. ad exhibi. **C** Pendet: qñ si cōdēnatus nō paret sen
tentie iudet hz eū cōdēnare secūdum formā iuramenti in litē
vda i vt. l. in act. ff. de in lit. iur. **C** In his sequt modō videre
tertium qualiter offi. iu. in his verset. In his arbitriis ita qñ
ad oēs rescrat. Et ad psonales et ad reales. Similibus iste se
r. que enumerate fuerū in glo. s. in. h. Item seruiana: in oībus
istis iuratur in litē taxatione a iudice pmissa vt. l. in act.
ff. de in lit. iur. Et ideo sunt arbitriarie: non sit arbitriū neces
sarium nam in oībus bo. f. iu. iuratur in litē vt. l. in act. et tñ
non sunt arbitriarie: et ideo non est necessarium argu. si quis dī
cret iuratur in litē et due seruntur sūle ergo sunt arbitriarie.

CSic naturam, i. secundum naturam act. arbitrarie que pponitur ad rem ita exponunt glo. et bene curare. **C** Nonamus enim ab aliquo scholari librum p. x. et pecuniam solvi in ipse si tradidit ago con. r. a scholari in eudem venditorem actio. ex empto et peto cum cōdemnari ad interessum: quanti interest mea libruz meū non esse traditum secundum formā acti. dubitatur utrum debeat cōdemnari in interesse. **E**t in certa quātitate: et respondetur quod iudex h̄z eum cōdemnare in certa quātitate: iudex h̄z inquirere quātum sit interesse: et tunc in certa quātitate cōdemnare quātuncūq; sit. **C** Aliquādo est invenire quod non ē possibile certam ferri sententiam. **C** Aliquando res est certa vel quātus quam petitactor. **C** Aliquādo incerta sed certificari potest. **C** Aliquando incerta et certificari non potest pp naturā actionis proposita. **C** Primo casu verbi gratia peto a te. c. lib. imperialium certi condicione de mutuo: iudex h̄z dicere cōdēno debitorem in. c. lib. vel in quantitate que in libello petita est: sive in sua vel in libello vel in actis continetur res certa: sive dicitur certa: vnde quod in verbis sententie fit relatio ad certas quātitatem que continet incerta scripturam. Illud certus quod continetur incerta scriptura videtur cōtineri in sententia. **C** Nonamus. **C** agebat contra Jo. actionem ex testamento et petebat eū cōdemnari in quātitate que erat relicta in testo sempronij: dicit iudex cōdemnō te ad quātitatem que relicta est in testo sempronij: quod in testo sempronij continet quātitas certa vñ illud certi quod p̄tinet in testo p̄tinere in sua. **C** I.e. si iudex dicat p̄dēno te ad quātitatem que in libello petita est vñ in sua cōtineri certum et hoc probatur p mille. ll. l. au. pto. h. vi. ff. de re iu. Lvbī autē nō ap. h. s; q. vinū t. h. illud. ff. de vñ. ob. Probatur et valde bñ i quāda. l. in stō h̄fdis n̄ poti fieri in condicillis et si fiat ē inutilis. **C** Nonam⁹ testor fecit testm. Et dixit illū hec dem instituo cuius nomē in codicillis meis exprimitur: facit codicillos et dic vñ volo quod titius sit heres. Si institutio videtur fieri i codicillis nō valeret vt. l. q. p man⁹. t. l. i. h. vlti. ff. de iur. cedi. m̄ d̄. l. q. illud nomē dicere exp̄ssum in testo: et iō vñ in stō in te stō facta vt. l. in stō tal. ff. d̄ p̄di. insti. et ad idē ē ar. l. assūtoto nō dum distributo. ff. de. h̄f. insti. et plures alic. **C** Ergo si fit relatio ad libellū vel ad aliā scripturā i qua certū p̄tineat h̄z in sua p̄tineat incertū valz: quod p̄tineat illud certū quod i scriptura p̄tinebat. Quicq; nō fit relatio in sua ad aliquod certū. et tunc Blut actio pp onis ad aliquod certū. Et tunc nō est quod q̄ non vñ. **C** Blut ad incertum et tunc Blut illū poterat certificari. Blut nō. Si poterat certificari petebā te p̄dēnari ad interessum: quod libruz nō tradebas istud p̄t certificari quod h̄z sit incertus iteresse potest certificari p̄ probationes actoris et iudex nō poti p̄dēnari ad interesse. Immo d̄z inquirere certam quātitatem et i illa s̄bz cōdēnare: vt. l. vna. C. de sen. que p̄ co: sed vbi nō potest certificari: quod natura actōis ita se habet quod non possūt petere certū: vt stipulor a te stichū aut p̄aphilum: sicut petatio est incerta ita et sua: vnde debeo dicere peto a te stichum aut p̄aphilum quē promisi. **C** Itē iudex h̄z dicere cōdēno te ad stichū vñ ad p̄aphilum quem pmisi adeo quod in executōe non potest auferre electionem reo. **C** Quali: ergo h̄z iudex procedere iudex habet estimare quantum valz illud ius et in illud reum condemnans: vt. l. cum qui certaz. h. cum pure. ff. de ver. ob. et ibi inuenientis plene determinatum: et hoc volūt hic dicere verba ter. curare tc. **C** Possibile. h. d. pp naturam stipulonis alternative. De tunc q̄ petebatur pecunia. **C** Rei q̄ petebat sp̄cs. **C** De incerta: interesse est incertum quantum ad principiū petitionis: h̄z in p̄cessu cāe certum constituaf. **C** Modo premissa positioē eius et līcē expositioē: restat formaē tres oppositiones et quere re tres q̄dnes: et et his patebit materia ista. **C** Or aduertatis breuiter ad tres oppositiones et ad tres questiones: et iste declarant brevif naturam actionum arbitrarie: de quibus tractat h. iste. **C** Primo op. et vñ quod iste non possint arbitrarie dici quod ex of. iu. pendant: quod si ago h̄ te act. arbitrarie actione ad cr. et peto quod exhibeas libruz: tu es personaliter obligatus ad exhibi. libri. Si hoc est quo potest dici quod iudex et officio suo h̄z estimare. Nam q̄ implorat iudi. offi. sicut dicebam alia die: ille q̄d uenit non est obligatus. Sed quod equum est prestari quod peto: nō locum h̄z iud. of. Sed quando ago contra te act. ad exhiben. vñ act. quod me. causa vel de dolo tu es personaliter obligatus: ergo dī ceſ q̄ p̄pendat ex offi. iu. est diceſ et reus non sit obligatus. In istis constat reum esse obligatum: sed illud quod p̄pendet et arbitrio in. non est in obligatione: vt probat in. l. deducit in prin. ff. ad treb. l. qui per collisionem. h. vlti. ff. de act. cmp. l. quintus mutius. ff. de annu. le. Siboc est ergo dicunt p̄pendere ex arbitrio

trio iud. q̄ ille qui coruerit nō est personaliter obligatus ad id quod petet. Sed quando ago h̄ te act. ad iudi. in es personaliter obligatus ad exhibi. vt. l. i. ff. q̄ est autem. ff. ad exhibi. Similiter in act. q̄ me. caſ. sa et de dolo tu es personaliter obligatus ad restitu. tōm: ergo tc. **C** Ad istud vos habetis responderē quod est opus quod recordemini que diri in ter. que arbitria: ie sunt et que personales quedam reales. In reali de plano proceditur quia ex officio iudicis p̄pendet quod in act. deuenit. Si ago rei ven. ad restitucionem libri tunc es personaliter obligatus: vt. l. s. in. h. omnibus. In act. realibus simpliciter potest esse verum quod ter. dicit: quia illud quod petitur non est in obligatione. Sed in act. personalibus. Blut non consideramus id ad quod principaliter agitur. Huius quod ratione consumacie rei p̄statur. **C** Primo casu illud non p̄pendet ex arbitrio iudi. sed est in obligatione. Ergo act. ad exhibi. quod exhibeas: ad istud es personaliter obligatus. Itē in act. quod metus causa est. Istud non p̄pendet ex arbitrio: immo ius act. petetur. **C** Idem in act. de dolo. **C** Secundo casu illud p̄pendet ex arbitrio iudi. et id eo considerato iste dicatur: arbitraricago act. ad exhibi. et peto quod exhibeas quod est i obligatione: cōdemnatus es et exhibeas non exhibes: istud iteresse ad quod cōdemnaris ratione consumacie non est in obligatione. Immō p̄pendet ex arbitrio iudi. **C** Or modo vñctus p̄cedo et op̄ono secundo medo et ostendo quod non sit speciale in eo quod p̄mititur certo loco p̄stando: vt pro eo dicatur competit actio arbitraria: quia legē cōcūtūt si legatur aliquid alicui certo loco p̄standum vel datur aliquid mutuum certo loco reddendum competit actio arbitraria: vt. l. ii. h. hec autem. ff. de eo quod certo locor. l. s. f. ee. ti. Qualiter dicimur: nos dicimus sicut ego diri exponendo ter. Actio est arbitraria non solum pro eo quod p̄mittitur certo loco p̄standum. Sed etiam pro eo quod legatur ut certo loco p̄stetur vel mutuo datur ut certo loco restituatur. Aliud est quod videtur: obstat quod iste arbitrarie non videatur differere ab act. bo. fi. quod in arbitria: iudex habet esti mare et bono et quo quid p̄stari conueniat: vt patet hic in h. h. Idem est in act. bo. h. vt. l. s. h. in bo. f. Ergo inter act. bo. fi. et arbitriarias non videatur differentia. Nec: quia idem scrutatur in eis per omnia. **C** Eld istud respondetur et bene dicit gl. ego respondio et dico quod triplex est iudi. officium: vñnum est quod imploratur in lecum deficientis act. per quod petitur restitutio: vt. l. q̄ si minor. h. vltimo. ff. de minori. **C** Per quod petuntur salaria adiutoriorum medicorum et aliorum vt. l. i. ff. de var. et extraord. co. **C** Aliud est quod inheret act. bo. fi. verbi gratia si teneris mibi ad. r. actioē ex vñcto. Itē actioni inheret officium iud. rōne cuius teneris p̄stare vñuras a die more vt. l. mora. h. in bo. fi. ff. de vñr. Itē vñr. veniunt act. iure et p̄stans et quāda necessitate quod iudex necessite h̄z cōdēnare ad istas vñuras et hoc p̄baf sic quod illud quod operatur in act. stricti iur. stipulatio operaſ iudi. offici. in act. bo. fi. vt. l. q̄ tantūdem. ff. de nego. gest. l. lutiūs. ff. de po. sed stipulatio in cōtractibus stricti iuris. operatur quod vñr. veniunt act. iure ergo tc. Sed ē inuenire quoddam tertium quod inheret act. arbitriariis de quibus tractat bīcago act. ad exhibi. si obligatione est quod exhibeas: quod cōdemneris ad interessum non ve nit act. ius. Sed ex mero iud. arbitrio. Ago certi cōdī. et sti. u. ad pecuniam quā promisi certo loco solvere quod cōdemneris ad. r. vñct ius act. Sz quod cōdēnaris ad interessum vñct i in. of. tñ isto iu. of. q̄d inheret act. arbitriariis: et illud quod inheret act. bo. fi. cōue niuit in hoc quod sic illud extinguitur extincta actione vt. l. iii. C. depo. sic et istud p̄ solutionem debiti vt. l. centū caput de eo quod certo loco. **C** Sequit̄ videtur an sint plures actio. arbitrarie quod ille que hic enumerauntur. **C** Non est questio si consideremus naturam arbitriarum actionū: que est quod ille dicatur arbitrarie quod in qualibet seruitur duc sententie vna sup̄ rc. Alia quod non p̄statutur interesse quod non sint plures nisi que bic enumerantur et subaudite ut hic reales act. in factum er edi. nau. cau. sta. non ē arbitrarie quod in ea non fertur nisi vna sua vt. l. i. ff. nau. ca. sta. **C** Idem in act. ex edicto de publicanis quod in illa non fert nisi vna sententia. s. ad duplum vt. l. i. t. l. et hoc edicto. ff. de pu. **C** Similiter si co. asideramus act. de dote in ea non seruit due satis. **C** Preterea inact. redibitoria que datur i eu. qui si restituit precium et preciosas illa daf iduplum et isto resp̄ciū dicebant quidā quod erat arbitraria: tamē quod nō fuerunt hic enumerata glo. dñt quod non est act. arbitrarie vt. l. redibitoria. ff. de edi. edicto. **C** Si ergo consideremus veram naturam arbitriarum quod in eis due seruitur sua non est inuenire plures quod hic. **C** Sed si appellamus arbitriarias illas i quibus datur facultas restituēde rei et si non restituatur fiat cōdemnatio ad pe

nam: tunc ac: in factum ex edicto nau. cau. sta. et alie poterunt arbitraric dici. **C**onstat videre qd sit modus cōdemnandi in ac. arbitraris. **C**onodus est condēnare ad illud qd peccat p̄ morte: si illud non prestat cōdemnare ad intercessē fmi formaz; iuramenti in item delati vt in rei ven. et act. ad exhi. Idē in act. qd me. cā: iuder h̄z cōdemnare ad rē et contumacia ad quadru plūm vt. l. si cum excc. s. satis. ff. qd me. ca. **C**idem in act. d. do lo qd: si res non restituatur iuder h̄z cōdemnare in intercessē sedna formam iuramenti in item delati vt. l. arbitrio in prin. t. s. i. ff. de dolo. Et est etiam invenire quasdam arbitriarias vt in ea que proponitur pro eo qd certo loco dari promissuz est vel legatum in certo loco prestandum vel mutuo datum certo loco reddē dum: in istis fertur vna sola s̄nsa: si promisi tibi soluere. c. in ciuitate Mutine agis in ciuitate Boni. non h̄z iuder necesse fere duas sententias: sed h̄z querere quanti interest mea in ciuitate Mutine s̄nsa solutum. **C**idem in actio. et testo et certi cōdic. de mutuo et istud non reperitur cōiter in oībus arbitriis: sed in istis solum. **T**ertio solet alio mode formari condemnatio ut officium non versetur circa quātitatem cōdemnationis: sed in qualitate vt in ac. noxali: verbi gratia seruus meus dedit damnum: non habet iuder estimare quātitatem condemnationis sed qualitatem dāni vtrum deliquerit me ignorante vel me sciente et prohibere volente vel subente. Si ignorante h̄z me noraliter cōdemnare: si sciente insolidū vt. l. i. t. l. in delictis in prin. t. s. si detracta. ff. de noxa. **E**rgo tres sunt modi condemnationi vnuis in intercessē si res non prestat. **C**Allius in ea que ponitur pro eo qd certo loco prestandum. **T**ertius in acto. noxali vbi iuder existimet qualitatem condemnationis et non quātitatem. **Dy.**

Si quis agens. **s.** iste cum duobus. **s.** vſq; ad. **s.** Sunt preterea. Intēdit principaliter tractare et determinare de tribus. **C**lismo enim tractat et determinat quando aliquis petat plusq; sibi debeat qualiter contra euz prouideat reo. **C**Secundo qualiter si actor petat minus qd sibi debeatur subuenia actori. **C**Ter tio si actor errando petat vnam rem pro alia vel propōat vna actionem pro alia qualiter sibi erant prouideatur. **C**lismo durat vſq; ad. **s.** i. minus. **C**Secunda vſq; ad. **s.** si quis aliud **C**Lertia vſq; ad. **s.** sunt preterea: et ideo vſq; ibi oīz qd legam⁹ bodie et dic lune oīz qd compleat totus titulus et tractatus. **O**r aduertatis. **C**lismo in prima positione cāus quid intēdit vſq; ad. **s.** sunt preterea. Si actor in libello plus petat qd sibi debeat iure veteri cadebat a tota cā: nisi in duobus casibus. s. quando deceptus erat: qd minor erat sui facilitate vel propter inuentum suum. **C**Secundo quando errabat in scō in quo quislibet etiam sciens erraret. **C**lonus autem petitur quattuor modis. s. re loco tempore et cā ante tempus completum. Re vt si debbentur alicui. t. et petit. rr. Tempore vt si debet alicui post annum: et petat quasi debitum pure ante tempus comple tum vel debet sub condicione: et petat quasi debitum pure. **C**Loco quando debet certo loco solui et actor petat in alio loco: debebat solui in ciuitate Boni. et actor in ciuitate Mediola ni vel alio loco in quo reus domicilium nō h̄z. **C**Lausa plus videoz petere quando debitum erat alternative et vnam rē pēto qd simpliciter debitā. **N**ā videoz reo auferre electōez que pēce dit ei legis potestate. **C**Preterea si stipulatus eram hominē in genere: et pēto hominem certum. **A**ufero reo electionem. **C**Preterea si stipulatus vinum in genere pēto vinum campanē: vel purpuram in genere: et pēto sirianam etiam si dete riorem rem pēto videoz plus petere qd in magnis forte expedie bat reo soluere rem magis pēciosam: oīa hec ex iure veteri bō die iure nouo per constōnem zenonis a Justiniano approbatam. Si pēto plus tempore duplicantur iducie et cōdemnor ad omne dānum quod reus patitur propter petitionem ante ipsas factam. Si pēto plus altero de tribus modis alijs condēnor: i triplum totius dāni quod reus patitur ratione iniuste petitionis. **C**Item si actor petat. t. cīi deberentur. rr. Non videretur alteram partem remittere. **N**el si petat partem cum deberetur totum: et ideo poterit alteram partem petere. **C**Itēz si pēto bō uem cum deberetur mihi homo. **N**ossum emendare libellū. **C**Si propono act. et testamento. cum deberez proponet act. et stipulatu possum corriger libellū: et hoc dicit vſq; ad. **s.** sunt preterea. **C**Ergo iste. **s.** determinat de tribus. Et primo t. et circa primū procedit hoc ordine: qd primo pōit regulaz secundo ponit duas except. a regula: tertio declarat verba que ponuntur in regula: quarto cobartat regulam. **C**lrima vſq;

ibi. Nisi minor: vbi ponuntur due exceptio. a regula vſq; ibi. **C**lonus autem vbi ponuntur regule declaratio vſq; ad ver. Sed bōe quidem. Ibi incipit quarta et ultima pars in qua ponuntur regule coartatio vſq; ad. **s.** i. minus. **C**Or si velleis non inteligeret non possit. **C**lausus ergo dīz poni in terminis vſq; ad. **s.** i. minus. **C**Donamus ego habebam aliquę debitorem qui tenebatur solum mibi ad. t. Formaui libellum meū: et peti ab eo. t. ex causa mutui est questio quā penam debebam pati quia petio plusq; mibi debeatur: et respōdetur qd iure veteri cadebat a causa mea propter iniustiam plus petēdi debebat: pdere tam cām hodie est aliud: qd habeo necesse restituere reo tripluz dāni qd passus est rōnc eius qd plus petebam. **C**modo habetis regulam et coartationem regule. **C**modo sequitur excep. a regula: illa sive ista fallebat in duobus casibus in minore qui sui facilete petebat plus: qd poterat cā cognita restitui in integ. et resti. cōcessa scrubatur illesus. **C**Preterea fallebat in alio causa in quoq; maiore petente plusq; sibi debeat p̄ errorem v̄rbi gratia. **C**Quidam paterfa. legauit. c. in testamento nihil in codicillis ademit. L. pēto. c. ignorans. l. adēpta in codicillis non debet pati pena. **C**Preterea ponamus legata erant mibi. c. ignorabam legata debere defalchari nesciebat: qd testator excessisset todram in legando: non debeo perdere causam. **C**modo sequitur declaratio: continetur in regula qd pētēdo aliquis cadit a causa. **C**modo declarat qualiter videatur plus petere. Et respondet qd plus petitur altero dō quattuor modis. s. re: loco: tempore: et causa: verbi gratia dicitur actor plus petere. Si stipulatus sum. t. et pēto. rr. stipulatus sum dinnidā istius domus et pēto totā domum. **C**Tempore stipulatus sum. t. dari a ticio in chalendis ianuarij et pēto quasi esset pēt stipulatus: qua ratione qui tardius soluit videt minus soluere: eadē ratione qui ante petti videtur plus petere. **C**Loco stipulatus sum qd dares Rome: pēto in ciuitate Boni. in qua domiciliuz babes: videoz petere plus: qd tua intererat poti⁹ soluere Rome ibi magis erat copia vini vel frumenti vel pecunie sub vſuris et non debeo simpliciter petere in ciuita. Boni. Sed debeo dice re pēto. t. que promisi in ciuit. Ro. et vt soluas in ciuit. Boni. vel Ro. in qua promisi. **C**ā videoz plus petere stipulatus sum a te stichum aut pāphyllum: pēto stichum tīc videoz plus petet cā: qd natura stipulationis alternative est ut sit in electione pro missoris vtrum soluere velit: pētēdo vnum precise aufero sibi p electionem comodum qd erat habiturus. **C**Preterea stipulatus sum a te hominem in genere pēto pāphyllum. Aufero tibi electionem. **C**Stipulor vnum pēto vinum cāpanum. **C**Stipulor purpuram pēto sirianam purpuraz: videoz plus petere cā. Quia aufero tibi electionē quā habebas de natura et tractus alternative concepti. **C**Preterea dato qd pēto vñiorē quā habebas de natura contractus. Pēto pāphyllum qd v̄z forte. t. sol. imperialnum: nibilominus videoz pētēpete. **C**ā: qd forte facilius est tibi soluere preciosum. **C**Sequitur coartatio regule: verum est qd perdebam cām oīm. Sed hodie p Imperato rem zenonem et p Justinianum auctorem istius. **s.** duplicitē iducie. Si habebas dilationem anni babes dilationem biēnij. **C**Preterea restituitur reo oē dānum qd passus est ppter petitionem ante tempus. Sed si actor petat plus: et loco vel causa dōz condemnari ad triplum omnis dāni qd passus est reus rō ne iniuste petitionis. **C**Lausa cognita. Quia restitutions in integr. cōceduntur cuz cause cognitione: qd si aliquis allegat se minor: non sequitur qd sit lesum: si noī requiritur vtrūq; et qd pōbet se minorē et lesum: et alterum non sufficit vt. l. nā postea. **s.** si minor. ff. de iur. iu. t. l. omnes. ff. de in integ. resti. t. l. qd si minor. ff. de iur. s. non semper. ff. de mino. t. l. nō omnia. e. si. **C**ū infini: si. **C**Immenture. i. sui facilitate vel etiam aduersarij dole multo magis vt. l. i. ff. de mino. **C**In hac causa: quando plus petebat quam deberet. **C**Quisq; idest quilibet maior et quātuncq; ostantie. **C**Labi. i. errare. **C**Id qd legata dodrā tem etcedebat et qd tuncq; testōz legat vltra dodrantem bonorum. i. vltra nouē vñcias qd qlz hf ditas diuidit in. rii. vñcias tunc est locus defalcationis legatorū vt. l. i. i. primo et i. i. rīso. t. l. verbis legati. ff. ad. l. fal. t. s. ad. l. fal. in. pn. ti. **C**lonus aut pēt. s. allegat: tñ dēret esse versic. vſq; ad. **s.** i. minus hucusq; regla et exceptio regule dēm c. s. i. regla qd si actor petebat plus qd sibi debatur cadebat a tota cā dubitaret alijs quando diceret plus petere vt p hoc appearat dēat perdere cām. **C**Loco. ro me pure. i. nō hita mētōe loci. **C**Hūit. i. bisitus erat. **C**Id hūit. i. adhimere intendit nō tamē potest adhimere. **C**Allio quo alio poterit petere stipulor a quodā boni. qui domiciliuz b̄z: i

cum, bosi, dari mutine si quo loco possit petere dicit quidam qd
vbiq; actio si placuerit potest petere: et hoc probat p. l. si tue. s.
sed et circa. ss. de p. sti. pec. l. i. ss. de eo qd certo loco. et te iudi. l. c.
Tamen glo. dicunt et bene qd possit in petere in loco in quo do-
miniculum habet et in quo promissum est in aliis non: vt. l. heres
absente. s. vi. ss. de iu. et quod dicit in illis debet intelligi cujus de-
terminatio aliarum. l. qd vbiq; l. indeterminate et idistice
loquitur et alio loquuntur distincte reducenda est ad distincionem
et determinacionem alias. l. vt. l. quicquid. ss. de te. et nosari solle-
ti. l. de pretio. ss. de pu. l. ergo dicatur qd in quolibet loco potest
petere: intelligenda est ubi res dominiculum habet vel ubi est promissa
Arbitratus. i. dicit actori act. arbitri. non est proprium nomine sic
dicere haberi non scilicet si dies est si stipulorū aliquid tari in
certo loco act. ex stipulatu est arbitraria vel silegatur mibi cer-
to loco prestandum vel datur mutuum certo loco reddendum
actio ex testo et certi condicione de mutuo sunt arbitri. Cura
act. i. act. quam proponit non facta mentione loci in quo crat
facienda solutio. C Huic autem. Sequitur de quarto modo plus
petendi. C Tamen cam: notat hic utilitatem quae habuitur crat
reus stipulationis alternatiue conceptus. Nam huc est natura stipu-
lationis alternatiue: vt. l. iii. s. qui stichum. ss. de eo qd cer. lo-
co. et l. plerūq; s. vlti. ss. de iur. do. C Eripit. l. au. ferre vult.
Prodita est actio. Exponit glo. et bene. s. isto modo formata
et in iudicio proponenda et immediate declarat quoniam respondet
vos in l. quedam cauetur qd in debito alternatiuo est creditoris
non debitoris electio: et ideo ut ob. l. lucio. ss. de lc. ii. l. plane. s.
vi. ss. de lc. i. Et multa alia verba solent dici: quidam dixerunt
alium in legatis. aliud in stipulationibus. Ista responsio non
vz aliquid: qd in legatis. l. dicit aliquando quod est electio here-
dis: vt. l. si ita relictum. s. vi. de le. ii. Unde ista est veritas in stipu-
lationibus alternatiue conceptis est similis electio promissio
ris non stipulatoris: et ita loquitur. l. plerūq; s. vi. ss. de iur. do. l.
iii. s. qui stichum. ss. de eo qd cer. loco. Sed ut in legatis distin-
guunt aliter. Aut verba dirigunt ad legatarii m. Aut ad be-
redem. Aut non appet ad quem dirigantur sed simpliciter prola-
ta fuerunt. C Primo cum dixit testator volo qd legatarii ha-
beat vel vendicet sibi. c. lib. vel digestum mecum: per ista verba
ut testator dare electio legatario: et ita loquitur. l. plane. s. vlti.
ss. de lc. i. C Secundo casu dicit testator volo qd heres det. c. ut
ss. incum Mar. meo amico: ut testor per ista verba dare electio-
nem heredi: et iste est casus in l. si ita relictum. s. vlti. ss. de leg.
ii. C Tertio cum qd dicit testator lego semper. c. vel. ss. In du-
bio semper est electio legatarii in legatis alternatiue relictis: et
iste est casus in prealle. l. lucio. ss. de le. ii. C Preterea possunt alii
quis opponere qd in debito in genere est electio creditoris non debi-
toris: et id ut obstat qd cauetur in l. qd si testator legat alicui
hominem in genero: et dubitat cuius sit electio virum heredis
vel legatarii: legislator immediate responderet et dicit qd in electio
eius est in cuius electio quam actionem proponat. C Modo
procedo ad argu. sed in electione legatarii est quas act. proponat
ergo. et. vt. l. si seruus legatus. s. cum homo. ss. de lc. i. et. s. d. le.
s. si generalis. C Si vos habetis dicere eodem modo quo. s. i
stipulationibus conceptis in genere simpliciter est electio promissio
ris: nisi appareat actuum qd sit electio stipulatoris. Sed in lega-
tis distinguunt aliter. C Aut aliquae res in eodem genere repe-
riuntur in primis legatis: aut non. C Primo cum legat bo-
ves in genero reperiatur habere boves vel hominem et reperiatur
habere boves vel equum: et reperiatur habere equos: hoc cum sim-
pler est electio legatarii non heredis: et ita loquitur. l. si seruus le-
gatus. s. cum hoc. ss. de le. i. et. l. ii. ss. de op. le. et. s. de le. s. si gene-
ralis cum infinitis casibus. C Secundo casu simpliciter verum est
qd est electio b. f. dis non legatarii: vt. l. iii. ss. de vi. tri. et oleo leg.
tamen heres det mediocrem rem in eo genere in quo testor
legavit: si vellet dare vilissimam non audiretur ita inuenietur
in l. legato generalis relictus. ss. de le. i. C Sed hoc quidem. Mo-
do sequitur regule cohærtatio. C Constat quoniam non habemus.
Sed mentionem eius qd debent inducie duplicari: et nibilomini
nus actor dicitur ad remittendam reo ad interessum. s. de ercep. s. tempo-
rales. C Si minus tractatur est. s. in. s. precedenti qualiter sub-
veniatur reo qd actorem plus potenter. C Utrum qd contin-
git aliquando e. s. qd actor petit minus qd sibi debeatur: ideo
qualiter ei subveniatur intendit hic tractare. C Intentione. i.
libello ab actori concepto. C Completus subaudiatis ita dicitur
glo. et bene. C Per errorem: vel ex certa scientia bene dicit qua-
dam glo. quedam verba mirabilia que vera sunt quantum ad
istum. s. non sunt vera abs sine periculo: et non ut prædicta

remittere alii: in quantum tam partem rei: rem credo
tis quod dicat de periculo quod obstat condemnari propter ea re
in antiquorum illud est: verisimiliter hoc declarat ista sequens. **C**In
codem iudicio, i. quandocumque ante sententiam sine noua pessone:
nihil est: et ideo dicitur exponi in codem iudicio, i. in eadem iudicij
forma: non tamen in eadem instantia: i. a debetis exponere si
vultis intelligere: et hoc declarabo vobis statim: quod in hoc dispu
tarunt gl. vel biga petri, l. cum possem petere, c. volo petere alia
l. potero: tamen non erit eadem instantia quod regis noua libelli obla
tio noua litis sit: et noua sententia. **C**modo ad declarandum quo
tudinum que dicunt glo. sunt satis utilia certe diciri: nullum est aliquid
bic, i. oia que dicunt glo. et aliquid ultra quod quidam tecum est valde
contra opini. glo. nisi ita tenaciter teneretur opini. **I**o. nam videtur
male dicere: quod diceret contra casum: tamen ego tenebo opini. **I**o.
Et respondebo ad illum tecum. quod melius potero quod to tuum quod dici
tur in glo. et in tecum. dividitur in tres partes prima est. Si peto a
te, l. scies te debet, c. an videor remittere alia, l. tecum, iste vicit et be
ne quod non: quomodo responderis ad quodam: l. que non facit una
mulcam: cuius per errorem tecum de regu. uir. **D**icendum tamen habet
similitudinem quod tum una musca: ubi scio aliquid me non debe
re solvo lex fingit in te velle donare: et ideo tenetur mihi repe
titio: et ita loquitur regula iuris. Sed in casu isto non est aliqua
solutio: vel traditio: sed sola abstinentia petende partis debiti.
Quare ratione illius abstinentie videor remittere partem aliam.
CPreterea tunc aliquis ubi non interueniret traditio: sed
verba videtur esse donatio: tu primitus sciens te ei non debere
ex causa donationis es obligatus ut, l. capitanus, ff. de operis libe
rita solet no, in, l. iij. h. circa, ff. de doli cx. **C**Quero substsinciunt
glo. substincere est facile ubi traditio sciens me non debere loquitur
regula iuris: ubi promitto sciens me non debere loquitur
l. capitanus: quod video et causa donat, obligatus. Et ratio est quod
promissio et solutio sunt paria ut, l. si patronus, h. i. ff. de do, et, l.
vlt. C. ad, l. fal. Qua ergo ratione solvendo et certa scia sciens me
non debere video et causa donationis promittit: Sed in ca
su istius, h. non interuenit solutio: nec traditio: nec aliquid quod i
ducatur traditionem: et ideo non est donatio. **C**Alterius quero
babeo debitorem: qui tenet mihi in, c. peto ab eo, l. possuum pete
re alia, l. sed an possuum in eadem instantia sine novo libello: no
nis dilationibus: noua litis contest, vel sit opus offerre tecum.
CQuidam fuerunt in quadam opini. quod possim in eodem iudicio
i. in eadem instantia: non incobando instantiam nouam et iudex
potest et debet condemnare: et hoc videtur, h. iste satis dicere.
CPreterea probatur per quoddam alium argu, quod ex quo notum
erat iudicii conscientia poterit in, c. condemnare quod iudex dicit et
conscientia iudicari certe, l. si in ruptione, h. ad off. ff. f. regum. Sed
in, h. si detracta non mutatur causa nec actio sed agendi quali
tas. Ad, h. officium ibi notum erat iudicari tantum iudicis alias non
potest ex conscientia iudicare ut no, in, l. illicitas, h. veritas, ff. d
offi. pre. et patet in, l. seruus, ff. de bo. poss. **C**Quare non possim
petere in eadem instantia. Allegat, **I**o. quod non potest videri in
iudicium tecum. Sed contingit quod peto aliam partem lif. contest, et
go tecum. Ista allegat, **I**o. quomodo dicitur intelligi. i. quod cepit esse debi
tum post lif. contesta, et tunc non potest videri tecum. Sed hoc erat
debitum ante lif. contesta. **C**Preterea dicit, **I**o. iure veteri non
erat licitum mutare libellum usque ad sententiam: sed soluus usque
ad lif. contesta, et hoc vult dicere lex illa edita actio. C. de edicto, ita
actio tecum, et usque ad lif. contesta. **C**Preterea iure novo non solu
non licet lif. contest, sed nec etiam post libellum oblatum ut in aut
de litio, h. oem et in aut. qui semel. C. quomodo et quando in, ergo
non est verum quod dicit, **I**o. et alio quod possit mutari actio post libel
lum oblatum contra opini. **I**o. tamen eius opini. teneatis. Obicit
et vos conscientias: si scietis respondere: et si non: non curio mul
tum. Dicitur in quadam, l. quia habuimus iam pauci dies sunt:
habebamus quoddam debitorem: qui tenebat mihi ad sex, c. que per

banū deberi t.cū crederē eū teneri solū ad centū cōpromissū in quēdam arbitrum cōdem aīnicum: t stipulatus suz.c.noīe pe ne si nō pareat laudo: libello oblatō līf. pte. t pbato q̄ tenebat ī ser.c.bz iudet solū 2dēnāf i.c.vlī i sex cētis q̄ pbaf dēri dīf i.l. q̄ i oīa ser.c. Ista sunt mala noua. C Adhuc p̄cius si cōdēno ī sola.c.snia nō valer: q̄ nō dūit de pte iudicare t de pte nō. vt l.apb.ccl. h. itē q̄rit. ff. de de. ex. per q̄d apz; q̄d iudet bz iudicare nō solum de eo q̄d est debittū tēpore petitionis: sed etiā de eo q̄ in pcessu dēri apparet. Non video q̄ possent oēs greci rūndere: nū isto mō in.l. illa fuit p̄missū generaliter de omni eo q̄d appareret debittū: t tēpore petitionis crederē sola.c.dēri. Et iō vigore p̄missi poterit iudex de ser.c. 2dēnare. C Hec oīa ī iudicis singularibus. C Quid in iudiciis vniuersalibus bene potest: si hodie nō possidet post līf. ex. incipis. possidere obes cōdēnari in eodē iudicio: t ī cadem instātia cāe: q̄ petitiō v̄lis bz se piter ad res q̄ incipiunt possideri per reū v̄sq̄ ad sniām vt.l. iii. t.l. si quo tpe t.l. itē v̄lēndum. h. si quis cū p̄terē. ff. d. pe. bf. t ita loquitur. L ampliorem. h. vlti. C. de app. t.l. vlti. C Si quis aliud intēdit: errādo circa rem vel circa actionē vt p̄z per exempla. Intelligatis quedā verba: q̄ tractant hicti est valde longū: si quis vellz tractare: q̄ opz h̄c tractare ē materia cumu latiōis. Alias tractauī valde late. C P̄ropōno p̄mo vñā act. volo proponere aliā ī alio libello: bñ possū glo. ponit: sed vtrū ī eodē libello: volo p̄ponere ī eodem libello act. ex alia cā dicit glo. t bene. t ita dicit in.l. edita. C Aut sc̄da petitiō sic se bz ad p̄mam q̄ snia lata ī p̄ma p̄terē. rei iudi. ī sc̄da: t tūc nō pos sum cumulare verbi gratia colon⁹ dedit dānuī in p̄dio locato tenetur interdicto q̄ vi aut clā t act. ex locato t actōe. Laqūl. Si p̄pono actōhem ex locato. Postea volo p̄ponere act. Laqūl. nō sum audiendus: q̄ snia lata ī p̄ma p̄terē. rei iudi. ī sc̄da t rō est: q̄ oēs descendant et eadē cā: t iō non admittit̄ cumu latiō. i.alterius actiōis p̄positio ad cādem rem: vt.l. duobus h. colonus. ff. de iur. iu. Sed quādo snia lata ī p̄ma non parit exē. rei iudi. ī sc̄da. Posto librum act. ex testō. Postea q̄ nō p̄fido pbarelibrū mibilegatū p̄pono act. ex stiplatū. Ista petitiō pcedit non enim sic se bz sc̄da ad p̄mā q̄ snia t.c. t ita log tur. h. iste. C Tamē q̄ritur a gl. nungd debeat noue dilatōnes assignari quādo fit cumulatio. Et rñdet t bene q̄ aut p̄ p̄mam dilationē poterā esse certus: t tūc dilatio non d̄z dari vltierius verbi gratia: ago p̄ te act. vi. bo. rap. p̄ rapina quā fecēas: volo cumulare: t agere act. furti: nō sum p̄o alia dilat. audiēdus q̄ pcedit ex eadē cā satis potui esse instructus p̄ p̄mā dilationem sed si nō habeat eandem cām vt p̄eto bouem ex testamento po stea p̄eto ex stipulatu: tūc datur noua dilatio. Formāt h̄c alia q̄d circa idē: an de nouo sit iurādum ī actiōe cumulata: possibi le est q̄ sc̄do calūniaris: p̄mo nō: t iō secūdo est iurādū ē calū. vt pbaf in.l. qui bona. h. si q̄s stipulatus. ff. ve dā. ifec. C Dī.

Sunt preterea. h. iste ponit quandam. vi. la diuīsio est q̄ quedam act. sum persecutorie solidū t quedam non: t istam diuīsionem prosequitur v̄sq̄ ī finem ti. ponēdo viii. vel. t. exempla t nihil aliud intēdit. h. iste. Nam si conue niatur paf et 2ctū filiū act. de pecul. contra p̄fcm proposita ali quando facit condemnari ad integrum debitum: quando pecu lij quantitas erit sufficiens ad integrum debitum soluēndū. Aliquando non peculij quantitas non erat sufficiens ad integrum debitum soluēndū. C Idem est in act. de peculio que proponit p̄ dñm et 2ctū serui sui. C Item si mulier agat contra maritū act. de dote: siquidem maritus est viues t soluē do: consequit̄ mulier integrum dōrem: si est pauper t non sol uendo 2dēnāf catenus quatenus facultates patiūtē dedu cto ne c̄geat. C Item si maritus aliquid impendat in rem do tales necessario ista impensa diminuit rem do: alēm ipso iuf. t iō concedit marito retentio quousq; sibi solua. C Dīcrea si filius emancipatus agat p̄ patrem 2dēnāf inquantum facere p̄t: si p̄t facere solidū 2dēnāf insolidū. C Idēz. si libertus agat p̄ p̄fom. C Dīcrea si socius agat p̄ sociū si p̄t facere solidū condēnatur insolidū: si non condēnē ī quantum facere potest. C Dīcrea si donatarius agat contra donatorem d̄z condēnari inquantum facere p̄t: sed si ē di ues t soluēndo condēnatur in totum quod ex cā donatiōis p̄misit. C Dīcrea si creditori oppona. agenti compensatio v̄sq̄ ad concurrentem quantitatē d̄z diminui condēnatio. C Ultimo dicit q̄ qui cessit bonis timore perterritus ne de trudet: tur in carcērem bz p̄ivilegium: q̄ post cessionem bo norum quenāt t condēnatur catenus quatenus facere p̄t:

t hoc dicit v̄sq̄ ī finem ti. C Sicut p̄z et ordine tituli: vos ha buistis. s. v. p̄incipales actionū diuīsiones. C Prima fuit q̄ quedam sunt reales: quedam personales ī s. h. omnium. C Secunda fuit q̄ quedam sunt ciuiles: quedam pretorie ī. h. sed iste. C Tertia fuit q̄ quedam sunt persecutorie rei: quedam pene: quedam rei t pene ī. h. sequens. C Quarta fuit q̄ q̄da ī dantur in simplū: quedam ī duplū: quedam ī triplū: quedam ī quadruplū: vt ī. h. oēs. C Quinta fuit q̄dā ī sunt bo. s. quedam stricti iur: vt ī. h. actionū. Et iste. v. diuī siones sunt solēnes t ponūt primū actōu: naturā. Et iō illas inuētis in arbore ī prin. arb. C Mō ponit hic q̄dā. vi. diuī que est talis q̄ agendo aliquā p̄sequimur solidū debitū: aliquā non: t istam diuīsionem non prosequitur Jo. ī arbore l̄z pro sequatur. v. p̄cedentes t alias. vii. C Xii. sunt ergo quas pro sequitur t non plures vt ostendam ī princ. arboris t causam q̄r non prosequitur istā: quedam sunt ciuiles: quedam pretorie. Illa est ibi prima: quedam reales: quedam personales. Illa est ibi secunda: quedam persecutorie rei: quedam pene: quedam rei t pene: t illa est in tertia. Quedam dantur in simplū: quedam ī duplū: quedam ī triplū q̄dā ī quadruplū: t illa est quarta: quedam bo. s. quedam stricti iur: t illa est ibi. v. Alie qn q̄; adiciuntur: licet non ponātur in bocti. que īueniūtur tradi te p̄ alias. ll. ita q̄ vniuersē sunt. xij. t ad illas reducuntur omnes act. de corpore iuris: tamen per quē modū reducunt̄ illud nolo dicere hic. Sed erit dicendum ī princ. arboris. C Qua re istam diuīsionem non prosequitur Jo. ī arbore dicit iste gl. arboris bas diuīsiones t.c. tamen non assignat rōne: q̄r ego respondeo vobis: t ista est ratio efficacissima: q̄r q̄ aliquis con ventus cōdemnetur aliquando insolidū aliquando non: istud non contingit de natura act. Sed aliquādo contingit ex priu legio persone. Aliquando ex accidentia facti aliquando ex na tura contractus: si maritus cōdemnat inquantum facere p̄t hoc est propter priuilegium p̄sonae mariti propter reuerentiam quā ei mulier debet vt.l. maritū. ff. so. ma. Dater t patron⁹ similiter habent priuilegium vt condēnatur inquantum facere possunt: hoc non est p̄p naturam act. q̄r natura act. est q̄ condē netur insolidū. Sed propter priuilegium p̄sonarum. Aliquando contingit q̄ aliquis t.c. p̄p naturam cōtractus vt socius con demnat inquantum facere potest vt ī presenti. h. t.l. verum. ff. p̄o so. t.l. sunt quidam. ff. de re iu. Istud ī ratione contract⁹. C Donator cōdemnat inquantum facere potest: istud non ē de natura actionis q̄r natura act. bene est q̄ def ad solidū: s. p̄pter priuilegium persone ne ex libertate sua periclitef vt.l. ī ter eos t.l. t etheredatum. l. scilicet ne ex libertate t.c. C Aliqū contingit p̄pter accidentia facti. Ago ex contrac̄tu filij contra patrem: q̄r non cōdemnetur insolidū: contingit p̄pter accide tiam facti q̄r peculium non ē soluēndo. Item debitor qui cessit bonis propter cessionem bonorum cōdemnat inquantū facere potest: non insolidū. Istud non est propter naturam act. Sed q̄ cessit bonis. Alimodo reperitur nudus non habens bo na vt.l. is qui bonis. l. qui debitoris t.l. qui bonis. ff. qui bo. ce. pos. Ergo propterēa non prosequitur Jo. t non curauit de ea q̄r non ponit naturam actionum: t ideo non prosequitur eam Jo. ī arbore t ista est vera t verissima ratio. Quid ergo intē dit. h. iste. C Primo ponit quādam generalem diuīsionem actiōnum. Secūdo prosequitur eam ponēdo ad declarationem diuīsionis. t. exempla ī vniuerso. C Primum exemplū est de pa tre: qui conuenit et contractu filij de peculio. Secundū de do mino: qui conuenit et contractu serui. Tertium exemplū ē de marito qui conuenit ac. de dote. Quartum ē ē v̄tore cōtra quām oppo. retentio propter necessarias impensas. Quintū est de filio qui agit contra patrem. Sextū de liberto qui agit contra patronum. Septimum de socio est qui agit contra sociū. Octauo est de donatario qui conuenit et causa de nationis. Nonū est de creditore cui op. cōpensatio. Decimū de eo est qui conuenit post cessionem bonorum. C h. iste ponit v̄nam diuīsionem t est talis q̄r aliquando act. proponendo consequimur integrum debitum aliquādo non: t de hoc ponit t. exempla per ordinem. Et ecce primum contrari cū filio q̄ erat in potestate patris constitutus et aliqua causa preterē ex causa mutui. Ago contra patrem et contractu filij de peculio dubitatur: an pater debeat insolidū condēnari: vel non. Et respondetur q̄ si tantum est in peculio quātum in debito debet insolidū condēnari. Si minus d̄z condēnari quatensis ē in peculio. C Idem est videre t hoc est tertium exemplū ī mihi licet: qui agit contra maritū ac. de dote. mulier cōtrarit tua

trumonum cum ticio et dedit ei.c.in dotem; dissolutum est ma-
trimonium: maritum disoluto agit mulier contra maritum;
et repetit dotem: dubitatur an maritus debeat condemnari ad
integram.c.q mulier i dotem dedit v'l min'. Et refidet q si marit' e-
locuplex et soluedo d; condennari ad oia.c.si e paup d; condennari i
quatu facere potest deducto ne egeat. Quartum exemplum e cōtra.
Ego habebam quandam domum in dotem: et q illa domus
erat ruinosa: et minabatur ruinam indigebat refectione et ideo
impendi in refectionem domus.l. si mulier matrimonio disso-
luto agat contra me act.de dote: et repetat dotem volo recuperare
ipsas. Numquid debeat condennari ad refectionem totius
domus. Et respondetur q non: quia impense necessarie dotez
ipso iure diminuit. **C**Ultius ponit aliud exemplum filius
emancipatus contrarerat cum patre et illo contractu agebat
contra patrem: dubitat utrum debeat condennari insolidum vel
quatenus facere potest: et respondetur q si pater est soluendo et
diues debet condennari insolidum si non debet condennari in
quantum facere potest deducto ne egeat. **S**eptimum exemplum
est de liberto qui agit a patronum. Haec si patronus est diues
et soluendo condemnatur insolidum: si no: condennatur catenus
quatenus facere potest deducto ne egeat. **S**extum exemplum
est in socio: contraxi societatem cum aliquo: dissoluta societas
ago actio pro socio contra eum et peto cum condennari nomine
culpe et negligētie in societate commissum: dubitatur utrum debeat
condennari insolidum vel quatenus facere potest et respondetur
q si est diues et soluendo debet insolidum condennari: si no debet
condennari iquitat facere potest deducto ne egeat. **O**ctauum
exemplum est in doatorc. Lucius ex causa donatois promisit
mibi.c. Ego contra eum ex promissione et peto.c. dubitat utrum
debeat condennari insolidum vel quatenus facere potest. Et re-
spendetur q si no est soluendo debet condennari insolidum si pau-
per et no soluendo condennari quatenus facere potest. **N**on
exemplum est alius mutuauit mibi.c. et agebat contra me act.
de mutuo repetendo illa.c. et opposito ego oppono compensatio-
rem in quinquaginta: q et ipse erat debitor incus ex causa co-
vel ex alia ex qua poterat compensatio opponi: dubitat nungd
debeat condennari insolidum: et respendetur q no condemnabor:
insolidum sed deducta quāitate que mibi debebatur. **D**ecim
mum exemplum est: habebam debitorem qui mibi tenebatur
in milles ipse timens ne facarem eum in carcere derudiri accessit
ad palatum comitis Bononiae et cessibus: facta ecclise aliquid
acquisuit: ago contra eum: dubitatur numquid debeat condenna-
ri insolidum vel i partem. Et respendetur q ex quo cessit bonis
no debet condennari insolidum vel i partem: sed quatenus face-
re potest. s. sunt preterea hic dicit glo. et bene ponit. vi. diuisio
nem actionum quam non prosequitur Jo. in arbore: hoc vo-
luit dicere glo. et bene. **M**odo. i. aliquando modo potest exem-
plum imitare. **I**n peculium. i. contra patrem vel dominum
ratione peculii serui vel filii quod est penes eum. **P**rosequi-
mur. i. quod nobis debetur qualiter debeat estimari peculium
determinatur. j. ti. prori. s. cum autem: et melius in quadam alia
lege peculium estimatur quod superest deducto eo quod domi-
no debetur: et his qui sunt in potestate eius. verbigratia habeo
filium vel scrum qui contrarit cum extranco: ille filius v'l ser-
vus similiter contrarerat mecum: ille extrancus agit circa me
possum deducere quod mibi debetur. **P**reterea si debebat
aliquid filio meo vel pupillo cuius tutelam administrabam.
deductione facta siquid superest illud estimatur esse peculium
et in illud debeo condennari vt. j. ti. prori. s. cum autem. et ha-
beris plenius in. l. sed si damnum. s. peculium. ff. de peculio.
Placet et istud priuilegium datur marito sed bcredib et
trancis mariti no datur: quia priuilegium est personale. et iō
cum persona eritguntur vt. l. maritum et. l. sc. que incipit q. ff
so. ma. tamen hz no detur bcredibus extrancis mariti bni dat
filiis et illo matrimonio natis: vt. l. eti; filios. ff. so. ma. **S**a-
cere possit. i. deducto ne egeat: et hoc probatur per quandam. l.
que hoc dicit et resse. **P**reterea probatur per rationem da-
to q non reperiatur. l. per ar. efficac pcr. l. qz let dicit habet hoc
aperie in condemnatione earum personarum cc. et propter ea
habetur ratio ne egeat vt in regula iur. in condemnatione.
Preterea probatur per rationem efficacem. hic dicitur q
maritus debet condennari quatenus facere potest catenus i
telligor posse quatenus possim sine incommodo facere. Illud au-
tem quod non possim comode facere no video: posse facere.
Sed comode non possim facere nisi quatenus habeam ali-
menta. ita probatur in. l. nepos proculo. ff. de verborum signis.

Et iudet h[ab]z extimare etatē eius q[ui] condemnatur & similiter cōdictionē p[ro]sone eius q[ui] conuenit: & cōsiderata etate & condicione satis poterit p[re]pendere quantū sufficit ad alimenta. Et atē: q[ui] si est senex extimāt modico tpe viueſ: si uiuenis longo temporē & ideo op[er]ebit nos recurrere ad cōputationē: quā facit uulpianus in l. hereditatum. ff. ad l. fal. Nam lex p[ro]sumit q[ui] si est ī fra. xx. annos q[ui] possit uiuere certō tpe: & si infra. xxx. similiter & sic de alijs & sic distinguit omnia tēpora. ¶ Preterea obet cōsiderari cōdictio p[ro]sone. Nam si est miles: lex p[ro]sumit q[ui] ob[lig]at plus expendere: & ideo plus deducit pro eo q[ui] pro quodā cerdone. ¶ Preterea si erat homo: qui possit ex arte sua lucrari deducit minus: si erat sine arte deducit plus ar. l. si quis a libe[rit]is. h. i. ff. de liber. agn. l. interdum. ff. de op[er]is lib. l. cum alimēta. ff. de alim. & cib. leg. Ergo amō possum facere quatenus d[omi]ni exponi. i. deducto ne egeat cōsiderata etate & cōdictionē p[ro]sone eius qui p[ro]uenit. ¶ Patim[en]t. i. quatenus facere pot. ¶ Propter retentionē. Causa iste debet poni ad hoc ut recte procedat in re inextimata data in dote & ipsa necessaria alias nō p[ro]cedit: quedā mulier p[ar]taxit matrimoniu[m] & dederat marito in dotem quādam domum inextimatam. ¶ Item dederat centum in pecunia numerata: matrimonio cōstante domus innabat ruinam: necessaria indigebat refactione. Et propterea maritus de sua pecunia sp[end]it in refactionem domus quin quaginta matrimonio dissoluto: mulier agit cōtra marium & repetit domum & centum que dedit in dotem: dubitatur nū quid debeat cōdemnari insolidum. Et respondetur q[ui] non ga[m]p[er]e necessarie ipso iure minuunt dotem dataz in pecunia numerata vnde cōdemnatur solum ad quinquaginta. ¶ Impensas. s. necessarias. In utilibus non habet locum. Dotales ī estimatas ille appellantur dotales que sunt inestimatae sed que sunt estimate non appellantur dotales immo sunt mariti p[ro]emptionez: q[ui] non est in dotem res: sed estimatio vt. C. de rei vro. act. h. cum t[em]p[or]e & l. quos. C. de iure do. ¶ Recitatio pecunie dotalis: q[ui] dam habent: quasi: si habetis: q[ui] procedit littera de plano: & non est op[er]e expositione: sed si habetis: quasi: tunc habet locum expositio glo. dicit enim q[ui] dictio: quasi: non est no. diminutionis nec notat improprietatem. Sed expressuum est veritatis: istud voluit dicere glo. tunc non est nota diminutionis quando unproprietatem notat: tunc est expressuum veritatis quando proprie notat veritatem. ¶ Libris totus t[em]p[or]e de ipen. ff. non dicit aliud. ¶ Silius: emancipatus: nam si esset in potestate non posset regulariter agere contra patrem vt. l. lis nulla. ff. de iudi. l. qui in potestate. C. de in ius voc. l. act. ff. de act. & obli. ¶ H[ab]z subaudiatis condemnari debet pares & patronis in hoc propter reuerentiam personarum. ¶ Preterea ecce aliud exemplum: & istud non contingit propter reuerentiam p[ro]sonarum: sed propter naturam contractus. ¶ Socius: oīum bonorum vel in una parte tantum vt. l. vrum. ff. pro so. vt. l. fit pro socio. ff. pro so. & notari solet in l. sunt qui id. ff. de re iudic. licet ibi tex. videatur dicere contrarium dūtanien ree sit cōis ex cā societatis alias non habet locum actio pro so. vt. l. vt sit pro so. tio. ¶ Item si socius: semp[er] dicatis q[ui] habet istud p[ri]uilegium h[ab]z quidam dicant contra. q[ui] aut conceditur p[ri]uilegium ratiōne reuerentie. Aut ratione contractus. Sed ista op[er]e est reprobata & bene in l. in cōdemnatione. ff. de regu. iur. & ideo dicatis: face re potest. s. comode deducto ne egeat tēxt. assignat rōnem ne ex libertate t[em]p[or]e. i. ne habeat inēdicare propter libertatem suā. ¶ Ueniatur: dicit glo. condicione et. l. non est vix: simpli. sed aut p[ro]missi per stipulationem. Aut nudis verbis si nudis v[er]bis h[ab]z locum q[ui] dicitur in glo. q[ui] tenetur cōdict. et. l. vt. l. si quis ar. h. p. C. de do. Sed vbi p[ro]missi p[er] stipu. non habet locum condic. et. l. q[ui] condicione et. l. non habet locum ī casu in quo donatari p[ro]videt sibi: sed hic ego p[ro]vidi mibi stipulando. ¶ Plerūq[ue] plerūq[ue]: ideo dicit q[ui] est innenire q[ui] in casu non admittitur cōpensatio vt in act. depo. vt. l. f. C. de cōpen. & habuistis. s. in. h. in bo. fi. in fl. h. ¶ Preterea q[ui] hincide tētitur quātitas habet locum cōpensatio quando sp[ec]ies dētur ex vtraq[ue] parte: vel et altera non habet locum cōpensatio vt tractatum est plene. s. in h. i. bo. fi. ¶ Emolumentum. i. q[ui] excedat quātitatem alimento rum. & hoc inuenietis p[er] duas leges. l. qui bonis & l. si debitor: is ff. de ces. bo. Si querat tantum q[ui] excedat quātitatem alimento rum d[omi]ni cōdemnari alias non. ¶ Et integro dicit g. o. q[ui] l[et]a videtur sibi contraria. q[ui] ista duo sunt contraria q[ui] cōdemnēt in integrum debitum & iquātum facere potest t. l. dicit q[ui] cōdē natur iniquātum facere potest glo. nō intelligit tex. & non debet exponi ex integro. i. insolidum. Sed ex integro. i. post cessionem

bonorum. **C**modo aduertatis ad quasdam truffas quas glo-
ponunt verum est etiam q̄ ponunt quasdam etiam nō truffas
q̄ ponunt quedam bona verba. **C**Primo vos habetis respo-
dere q̄ pater debeat insolidum cōdemnari in acf. de peculio. t
non de peculio. i. non facta deductione de peculio vt. l. depositi
ff. de peculio. t hoc anno legistis d̄ peculio t deus scis si vos sci-
tis materiam illius tractatus ille debet ita intelligi. **A**lut res
quā p̄to que a me processit reperitur extare in peculio t tunc
absit q̄ pater debeat aliquid deduc̄ de peculio comodaui filio
vel depositi apud filium reperitur res extare in peculio t tunc
absit dicit q̄ pater vel dominus filius vel seruus erat debitor
meus in. c. volo deducere illa .c. de peculio illa deductio nō rē
dicat sibi locum vt. l. depositi in princ. t. Lbo. f. ff. de pecu. **S**ed
quando res non reperitur extare in peculio mutuani seruo .c.
Ego condi. de mutuo t p̄to dñm cōdemnari non est debitor
rei quereperiatur extare hoc casu simpliciter est verum q̄ dñs
habet deducere q̄d sibi debetur vt. l. sed si dñnum. f. pecul. ff. de
pec. **C**Preterea posset opponi de marito q̄ lege cauetur q̄ de
bet insolidum cōdemnari non deductio ne egat vt. l. diuortio
ff. de nego. gest. **C**Ad istud d̄z ita responderi t est generalis so-
lutiō ad multa contraria. **A**lut maritus cōuenit ratione
delicti. **C**Aut ratione contractus. **C**Primo casu non habe-
tur ratio ne egeat q̄ non d̄z consequi premium ratione delicti
vt. l. si rem. ff. de re iu. c. letiam. f. licet. ff. so. ma. **C**Secundo ca-
su. **C**Aut conuenit ex contractu dotis. Aut ex alio contra-
ctu cū vto celebato. Si ex alio p̄ciu distinguunt vtrū matri-
monio cōstante vel soluto: si cōstante matrimonio h̄z priuilegiū
si so. ma. nō iste est casus in. l. nō tantum. ff. de re iu. Si ex p̄ciu
dotis. Aut puenia act. de dote. Aut alia i qua deuoluta ē act.
d̄ dote. Si act. d̄ dote nō refert vtrū puenia m̄rimonio p̄state
vel soluto: q̄ semp p̄dēnaſ iquātum facere p̄t ita log. f. iste t
l. maritus. ff. so. ma. Si puenia alia act. succedēte l. locū act. de
dote. Aut succedit rōne contractus. Aut rōne delicti: si ratiō
contractus. quia maritus constituit se soluturum illud quod d̄
bebat per act. de dote debet condemnari inquātum facere po-
test. vt. l. q̄ si maritus. ff. de cōsti. pecu. Si ratiō delicti propter
culpam mariti. quia maritus gessit negotia mulieris cui tene-
batur act. de dote: gerendo debebat a se erigē sed nō erigit. p̄
pter culpam eius deuoluta est actio de dote in acf. nego. gest. t
d̄z insolidum condemnari t nō habetur ratio ne egeat. t iste ē
casus quem babuistis in. l. diuortio. ff. de nego. ge. **C**Ad isto
quod dicitur de impēs videtur ob. quia impēse nō minuit
dotem. t in hoc erravit gl. Glo. nō potest sustineri. quia dicit
contra duos casus. tres sunt species impēsarum necessarie ve-
tiles t volūtarie. Necessarie appellātur quibus nō factis res
erat peritura vel futura deterior. vetiles que rem meliorem faci-
unt deteriorē esse nō sūnt. voluntarie sunt que speciem rei ex
trinsecus exornāt vt. l. impēsc. ff. d̄ vtr. sig. t. l. i. i. t. iii. ff. d̄ spē.
Qn̄ impēse sunt necessarie si dos erat in spē incēstata. si tñ
ē spēsum quātum res val; d̄sinit esse dotalis. nisi mulier offe-
rat q̄ maritus ip̄edit. f. ānum si inīus datur marito retentio
totius rei vel partis. Si dos erat in pecūlia vel i specie cum pe-
cūlia numerata. t ita loquī hic ver. propter retentionem: t. l. q̄
ff. de impēn. t. l. si is qui. f. quod dicit. ff. de tur. do. **C**Qn̄
expense sunt vetiles dicit glo. t bene q̄ aut ipendit mādato mu-
lieris. t habz act. mandati. Aut sine mandato t habz act. neg.
ge. vt. l. vnicā. f. sed nec ob impēsas. C. de rei vro. acf. Si sunt
voluntarie cōceditur abrasio: nisi dicit glo. istud est malum. nisi
voluntare mulieris fecerit. Nam voluntarias non reperit etiā si
ne mādato vto fecerit: t iste est casus l. l. vnicā. f. sed nec ob
impē. C. de rei vro. acf. d. l. in voluptariis in p̄i. ff. de impē. i
rebus do. fac. d̄ duos ter. dicit. t propter ea male dicit gl. t d̄
nō potest medicari. **Dy.**

Finis lecture de actōibus.

CIncipit lectura Dy. super arbore actionum.

Via omnes actōes

scriptae in arbore reducuntur ad quāli-
bet de. rii. divisionibus. Idco primo ē
opus videre divisiones. **C**Secundo
erit opus videre qualiter actō ad quāli-
bet divisionem reducitur: t ad quod

membrum illius divisionis: t bis expeditis scietis quicquid ē
vel esse p̄t de arbore. **A**erba trufatoria possunt dici. **C**Qua-
re primo posuit ciuiles postea pretorias quid ad rem. **C**Icm̄
quare fecit differentiam t ex parte detra posuit pretorias ex
parte sinistra ciuiles nihil ad rem. **A**os habetis dicer q̄ hic n̄
d̄z esse differēcia. **C**Inimo d̄z esse nomē act. que ponitur ut
genus t diuidit in species: ergo d̄z diuidi per. rii. diuisiōes
que obent ponit in principio arboris: vnde superuacuum ē q̄
tcre quare in manu dñe posuit lillum nō rosam. Ille glo. fue-
runt. d. Jo. do. Jo. posuit solum arborem t divisiones: t i q̄li
bet divisione si actio conuēiat primo membro posuit vnū pū
ctum. Si secundo membro posuit duo pūcta si tertio membro
tria puncta. Si quarto membro quattuor puncta t non ultra:
q̄ nullam divisionem est inuenire que contineat ultra quatuor
membra. Et istud posuit Jo. cātum t nihil aliud. Alij glo.
superuencrunt qui fuerunt simpliciores q̄ caules sine saltu: t fe-
cerūt q̄dnes de eo de quo nō erāt questiones faciēde: fecerūt
quasdam derisiones nō divisiones t incepérunt iuri operā da-
rc. tc. Ergo sicut ego diri ad itollectum verum istius arboris
t ad intelligendum quare fuit facta arbor t ad intelligēduz esse
etiam: nō ē op̄ videre nisi duo vel tria vba: t ista expediā satis
breuiter q̄ breuius potero postea eritis magistri in arbore.
CHaec primo d̄z notari. rii. divisiones que obent ponit fini or-
dinē rectum in p̄nci. arboris: t id posuit. d. Jo. q̄ oportebit q̄
notetis eas q̄ oēs act. ciuiles t p̄toria q̄ scribunt in arbore: re-
ducunt ad istas d̄iones i paucissimis fallit. Et primo est opus
videre d̄iones. **C**Secundo qualiter quelz actio ad quālē d̄ionē
reducit t ad q̄d mēbrum d̄ionis: t hoc intellecto nihil aliud est
de subā arboris t p̄pea intelligatis. **C**Prima d̄io est q̄ p̄tinet
duo mēbra q̄ oēum act. q̄dam sunt p̄toria q̄dam ciuiles: q̄ dicā
tū p̄toria t q̄ ciuiles satis plene tractatū t determinatū habui-
mus. S. d. act. f. sed iste nā sic ut ibi dicebā sex repiunt p̄tes iuris
scripte. f. leges senatus cōsulta p̄ncipum placita Responsa pru-
dentiū plebescita. item magistratū edicta. **Q**uinq̄ p̄tie partes
cōstituit ius ciuile. f. leges tc. **S**exta p̄stituit ius pretorium vñ
quelz actio introducia per quācūq; partem de illis. v. appellat
ciuilis quelz inducta per. vi. appellat p̄toria t ille q̄ inducuntur
per. vi. p̄tem. f. per magistratū edicā sunt multe nūero. q̄ sunt
c. t. rri. t ille ponuntur in prima parte arboris. Actiones idu-
cte p̄ alias. v. partes solum. xlviij. que ponuntur in alia parte
arboris: verum est q̄ vos inuenietis in pretoriis maiorem nu-
merum circulorum: vos inuenietis. c. t. xxvi. circulos: vos etiā
habetis quattuor ordines pretoriarūz t in quolibet ordine. ix.
circulos. **C**In ultimo circulo primi ordinis vos habetis quādā
daz rubricam. **C**In tertio secundi ordinis habetis quādā aliā
in octavo aliā. **C**In tertio circulo tertij ordinis quādam aliā.
CIn primo circulo. xi. ordinis habetis aliam rubricam.
CAliquando respicit actiones precedentes. **C**Aliquando se-
quentes dicit prima rubrica p̄eiudiciale t c. **C**In tertio cir-
culo secundi ordinis habetis quādam rubricam cōmūnem ad
actiones reuocatorias que sequuntur. **C**Reuocatorie tc. t ē de
tribus dissensio. f. vtrum dentur patrono t creditori: vel credi-
tori tantum vt habuimus in ti. de act. f. item si quis t male: q̄
non sunt interdicta: postea habetis quandaz rubricam in octa-
vo circulo scundi ordinis t dicit adiunctiones p̄toria. i. nō sunt
nomina sed cognomina actionū ut habuimus plen. f. de act.
in. f. de peculio t est de hoc dissensio. Sed vtrum sint propria
nomina. vel cognomina actionūz: tamen veritas est q̄ sunt co-
gnomina. Postea habetis quādam rubricam in primo circu-
lo. xi. ordinis. **C**Et sere tc. i. interdicta de quibus tractatum ē
reperiuntur directa t vtilia. **C**Postea sequitur alia para-
brice que respicit act. in factum que descedunt ex edictis que se-
quuntur usq; in fine. **C**Or in ciuibus vos habetis solum. vi.
ordinis qui continent. xlviij. act. Tamen in. vi. ordinibus sunt
vi. rubrice t ideo act. ciuiles reperiuntur esse numero. xlviij.
CIn. v. circulo primi ordinis habetis rubricam talēm.
CMirte tc. **C**Postea habetis secundam rubricaz in primo
circulo scundi ordinis que dicit. Personalissime tc. i. dicere
q̄ cōdictiones omnes sunt personales ita habuimus in. f. ap-
pellam. **C**Sequitur tertia rubrica in. ii. circulo tertij ordinis.
CHanc. f. act. ad exhi. q̄ nec est real: nec personal: omnes ac-
tio. Aut sunt reales. Aut personales vt. s. in. f. omnium qui
dam dicunt eam nec realēm nec personalem: tamen falsum est
q̄ licet sit personalis est tamen in rem scripta vt. l. iii. f. est autēz
ff. ad exhi. Sequitur t est nota. q. d. nihil habet facere cum act.
ex empto. ex vendito ex locato t ex cōducto. **C**Quartā rubricā
d. ii

habetis in primo circulo quarti ordinis. **C** Postea habetis rubricam in. v. circulo. iiii. ordinis. Hanc que sequitur. s. act. co modati: vt. l. i. ff. como. tamen verum est q̄ est cuius ut habui mus in. h. sed iste. et probatur in. l. incommodati. h. sicut. ff. como dati. **C** Postea habetis tertiam rubricam. in. viii. circulo quarti ordinis. **C** Flota re. Sed non conuertitur. i. dicere ubi habet locum act. in factum generalis se h̄z ad act. p̄t. verb. sicut gen⁹ ad speciem. **C** Almodo videtis qualiter debent procedere rubricae in arbore. **C** Modo procedamus ad diuisiones et videbitis q̄ arbor non h̄z subtilitatem magnam: subtile fuit cam iue nire. Et est prima diuisione q̄ omnium actionum quedam sunt pretorice quedam ciuiles et super ista diuisione debetis habere. **A** sequitur alia diuisione et super ista dicitur. **B** ita posuit Jo. **C** Secunda diuisione est q̄ act. alie sunt in rem alie in personam. Alii mixti ut. in. h. omniū et. h. quedam et ibi declarauit que dicantur in rem que in personam et que mixta: et propterea non intendo hic repetere q̄ supereruacuum fore. **C** Tertia diuisione dicitur q̄ alie sunt per securiorē rei. Alii penē alie rei et penē ut. i. h. sequens. Quarta q̄ quedam dantur in simplū quedam in duplex. Quedam in triplū quedam in quadruplū et exempla de qualibet habuistis enumera in. h. onines. Quinta est q̄ alie sunt bo. si. alie stricti iurie. Bo. si. sunt. xvij. quas habuistis in. h. actionum vsq; ad. h. in bo. si. Et q̄r be. si. et q̄r stricti iuris appellantur ibi determinatum est et ibi diri vobis. Sexta est q̄ alie sunt perpetue. i. que durant. xxx. an. Alii temporales que minori tempore durant ut. j. de perpe. et tempora. act. Et istaz dīsōz. n̄ h̄m⁹ i. t. d. act. S; v. p̄cedētes bñ h̄m⁹ m̄ istā et illas q̄ sequuntū h̄m⁹. Septima diuisione est q̄ alie sunt transitoriae ad h̄des. i. que dantur heredibus et in heredes. **C** Item que dantur heredibus tantaz licet non dentur contra heredes: alie non transitoriae. i. que nec dantur heredibus nec contra heredes. Et probatur ista diuisione. j. d. perpe. et tempora. act. h. i. Octaua diuisione est q̄ alie act. famant alie. **C** Quedam sunt famose q̄ dānū isam irrogāt. et quedam nō: ut. j. de perpe. et tempore. app. h. pe. et. l. i. ff. de his qui no. infa. et in multis partibus illius tituli. **C** Nonna diuisione q̄ alie sunt directe alie viles. ut. l. penul. ff. si quis pau. fe. dicatur. l. act. ff. de nego. gest. istud nō habuistis i. ti. de act. directe appellantur que dantur ex verbis et ex mente. **C** Utiles que dantur ex mente et ex sententia non ex verbis verbigratia. Si animal quadrupes dedit damnum daf actio in factum de pauperie ex verbis et ex mente et appellat directa sed si alias bipes dedit damnum nihil continetur in verbis. et ideo est opus q̄ detur ex sententia de quadam equitate extensa. ut. l. ex hac. l. ff. si qua. pau. fe. dicatur. **C** Aliud exemplū est act. que datur contra eum qui gerit spōte negotia alicuius est directa. Sed ea que datur ei qui d necessitate gerit negotia alicuius est utile. q̄ prima datur ex verbis et sententia. Secunda ex sententia: q̄ edictum nō loquitur in his qui de necessitate gerunt. sed equi est act. dari ut. l. iii. h. curatori. et. l. act. ff. d. neg. ge. **C** Decima diuisione est q̄ alie sunt directe alie contrarie: q̄ dācantur directe et que cont. rari non habuistis tractatum. s. in. ti. de act. Sed habuistis tractatum. ff. de act. et ob. ibi inuenies gl. alibi non inuenies glo. que doceat illud. **C** Aliqui nomina p̄bentium sunt distincta. Aliqui non: quando nomina p̄bentium non sunt distincta: vnum est idem nōmē omnium si duo vel tres p̄bent societatem vnum et idem nōmen habent: act. q̄ proponitur vnum solum nōmē habaz: et ideo a quocunq; proposita semper est directa et nunq; contraria. Aliquando nomina contrahētium sunt distincta: et tunc aut sunt pares. aut vnum gratia alterius ad contrahendum vel quasi contrahendum accedit si sunt pares: ita celebratur contractus gratia vnius siē gratia alterius: aliquando nomina contrahētium sunt distincta et act. sunt disticta ut act. ex vendito et ex empto. **H**oc cāu semper est directa act. ex empto que datur ad rem: act. ex vendito que datur ad precium. **C** Item locatio contrahitur gratia locantis ut consequatur p̄sionem et gratia conductoris ut possit p̄cipere fructus. Sed ubi nomina contrahētum vel quasi sunt distincta: et vnum accedit ad contrahendum vel quasi sunt distincta et vna parte est directa ex alia contraria: mando tibi q̄ geras negotia mea. **M**ādatum a mādante sumit originez primcipaliter: h̄z celebrenur gratia vtriusq; act. que m̄bi datur ē directa: act. que tibi datur ē contraria. Si tu accedis ad gerēdū negotia mea principaliter accidis gratia utilitatis mee: si accedis ad gerēdū negotia pupilli principaliter accidis te. et iō m̄bi datur directa tibi contraria: pupillo datur directa tibi datur contraria. ut. l. ex maleficijs. h. si q̄s abn̄tis. et. h. tutoris

ff. de act. et ob. et insti. de ob. que ex q̄si p̄etu. h. tutoris. h. p̄mo. **C** Or istam dīst inctionem habuistis in quadam gl. alibi nō re peritur in co: po: re: iur. in. l. cōsen. ff. de act. et obli. **C** Undecima diuisione est q̄ alie dicunt esse vles alie singulares alie generales verū est q̄ quedam nō h̄t tertium mēbrum in instituta pone banū omnes isti: ibi ponbat istud mēbrum: vniuersales ut pe. bf. singlcs. ut publ. rcivē. ḡiales et alijs administratis sue rō nem reddat ut est act. tutelē act. p̄ socio: ut. l. p̄ so. arbitr. ff. p̄ socio. **C** Duodecima diuisione ē q̄ qdām dñr esse simplices quedam duplices: simplices i qbus distinguif q̄ sit actor et q̄ re. **C** Duplices i quibus vterq; est actor et reus: et vterq; iurat de calū. ut act. fa. hcr. cōdi. di. fi. re. et iterdictū vti. pos. **C** Et hoc vrum p̄tum ad substantiā cāe ut. l. inter cohēdes. h. q. fa. ff. sa. ber. Sed quantū ad ordinem cāe ille habet loco actoris q̄ p̄mo ad iudicium puocat et si nō ap̄z q̄s primo puocauit tunc sorte res dirunitur ut. l. i trib⁹. t. l. s; cū ambo. ff. d. iudi. **C** Ad istas duodecim diuisiones reducunt quēdāmodo oēs act. in q̄libz p̄ te arboris p̄scripte. **C** Quid ergo p̄sequimur p̄ illas: p̄sequimur per illas: q̄ scim⁹ naturam omnū actionū vtrū sint p̄toric vel ciuiles: vtrū sint reales: vel p̄sonalcs vel mixte: vtrū sint p̄secutorie rei vel penē rei et p̄nc: vtrū dēn̄ in simplū vel in du plū vel in triplū vel in quadruplū: vtrū sint bo. si. vel stricti iur. **C** Utrum sint p̄petue vel p̄pales: vtrū sint transitoriae ad bēfēdes v̄l non: **C** Utrum infācient vel non: **C** Utrum sint viles v̄l directe vtrū sint directe vel contrarie: **C** Utrum sint viles singulares v̄l generales: vtrū sint simplices: vel duplices et istā notiū p̄sequimur p̄ istas diuisiones. **C** Sed qualiter act. reducant ad istas diuisiones dicā. vobis statim: m̄ ponunt bic q̄dam diuisiones q̄ nibil faciūt: q̄ act. q̄ proponunt in arbore nō reducuntur ad istas. **C** Dīum actionū: quedā datiuē sunt qdā natuē. i. qdā dātur a. l. quedam nascuntur: q̄r non p̄sequitur Jo. istam diuisionem: quia act. non reducuntur ad istam: quia ista diuisione nō ponit a lege sed sunt magistralia verba. **C** Alija diuisione est q̄ quedam sunt persecutorie solidi quedam non ut in. h. sūt p̄torice. Ista diuisione bene traditur p̄ legem ergo videtur q̄ te buerit reducere ad istam. **C** Ego ostendi vobis in. h. sunt p̄tēre. q̄r Jo. non curauit eam ponere: et modo ego dicam clari⁹ Ibi ego diri vnam rōnem modo dicam duas: q̄r v̄rō in actōne de dote contra maritum non consequatur solidam dōtem non contingit propter priuilegium mariti. **C** Item q̄ ille qui cessit bonis non cōdemnetur in solidum contingit propter accidentiam facti: q̄ socius non cōdemnetur in solidum cōtingit ratione contractus societatis q̄ aliquis non cōdemnetur in solidum si opponat compensationem hoc contingit propter naturalē compensationis que diminuit condēnationem. **C** Jo. autem intendebat hic ponere diuisiones q̄ ponunt p̄priā actōis naturalē. **C** Dieterēa et ecce mō. p̄priā rōfīo: silt ista diuisione nō fuit recte posita hic salua pace ei⁹ q̄ sōmauit cā bic: q̄ inuīt p̄ ista v̄ba q̄ qdā act. denk ad sol idū qdā nō. h. ille sunt p̄terea nō dīc hoc s; dicit sūr. et. Jo. ex eo posuit illas diuisiones q̄ distinguit species actōum q̄ p̄tinēt diversas spēs. Ista diuisione nō distinguit spēs actōum s; diversitates factorū circa easdē actōes. **C** Or alia diuisione ē q̄ qdā sunt ex p̄etu: qdā ex scō: qdā in scō: et ista bñ trādit p. l. ff. d. act. et ob. oblonū genera. h. actōum. Quare nō posuit eā Beria dals. scīr: dixerūt qdā ex q̄r nō ē solēnis nihil est. Jo. intēdit p̄dere diuisiones q̄ ponunt naturā et p̄dictōem act. iā natū: ista nō p̄t naturā act. iā natū. Sed vñ nascant act. vñ ita bñ poterat dicē: qdā act. nascuntur ex p̄etu et. illā noluit posere. **C** Ad. xv. diuisionē q̄ ē rōq̄re nō posuit eā. Ectōuz que dā sunt ar bitrarie qdā nō: ut. i. h. p̄terea qdā. Ad istud ē aptis sima rōfīo: ista nō ē diuisione generalis ad oēs actōes: imo ē subdivisio cuiusq; dā mēbri. Ectōum oīum. qdā sunt bo. si. qdā stri eti iur. ut in. h. actōum et ca: q̄ sunt stricti iur. qdā sunt arbitra rīc qdā nō: et iō Jo. nō fuit cā p̄secut⁹. **C** Or seqūt vidē q̄lī oēs actōes reducant ad istas diuisiones. rīi. Et istō expediebā l. q̄tūor ēbis. Jo. p̄sideravit q̄b q̄libz actō reducebāt ad quālibz diuisionē. Et iō sup q̄libz diuisione posuit vñā lfām. Ad hoc vt offideret q̄b q̄libz lfā designat vñā diuisionē: et quota est i al phabeto totam diuisionem significat in arbore. et id: o in quo liber circulo posuit duodecim litteras vt ostenderet quod que libz actō in circulo p̄tia reducitur ad quēl: istarū diuisionez: tñ dubitaret aliquis bñ scīo q̄ reducunt tñ nō sum cert⁹ ad q̄b mēbrū reducant: aliqui diuisionē bñ duo mēbra: aliqui tria: aliquando quattuor: et nescio ad q̄b mēbrū reducat. Ad istō offideret Jo. iūnit p̄lecta circulorū et istud ē totū magisteriū q̄ ē i arbo re. Super primo mēbro vñā p̄ctū. Alije sunt p̄tōriebie

bic dicitur vnu punctum. Super. si. mēbro debet esse duo puncta. Alii sunt ciuiles hic debet esse duo puncta. Alii sunt in rebus vnu punctum. Alii in personā hic duo. Alii mīre hic tria puncta. Alii in sumplū hic dicitur vnu punctum. Alii i duplū hic duo puncta alie i triplū hic dicitur vnu punctum. Alii i quadruplū hic dicitur vnu punctum. Alii i pūcta. sup. pīo mēbro vnu punctum. sup. i. duo. sup. iii. tria. Sup. iii. q̄tud. **E**t q̄ hoc ego oñdo vobis quare fecerit. Ecce rō q̄re daf intelligi ad q̄s mēbro reducāt act. q̄ si actū conueniat primo membro prime divisionis: oportet q̄ sit vnu punctum super līfa: et iō in q̄libet act. pīo: ia o; q̄ sit vnu punctum super līfa: et iō in q̄lī: act. pīo: ia o; q̄ sint duo puncta. **P**ubliciana dicit pīma act. in pīma līfa q̄ repītāt pīma divisionē vnu punctū: i ciuilib⁹ debet esse duo: q̄ oēs pīo: ie cōueniūt pīmo mēbro pīme divisionēs ciuiles scđo. **S**cđo divisionē q̄ repītāt pīfa. **B**. b. tria mēbra si cōueniat pīmo mēbro q̄ ē i re ē vnu punctum et ita hic sup. **B**. ē vnu punctum si pūctū. i. mēbro q̄ sit mīra tria puncta. **I**n tertia divisionē q̄ repītāt pīfam. **S**i ē pīcutoria rei dīz ēē vnu punctum. Si pīcutoria pene duo puncta: si pīcutoria rei et pene tria puncta et ita hic sup. **D**. d. ēē vnu punctum idē pīordinē alijs. **I**n quarta divisionē actionū q̄ dā i simplū qdā i duplū qdā i triplū: ista divisionē repītāt pīfam. **S**i actio daf i simplū dīz ēē vnu punctum: et ita hic si i duplū duo re. **I**n. v. q̄ repītāt pīfam. **E**. si act. est bo. fi. vt sūt. xvij. dīz ēē vnu punctum. Si stricti iuris vt sūt oēs reguliter debet ēē duo puncta: et ita hic debetis hīe duo puncta. Si actio ē pīpetua dīz ēē vnu punctum super līfa. **S**i t̄pālis duo: et sic de alijs divisionib⁹. Si ē trāsitoria. **S**. **B**. q̄ repītāt illā divisionē dīz ēē vnu punctum. Si ē trāsitoria duo puncta. **S**egnur octaua divisionē. Si actio de q̄ dubitat ifamat dīz ēē vnu punctum si si duo puncta. **M**odo pīcedo ad nonā. Si actio est directa sup. **J**. dīz ēē vnu punctum si vtīl duo: pīcedo ad. l. q̄ repītāt. r. divisionē oīuz act. Alii sūt directe alie contrarie. Si ē directa dīz ēē vnu punctum. Si ē singulāris duo. Si generalis tria. **S**egnur duodecima et ultima alie sūt simplices alie duplices. Si est act. simpler super līfa. **M**. dīz ēē vnu punctum si dupler duo puncta. **O**r modo q̄ pīcpla meli⁹ oīa declarant pone exēpla. **P**ubliciana i pīma līfa dīz ēē vnu punctum q̄ segnur naturā pīmi mēbri pīme divisionēs q̄ pīmptoria vt i. **S**. alie sup. b. dīz ēē vnu punctum q̄ ē realis vt i. **S**. i pīsonā sup. c. dīz ēē vnu punctum q̄ publi. ē rei pīcutoria vt i. **S**. alie r. l. i honorarijs. **S**. d. act. r. ob. sup. d. dīz ēē vnu punctum q̄ daf i simplū sup. e. debet esse duo puncta sup. f. dīz ēē vnu punctum q̄ regī public. ē pīpetua vt l. i honorarijs. **S**. de act. r. ob. **F**allit q̄i aī vīca. **S**pletā dīnāt possidēt et puenit ad bo. fi. pos. cū ti. q̄ ille vīcapit. tūc ē t̄pālis si ad malefi. pos. tūc ē pīpetua super līfa. g. dīz ēē vnu punctum q̄ ē trāsitoria ad hīe des. vt. **L**eū q. **S**. b. act. **S**. d. pub. sup. **J**. dībēt hīe duo puncta: q̄ reducāt ad. ii. mēbro noue divisionēs q̄ ē vtīl q̄ daf ad exēplū rei ven. **I**n līfa. l. dīz ēē vnu punctum q̄ respectu pīrie sp ē directa: ita pīce daf i alijs oībus. **M**od dicā vnu vībi qdā st. act. q̄ nō pūciūt alicui mēbro q̄rūdā divisionē et ille st. paucissime q̄ actō n̄ cōuēt alicui mēbro divisionē sup illā līfa q̄ repītāt illā divisionē nō dīz ēē aīq̄ punctū dīz vacat sic cifra i algorissimo. qdā pūciūt vīt vītīq̄ mēbro q̄ repīt directa et vtīl directa et pīria vt act. depositi mādati et neg. ge. et tē crūt pūctāde tanq̄ pīne vt. tanq̄ vīles vel tanq̄ directa: ego oñdo vobis: aut vna ē generalior alia. i. maior: is aūctis q̄ alia: aut pīter st. gīales. **P**rimo casta vi directa et vtīl: directa ē maior: is aūctis: q̄ sic ego dīti da tur et vībis et et sīniarvt: et sīniā solū: et iō ē ma. oris aūctis: et iō tāq̄ maiorē aūctē hīs ē pūctāda directa. Scđo cāu vt directa et pīria q̄ st. pīs aūctis o; q̄ ita subdistinguāt. aut directa et pīria i. dīcūnf. eodē iur. aut diuersis iurib⁹. Si codē iur. ver biga neg. ge. directa et pīria dīcūnf. iure pītorio. **A**ctio ma. directa et pīria iure ciuili. **A**ctio comio. directa et pīria iur. ciuili. **H**oc cāu sup līfa q̄ dīgnat illā divisionē super līfa. l. nō cīt faciē dīi aīq̄ punctū: q̄ pp parē aūctē ipediūt se. **S**; q̄i dīcūnf. diuersis iurib⁹ directa iure ciuili: pīria pītorio vel eī: verbīga actio tūtē directa ē introducāt iure ciuili: q̄ pīlegē. xii. tab. **C**ōtraria ē introducta de iure pītōrōrōr. vt. l. i. **S**. d. pītōrōr. tu. tele: vīt dīcūnf. tūtē actionē pītōr pīposuit dīcūnf. i. vīsu. **H**oc cāu punctande sūt fin regulas pīncitor. sup directa facēdū ē vnu punctum sup pīria duo puncta. **M**odo ergo scītis hīe inter quicqđ est in arbore. **D**.

Chīis lecture Dī. sup arbore de actionib⁹.

Contra xpī nose et beate Marie virginis gloriōse beati Johā. et beati Bartolomei et totius celestis curie. Amen.

Inītī tractatus de intercessione.

Gestio est utrūq;

Sit vnum interesse tantū. s. singulārē. s. singularē cōē et pīuentum. Et q̄d sit vnu tm̄ ostēdolet dīc. Si res vendita nō tradatur ad id q̄d interest: agitur hoc atē egreditur interdum re. **S**i autem excessus est diuersorū: sicut et q̄lī ras p̄z q̄d differt interesse ab estimatiōe rei cōis et conuenienti. f. s. act. cōmp. l. i. et pī cōdūm modū pōt induci. C. de sen. q̄ pīeo q̄d interest. l. vīca q̄ ibi dīc q̄ intereste potest ascēdere vīsq; ad plurim estimationis cōis vel cōuente cū ergo excessus diuersorū vt dictum est p̄z q̄d cōis estimatio rei vel pūcta non ē intereste cu; ergo remoueat cōē et pūctū relingtur vnu tm̄. s. singulārē. **P**reterea lex dīc q̄d intereste ad pīsonam referēt et sic i suo esse constituit pī relationē ad personā vt. f. de vībo. ob. l. i. h. f. s. operis no. nāc. l. stipulatio. h. quesiti et de reg. iur. h. estimatione rei non referēt ad pīsonam sed ad rem: ergo sequitur q̄d non habat substātiā vel regulā interest. **P**reterea quotiēs duo sunt quoq̄ vnu referēt ad aliud cōstat nō ēē relationē idē et ad id q̄d sit relatio; et cōmissione relati et eius ad q̄d sit relatio idē resultet effectus vt p̄z i cōdīcillīs ad testēm relatio ex quoq̄ duorū tūribus cōmīctis idē i surgit effectus vt. l. i. h. cōdīcillōz et l. q̄dam de ius cōdīcillōz et. C. d. cōdīcillīs. l. si quidē: si ergo intereste referēt ad estimationē rei vt in. l. stipulatio. h. vīti. de op. no. nū. et. l. q̄ tabulas de furtī restat rī estimationē nō ēē intereste. **I**tem interdictum vti possidētis daf ad intereste et illud referetur ad estimationē rei vt. l. si. duo. h. vīti. f. vti possi. ergo seq̄t q̄d esti. non sit intereste cum relatum ad id re. sīt diuersa. **P**reterea dispōnes et dispositum non patiunt se sub eodē genere vt. l. vīti. de sun. istru. Si cōis estimatio et cōuenta sic ex cedit cōdem disponit et limitat intereste q̄d p̄z q̄ patit ip̄z erccēre duplū sui re. vt. C. de sen. q̄ pīeo re. ergo absurdū ē dicef q̄d cōis vel cōuenta estimatio rei sit p̄z se distincta species sub eodem genere cum intereste singulārē. **P**reterea a quo remouetur genus et q̄lī eius species. f. de sun. instru. l. fundi. h. vīti. Sed si cōueniat inter emporēm et venditorem q̄d non agat de euictione illa cōuentio operatur q̄d non petat intereste et tm̄ precium petat rei cōuente. Cum ergo petīcio illa remoueat petitionē intereste et non remoueat petitionē pretī: ergo patit q̄d precium pūctū non ē spēs intereste vt probatur de act. ep. Lemptor. h. q̄d autem: et oppositum sic ostendor. act. l. acq. datur ad id q̄d interest: hoc autem intereste est cōis esti. rei: primū p̄z f. de fur. l. qui tabularum. h. dele. aqui. q̄d non est: secundū ap paret q̄d illud intereste ad q̄d datur actio. l. ag. exponitur in. l. f. ad. l. acq. l. si se vīm meum: et dicitur ibi q̄d non estimatur asfectio: sed ex consequēti oībus cōiter valēt cōis ergo estimatio rei est intereste. **I**tem lex dīc q̄d intereste ad esti. refertur. l. qui tabulas in prin. f. de fur. **I**tem alibi si legatum ē mībi relictum sub cōdīctione et petam tabulas testamēti exhiberi et non exhibētur cōdēmatio sit ad intereste illud autē refertur ad esti. legat: si agatur pro legato. **I**tem heredit. si agatur pro hereditate. l. locum. h. condēnat. f. de tab. et bib. **I**tem q̄d intereste estimatur in suo ēē pīrelationē factam ad estimatio nem rei p̄z p. l. f. de fur. Si vendidero. h. cū autē: et bis apparet q̄d non est vīcū intereste. **I**tem of in. l. q̄d doli estimatio sit non er eo q̄d interest: sed er eo q̄d in lit. urat. f. de indi. l. q̄d non a iudice: sed constat etiam intereste iurari vt. l. pe. de in lit. fur. et de administrā. tu. l. tutor qui reper. l. i. **R**espondeo ergo necessario sequitur etiam ēē speciē intereste de quo loquitur lex non a iudice. l. cōmūne. etiam de qua loquitur. l. pe. de in lit. iur. singulare. **P**reterea constat in litē iurā. ob volumen tantum non ob culpam vt. l. in act. h. sed in bis oībus t. l. i. in f. de in lit. iur. et tamen iuratur intereste vt in. d. l. pe. cum ergo ratione doli q̄d maius delictum maior sit estimatio: et ratione culpe minor: q̄d minus delictum: et tamen constat ad intereste agi ratione culpe. vt. l. i. h. interdum: et seq̄t vīterius cū alia sit estimatio doli et aīa estimatio culpe: et vna major altera maior et quelibet appellatur intereste et q̄d non sit idē sed diuersum cum excessus sit diuersorum vt dictum est. **P**reterea pīstat

stipulationem iudicio sitti cōmitti quāti res est vt.l.ii.5. vlti. q
satida.co. et illa appellatur vera estimatio rei vt.l. inter hec ver
ba. ff. de vbo. sig. et illud appellatur interesse: vt.l. vlti. Si quis i
ius vec. t. l. quof. de vbo. ob. cu ergo vba et cōis estimatio appelle
interesse: et illa ostet differri ab estimatiōe singl. li. vt.l. si quo d le
ga. i. et d le. ii. neq; qd cōe sit ifcē cōe rz qd sit singularis estimatio
interesse singulariter. Sed dico qd dannum singulariter estimationis
est interesse singulare estimatio, cōiter est interesse cōos
exticū a conuentione est interesse conuentū sequitur quod illud co
mune differatur a singulari et nō sit idē sz spē distinctū et per
eundē modū possit adduci lex arbitrio i pñ. t. 5. nō tñ. ff. d to
lo. Et ad cūdētiorē intellectū huius videāuz ē an estimatio rei sit interesse: vel an estimatio dāni vel lucri in illis cāib
i gbus hētū actio lucrī: et qd facit estimatio rei t. i. dāni et sic
pbat qd vbi verum est dāni vēt interesse: vt.pz. in legato sub
pdi. relatio vt.l. ff. vcta. exi. l. locū. 5. pñ. nō. tñ. ff. d to
lo. Itē si peto caue
ri. p legato sub cōdi. relatio si nō caueatur petif interesse. In
teresse autē dō estimatio eius qd est legatiū: pz ergo qd estimatio
rei ē interesse: vt.l. p. pe. t. ii. rñ. ff. ex. q. ca. in pos. ea. l. i. P
dicta rea pz qd leges dōt interesse restri ad cōst. rei. ff. de fur. g tabu
las t. l. si vēdidero. 5. cu aut. Oppo. vō qd estimatio vel pñ. rei
nō sit interesse pz sic qd lege cauet qd in actiōe furti nō qd rupla
tur interesse. Sz vēt pñ. rei: pz igit pñ. rei nō esse interesse:
vt. ff. de fur. l. in furti. Itē qd lex dicit qd pñ. rei venit in
teresse. ff. de reg. l. libru: pstat autē id qd deducit in altez nō esse
id in quo deducit. Sed si ouis deducat in gregē nō est grē sz
in gregē pñ. tñ. ff. de vñ. l. cu q. t. l. rē. mī. tura. Itē si bos
deducatur in sñiam pz oibus quod non est sñia sz in sñia cōti
netur: bñ ergo concludit si pñ. rei venit i interesse: ergo ipa
res ē interesse. Item si vñum duorum sui potētua p̄bēn
dit altez comprehendens. i. comprehendens sunt diuersa et nō
idem vt ecce actus sui potentia comprehendit iter: vt.l. est si pu
pillus. 5. vlti. de noua. t. l. qui in vñ. de verbo. ob. et tamē cer
tum est non esse actum sed spēm scrututis distinctam ab actu
vt. ff. si serui. vñ. l. loci corpus. 5. i. de adim. l. i. Item iter
comprehendit facultatem cundi agēdi: et tamen facultas illa nō
est iter: quod pz qd potest esse in itineri: fundus sub condī,
5. qui fun. et si vñ. p. l. i. Item actus comprehendit facultas
eundi agendi: et tamen facultas illa non est actus. Item
vñ. fr. continet facultatem vtendi fruendi: vt.l. i. d vñ. fr. ff. et
tamen facultas illa nō est vñ. quod pz qd potest esse vbi ius vtē
di fruendi nō est: vt. ff. d iur. do. si vñ. so. ma. l. si vñ. ergo be
ne sequitur quod lz interesse comprehendat estimatiōem cōmu
nem vel conuentam rei qd ista cōmuni vel ista conuentia nō
sit interesse. Item p̄batur sic qd sit estimatio dāni et nō
rei: qd ihm interesse in pñ. dñ. deducit: vt.l. si minoris. ff. de
admi. tu. t. l. p. de in lit. iur. constat autem dānum in cōdēna
tōem deduci qd vbi potest iurari esti. rei ibi potest esse condēnatio
in teresse: vbi non potest esse non fit. ff. ad. l. acgl. si quis recti. Cuz ergo
probatum sit qd interesse in cōdēnationē dēducatur et esti.
dāni: ratione concludit qd estimatio et interesse sint idē. Item
qd dicit. Iurari in liez interesse: vt. d. l. p. et alia lex dicit qd iuramento
in item dēducitur estimatiō. in quantitate cōsistens: vt
l. videamus. 5. si tamen coniungēdo. 5. iuraf: sic ergo pz ex hoc
et precedenti qd estimatio dāni in quantitate consistentis idem
sunt. Item qd lege cauetur actionem dari ad interesse: et alia
l. dicit qd per acgl. consequimur dānum et dāni estimationem
ergo evidenter pz qd estimatio damni est interesse. Item po
ne qd stipulorū rem tradi vel mihi prestari non precedente pñ.
de cuius natura debet transserri dñ. vel possesso: certuz
est qd si non tradatur vel prestetur qd nō estimatur proprietas
vel possesso. Sed illud solum qd mihi abest: qd res tradita vel
prestata non fuit et illud appellat lex interesse: de ver. ob. si rem
prestari: t. l. si fundi: m. tradi. Item pone qd rem qd vñ. c. obli
gata erat pro. t. stipulorū liberari: agam ad interesse: qd liberata
non fuit. istud autem interesse est illud quod mihi abest: vnde
si illa. t. solum mihi absunt qd illa solvi et habeo rem penes me
pz qd precium rei non est in teresse. Sed estimatiō eius quod mi
hi abest qd non fit quod fieri debuit vel fieri non oportet. Item
si stipulorū mihi satisfacti pro. t. si nō satisfacti peto interesse: illud
autē interesse equipollit quātitati p. qua satisfactū erat aliquan
do ab ea ereditur. ff. de ver. ob. si stipulatus. 5. vltimo: t. de re
predicata. l. si quis ab alio in prin. per hoc patet qd interesse non
idem est qd rei estimatio. sed diversum: quia in diversis non
estdem cōvenit qualitas et effectus. Adhac qd nec dico

est. rei cōdis et cōuēta et singularis nō ē interesse: lz veniat i in
teresse cōiter et singl. et ex cōuentō. Estimanda et hoc sit ondo
l. dicit qd verba quāti cā re esse: patent nō ad id qd iterest: sed ad
rei esti. referunt. ff. de vñ. ob. l. bcc vñ. f. n. idem cōfinita equi
pollet vñiuersali. ff. de leg. ii. l. si pluribus de leg. in. l. hoc legauū
t. l. si plures. ff. de re. du. l. si w. q. 5. vñ. in fi: cu ergo lex idem
dicat nō ad id qd iterest intelligā vñ. et codē modo vñ. qd di
cit finē estimationē t. c. vt sic pñ. p̄cedat oēm spēm interesse:
finē oēm estimationē. hoc idē. l. qd rei estimatio nō sit interesse: pz
l. i. 5. considerādū. ff. d. tu. t. ra. dist. Hūc rñdeo ad pñ. qd ē vñ.
sit vñiuē interesse vel triplex: dice qd cu tānuz possit estimari sin
gulariter vt. l. libert. q. sol. ff. d. bo. lib. t. ff. l. pa. l. i. Item alia
l. cōiter vt. l. si seruū mī. nā ibidē dicit quāti oibus t. c. Item ex p
ventione qd potest pro codē cōuento sup dubia futura estimatio
dāni vt. l. procurator ad exhi. 5. vlti. ff. rē. ra. ha. t. l. vlti. de p
to. stip. et hec appilō cōueniri. i. conuentione estimatiō et limitatiō
et potest excedere singulariter et cōe et ab cōs excedi: ergo non est
idez: cu excessus sit diuersorū: sed crit p se diffinita spēs affirmā
do enim nouā formam p hoc qd ex conuentione additur vel de
trahitur non remanet i singuli et cōi. Sed assumit spēm nouā
et appellat cōuentum vt diciūt in stip. pñ. toria qd p in mutationē
et formā pñ. toris n ouā formā assumit et vocat cōuētū. alis.
Item p cūdēm modū cōstituitur nouā spēs iuris vt. l. ius ci
ui. ff. de iusti. t. iur. ergo ē nouā spēs interesse: nō ergo dico qd
conuentū preciū rei sit interesse cōueniū: m: neq; qd cōe sit i. cōfinita
cōe neq; qd singularis estimatio rei sit interesse singularē. Sed
dico qd dā. um singulariter estimatum et interesse singularē et
estimatum cōiter est interesse cōe et estimatiō et ex conuentione
est interesse conuentū: m: et sic triplex: et sic ad ar. primum pz rñsio
qd concedo qd cōe vel cōuentū pactum rei non ē interesse: lz i cōfinita
mat. deducat vt dicitū est. Item si tenetrem opiniōnē malaz
l. qd precium rei sit interesse nihilominus pz rñsio qd vñ. ē
nihil esse illud a quo ereditur. l. numero tm: numero diuersuz
spēdem genere diuersuz spē esse: nō potest vt. cccc si dicā. Mar
tinus non excedit scipsum. Sed M. Martinus bene pōt excedere
Petrum et ab eo excedit et asinus potest excedere bouē et ab eo
excedi sed cōcedo in eo qd dicit interesse constitui p relationē ad
psonā. Sed subiungo qd persona pōt sumi dupliciter. l. singl.
et cōiter: relatum ergo ad psonam singulariter dicit singularē:
relatiū ad psonam cōiter dō cōe: qd autē interesse relatio possit
fieri ad personā cōiter pz qd. l. acgl. actio ad interesse dat illud
autē rēferit ad id quāti oibus valet vt. d. 5. dele. acgl. maior qd
ē in. d. l. si seruū mī. tertiuz et quartū cōcedo qd pbatū qd
estimatio rei non sit interesse. Ad quāti rñdeo cōdēmodo
qd concedo qd estimatio rei non est distincta spēs interesse vt p
batū est: et ideo non contineatur sub cōdēm genere cuz interesse
singularē.

Hūis tractatuum de actionibus instit. super arbore actiōuz
et de interesse: allucinator p perspicacissimum Dynum de ma
cello: ad fructum quo: uilibet legum studiosorum editorum.